

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רכ"ז

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ"ה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ"ה כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוּ מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁף אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ"ה תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זוּ מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַי שְׂרָה, כ"א חֶשׂוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּעִי לְךָ מַה שָּׂאָבָא וְאָמָא רוּאִים - הֵבֵן אוּ הֵבַת לֹא רוּאִים, וְלִכְּן אִם
הַהוּרִים שֶׁלְּךָ הֵיוּ כָל-כֶּף מִתְנַגְּדִים עַל הַשְּׂדוּף הַזֶּה בְּוֵדָאֵי הֵיוּ צוֹדְקִים וְכוּ',
זְכָרִי הֵיטֵב אֵיךְ שְׂמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִבָּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבְה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ
(פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת "כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין
ל:): "שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם
מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
דְּרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי"; רוּאִים מְזַה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאָמָא בְּזַה מְכַבְּדִים
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֶת בַּחוּרָה בַּת עֶשְׂרִים וְשְׁלוֹשׁ, לְדַעְתִּי, בְּגִיל כְּזֶה צְרִיכִים כְּבָר לֵהֵיוֹת
דִּי מְבַגְּרַת וּמְשַׁכֶּלֶת וְכוּ', בְּחוּר שְׁלֹא לוּמַד, לֹא עוֹבֵד, לוֹקַח כְּדוּרִים נֶגֶד
חֲרָדוֹת וְכוּ', כְּעֶסֶן גְּדוֹל כְּשִׂמְעִירִים לוֹ וְכוּ', הָאִם זֶה בְּחוּר נוֹרְמָלִי? וְהָאִם עִם
בְּחוּר כְּזֶה אֶת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן?! וְהָאִם כְּדָאֵי לְרִיב עִם הַהוּרִים הַיְקָרִים שְׁלֶךְ,
שְׂרוּצִים רַק הַטּוֹב שְׁלֶךְ, אֶת צְרִיכָה לְרִיב אֲתָם?!

סוּף סוּף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ קֶצֶת שְׁכָל שְׂתַעֲזוּבִי אֶת הַשְּׂדוּף הַזֶּה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ שְׂתַמְצָאֵי בְּחוּר נוֹרְמָלִי וּמִיִּשְׁבַּב בְּדַעְתּוֹ וּלְהִתְחַתֵּן
עִמוֹ וְכוּ', לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְּנִס בְּמַטָּה חוּלָה?!

רְאִי לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמָחָה, כִּי אִין דְּכָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ
שְׂמָחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמָחָה יוֹתֵר מְכָל הָעֵבֻדוֹת הַכִּי
קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ',
הָעֶקֶר לֹא לֵהֵיוֹת בְּשְׂמָחָה, וְלִכְּן עַל שְׂמָחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפְשׁ גְּדוֹלָה,
וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחוּמָא שְׂמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמָחָה מִמִּתְנָת לְאָדָם,

לא כל מי ששִׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כֹל מִי שִׁמְצַר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם", וְאִם תִּהְיֶי בְּשִׂמְחָה כֹּל הַחַיִּים שֶׁלְךָ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב' סִימָן י') "מִה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמִיחָה", וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ לְמִצָּא בְּחוֹר טוֹב וְלִהְתַּחַתֵּן אֶתוֹ וְלִכְנוֹת בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַבְּרִכוֹת וְהָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא עב): עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים יט) "יִרְאֵת הַיְוָי"ה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד", אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה מֵאִי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחֵר כֶּף לּוֹמֵד תּוֹרָה; כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה אֲלֵא כְּשִׂיתַחֲתֵן קֶדֶם, וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מִה שִׁיתֵּר מִמֶּה, וְכִבֵּר אָמַר מוֹהַר"ן ז"ל: (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', אוֹת א') "מִי שְׂאִינוּ נִשְׁוֵי הוּא פָּגוּם בְּבִרְיִת", וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכָמוֹת סב): אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאֵי כֹּל אָדָם שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׂמִיחָה, בְּלֵא בְּרִכָּה, בְּלֵא טוֹבָה, בְּלֵא שְׂמִיחָה דְכַתִּיב: (דְּבָרִים י"ד כ"ו) "וְשִׂמַּחְתָּ אֶתְּהָ וּבִיתְךָ" בְּלֵא בְּרִכָּה דְכַתִּיב: (יִחְזָקָא מ"ד ל') "לְהַנִּיחַ בְּרִכָּה אֶל בֵּיתְךָ", בְּלֵא טוֹבָה דְכַתִּיב: (בְּרַאשִׁית ב' י"ח) "לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוּ", בְּמַעֲרַבָא אָמְרֵי בְּלֵא

תורה, בלא חומה. בלא תורה דכתיב: (איוב ו' י"ג) "האם אין עזרתי בי ותשיגה נדחה ממני", בלא חומה דכתיב: (ירמיה ל"א כ"א) "נקה תסובב גבר", רבא בר עולא אמר בלא שלום דכתיב: (איוב ה' כ"ד) "וידעת כי שלום אהלך ופקדתך נוף ולא תחטא"; ולכן העקר להתחמתן ולא להיות בררן, כדי שיוכל ללמד תורה בטוהרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל מקרב אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא.

דע לך שבדבר רבנו ז"ל אסור להטעות את עצמו כלל, כי בקלות יכולים להטעות את עצמו ולפל על ידי זה בשאול תחתית, זכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק א') "עשה לך רב", וצריכים לשמר מאד מאד מי הוא הרב, כי כף אמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, 'מה אני אוחז?' ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את

ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאנותו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלויה ברב זה וכו', וההוא עובד עליו ומוריק לו את הפיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביה, "ומה שביד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולדעת שאני עצמאי, ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמוד התורה הקדושה, ולכן צריך לזכור: "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת: "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור: "מה שביד בטוח", ואם חס ושלום, לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף פתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים, ולכן תחזיק רק ברב אמתי שמקרב את תלמידיו אליו יתברך, ומחדיר בהם התמדה בלמוד התורה הקדושה ובקימה חצות ונסיעה אל רבנו ז"ל על ראש השנה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אסור לסמך על שום שיחה בעל פה אלא מה שנכתב על ידי מוהרנ"ת ז"ל שהם "שיחות הר"ן" ו"חיי מוהר"ן" וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן שנ"ח) שפכל שיחה ושיחה שהוא משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איה מיין איין גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדיון דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלאה ונוראה מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו והיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך - מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה, חס ושלום, באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם.].

אתה צריך לדעת שבשיחות שבעל פה וכו', יש הרבה שקרים ודמיונות גדולים וכו', וצריכים לשמר מאד מאד ממי לקבל וכו', ובפרט השיחות

שְׁתוּלִין בְּקֵי וּסְרוּקֵי וְכוּ', בְּרַבְנֵנוּ ז"ל שֶׁדָּבַר עַל זֶה אוֹ עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה הַכֹּל שֶׁקָּר וְכוּזָב, וְזֶה סֵתָם שֵׁיחוֹת שֶׁל עֲזֵי פָּנִים שֶׁבְּדוֹר וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁכָּל הַמִּכְתָּבִים שֶׁכְּתַבְתִּי בְּמִשְׁךָ חַיֵּי הַכֹּל יְדַפְסוּ בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יְדַפְסוּ וְיִחְזֹר וְיְדַפְסוּ לְאֵלֶפֶים וּלְרַבְבוֹת אֲנָשִׁים בְּפֶרֶט בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְיִקְבְּלוּ בְּזֶה חַיּוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, תִּהְיֶה לְאֵל, עַכְשָׁו יֵצֵא לְאוֹר כְּכָר כֶּרֶךְ ק"ב מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שְׁזֶה חֲשׁוֹן שֶׁל עֲשָׂרִים וְשְׁלוּשׁ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִכְתָּבִים, וְעַדִּין אֲנִיחֵנו אוֹחֲזִים בְּתִשְׁרֵי תִשְׁנ"ו, וּמֵאֲזוּ עַד עַכְשָׁו תִּשְׁע"ג יֵשׁ עוֹד לְכֹל הַפְּחוֹת לְהַדְפִּיס חֲמִשִּׁים אֶלֶף מִכְתָּבִים בְּלֵי שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, וְכֵן כָּל הַשְּׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּבוֹת שְׂאֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים יְדַפְסוּ בְּסֵדֶרֶת שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

לְאַחֲרוֹנָה הִתְחִילוּ לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת דֶּרֶךְ הָאֲתֵר שֶׁל בְּרִסְלָב סִיטֵי - גַּם אֵלוֹ הַמִּכְתָּבִים יְדַפְסוּ בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", עִם כָּל זֹאת יֵשׁ כְּבָר שְׁלִשָּׁה גּוֹפִים שׁוֹנִים שֶׁמְדַפְסִים אֶת זֶה, וּבְפֶרֶט עִם הַשְּׂאֵלוֹת וְנִקְרָאִים בְּשֵׁם "שְׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב" וּבְקִרּוֹב זֶה יֵצֵא לְאוֹר, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל אֵלוֹ הַמְזַכִּים אֶת הָרַבִּים.

בְּעֵינֵי הָאֵינְטֵרְנֵט וְכוּ' וְכוּ', מָה אִמַּר לָךְ! הַיּוֹם יֵשׁ קְלִפָּה עֲצוּמָה, שְׁכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֵלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאֵת שְׁמַיִם מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא

אֵינְטֶרנֶט, אֵיפֹד, בְּלֶקְבֵרִי וכו', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ, תְּעוּב, עֲרוּם וזְהוּם, וּמֵאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וכו', וְאֵת הַיְלָדִים וכו', וְלִכְן הָעֶקֶר לְזַרְק מֵהַבַּיִת מִחֶשֶׁב, אֵינְטֶרנֶט, אֵיפֹד, בְּלֶקְבֵרִי אִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ דָּבָר כָּזֶה, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִיזוּן מ.ה.) "אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת"; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵין מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁהִרְבָּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהִיָּה לָהֶם מִחֶשֶׁב אֵינְטֶרנֶט בְּבַיִת, וְאֵף שְׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַגְזֻמָּה וכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאָרוּרָה הַזֶּה וכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֶסוּר בְּהַחֲלִט שְׁהִיָּה בְּבַיִת מִחֶשֶׁב אֵינְטֶרנֶט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוּל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כָּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וכו', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשָׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכְן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְׂכִּינָה תִשְׁמֹר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׁהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שְׂאָדָם טוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵין לוֹ בְּטַחוּן עֲצָמִי, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאָדָם צְרִיף לְהֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל דָּבָר קִטָּן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה

מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן כל מה שצריכים - עלינו לבקש רק ממנו יתברך, שאנחנו נמצאים רק בידו יתברך, ואשרי מי שמכניס דברים אלו בתוך לבבו, ואז חי חיים אמתיים ונצחיים, כמו כן צריך אדם לחזק את עצמו שיהיה לו אמונה בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו יתברך, כי על פי רב בני אדם נשברים ונכנס להם בדמיון כאלו הם לא חשובים אצלו יתברך, וכאלו להם אין שום תקוה ותוחלת כלל וכו', ובאמת זה טעות גדולה מאד, כי כל פר ישראל חשוב בעיניו יתברך, וזה נקרא "בטחון עצמי" - שאדם מאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו יתברך, וכן כל מה שהוא עושה אפלו דבר קטן וכו', זה דבר גדול מאד וכו', זה נקרא "בטחון עצמי" שהוא יודע שגם הוא שוה למשהו, ולכן צריכים לחזק את עצמו ביתר שאת וביתר עז שגם הוא חשוב בעיניו יתברך, כי גם הוא יכול להתעלות בתכלית העליה אם רק ירצה וכו' וכו'.

ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז לבנות את עצמך, ותדע שגם אתה חשוב בעיניו יתברך ואם תלך בצורה כזו אז תבנה את הבטחון העצמי שלך ולא תתבלבל משום בריה שבעולם אלא תעלה מעלה מעלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! ידידי היקר, זכור וגם זכור מה שגלה לנו רבנו ז"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השורים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות

וּדְאָגוֹת וְעֵצָבוֹת וַיִּגְוֶן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְּחָדִים, וְאִין גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׁירִים וְהַשָּׁרִים, שִׁיְהִיָּה לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֵר כְּרִצּוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֹלָם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וַיְדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָקִי קֶצֶת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שִׁישׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְכַבּוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֹלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא פֶעַס וּמְכֹאֲבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכִמְהָ מִיְּנֵי אֶפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמְּלֹךְ (קֹהֶלֶת ב'): "כִּי כָּל יָמָיו מְכֹאֲבִים וְכָעַס", וְכַתִּיב: (איוב י"ד)

"אָדָם יְלוּד אֲשֶׁה קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֹלָם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסּוּרִין, וְאִין שׁוּם עֵצָה וְתַחֲבוּלָה לְהִנְצֵל מֵעֵמֶל וַיִּגְוֶן הַזֶּה, כִּי אִם לְבַרַּח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"ג, סִימָן ז'), "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אִפֶּן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בְּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שִׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמְלָה שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֶה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלֵא רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּקַבְיַעוֹת עֲצוּמָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא מְדַרְשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרָה גְּדוֹלָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בְּעֲשִׂיָּה, מִשְׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדַרְשׁ וְזוֹהַר: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחָבֵל שֶׁתַּחֲסוּר יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאַתְנֹו, וְאֶפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַּם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר מֵה שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: "מֵעַט גַּם כֵּן טוֹב", וְאִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מֵעַט וְעוֹד מֵעַט, עַל יְדֵי זֶה בְּמִשְׁךָ הַזָּמָן הוּא זוֹכֶה לְעֵבֵר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְעַל זֶה אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי י"ג י"א) "וְקַבֵּץ

על יד ירבה", ואמרו חכמינו הקדושים (ספרי עקב) תלמידי חכמים למד ב' או ג' דברים ביום, ב' וג' פרקים בשבת, ב' וג' פרשיות, נמצא עשיר לאחר זמן, ועליו נאמר 'וקבץ על יד ירבה', וזה שאומר: "היום אני לומד, היום אני שונה, למחר אני שונה", נמצא אין בידו כלום; היינו כשבר ישראל יש לו שכל ולומד כל יום קצת מכל למוד, לבסוף הוא מגיע לכל מקומות של התורה הקדושה, מה שאין כן שסתם אומר "עוד היום גדול! היום אני אלמד הרבה וכו', מחר אני אלמד הרבה וכו'", לבסוף אין בידו כלום, ולכן אל תהיה בטלן! תתחיל כבר ללמד קצת מקרא מפרשת השבוע, פרק אחד משניות, דף גמרא בסדרת דף היומי וכו' וכו', זה מה שישאר ממך.

נא ונא זכור גם זכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, "מה אני אוהב?" ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהב מה שהוא מתאווה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו, ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאותו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלויה ברב זה וכו', והוא עובד עליו ומוריק לו את הכיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד

מִלְבָּדוֹ, שִׁיחֲדִיר בּוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אִיךָ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יֵשׁ לוֹ תַּכְףּ וּמִיָּד בִּיָּה, "וּמָה שֶׁבֵּיַד בְּטוּחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֶצֶל הַצַּדִּיק הַזֶּה אִיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִדְעַת שְׁאֲנִי עֲצָמָאֵי וְאִין לִי אַף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יִכּוֹל לְעֹזֵר לִי, וְכֵן הָרַב צָרִיךְ לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמַּד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְזַכֵּר: "מָה שֶׁבֵּיַד בְּטוּחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלֵּתִי לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', בְּזִכּוֹת הָרַב הַזֶּה, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אֲזִי עָלִי לְדַעַת: "מָה שֶׁבֵּיַד בְּטוּחַ", וְכֵן אִם הָרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית בִּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתּוֹ, צָרִיכִים לְזַכֵּר: "מָה שֶׁבֵּיַד בְּטוּחַ", וְאִם, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מֵהָרַב, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלִבְסוּף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאוּ שְׁאִין בֵּיַד שׁוֹם דְּבַר, וּסְתָם רְצַתִּי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאִבְדֵּתִי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

זְכָרִי הַיֵּטֵב שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ לְהִיּוֹת חֵלֶק מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֵרַת בֵּיבְנָאֵל, שְׁעַד עַכְשָׁו הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מִהִיְהוּדוֹת, וּמֵאֲזוּ שִׁיְסֵדוּ אֶת יְבִנְאֵל בְּשַׁנַּת תּרס"א עַד שֶׁבָּאנוּ לְשֵׁם בְּשַׁנַּת תּשׁמ"ח לֹא הָיָה זְכָר שֶׁל יְהוּדוֹת כָּלִל וְכוּ', וְאִדְרַבָּה, פֶּה הָיָה הַמְּקוֹם שֶׁהָעֵבְרִי עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיטְסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַמְּקוֹם הָיָה שְׁמֵם לְגַמְרֵי מִיְהוּדוֹת וְכוּ', וְהָיָה הַמְּקוֹם פֶּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלִי שׁוֹם זְכָר שֶׁל יְהוּדוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַיּוֹם הַמְּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחָנִיּוֹת, מִי שֶׁרַק נִכְנָס שְׁמָה לֹא יִכּוֹל לְהֶאֱמִין מָה שְׁרוּאָה לְפָנַי מְרָאָה

עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בכני ברק, או בכרוקלין, בלי שום הגזמה, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית, מנחה, ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעצירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת, שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקוה מפארת ענקית לגברים עם שלשה בורות לטבילה, וכן יש לנו מקוה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנתה במסירות נפש הכי גדולה במחלתת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בנית המקוה בכל מיני מסירות וכו'), ועל כלם יש לנו בית התבשיל – "אהל אברהם", שמחלק אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל, יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלשה דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, וכן יש לנו מערכת שלמה בחנוכה, היינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, והמקום שוקק ביהדות, יש לנו במשך היום ששה שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת, שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל, יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב בן ירבו, ועכשו בונים אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, וזה שנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקודה אחת, ותהלה לאל, יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל, מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, וראינו עכשו קדם חג הסוכות, נכנסו שני שלישי מתושבי המקום

להחנות "ברסלב סנטר" וקנו ד' מינים, וסכות וכו' וכו', אשרי עין ראתה זאת, ויבנאל תהיה דגמא ומודל מה קמץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפך מדבר שמים מיהדות וכו', למקום פורת, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השיף לקדשה, ואף על פי כן בכח הרצון החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים אמפריה כזו, ולא בחנם שרבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן רי"ח) "בעזרת השם איך האב אויס געפירט אין ועל אויס פירן", "נצחתה ואנצח", ותהלה לאל, אור הקדשה רק עולה, וחשך הטמאה רק מתעלמת עד שיתבטל לגמרי, ויקים (וכו"ה י"ג ב) "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ", וראוי לך לשמח מאד מאד שאת חלק מהקהלה הקדושה הזו, ואני מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני אפנים שבעולם להרחיב את פעילות הקהלה הקדושה, ונזכה לכל טוב אמתה ונצחיה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.ט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שאת השיר "בר יוחאי" חבר הרב הקדוש המקבל האלקי רבי שמעון לביא זי"ע בעל מחבר ספר "כתם פז" פרוש על הזהר הקדוש, ואמר הרב הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע שכל אלו הפיטנים שהיתה להם נשמה כללית, אזי השיר שלהם נתקבל בכל תפוצות ישראל, ואצל כל

הַעֲדוֹת, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּהַשִּׁיר שְׁלֵהֶם רוּחַ הַקִּדְּשׁ בְּמִדְרָגָה גְבוּהָהּ מְאֹד, וְאַחַד מֵהֶם זֶה הַשִּׁיר "בֵּן יוֹחָאִי" - שְׁנַתְקַבֵּל אֶצֶל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הָרַב הַחֲסִיד הַמְקַבֵּל רַבִּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ מְרַגְלִיּוֹת זַצ"ל חֵבֵר פָּרוּשׁ עַל הַשִּׁיר הַזֶּה עִם מְקוּרוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט מֵהַשִּׁיר הַזֶּה.

וְזֶה מֵה שֶׁמִּפְרָשׁ שָׁם עַל "וּפְנֵי אַרְיָה לִישׁ" - יְדוּעַ הוּא כִּי כָּל הַסְּבִיב הַנִּזְכָּרִים בְּזֵהָר וּבַתְּקוּנִים הָיוּ נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים מִמְרוּמֵם שְׁנַתְגַּלוּ תְּמִיד לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וּלְחַבְרָאִי לְגַלוֹת לָהֶם סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ כֵּן: (בְּזֵהר הַקִּדְּשׁ חֶלֶק א' דף ז') "דְּבַכְל אַרְחָא דְּצַדִּיקָא אֲזַלִּין וּמְלֵי דְּאוּרִיתָא בִּינֵיהוּ. דְּאִינוּן זַכָּאִין דִּהְהוּא עֲלָמָא אַתְּיָאן לְגַבְיֵהוּן, וְהַסְּבָא דְּסְבִיב שְׁגֵלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הַסוּד הָעֲלִיּוֹן מֵאַבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר הָיָה נִשְׁמַת צַדִּיק עֲלִיוֹן גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ, וְעֵינַן) (בְּזֵהר הַקִּדְּשׁ חֶלֶק ב' דף קי"ד) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעַצְמוֹ קָרָא לְהַסְּבָא אַרְיָה עֲלָאָה גְּבוּר תַּקִּיף דְּלֹא הָוָה כְּמָה גְּבַרִין לְגַבְיָהּ כְּלוּם, וְשִׁפִּיר הַפְּיוּט עֲלֶיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי" לְמָקוֹם אַבְנֵי שֵׁשׁ הַגְּעֵת" נְרָצָה לומר עַל יְדֵי הַשְּׁגָת קַבְלַת נִשְׁמַת] "וּפְנֵי אַרְיָה לִישׁ".

עוֹד יֵאמָר בְּהַקְדָּמָה מֵה שֶׁכָּתַב (בְּעַרְכֵי הַכְּנֻיִים. עַרְךְ אַרְיָה) דְּאַרְיָה הוּא כְּנֻי לְצַדִּיק כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל א' כ"ג ("מְאָרִיוֹת גְּבֻרוֹ". עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ, וְעֵינַן (לְעֵיל דף ל' ל"א) מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי בְּבִאּוּרֵינוּ עַל" מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבַּת", דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הָיָה הַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם, לְכֵן שִׁפִּיר דְּקַפֵּיט עֲלֶיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי "וּפְנֵי אַרְיָה לִישׁ".

עוֹד יֵאמָר בְּהַקְדָּמָה מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי (בְּעַרְכֵי הַכְּנֻיִים. עַרְךְ אַרְיָה בְּשֵׁם ע"ג) דְּמִשִּׁיחַ נִקְרָא אַרְיָה הַבֵּא מְשֻׁבֵּט יְהוּדָה הַנִּמְשָׁל לְאַרְיָה עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ, וְאִיתָא) בְּהַקְדָּמַת הַזֵּהָר" (דְּמִלְכָא מְשִׁיחָא אֲתִי לְמַתִּיבְתָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי מִתְעַטֵּר מִרִישֵׁי מַתִּיבְתָא בְּעַטְרִין עֲלָאִין, וְקָמוּ כָּל חַבְרָאִיא וְקָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְהָוָה. סְלִיק נְהוּרִיָּה עַד רוּם רַקִּיעַ" וְכו', עֵינַן שָׁם (עוֹד שָׁם דף ז') דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי רָאָה לְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא מְנַהִיר שְׂרָגִין בְּהִיכְלָא דְּמִלְכָא מְשִׁיחָא. וְשִׁפִּיר דְּקַפֵּיט עֲלֶיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי] שְׁזָכָה לְקַבֵּל פְּנֵי מִלְכָא מְשִׁיחָא וְהוּא] "פְּנֵי אַרְיָה לִישׁ".

עוֹד יֵאמָר, כִּי מְצִינוּ שֶׁקְּרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן "אַרְיָה", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּבִא

מְצִיעָא דף פ"ד) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָבוּהּ דְרַבְנּוּ הַקְדוּשׁ אָמַר עַל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שֶׁהוּא אָרִי בֶן אָרִי, וְכִמּוֹ כֵּן (בִּזְהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ב' דף ט"ו). דְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָרִיָּה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה אָרִיָּה, וְלֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשֶׁאָר אַרְיֹתָא, עָלֶיהָ כְּתִיב "אָרִיָּה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא" וְגו', וּמָה עֲלָמִין דְלַעֲיֵלָא מְזַדְעָזְעִין מִנִּיהָ, אָנִן עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, וְכֹה אָמַר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר חוֹתְנֵנוּ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (בִּזְהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' דף ס'). דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הוּא כְּאָרִיָּה דְלֹא דְחִיל מִבְּנֵי עֲנָא, וְכֹה אָמַר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר (עוֹד שֵׁם דף רס"א). לְרַבִּי אֶלְעָזָר נִכְדוּ, גּוּר אָרִיָּה לִית מֵאֵן דְקָאִים קַמִּיהָ, מֵאֵן יְכִיל קַיָּמָא קַמִּיהָ וְאָבוּהָ בְעֵלְמָא, וְזַכָּאָה חוּלְקִיָּה, (בִּזְהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק א' דף רכ"ג). רַבִּי אַבָּא הָוָה לֹאֵי, וְהָוָה רְהִיט אַבְתְּרִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן דְהָוָה רְכִיב, אָמַר רַבִּי אַבָּא: וְדַאי אַחְרֵי הַשֵּׁם יִלְכוּ כְּאָרִיָּה יִשְׂאָג, וְכִמּוֹ כֵּן (בִּזְהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' דף ע"ט) דְכַד הָוָה רַבִּי אַבָּא וְחַבְרַיָּיא חֲמָאֵן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן הוּוּ רְהִיט אַבְתְּרִיָּה, וְאָמַר אַחְרֵי הַשֵּׁם יִלְכוּ כְּאָרִיָּה יִשְׂאָג, (עוֹד שֵׁם דף קצ"ו). אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי אֶלְעָזָר אָרִיָּא בְרַי אָרִיָּא מֵאֵן יָקוּם קַמִּיָּהוּ כַּד שְׂאָגִי לְמַטְרָף טְרָפָא, כָּל אַרְיֵין דְעֵלְמָא תְקִיפִין וְאֵלִין יִתִּיר מְכוּלָּהוּ, כָּל אַרְיֵין דְעֵלְמָא קְשִׁיין לְאַפְקָא טְרָפָא מְפּוּמִיָּהוּ, וְאֵלִין נוֹחִין לְאַפְקָא מְפּוּמִיָּהוּ טְרָפָא, אֵינּוּן טְרָפִי טְרָפָא וְיִהְבִּי לְכֹלָא, וְהִשְׁתָּא שְׁפִיר דְקַפִּיט עָלֶיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי "וּפְנֵי אָרִיָּה לִישׁ".

הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיהָ לְמָה שֶׁר הַמְשׁוֹרֵר: "וּפְנֵי אָרִיָּה לִישׁ".

הַעֵקֶר רְאָה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד זֶהָר וְתַקּוּנִים שֶׁזֶּה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂרַבְנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ק"ח) יְדוּעַ שְׁלַמּוּד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שֶׁעַל יְדֵי לַמּוּד הַזֶּהָר נִעְשָׂה חֲשֵׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דֵּהִינּוּ הַשְּׂבִיחַ שֶׁשְׂבִיחַ וּמְפָאָר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דֵּהִינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בִּזְהַר לּוֹמֵר "וְזַכָּאָה" וְכוּ', עַל כָּל מְצוּהָ וְעַבּוּדָה וְכוּ'. וְלַהֲפֹךְ הַצְעָקָה שְׂצוּעַק וִי וְכוּ', "וִי לִיָּה, וִי לְנִשְׁמַתִּיהָ" עַל הַסֵּר מְעַבּוּדַת הַשֵּׁם. אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קָדַשׁ כָּל-כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׂאָר דְבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יִשׁ

להם כח לעורר להשם יתברך. והאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמשה דפים זהר וחמשה דפים תקונים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בהחלט בכלל לא מסכים שיעשו איזה כולל מחוץ להקהלה שלנו מכמה טעמים, מי שרק רוצה לפתח כולל חדש שיהיה בברכה, ויקרא את זה איזה שם שהוא רוצה, אבל זה מכרח להיות רק בתחום הקהלה שלנו, כי זה חתרנות וכו', שהסמ"ך מ"ם רוצה לחתר תחת הקהלה שלנו וכו', ולא יצליח, ולכן אני חד משמעית נגד הכולל הזה, ואני לא רוצה שתלך שמה, וכן תגיד לשאר אנשי שלומנו שבשום פנים ואופן לא ילכו לשמה, אם אתה לא רוצה לצער אותי.

ראה לכתב לי את שאר השמות של האברכים שהלכו שמה.

העקר ראה להתמיד בלמוד זהר ותקונים שזה דבר גדול מאד, עד כדי כך שרובנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן ק"ח) ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהיינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהיינו הלשון הרגיל בזהר לומר "זכאה" וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', "וי ליה, וי לנשמתיה" על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם

לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם, סימן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קִדְּשׁ כָּל-כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׁאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְהָאֲרִיז"ל נִתְּן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהָר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכַּיֵּל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.יא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי שִׁפְתָּחוּ כּוֹלָל מַחוּץ לְתַחוּם שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה תְּרִגִּיל מֵהַסֵּמ"ך מ"ם שֶׁמִּתְחִיל לְפֹרֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי עוֹמֵד חֶזֶק נֶגֶד זֶה, וְאֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא רוֹצֵה שִׁיפְתָּחוּ כּוֹלָל מַחוּץ לְהַתְּחוּם שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ! יְכוּלִים לְפַתַח כְּמָה כּוֹלָלִים שָׂרָק רוֹצִים, וְלִתַּת כְּמָה שְׁמוֹת שָׂרָק רוֹצִים, אֲבָל הַכֹּל רַק בְּתַחוּם קְהֵלְתֵּנוּ, אַחֲרֵת זֶה רַק חֲתֻרְנוֹת מִצַּד הַסֵּמ"ך מ"ם שֶׁעוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת לְפֹרֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲבָל הוּא לֹא יִצְלִיחַ, וְיִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה כְּמוֹ הֶמֶן בְּשַׁעֲתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ: (אֶסְתֵּר ו' י"ג) "אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נְפוּל תְּפוּל לְפָנָיו", וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקִשׁ אוֹתָךְ שֶׁתּוֹדִיעַ אֶת זֶה לְאֵלוֹ שְׁהוֹלְכִים שְׁמָה, וְכֵן תִּכְתֹּב לִי אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל אֵלוֹ שְׁהוֹלְכִים שְׁמָה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאֶפֶן עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶפֶן עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ל"ד, אִתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֲרַ וּלְשַׁעֵר מַה זֶה לְלַמֵּד

בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות גמ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג
שלום וברכה אל הרב ... נרו יאיר

שמעתי ש... פתח כולל בארנה שלו וכו', לדעתי זה עצת הסמ"ך מ"ם - לאט לאט לפורר את הקהלה שלנו, ולכן אני מאד מבקש אותך בתור מורה צדק בקהלתנו שתפרסם לכלם שיכולים לפתח כמה כוללים שרוצים רק בתחום קהלתנו, ולא במקום אחר, ואני מאד מאד מקפיד על זה, כי אני יודע מראש מה יהיה בסוף וכו', ולכן צריכים לכופף את הברזל כשעדין חם ודי לחכימא.

צריכים לעמד על המשמר על כל פרט ופרט שרק קורה בקהלתנו, סוף פל סוף קהלתנו רק גודלת וגודלת וגודלת וכו' וכו', ולכן צריכים לשמר מאד מאד משועלים קטנים הרוצים לחבל את הפרם הנפלא שנטעתי ביזע ובדם זה חצי יובל שנים.

(כמוכן לא לכתב את השם של ההוא) רק להודיע לאנשי שלומנו שבשום פנים ואפן שאף אחד לא ינסה לעשות מנין מחוץ לתחום קהלתנו או שאר ארועים וכו', כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ב). שתחלת ניסה נפילה, אקנה שתבין דבר מתוך דבר, כי אנחנו צריכים לעמד מאד מאד על המשמר על דבר זה.

בַּעֲנֵן הַבְּחִירוֹת הַבָּאוֹת: עָלֵי לְהַבְהִיר אֶת עֲצָמֵי כְּדֵי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישָׂאֵל שְׁתַּדַּע מֵהַ לַעֲנוֹת לוֹ, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְמָרְן הַגָּאוֹן הָרַב עוֹבְדֵי־הַ יוֹסֵף זְצוּק"ל שֶׁאֲבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, וַיַּעֲבֹדוּ בְּמָרְץ הַכִּי גְדוֹלָה, כְּדֵי שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְלָכֵן כָּל מִי שִׁישָׂאֵל אֶת הַבַּיִת הַזֶּה הוֹרָאָה אִם זֶה בְּרַצוֹנִי, תִּגִּיד בְּהַחֲלֹט שֶׁאֲנִי מַכְנִיס אֶת עֲצָמֵי רֵאשֵׁי וְרַבֵּי עֲכָשׁוּ שְׁמָרְן הַגֵּר"ע זְצוּק"ל יִצְלִיחַ, וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִפְקַפֵּק בָּזֶה.

תִּכְתֹּב לִי כָּל דְּבַר חֲרִיג שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּקַהְלָתֵנוּ, כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת זֶה תִּכְף וּמִדְּ לִפְנֵי שִׁיבָא מֵהַשְּׁלִיטָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשׂוֹן ה'תּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְמָרְן הַרְאִשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּאוֹן הַמְּפָלֵא הַגֵּר"ע יוֹסֵף זְצוּק"ל שֶׁאֲנִי אֲגִיֵּס אֶלֶף פְּעִילִים לְמַעַן תִּנּוּעַת ש"ס, וְאֲצִלִּי כְּשֶׁאֲנִי מַבְטִיחַ מִשְׁהוּ, אֲנִי מְקַיֵּם אֶפְלוֹ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁאֲנִי בַּעֲצָמֵי רַחוּק מֵהַבְּחִירוֹת וְכו', כִּי זֶה לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד אֵיזָה מְפִלָּגָה הִיא עַל הַגְּבֵה וְכו'.

אֲצִלִּי תִּנּוּעַת ש"ס בְּכָלֵל לֹא מְפִלָּגָה, זֶה עֵינֵן שֶׁל "לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׂרָאֵל", כִּי מֵהַ שֶׁעָשָׂה הַגֵּר"ע זְצוּק"ל בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, הוּא הַגְּבִיָּה אֶת עֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְלוֹחֵם עִבּוּרִים כָּל הַשָּׁנִים, וּמֵהַ גַּם שֶׁהַקִּים רַבְּבוֹת וְרַבְּבוֹת בְּנֵי תוֹרָה שֶׁבָּנוּ בְּתַיִם עַל פִּי הַדְּרָךְ הַמְּסוּרָה לְנוּ

מדור דור, ומאות אלפי ילדים הכניסו בתלמודי תורה, והרשת חנוך התורני שהקים לארכו ולרחבו בכל ארץ ישראל עבור עדות המזרח, הזכות הזו אי אפשר להסביר כלל, ולכן כל מי שיעזר לתנועת ש"ס, יתברך מפי אל עליון, ויהיה לו חלק בהפצת תורה ובקיום מצוות מעשיות, ולכן אני מבקש את כל מי שרק שומע בקולי, שגם כן ירתם עבור תנועת ש"ס, כדי "להחזיר עטרה לישנה", ולהגביה את רוחם של אחינו בני ישראל מעדות המזרח, אשר הגזענות הארורה הרחיקה אותם, ורק מרן הראשון לציון זצוק"ל הגביה אותם, ולכן אשרי מי שיעזר לי, ויהיה אחד מהאלף פעילים שאני רוצה עכשו להקים, ויהיה בקשר עם המשדר שלנו ביבנאל, ששם יהיה המטה המרכזי של חסידי ברסלב למען תנועת ש"ס.

ואני חוזר ומדגיש שש"ס זה לא מפלגה, אלא כל ענינה להחזיר את הגאון והגאווה של עדות המזרח שנתמסו על ידי הגזענות הארורה, ולכן אשרי מי שיעזר לי בהמשימה הקדושה הזו, ויתברך בכל הברכות הכתובות בתורה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון התשע"ג

הכתב והמכתב היא לאות ולראיה שאני מכיר את האברך ה"ר ... גרו יאיר שהוא רוא שמים ונמצא במצב כספי קשה מאד שמטפל עם רופאים ועולה לו הון תועפות, ולכן אשרי מי שיקבלו בסכר פנים יפות, ויש קונה עולמו בשעה אחת, ובזכות המצוה תתברכו מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר
לְנֶכֶן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבָהּ.

מוֹבָא בְּפָרְקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר: (פֶּרֶק ט') יוֹנָה הַנְּבִיא יָדַע שְׂאֲנָשִׁי נִינְוָה יִחְזָרוּ
תַּכְּף וּמִיד בְּתִשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה קְטָרוּג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינִם רוֹצִים
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן בְּרַח אֶל תְּרַשִׁישׁ שֶׁהוּא חוּץ לְאַרְץ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בֵּא) אָמַר יוֹנָה: "אֵלֶּךְ בְּחוּצָה לְאַרְץ, מְקוֹם שְׂאִין הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה וְנִגְלִית, שֶׁהַגּוֹיִם קְרוֹבִים לְתִשׁוּבָה הֵן, שְׁלֵא לְחִיב אֶת יִשְׂרָאֵל". מְשָׁל
לְעֶבֶד כִּהֵן שֶׁבְּרַח מְרַבּוּ אָמַר: אֵלֶּךְ לְבֵית הַקְּבָרוֹת - מְקוֹם שְׂאִין רַבִּי יִכּוֹל
לְבוֹא אַחֲרָי, אָמַר לוֹ רַבּוֹ: יֵשׁ לִי כִּיּוּצָא בְּהּ. כִּךְ אָמַר יוֹנָה: "אֵלֶּךְ לִי בְּחוּצָה
לְאַרְץ, מְקוֹם שְׂאִין הַשְּׂכִינָה נִגְלִית, שֶׁהַגּוֹיִם קְרוֹבִין לְתִשׁוּבָה הֵן, שְׁלֵא לְחִיב
אֶת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', עֵינֵן שָׁם.

בְּעֵינֵין שְׁבַע מְצוּוֹת בְּנֵי נַח, אֲמַרְתִּי עַל הַעֲמָלְקִים, יִמַּח שָׁמָם, לְהֵם אָסוּר
לְלַמֵּד אֶת שְׁבַע מְצוּוֹת בְּנֵי נַח, וְיִדְוֶע מְצַדִּיקֵי עֲלִיוֹן שֶׁהַסּוֹף יִהְיֶה שְׂאִבְרָהֶם
אָבִינוּ יִקְרָא חֲזָרָה אֵלָיו אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, וְכֻלָּם יִחְזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְיַעֲזְבוּ אֶת
דְּמִיוֹנָם וְכוּ', וְיִפְרִירוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן יִצְחָק אָבִינוּ יִקְרָא חֲזָרָה אֵלָיו אֶת בְּנֵי
עֶשׂוֹ וְכֻלָּם יִחְזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְיַעֲזְבוּ אֶת הַעֲבֻדָּה זָרָה שֶׁלֵּהֶם וְכוּ', וְיִפְרִירוּ אוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן לְהֵם כֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת שְׁבַע מְצוּוֹת בְּנֵי נַח, וְיַעֲקֹב אָבִינוּ
יִקְבֹּץ אֶת כָּל הַיִּי"ב שְׁבָטֵי יִי"ה, וְיֵאֱחָד אוֹתָם יַחַד בְּאִפְּסֵס מְחַלְקַת
בֵּינֵיהֶם, וְיִשְׂרָה אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּין כָּלֵל הַנְּסַחָאוֹת וְכוּ', וְהַדְרָכִים וְכוּ', וְיִהְיֶה כָּלֵם
אָחָד, וְדוֹד הַמְּלֶךְ יִכְרִית אֶת זֶרַע עֲמָלֶק לְגַמְרֵי, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתַגַּל
נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹם גִּיעַ שְׁנֹזְכָה כָּלְנוּ לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵינוּ.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תטז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שׁוּחִיו

לְנֶכֶן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אשריכם ואשרי חלקכם שזכיתם לחזור בתשובה שלמה, שאין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד תשוב תשובה, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ה) "במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד", ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש-ברוך-הוא כבר מקבלו.

ולכן ראו למסור את נפשכם על מדת השמחה! כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם", ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקיטת-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

העקר תשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם, כי הסמ"ך מ"ם אורב

לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט שֶׁל אֱלֹהֵי שְׁחֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם שׁוּם חִלּוּקֵי דַעוֹת וּמְרִיבוֹת, וְאֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהִיּוֹת יוֹתֵר מִהַשְּׁנֵי וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וְיִשְׁלַמֵּי בְּרִכוֹת, פֶּרֶק ט', הֵלְכָה ח') אֵי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אֵי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיחַן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוּם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת - שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּי ז.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם יְלָדִים חֲמוּדִים, וְאִף שְׁכָל הַשְּׁמוֹת שֶׁנִּתְּתֶם לְהַיְלָדִים הֵם פְּשוּט מְצוּצִים מִהֶאֱצָבַע, שְׂאִין לָהֶם שׁוּם מְשֻׁמְעוֹת רוּחַנִית וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא הֵייתִי מְשַׁנָּה אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, אֲלֹא מוֹסִיף לְכָל בֶּן וּבַת שֵׁם תַּנּ"כִי כְּדֵי שִׁיְהִי לָהֶם שֵׁרֶשׁ בְּקִדְשָׁה, כְּמוּכָא מִהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדַּבֵּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיְהִי כָךְ וְכָךְ שְׁמוֹת רְאוּבֵן, וְכָךְ וְכָךְ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן, וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתַנִּין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁהִיא כְּבֹר בְּעוֹלָם - זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזוֹה שִׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנוֹתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תיז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות ממעלת תפלה והתבודדות, שיחה בינו לבין קונו, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חז"ן, ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו ותברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו ותברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיקסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו ותברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו ותברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו ותברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו ותברך, וחיפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו ותברך, שנתרחק כל-כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו ותברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו; ולכן הרגל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ובודאי צריכים הרבה התחזקות על העבודה הקדושה הזו, כי הסמך מ"ם מכניס באדם חלישות הדעת כאלו כבר התפלל הרבה פעמים ולא נענה וכו' וכו', ועל ידי זה מייאש את האדם: אתה כבר אף פעם לא תראה ישועה וכו' וכו', אשר הכל הבל ורעות רוח, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ברכות לב:) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה - יחזור ויתפלל שנאמר: (תהלים כ"ז י"ד) "קנה אל הוי"ה חזק ויאמץ לבך וקנה אל הוי"ה", כי בודאי אם מתעקשים אצלו ותברך פעם אחר פעם ולא מתעייפים בתפלה, אזי רואים ישועות

גדולות, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם, שבא בכל יום ויום בעקשנות אליו יתברך, ושופך שיח ותפלה לפניו יתברך, ומבקש רחמים על עצמו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו, שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אנרים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד - אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון", מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" - שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן ברעה חדשה; ולכן אסור לה לומר דבר כזה שהתפלתך ולא ראית ישועה וכו' וכו', כי אם עדין לא ראית ישועה, בודאי לא התפלת מספיק וכו' וכו', ולכן חזק ואמץ בעבודה הקדושה הזו, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב אם תהיה עקשן בתפלה, לבסוף תראה נסים נגלים מה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, צריכים רק סבלנות ולבקש ברחמים ובתחנונים, ולא לדחק את השעה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, היינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש-ברוך-הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ובתחנונים, אם יתן השם יתברך יתן, ואם לאו לאו, וזה (אבות פ"ק ב') 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) "וקבע את קבעיהם נפש". היינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש-ברוך-הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע - שלוקח הדבר בחזקה, בגזלה, רק תפלל רחמים ותחנונים; תחפה בסבלנות ותמשיך להתפלל, ותראה שלבסוף אחר הרע יבוא הטוב, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תיח.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הדבר הראשון שאתה צריך לעשות, הוא לנסע אצל ציון רבנו ז"ל באומן, ושם תראה נוראות ונפלאות מאד שיעשה עמך רבנו ז"ל, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם, שזוכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו (חיי מוהר"ן סימן קס"ב) כשאחד יבוא על קברו ויאמר קפיטל תהלים בהתעוררות הלב, יהיה לו תענוג גדול מזה, ועשה תנועות בגופו ובעצמותיו אז, ורמוז שיהיה לו חלוץ עצמות אז בקברו כשיאמרו תהלים על קברו. ועוד דבר בזה הענין כמה פעמים. ואחר כך גלה העשרה קפיטל תהלים ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, ואמר שמי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, יניח עצמו לארץ ולרחב לעזר לזה האיש אפלו אם עבר מה שעבר וכו', ויחד שני עדים על זה; ולכן הדבר הראשון כדי לתקן את כל העבר שלך, אתה מכרח לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, ולתן פרוטה לצדקה ולומר את העשרה מזמורי תהלים, אשר אפלו אם עצמו וגבהו חטאיך וכו', רבנו ז"ל לקח על עצמו לתקן את האדם, ושם תתודה על חטאיך המרבים וכו', ורק רבנו ז"ל יכול לתקן אותך, וכבר אמר רבנו ז"ל: (חיי מוהר"ן, סימן ש"י) "כמה צלם אלקים היו מנחים ברפש, שאני הוצאתים מהרפש והטיט שהיו שם, ועל ידי נתקרו אליו ותברך בהתקרבות כזה, שאין להם להתביש מצדיקים גדולים וכו', כי נראה בחוש שהמתקרבים אלי נשתנה פניהם, ובא עליהם פנים של יהודי בחינת 'צלם אלקים'. הלא יש אצלי אנשים, שאיני יודע אם השאול תחיתות היה די להם, כי גם השאול תחיתות היה קטן לפניהם, שאם היה אפטר להם לחתור תחת השאול תחיתת היו חותרים, ועל ידי נתקרו וכו'"; ולכן עשה זאת ותברך אל ציון רבנו ז"ל, אשר שם תקונך הנצחי, ולפני זה אין אפלו מה לדבר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכר לקים את כל זאת, ולא

תתחרט, ותגיע אל תקונתך, כי רבנו ז"ל מתקן את כל אלו שבאים אל ציונו הקדוש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תיט.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשוון ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה למסור את נפשך להיות רק בשמחה, ודע לך שכל הצרות והיסורים והמרירות, שאתה עובר בחייה, זה רק מחמת חסרון השמחה, וכמה שלא נדבר מזה, זה לא מספיק, כי הסמ"ך מ"ם שובר את כל אחד ואחד באופן אחר לגמרי וכו', ולכן אנחנו צריכים לעשות כל מה שביכולתנו רק להיות בשמחה, כי השמחה היא הגאלה בבחינת (תהלים ס"ט י"ט) "קרבנה אל נפשי גאלה", ואמר הבעל שם טוב הקדוש, כמו שיש גאלה בכלליות, כן יש גאלה בפרטיות, היינו שאדם יכול לגאל את עצמו עוד עכשו אם רק יצית את עצות הצדיקים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') עצות הצדיקים הם עצות מהעולם הבא, מה שאין כן עצות המון עם, הם עצות של עולם הזה המלא שקר ופניות, כי הצדיקים הדבקים באין סוף ברוך הוא, והם נכללים לגמרי בו ותברך, ועוד בחיים חיותם הם כבר יותר למעלה בשמים מאשר הם על הארץ וכו', ודבר זה אי אפשר להסביר לאדם שהוא מגבל וכו', ולכן עצות הצדיקים זה עצה מעולם הבא, הצדיק נותן את העצה מה טוב למעלה בשמים בשביל הנשמה, ולכן אשרי מי ששומע בעצת הצדיקים, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הדגיש כל-כף על התקרבות אל הצדיקים, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו

ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי, פרשת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל, ועל שמאל ימין - תצית אותו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנסאָר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות, ולכן אם הוא הדגיש כל-כך אשר צריכים להיות בשמחה, ובפרוש גלה לנו (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלואות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לפניו תבריך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תצית את רבנו ז"ל ותהיה רק בשמחה, ותשמח את אחרים, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו.

העקר ראה להתמיד בלמוד זהר ותקונים, שזה דבר גדול מאד, עד כדי כך שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן ק"ח) ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהיננו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהיננו הלשון הרגיל בזהר לומר "זכאה" וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', "וי ליה, וי לנשמתיה" על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן ק"ט) רבי שמעון בן יוחאי קדש כל-כך את לשון התרגום עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש

לָהֶם כַּח לַעֲוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְהָאֲרִיז״ל נָתַן תְּקוּנָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהָר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסָדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִשְׁמְרִי מֵאֵד מֵאֵד מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׁזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שְׂיִכּוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחַת נָשִׁים אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וּבְזֶה שֶׁמִּתְחַזְּקִים אֶת אַחֲרִים, עַל יְדֵי זֶה הוּא בְּעֲצָמוֹ מִתְחַזְּקָה כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר״ן, חֵלֶק א', סִימָן ק"ו): אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"א) "אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֵל דָּל", הֵינִי כִּשְׁהוּא בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין, וּמִשְׁפִּיל עֲצָמוֹ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמּוֹחִין, אֲזִי "בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ הַיּוֹי"ה" נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִין. וְאִם לֹא יִכּוּל בְּעֲצָמוֹ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, עֲצָה לָזֶה, שְׂיִשְׁכִּיל אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר גַּם אֲצִלוֹ.

נָא וְנָא אֵל תַּהֲיִי בְּטִלְנִית! אֵלָּא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְכָל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ל.ב): אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזוֹר וְיִתְפַּלֵּל, שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְוֶה אֵל הַיּוֹי"ה חִזַּק וַיֵּאמֶן לְבָבָה וְקוֹנֶה אֵל הַיּוֹי"ה", כִּי בְּוֹדָאֵי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְעַפִּים בְּתַפְלָה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוּל לַפְּעַל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יָאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנֶחֱל
בְּיִיִּדִישׁ).

תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיי שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד שְׂמַחַת אוֹתִי שֶׁבִטְלַתְּ אֶת זֶה, וְאַתָּה לֹא תִלַּךְ יוֹתֵר שְׂמָה, וְאַנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְׁתַּדְּלוֹת לְהַקִּים פֶּה אֶצְלָנִי כּוֹלֵל חֲצוֹת, וְאַנִי אֲדַאֵג גַּם עַל מַלְגָּה יָפָה בְּכָל חֹדֶשׁ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִיכְלַתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנ'ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלָמִידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח, לֹא תִרָּאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם", וְיִכּוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר'ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הִזָּה - יֵשׁ אוֹ גֵיהֲנוֹם אוֹ גֵן עֵדֶן!" וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר, מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵיהֲנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלָה יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁאֲדָם מִסְתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֵצוּב וּמֵיֵאֵשׁ וְכו', וְזֶה בְּעֵצְמוֹ הַגֵּיהֲנוֹם שֶׁאֲדָם מִסְתּוֹכֵב בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִיכְלַתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחֶה אֶת הַשְׂמִיחָה לְיוֹם מַחֲרַת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי) "לְפִי שֶׁאֵין הַשְׂמִיחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שֶׁאֵין הַשְׂמִיחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם"; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֵצְמְךָ מִהַגֵּיהֲנוֹם שֶׁאַתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכו', וְזִכּוֹר גַּם זְכוֹר מָה שֶׁכָּתַב הַרְמְבַ"ם (פָּרָק ח' מֵהִלְכוֹת וּלְבָב, הַלָּכָה ט"ו) הַשְׂמִיחָה שִׁישְׂמַח אָדָם בְּעֵשִׂית הַמִּצְוָה וּבְאַהֲבַת הָאֵל שֶׁצָּוָה בָּהֶן - עֲבוּדָה גְּדוּלָה הִיא, וְכָל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְׂמִיחָה זֶה, רֵאוּי לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ, שְׁנֶאֱמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב", וְכָל הַמְּגִיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לְעֵצְמוֹ וּמִתְכַּפֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקּוֹמוֹת אֵלוֹ חוּטָא וְשׁוּטָה, וְעַל זֶה הִזְהִיר שְׁלֵמָה וְאָמַר (מְשָׁלִי כ"ה ו') "אֵל תִּתְּהַדֵּר לְפָנַי מִלֶּךְ", וְכָל הַמְשִׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמְקַל גּוּפוֹ בְּמִקּוֹמוֹת אֵלוֹ, הוּא הַגְּדוֹל הַמְּכַבֵּד הָעוֹבֵד מֵאַהֲבָה, וְכֵן דוֹר מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר: (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְנִקְלַתִּי

עוד מזאת והייתי שפּל בעיניי, ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שְנאַמר: (שמואל ב' ו') "המלך דוד מפּוֹז ומכַרְכַּר לפני הַיְיָה";

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגירסא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ל"ו, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תכג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי שבטלת את זה, ואתה לא תלך יותר שמה, ואני אעשה כל מיני השתדלות להקים פה אצלנו "כולל חצות", ואני אדאג גם על מלגה יפה בכל חדש.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגירסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו ששה שעורים בזמנים

נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּנֹן רֵאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׂמֵתָאִים לְךָ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יִאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא מְאֹד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעוֹ.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכְּנֹן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמַיִנִי) "אֵינִי הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַח הַיּוֹם שִׂמַח לְמָחָר", וְלִכְּנֹן רֵאָה לְחַטֵּף שִׂמְחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזָה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאמְר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְהַלּוֹאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁבִּקְהֵלְתָנוּ, שְׁלוּמְדִים

כַּרְבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כֶּבֶד בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים
נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁמִתָּאִים
לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמְרֵי מְאֹד שְׁלֹא יוֹלִיכוּ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל וְכו', לֹא מִתְלַבְּשִׁים עַל הָאִמָּא
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה כֶּסֶף, אֵינן זֶה דְרָךְ אֶרֶץ וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם דִּירָה גְדוֹלָה, וְיִהְיֶה לָכֶם שִׁפְעַ.

בְּעֵינֵי הַיְלָדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, תִּרְאִי לְהִתְיַעֵץ עִם הַרֵב ... גְּרוּ יְאִיר .

רק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שִׂמְחָה
וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעִתָּהּ וּיְכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהַרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאִמוּנָה שְׁאֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֻנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הַבֶּא עֵוֹלָם הַזֶּה,
וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ
מְזוּדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תְּעֻנּוּגָה שְׁאֲשֶׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ,

וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנּוּ ז' ל' רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַלּוֹאֵי שְׂתוּכְלֵי לְהַצִּיל אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי מִסְכָּנוֹת עוֹבֵר עֲלֵיהֶן מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', בְּנוֹת צְרִיכוֹת לְהִתְחַתֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂנוֹזְכָה לְחִזּוֹק וְלַעוֹדֵד וְלִשְׂמֹחַ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֵא בַתְּרָא י"א.) "כָּל הַמְּקִים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא"; וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כֹּל מֵה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהַצִּיל אֶת הַבְּנוֹת, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּיל אֶתְכֶם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעֲגָמַת נִפְשׁ.

הַלּוֹאֵי שְׂתוּכְלֵי לִפְתַּח גַּם כֵּן פְּעוּטוֹן וְיִהְיֶה לָךְ מְזֶה פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

רַק חִזְקֵי וְאִמְצֵי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנּוּ ז' ל' עַל זֶה בְּיִתְרָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מִוְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגְבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׂבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשֻׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם"; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה הַשְּׂמֻחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מְזֶה, וְעַל יְדֵי שְׂמֻחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כִּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גָּמוּר, כִּי מֵה

שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִקְאוֹן, אָבֵל תַּכְף וּמִיָּד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַיי שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּרְאֶה לְעֵשׂוֹת כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהַכְנִיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר אַבְרָכִים לְפָזֹר קְפוֹת, וְזֶה יִהְיֶה לָהֶם פְּרִנְסָה יָפָה מְאֹד.

עֲכָשׁוּ רְצִיתִי שְׂתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבֵרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמִי בְּמֵלֶא הַמֶּרְץ לְמַעַן תְּנוּעַת ש"ס, וְאֲנִי הִבְטַחְתִּי לְמָרְן הָרַב עוֹבְדֵיךָ יוֹסֵף זְצוּק"ל שְׂאֵנִי אָבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהֵם יִצְלִיחוּ עֲכָשׁוּ בְּגִדּוֹל מְאֹד, אָבֵל זֶה צְרִיךְ לְעֵבֶר הַכֹּל דְּרָךְ הַמְשָׁרָד שְׁלֵנוּ, כְּאֲשֶׁר יִסְבִּיר לְךָ הַנ"ל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה, וּמוֹהַרְנֵי"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמִּידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּהֲנוּם", וְיִכּוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ אוֹ גִיּהֲנוּם אוֹ גֵן עֲדָן!" וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר, מְדַכָּא וְכו', אַזִּי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיּהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבֵן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מְזוֹ שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֲצוּב וּמִיֵּאֵשׁ וְכו' וְכו', וְזֶה בְּעֲצָמוֹ הַגִּיּהֲנוּם שְׂאָדָם

מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על שהלנית לי את הרכב, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תעשה חסד עם הזולת.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום", ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמרו: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) "אין עולם הזה, יש או גיהנום או גן עדן!" ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר, מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישוזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם,

לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחְרָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחְרָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם"; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מִהִגִּיהוֹנוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (עֲבוּדָה יִרְה י"ט). "לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׂכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְר", כִּי דָף גִּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלּוּאֵי שֶׁתּוֹכֵל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מִהַשְּׁעוּרִים שֶׁבִּקְהֶלְתָּנוּ, שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵד בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשֶׁה שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מִהַשְּׁעוּרִים שֶׁמֵּתְאָיִם לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּכְּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכַּתְּבְּכֶם.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חַכְמֵי הָרופְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה - זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) "אִין הַשְּׂמִיחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי

שְׁמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר", וְלִכֵּן רָאוּ לְחַטֵּף שְׂמַחַהּ וּלְהִיטּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

מָאד מָאד תִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה בֵּינֵיכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה י"ז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') "אִי אָפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אָפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אָפְשֶׁר לְשִׁנִּיחֵן בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחָהּ לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְהַחֲכָמִים ... גְּרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּכְנַס לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", כִּי סֵתֶם לְהִסְתַּוְּבָב וְלֹא לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, זֶה עוֹוֹן חַמּוּר מְאֹד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (כְּתוּבוֹת נ"ט.) הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לְיְדֵי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִיְדֵי זְמָה, וְלִמְעַן טוֹבֶתְךָ הַנִּצְחִית תִּתְרַחֵק מִחֲבָרִים רָעִים, שִׁיכּוֹלִים לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּפַח כְּזֶה, שְׁלֹא תוּכַל לְצַאת מִזֶּה.

זְכוּר וְגַם זְכוּר (שְׁבֹת קִנְבִּי): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא", עֶקֶר יְפֵי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרִירוּתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הָעֵבוֹדוֹת,

שְׂאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנוֹתוֹ.

תְּרַאֲהָ לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְזֶה יֵצִיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין מִב). בְּמִי אֵתָה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חִבְלֵי לוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תּלְפִיּוֹת) שְׂאֲשׁוּר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהֲרֵבָה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שִׁיגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה.

אֲקוּנָה שְׁתַּצְיִית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּלֵא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת צְרִיכָה לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין וְלֹא לְהַנִּיחַ שִׁיגְנֹבוּ וַיִּגְזְלוּ אוֹתָךְ וְכוּ', הַיּוֹם אֵין לְהֵאֱמִין לְאִפְּ אֶחָד, לְצַעֲרֵנוּ הַרַב, אֲפִלוּ לֹא לְאִחַ וּלְאֲחוֹת וְכוּ'.

בּוֹדָאִי מַה שְׂאֵת יְכוּלָה לְעֲשׂוֹת לְבְרַח מֵהֶם מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

רְאִי לְמִסַּר אֵת נַפְשֶׁךָ עַל מֵדַת הַשְּׂמֻחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֻחָה, וְכָל כֶּךָ קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמֻחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֶקֶר לֹא לְהֵיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֻחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) ל"פִי שְׂאֵין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר,

לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶי בְשֵׂמֵחָה - כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר ז"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מִה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמֵחָה", וְלָכֵן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֵׂמֵחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחֲתִי לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהֵפֵל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

אֵל תִּפְחָדִי! הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתִהְיֶי רַגִּילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלֵדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') "עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית", כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלָכֵן טוֹב שֶׁתֵּאֱמָרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיאֵ אֲשֶׁכְּנִז, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת - תִּהְיֶי רַגִּילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֱמָרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שֶׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוּת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוּת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתְּעֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחֹשֶׁשׁוֹ וּבְאַיְכָרִיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵת מְטֻרְטָרַת אֶת הַגּוֹרְמִים עִם מַכְתָּבִים, כִּי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים סוֹבְלִים סָבֵל בְּחֻנָּם, וְלֹא מַקְבְּלִים שׁוֹם דְּבָר מִהַמוֹעֶצָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁהָיָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּי תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ל.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַלְוִאי שֶׁהָיִיתָ יְכוּל לְהַצִּיל אֶת הַנְּעוּר, כִּי אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר חֲשׂוּבָה מִזֶּה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּכֹא בַתְּרָא י"א.) "כָּל הַמְקִיָּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קָיָם עוֹלָם מְלֹא"; כִּי בַדּוֹר הַזֶּה הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים הֵם הַכִּי מִסְכְּנִים, שְׂאֵין לָהֶם מִי שֶׁיַּחֲזֹק וְיַעֲזֹדֵד וְיִשְׁמַח אוֹתָם, מִי יִתֵּן שֶׁתְּהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַיְלָד וְכו' וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּעַשֶּׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (עֲבוּדָה זָרָה יט.)

"לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר",
 כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים
 ברבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו ששה שעורים בזמנים
 נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים
 לך מצד השעות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
 ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשוון התשע"ג
 לכל אחינו בני ישראל, דעו לכם שתנועת ש"ס היא לא מפלגה, אלא
 תנועה קדש הקדושים, שהקים מרן מלכא, הגאון המפלא איש חי רב פעלים,
 רבי עובדיה יוסף שליט"א, שלקח על עצמו המשימה הקדושה "להחזיר
 עטרה לישנה", והיא התנועה היחידה שדואגת לעקר הגזענות הארוה וכו',
 ולהרים את קרן עדות המזרח, ומקים עלה של תורה, ודואגת לכל השכבות
 החלשות, ולכן חוב קדוש על כל אחד ואחת להצביע אך ורק עבור תנועת
 ש"ס, ובזכות זה יתברך מפי אל עליון, ויהיה לו חלק בהצלחת עדות המזרח,
 ולהרים קרנם, וישפע עליו שפע ברכה והצלחה.

הכותב וחותם למען התורה

תּלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ שָׂאֵת לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת לִכְתּוֹב לִי מַכְתָּב וְעוֹד תְּהִי בְּסַפְקוֹת
וְכוּ', בְּשִׁעָה שָׂאֵת פְּשוּט אֲשֶׁה נּוֹאֲפֵת, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוּ! וְאֵת בּוֹגְדַת בְּבַעַלְךָ,
וְאֵת מַלְבִּישָׁה אֵת זֶה כְּאֵלוֹ אֵין לָךְ סְפוּק מִבַּעַלְךָ! אֵת פְּשוּט נּוֹאֲפֵת, שֶׁהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה אֲמָרָה: (וַיִּקְרָא כ' י') "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֵת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף
אֵת אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת יוֹמַת הַנֶּאֱפֵף וְהַנֶּאֱפֵת", אֵל תְּדַאֲגִי - הַסּוּף שְׁלָכֶם יִגִּיעַ!
כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּתוּבוֹת ל) תְּאֵנִי רַבִּי חֵיָא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ אֵף עַל פִּי שְׁבָטְלוֹ סְנֵהֲדָרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ וְכוּ', אֲלֵא דִין
אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה אוֹ נּוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חֵיָה דוֹרְסָתוֹ,
וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב שְׂרָפָה אוֹ נּוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נֶחֱשׁ מִכִּישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב הַרְיָגָה אוֹ
נִמְסַר לְמַלְכוּת אוֹ לְסֻטִים בְּאֵין עָלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב חֲנוּק אוֹ טוֹבֵעַ בְּנֶהַר אוֹ מֵת
בְּסָרוּנְכִי.

אוֹי וְאָבוֹי לָךְ! אִם ...

... וְלָכֵן תִּתְבַּיֶּשׁ
לָךְ, תּחֲזוּרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאָחָר! כְּמוֹ שִׁישׁ הַרְבֵּה שֶׁחֲזָרוּ
בְּתִשׁוּבָה, וְהַתְּשׁוּבָה לֹא הִיְתָה אֲמִתִּית, וְלִבְסוּף חֲזָרוּ בְּשִׂאָלָה וְכוּ', כְּמוֹ
כֵּן אֵת הִיְתָה נּוֹאֲפֵת לְפָנַי שֶׁהַתּחֲתַנְתָּ, וְאַחַר כֵּךְ חֲזַרְתָּ בְּתִשׁוּבָה וְהַתּחֲתַנְתָּ,
וְעַכְשָׁו אַחַר עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים גָּבַר עָלֶיךָ הַיִּצָר הָרַע פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוּ, וְאֵת
נַעֲשִׂית נּוֹאֲפֵת וְכוּ', וּמַלְבִּשֵׁת אֵת זֶה שָׂאֵין לָךְ סְפוּק מִבַּעַלְךָ וְכוּ', וְאֵת חוֹשְׁבַת
שָׂאֵת עוֹבְדַת עָלֶי וְכוּ', וְאֵת רוּצָה עוֹד עֲצָה מִמֶּנִּי שָׂאֵנִי אַחֲזֵק וְאֵעוֹדֵד אוֹתְךָ
... וְלָכֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ פְּתוּחַ: שָׂאֵת אֲשֶׁה נּוֹאֲפֵת! כָּל הָרֵאשׁ שְׁלָךְ
זֶה רַק בְּזָבֵל וְנֹאֲפֵף, וְאֵת הוֹרְסַת אֵת כָּל הַמְשַׁפְּחָה שְׁלָךְ, וַיֵּמָּה גַם לִבְסוּף תְּהִי
דְּגָמָא רַעָה לְעוֹד זּוּגוֹת צַעֲרִים, וְהֵם יִתְגַּרְשׁוּ רַק בְּגִלְלָךְ וְכוּ', כִּי אִם ...

וְלָכֵן חוֹסֵי וְחַמְלֵי עַל נַפְשֶׁךָ! וְתַחֲזִירי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי עַל נְאוּף מְשַׁלְּמִים מְחִיר כְּבֹד מְאֹד, וְזֶה מֵה שְׁאֵת כּוֹתֶבֶת שְׁאֵת כְּבֹד לֹא מְעַנִּינָת לְשִׁמְעַ בְּקוֹלֵי וְכו', כְּבֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן מ"ז) הַנּוֹאֲפִים - לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים לְצַדִּיקִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנִיס בְּךָ דַּעַת, כִּי הַנּוֹאֵף וְהַנּוֹאֲפָת אֲבָדוּ אֶת שְׁכֵלָם לְגִמְרֵי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה ג.) "אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָסָה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת"; וּמִי יִתֵּן שְׁתַּחֲזִירי בְּתִשׁוּבָה לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאֻחָה. הַמֵּאֲחֵל לְךָ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ב חֶשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד אֶת הַבֵּן שְׁלֶךְ, וְלֹא לְהַרְבּוֹת דְּבוּרִים מִהַנּוֹשֵׂא שֶׁהוּא עֹבֵר וְכו', כִּי רַבּוּי הַשִּׁיחָה בְּדַבָּרִים כְּאֵלוֹ וְכו', רַק יַעֲזֹר אֶצְלוֹ הַתְּאַוָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכו', הוּא צְרִיךְ חֵם וְאַהֲבָה מֵאָבָא וְאִמָּא, וְיִרְגִישׁ שֶׁהֵם עוֹזְרִים לוֹ וְתוֹמְכִים בּוֹ.

טוֹב מְאֹד שֶׁהִזְהַרְתָּ אֶת הַיֶּלֶד הַמְּנַוֵּל שֶׁתִּפְתָּחִי תִיק בַּמְשֻׁטְרָה כְּדִי לְהִרְתִּיעַ אוֹתוֹ וְכו'.

אֶת וּבַעֲלֶךְ צְרִיכִים לִתֵּת

הַרְבֵּה חֵם וְאַהֲבָה עִכְשָׁו לְהַבֵּן, וְלְחִזּוֹקוֹ וְלֵאמְצוֹ וְלַעֲוֹדָדוֹ וְלִשְׁמַחוֹ, וְלֹא לְדַבֵּר מִהַנּוֹשֵׂא הַזֶּה יוֹתֵר כָּלֵל.

וְעַל כָּלֵם לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה כִּי תִפְלֵת הַהוֹרִים שֶׁמִּתְפַּלְלִים עַל יְלָדֵיהֶם, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשִׁמְלֵם, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֲלֵהוּ

רַבָּה, פָּרָק י"ח) מַעֲשֵׂה בַכֶּהֱן אַחַד שֶׁהָיָה יָרָא שָׁמַיִם בַּסֶּתֶר, וְכָל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הָיָה עוֹשֶׂה בַּסֶּתֶר, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שִׁשָּׁה זָכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵף בְּלִשְׁוֹנוֹ עִפּוֹ, כִּדִּי שְׁלֵא יְבוֹא אַחַד מֵהֶן לַיָּדִי עֲבָרָה וְלַיָּדִי דְבָר מְכַעֵר. וְאָמְרוּ: לֹא יֵצֵתָה אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהֵעֲלָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל יָדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבָּבֶל, וְאוֹתוֹ הִכְהֵן עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הַכֶּהֱן הַהוּא לְעוֹלָמוֹ עַד שֶׁרָאָה כִּהְנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כִּהְנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ הַכֶּהֱן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (תְּהִלִּים ל"ז) "בְּטַח בְּהוֹי" וְעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'. "וְהִתְעַנַּג עַל הוֹי" וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאַלֵּת לְכַד" וְגו', הַלּוֹאֵי שְׁכָל הַהוֹרִים הָיוּ שׁוֹפְכִים בְּכָל יוֹם דְּמַעוֹת כַּמִּים עַל הַצְּלַחַת יְלִדֵיהֶם, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּלז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׁרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְעִזּוֹר לְהַבְעֵל בְּפִרְנֶסָה, זֶה דְּבָר יָפֵה וְהוֹגֵן מְאֹד, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְבַעֲלֶךָ שְׁלֵא יִלְחִיץ אוֹתָךְ, הֶרְגַע שִׁיְהִיָּה לָךְ עֲבוּדָה וְכו', תִּלְכִּי בַחֲפִץ לֵב, אֲבָל אֶת אֵל תִּכְנְסִי בְּשׁוֹם לַחֵץ נִפְשִׁי וְכו'.

אֲנִי לֹא מִבִּין אֶת בְּעִלָּךְ, מִצַּד אַחַד הוּא רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזְרִי לוֹ בְּפִרְנֶסָה וְכו', וּמִצַּד שְׁנֵי הוּא לֹא מִסְכִּים לְהַצְעָה שֶׁקַּבְלַת לְעֲבוּדָה וְכו', אֶת צְרִיכָה לְשֵׁאל אוֹתוֹ פְּתוּחַ אֵיךְ הוּא רוֹצֵה לְאַכֵּל אֶת הַעוֹגָה וְלִהַשְׁאִיר אוֹתָהּ שְׁלֵמָה!?

נָא וְנָא אֵל תִּכְנְסִי בְּלַחֲץ, בְּעֲצָבוֹת וּבְצַמְצוּמִים וּבְמַתַּח, אֲלֵא תַהֲיִי חִזְקָה וְאֵל תִּתְבַּשִּׂי לְהַגִּיד לְבַעֲלֶךָ מֵה שִׁישׁ לָךְ בְּלֵב וְכו', "בְּעֵלֵי הַיָּקָר, אֲנִי רוֹצֵה לְעִזּוֹר לָךְ בְּפִרְנֶסָה, אֲבָל אֵל תּוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עָלַי וְכו', וְאֵל

תִּלְחִיץ אוֹתִי וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שָׁאל תִּשְׁפִּיל אוֹתִי, אֲנִי סוֹף הַכֹּל אֲשַׁתֵּךְ, וְאוֹהֲבֵת אוֹתְךָ מְאֹד, לְמָה אַתָּה עוֹשֶׂה לִי דְבָרִים כָּאלֹו? לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וּבְעֲצָבִים?" וְכוּ' וְכוּ', כִּף אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר עִם בְּעֵלָהּ, וְלֹא לְפַחַד! תִּהְיִי חֲזָקָה מְאֹד, כִּי גַם לָךְ יֵשׁ זְכוּיֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ - שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁפַת יו) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הִינֵנו שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּלְח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׁרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְכוּלִים לוֹמַר בְּשֵׁבֶת "לְקוֹטֵי תְּפִלוֹת", וְאֵין מֶה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וְכִף נוֹהֲגִים כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן לְהַתְּבוֹדֵד בְּשֵׁבֶת, וְהֵן לְבַכּוֹת בְּשֵׁבֶת וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ מוֹבָא שְׂכָל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ תְּאוּנָה לְהַתְּבוֹדֵד וְלְבַכּוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִרַב אֲהָבָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִתְחַרֵּט עַל הַעֲבֹר וְכוּ' וְכוּ', מִתָּר לוֹ גַּם בְּשֵׁבֶת, כִּי הָרִי זֶה עֲנָג שֵׁבֶת שְׁזוּכָה לְהַיּוֹת דְּבוּק בְּחַיֵּי הַחַיִּים - בּו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מֶה לְחַשֵּׁשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּהְיֶה רְגִיל לֹאֹמַר כָּל יוֹם

"לקוטי תפלות", אָפּר מוהרנ"ת ז"ל אָמר: הַרְבֵּה נְשֻׁמוֹת כְּבֹר יוֹשְׁבִים בְּגֵן עֵדֶן עַל יְדֵי הַ"לְקוּטֵי תַפְלוֹת" שְׁלוֹ, כִּי הַתַּפְלוֹת הָאֵלוּ הֵם בְּאִים מִשְׁעַר נִי, וּמִדְּבָקִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה בְּאוֹר אֵין סוּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתַּפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי עָשָׂר חַיִּי שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי וְדוּי דְּבָרִים לְפָנַי הַתְּלִמִּיד חָכֵם שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') שֶׁזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד שֶׁעַל יְדֵי זֶה יוֹצֵא כָּל הָעוֹנוֹת מִעֲצָמוֹתָיו וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂרַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מִתְּלִמִּיד חָכֵם וְצָדִיק כְּזֶה, שֶׁדְּבוּק לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּבִטּוֹל כָּל הַרְגְּשׁוֹתָיו, וְאֵין לְפָנַי מְרָאָה עֵינָיו רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל צָדִיק וְתְלִמִּיד חָכֵם כְּזֶה, וּמִסְפָּר לוֹ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת כָּל מַה שֶׁעָשָׂה וְכוּ', וְעֵבֶר עָלָיו וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה יוֹצֵא הָעוֹנוֹת מִעֲצָמוֹתָיו, וְנַעֲשֶׂה גַם הוּא כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין כִּי צָדִיק וְתְלִמִּיד חָכֵם, שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ - בְּשִׁעָה שְׂאֵחָד מִסְפָּר לוֹ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת כָּל מַה שֶׁעֵבֶר עָלָיו וְכוּ', הוּא מְקַשֵּׁר אֶז אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ אוֹמֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: שְׁמַע מַה שֶׁזֶּה מִסְפָּר וּמִתְוַדֶּה וְכוּ', כִּי בְּאֲמַת הַשְּׁלֵמוֹת הוּא שְׂאָדָם יִתְוַדֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לְהַרְגִּישׁ בְּהַתְחַלָּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מְרַב עוֹנוֹתָיו שֶׁחָטָא וּבְפִרְט בְּפָגַם הַבְּרִית, עַל יְדֵי זֶה נִטְמָטָם מִחוּ וְדַעַתוֹ לְגַמְרֵי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כ"ב) "הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּיס

כְּפִירָה בְּאָדָם"; וְלִכֵּן כָּכָל שְׂאָדָם חוּטָא, נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל מְכֻבָּה אֲצִלוֹ וְכוּ', וְאִינוּ מְרַגֵּישׁ שׁוֹם טַעַם בְּהַחַיִּים, וְעַל יָדֵי זֶה הוּא לֹא יִכּוֹל לְבֹא לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהִתְדוּת לְפָנָיו, כִּי הוּא מְרַגֵּישׁ רְחוּק מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', אָבָל כְּשֶׁבֵּא אֶל הַצְּדִיק וְהִתְלַמֵּיד חָכָם וְהוּא רוֹאֶה אוֹתוֹ, יוֹתֵר קָל לוֹ לְפָרֵשׁ לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ, וְלִסְפֹּר לוֹ בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', אָבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהַצְּדִיק וְהִתְלַמֵּיד חָכָם שׁוֹמֵר עָלָיו טֵינָא וְכוּ', אֲדַרְבֵּה הוּא אֲזַי מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהִלָּה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל הַצְּדִיק וְהִתְלַמֵּיד חָכָם, אָבָל בְּאֲמַתַּת הוּא מְדַבֵּר אֲזַי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּדַקּוֹת שֶׁהוּא לֹא מְרַגֵּישׁ אֲפִלּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג, הַצְּדִיק הוּא רְחוּמָן וְלֹא יִרְחַק אוֹתָךְ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

וּמַה שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל עַל מְאָמְרָם ז"ל (אֲבוֹת פְּרָק ב') "וְהוּי מִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוֹרֵן שֶׁל חֲכָמִים, וְהוּי זֶהִיר בְּגַחְלִתָּן שְׁלֵא תִפְּוֶה"; אֵיךְ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מְקָרָב אֶל הַצְּדִיק מִצַּד אֶחָד וְלְהִתְחַמֵּם מֵאוּרֵוֹ וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנַי לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכּוֹת?! וְכוּ', אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁצִדִיק שְׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בְּטָל וּמְבֹטָל לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרִים ד' כ"ד) "כִּי הָיִי"ָה אֶלְקִיךָ אֲשֶׁר אֲכָלָה הוּא אֵל קָנָא", כְּמוֹ כֵּן הַצְּדִיק שְׁכָל מַח מִחֲשֻׁבְתּוֹ הוּא תְּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִצַּד אֶחָד הוּא מִחַמֵּם, אָבָל מִצַּד שְׁנַי כְּשֶׁמְזַלְזָלִים בְּכַבוֹדוֹ, וּבְפָרְט אֵלוֹ שֶׁהִתְדוּדוֹ לְפָנָיו וְכוּ', הֵם יְכוּלִים לְהַפְּוֹת וּלְקַבֵּל עֲנֵשׁ מְאֹד גְּדוֹל, וּקְלוּנָם יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַבֵּר אֶת עַצְמוֹ אֶל צְדִיק וְתַלְמִיד חָכָם אֲמַתִּי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא וִירָא) אֲשֶׁרֵיהֶן הַצְּדִיקִים וְאֲשֶׁרֵי דְבִקִּיָּהֶם.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.מ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי שְׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה אִישִׁית, שֶׁהוּלָךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁתִּגְיָס בְּכָל הַכַּחַ וּבְכָל הַמְּרִץ לְשִׁכְנַע כְּמָה שְׁיִוִּתֵר אֲנָשִׁים לְהַצְּבִיעַ עֲבוּר תְּנוּעַת ש"ס בְּבַחֲרֵירוֹת

הקרובות, אתה יודע שאני לא מתערב בשום פוליטיקה, כי כל עניינינו זה רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, כי רק בשביל זה ירדנו לזה העולם להכירו יתברך מכל פרט ופרט מפרטי הבריאה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נשא) בשעה שברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם נתאנה שיהא לו דירה בתחתונים; אבל להרתם למען להצביע לתנועת ש"ס, זה ענין אחר לגמרי, כי זה לא מפלגה, אלא "להחזיר עטרה לישנה", מרן הגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הקים את תנועת ש"ס להגביה ולהרים את קרנם של עדות המזרח, שהיה ועדין הוא מאד משפל עם גזענות הארורה וכו', ולכן מצוה על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים למסר את נפשו ולעזר לי אישית שאצליח בהמשימה הקדושה להצלחת תנועת ש"ס, שהיא היחידה שדואגים לכל השכבות החלשות שייכלו להתפרנס בכבוד, וכן שומרת על המסרת היהודית בארץ ישראל, והקימו מאות תלמודי תורה בכל ארץ ישראל, ומחזירים את הגאון של עדות המזרח שגרמס עד מאד, ולכן בכל מקום שאתה הולך להפיץ את הקוונטרסים, הן בצמתים, הן בבתים, הן במרכזי הקניות, בכל מקום שאתה רק הולך, תראה לדבר ולשכנע כמה שיותר אנשים להצביע עבור תנועת ש"ס, והכי חשוב שתראה להעביר את הפרטים שלהם למטה המרכזי שלנו שנקרא "ברסלב למען ש"ס", וזה הולך לי בחיים שכל אחד בלי יוצא מן הכלל שירתם להמבצע הקדושה הזו, ובפרט עכשו שמרן מלכא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל עשה קדוש שם שמים גדול עם האחדות שיש בתנועת ש"ס, ולכן יש הזדמנות פז להכפיל את כח התנועה, וככל שיהיה לתנועת ש"ס יותר כח ויותר מנדטים, כך יוכלו לדאג ביתר שאת וביתר עז עבור השכבות החלשות, ולעולם התורה.

אני מאד מאד מבקש אותך היות שהקמתי בעצמי את מרכז "ברסלב למען ש"ס", ולכן תקח את הטפסים אך ורק מהמטה שהקמתי, ותשתדל למלא את הטפס קדם מהמשפחה שלך, ההורים, האחים והאחיות, הגיסים והגיסות, הדודים והדודות, את כל מעגל המשפחה, וכן את כל החברים שלך לשכנע אותם למלאות את הטפס שתקבל ממרכז "ברסלב למען ש"ס", ותעביר את הטפס הזה למטה המרכזי שהקמתי "ברסלב למען ש"ס", אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שתגרום לי עבור זה, כי הפעם יותר

מִתְמִיד הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְהַגְבִּיחַ אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח שֶׁנֶּרְמַס כָּל-כֶּף, מִפְּנֵי הַגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְזֶה אֲשֶׁר מַעֲכֵב אֶת הַגְּאֹלָה, כִּי אֵין בֶּן דָּוִד בָּא אֲלֵא כְשִׁיחֶיהָ אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר שׁוֹם גְּזַעְנוֹת, וְכֹל זֶה תְלוּי רַק כְּפִי שֶׁנִּזְכַּח לְהַגְבִּיחַ אֶת תְּנוּעַת ש"ס, שֶׁכָּל מִטְרָתָהּ הִיא אֶף וְרַק "לְהַחְזִיר עֲטֵרָה לְיִשְׁנָה", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה אִישִׁית, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַנִי וְלַמַּעַן אַחֲדוּת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁכְנַע מֵה שְׁיוֹתֵר אֲנָשִׁים שִׁמְלָאוּ אֶת הַטַּפְס שִׁיקְבְּלוּ מִמֶּרְכּוּ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְלְהַחְזִיר אֶת זֶה לָהֶם, וְאֲנִי אִישִׁית אֲתַפְּלֵל עַל כָּל שֵׁם וְשֵׁם שֶׁבְּכֹל טַפְס שִׁיגִיעַ אֶף וְרַק לְיָדֵי, שֶׁהַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלָיו וְיֹוצִיא אוֹתוֹ מֵהַצָּרָה שָׁבָה נֶפֶל וְכוּ', וְיִמְשֶׁךְ עָלָיו בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְיִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּשִׂדּוּכִים וּבְזוּוּגִים וּבְפִרְנֶסֶה בְּנֶקֶל וְכוּ', וְגַם אֲנִי מִבְּרַךְ אֶת כָּל פְּעִיל מֵהַפְּעִילִים שִׁיקְחוּ חֵלֶק בְּזֶה לְמֵלֵא טַפְסִים "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס" בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וּבְכֹל תַּפְּלָה אֲזְכִּיר אוֹתוֹ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא לֹא לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים בְּדַבְרֵי, אֲלֵא לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנִי בְּמֵלֹא הַרְצִינּוֹת! כִּי זֶה חֵלְקִי מִכָּל עַמְלֵי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, שִׁיחֶיהָ נַעֲשֶׂה אֶף וְרַק כְּשִׁתְּחֶיהָ אַחֲדוּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר לְהַגְבִּיחַ אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח, שֶׁכָּל-כֶּף נֶרְמַס וּמִשְׁפָּל וְכוּ', וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּכֵל שֶׁבִּיכְלָתֵנוּ וְיוֹתֵר מִכְּחֵנוּ לְהַחֲתִים מֵה שְׁיוֹתֵר אֲנָשִׁים עֹבּוֹר תְּנוּעַת ש"ס, וְלִמְסַר אֶת הַטַּפְסִים אֶל הַמַּטָּה שֶׁהַקְמַתִּי "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשַׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד, וְקְדוּשַׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתְּהִלָּה לָאֵל, אֲנָשִׁי לּוֹקְחִים אֶת עֲצָמָם בִּיּוֹדֵיהֶם, וְעוֹסְקִים בְּמִשְׁמֵה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, לְאַחַד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׁרֵשׁ פַּעַם וְלִתְמִיד אֶת הַגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינָינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה בְּהַגְּאֹלָה הַקְרוּבָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ יַעַן שֶׁגַם אֲתָה תִּהְיֶה פְּעִיל עֹבּוֹר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", שֶׁתְּחִיחֶיהָ מִקְשָׁר אֶל הַמְשָׁרָד, וְתִקְבַּל אֶת כָּל הַפְּרֻטִים שֶׁאֲתָה רַק צְרִיךְ.

אָשְׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בַּעֲבוּדַת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מִקְרָב
אֶת הַגָּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

דְּעֵי לָךְ שֶׁהַפְּעַם אָנִי יוֹצֵא מִגְּדָרֵי וּבִאֲתֵי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה אִישִׁית,
שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁתִּגְיָסִי בְּכָל הַכַּח וּבְכָל הַמְרָץ לְשַׁכְנַע כְּמָה שִׁיתֵּר נָשִׁים
לְהַצְבִּיעַ עֲבוּר תְּנוּעַת ש"ס בְּבַחֲרֵי הַקְּרוּבוֹת, אֶת יוֹדְעַת שְׂאֵנִי לֹא מִתְעַרֵּב
בְּשׁוּם פּוֹלִיטִיקָה בְּעוֹלָם, כִּי כָּל עֲנִינֵי זֶה רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה יֵרְדְּנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְהַפְרִירוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל פֶּרֶט
וּפְרֵט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיָּאָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחִימָא נִשָּׂא) בְּשִׁעָה
שְׁבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שִׁיְהֵא לוֹ דִּירָה בַתְּחַתּוֹנִים; אֲבָל
בְּזֶה שֶׁתּוֹכִי לְהִרְתֵּם לְמַעַן לְהַצְבִּיעַ לְתְנוּעַת ש"ס, זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי זֶה
לֹא מִפְּלָגָה, אֶלֶּא "לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה", מִרְן הַגָּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבֵּי עוֹבְדֵי
יוֹסֵף זְכוּק"ל, הַקִּים אֶת תְּנוּעַת ש"ס לְהַגְבִּיָּה וּלְהָרִים אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת
הַמְּזוֹרַח, שֶׁיְהִי וְעֵדִין הוּא מְאֹד מְשֻׁפֵּל עִם גּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְלִכְּן מְצֻוָּה
עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרוֹת לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁה וְלַעְזוֹר לִי
אִישִׁית שְׂאֲצִלִּיחַ בְּהַמְשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצְלַחַת תְּנוּעַת ש"ס, שֶׁהִיא הַיְחִידָה
שֶׁדוֹאֲגִים לְכָל הַשְּׁכָבוֹת הַחֲלָשׁוֹת שִׁיּוּכְלוּ לְהַתְּפָרְנֵס בְּכַבוֹד וְכוּ', וְכֵן שׁוֹמְרַת
עַל הַמְּסָרֶת הַיְהוּדִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקִּימוּ מֵאוֹת תַּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר
לְכַנּוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמְחֻזְרִים אֶת הַגָּאוֹן שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוֹרַח שֶׁנִּרְמַס עַד
מְאֹד וְכוּ', וְלִכְּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵת הוֹלְכַת לְהַפִּיעַ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, תִּרְאֵי לְדַבֵּר
וְלַשְׁכַּנֵּעַ כְּמָה שִׁיתֵּר נָשִׁים לְהַצְבִּיעַ עֲבוּר תְּנוּעַת ש"ס, וְהַכִּי חָשׁוּב שֶׁתִּרְאֵי
לְהַעֲבִיר אֶת הַפְּרֻטִים שֶׁלְהֵן לְמַטָּה הַמְּרָכְזֵי שֶׁלְנוּ שֶׁנִּקְרָא "בְּרִסְלָב לְמַעַן
ש"ס", וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁכָּל אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן

הכלל שתרתם להמבצע הקדושה הזו, ובפרט עכשו שמרן מלכא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל עשה קדוש שם שמים גדול עם האחדות שיש בתנועת ש"ס, ולכן יש הזדמנות פז להכפיל את כח התנועה, וככל שיהיה לתנועת ש"ס יותר כח ויותר מנדטים, כך יוכלו לדאג ביתר שאת וביתר עז עבור השקבות החלשות, ולעולם התורה.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית: היות שהקמתי בעצמי מרכז "ברסלב למען ש"ס", ולכן תקחי את הטפסים אך ורק מהמטה שהקמתי, ותשתדלי למלאות את הטפס קדם מהמשפחה שלך, ההורים, האחים והאחיות, הגיסים והגיסות, הדודים והדודות, את כל מעגל המשפחה, וכן את כל החברות שלך לשכנע אותם למלאות את הטפס שתקבלי ממרכז "ברסלב למען ש"ס", ותעבירי את הטפס הזה למטה המרכזי שהקמתי "ברסלב למען ש"ס", את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שתגרמי לי עבור זה, כי הפעם יותר מתמיד הולך לי בחיים להגביה את קרנם של עדות המזרח שנרמס כל-כך. מפני הגזענות הארורה וכו', וזה אשר מעכב את הגאולה, כי אין בן דוד בא אלא כשיהיה אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, ולא יהיה יותר שום גזענות, וכל זה תלוי רק כפי שנוזפה להגביה את תנועת ש"ס, שכל מטרתה היא אך ורק "להחזיר עטרה לישראל", ואני מאד מאד מבקש אותך בקשה אישית, שתעשי למעני ולמען אחדות ישראל, לשכנע מה שיותר נשים שימלאו את הטפס שיקבלו מהמרכז של "ברסלב למען ש"ס", ולהחזיר את זה להם, ואני אישית אתפלל על כל שם ושם שבכל טפס שיגיע אך ורק לידי, שהקדוש-ברוך הוא ירחם עליה ויציא אותה מהצרה שבה נפלה וכו', וימשך עליה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיה, ותתברך מפי אל עליון בשדוכים ובזווגים ובפרנסה בנקל וכו', וגם אני מברך את כל פעילה מהפעילות שתקחנה חלק בזה למלא טפסים "ברסלב למען ש"ס" בכל הברכות הכתובות בתורה, ובכל תפלה אזכיר אותה לטובה.

נא ונא לא לפרש פרושים בדברי, אלא לקים את רצוני במלא

הרצינות, כי זה חלקי מכל עמלי שאזכה לראות בגלוי שכינה, שיהיה נעשה אך ורק כשיהיה אחדות בין עם ישראל, והעקר להגביה את קרנם של

עֲדוֹת הַמְזוּרָח, שְׁכַל-כֶּךָ נִרְמָס וּמִשְׁפָּל וְכוּ', וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל שְׁבִיכְלַתְנוּ וְיִוְתָר מִכַּחֲנוּ לְהַחֲתִים מֵה שְׁיִוְתָר נָשִׁים עֲבוּר תְּנוּעַת ש"ס, וְלִמְסָר אֶת הַטְּפָסִים אֶל הַמְטָה שֶׁהַקְּמֵתִי "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשׁ שֶׁם שְׁמַיִם גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד, וְקְדוּשׁ שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֲנָשִׁיו לֹוֹקְחִים אֶת עֲצָמָם בִּיַּדֵּיהֶם, וְעוֹסְקִים בְּמִשְׁיְמָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, לְאַחַד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׂרָשׁ פַּעַם וְלִתְמִיד אֶת הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְעַל יַדֵּי זֶה נִזְכָּה לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה בְּהַגְאָלָה הַקְּרוּבָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ יַעַן שְׁגַם אֶת תְּהִי פְעִילָה עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", שֶׁתְּהִי מְקַשֶּׁרֶת אֶל הַמְשֻׁרָה, וְתַקְבְּלִי אֶת כָּל הַפְּרָטִים שְׁאֵת רַק צְרִיכָה. אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה מִי שֵׁישׁ לָהּ חֶלֶק בְּעַבְדוּתָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, שְׁעַל יַדֵּי זֶה הִיא מְקַרְבֶּת אֶת הַגְאָלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.מ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֹדֵר חַיִּי שָׂרָה, כ"ג חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִינִן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק צְרִיכִים לְהַחֲזִיק מִמְעַמְד בְּזֶה הָעוֹלָם וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת הַמוֹחִין וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם", וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינִי, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ אוֹ גֵיהֲנוֹם אוֹ גֵן עֲדָן!" וְלָכֵן כְּשֶׁאֲדָם מִסְתַּוָּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת

טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנום, שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו', וזכור גם זכור מה שכתב הרמב"ם (פרק ח' מהלכות לולב, הלכה ט"ו) השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפריע ממנו, שנאמר (דברים כ"ח) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכפד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר: (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך", וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר: (שמואל ב' ו') "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר (שמואל ב' ו') "המלך דוד מפזז ומכרכר לפני הוי"ה";

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. הדין היומי של היום שבת לוי, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, ואוריאל, שהם ראשי תבות גמ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

אני מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.)

מאי דְּכְתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הַיְיָ"ה עַת רְצוֹן" - אִימְתִי עַת רְצוֹן?
 בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּין; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו'): "כָּל הַרְגִיל לְבֹא
 לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד - הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשָׂאֵל בּוֹ"; הֵינּוּ בְּזֵה
 שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא
 מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁיֵּחַ עֲלָיו,
 וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כִּכְּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּעַנֵּין, כְּכִיכּוֹל, לָמָּה הוּא
 לֹא בָּא?! וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שֶׁמְשַׁתְּלֵם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל
 יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלֵיוֹנָה, וְכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

וְדַעַת לְנִבּוֹן שֶׁלְפָנַי כָּל תַּפְלָה הֵן שְׁחֵרִית, וְהֵן מְנַחָה, וְהֵן עֲרַבִית וְהֵן
 הַתְּבוּדָרוֹת, תַּכְנִיִּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצְּדִיקָה שֶׁל הַבֵּית הַכְּנֶסֶת, כִּי
 כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָ דָּף י'): "רַבִּי אֱלֶעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי
 וְהָדָר מְצֹל, אָמַר דְּכְתִיב (תהלים י"ז ט"ו) 'אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ"', וְכֵן נִפְסַק
 בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים, הֵלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה
 לְעַנִּי קֹדֶם כָּל תַּפְלָה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלֵּין שְׁנַאֲמַר: (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק
 אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') "טוֹב לְתֵן
 צְדָקָה קֹדֶם תַּפְלָה": וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תַּפְלָה לְהַכְנִיֵס
 כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֹז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא תַחְזוֹר תַּפְלָתוֹ רִיקָם,
 וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי מִצּוֹת צְדָקָה חַיִּב כָּל יְהוּדִי לְתַת אֶפְלוֹ כְּשֶׁהוּא
 עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וּכְמוֹ שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר שְׁבֵת וְלַהֲנִיחַ תַּפְלִין בְּכָל יוֹם, וְלֶאֱכַל
 כְּשֶׁר, כֶּף אָדָם חַיִּב לְתַת צְדָקָה, אֲבָל כְּשֶׁאֵין לוֹ, הוּא לֹא פְטוּר מִלְתַּת כְּמָה
 פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזוּלְזָלִים בְּמִצּוֹת צְדָקָה, שְׂזֵה הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה,
 מְפָנִי שְׁחוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְדוּלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבָאֵלוֹ
 הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתֵן כָּל יוֹם, בְּזֵה הוּא קָיָם מִצּוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מֵה
 שְׁיִלְוָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (ישעיה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד
 הַיְיָ"ה יֵאֲסַפֶּךָ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הַעוֹשֶׂה מִצְוָה
 אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה - מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלִכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנַאֲמַר: "וְהִלֵּךְ
 לְפָנֶיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוֹפּוֹ וְתַעֲלֶה

למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה: (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאסף", אתה לא יכול לתאר איזה שמחה תהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם: 'איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא?!' אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' - כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, וכן זה הלכה מפרשת שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה כמוכא: (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים, הלכה ה') "ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת צדקה לאחר"; וכן הוא: (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמח סעיף א') "כל אדם חייב לתת צדקה, אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת ממה שיתנו לו".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.מ.ג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי שרה, כ"ג חשוון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שפעם ולתמיד תקחי את עצמך בידיך, ואל תמשכי את עצמך אל העצבות והעצלות, שזה הורס את האשה לגמרי, כי העצבות והמרירות והדפאון מכניסים חלשה גדולה בהאשה, ולהפך אשה שתמיד שמחה ועליזה, יכולה להגיע למדרגות הכי גדולות שרק שיהי, ומצינו בדברי חכמינו הקדושים: (מגלה י"ה) "שבע נביאות עמדו להם לישראל: שרה, מרים, דבורה, חנה, אביגיל, חלדה, ואסתר"; ומוכא שהעקר שזכו להגיע אל מדרגתן, היה רק מחמת החזיקו מעמד בעת צרותיהן שעל כל אחת ואחת מהן עבר צרה אחרת, והיא החזיקה מעמד ולא נשברה משום דבר, אדרבה

היא התחזקה להיות בתקף השמחה, ועוד שמחה אחרות, ולכן אני מאד מבקש אותך: חזקי ואמצי מאד רק להיות בשמחה! ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך וכו', וכו', מפני הלחץ והדחק שעובר עליך בבית וכו', עם כל זאת זכרי שזה היה הרצון של רבנו ז"ל שתמיד נהיה בשמחה, ובפרוש גלה לנו שעל שמחה צריכים למסר את נפשו כי זה לא בא קל לאדם, מרב הצרות והיסורים והמרירות שעובר עליו בכל יום ויום, ובפרט על אשה.

אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שאת יכולה להיות בשלום ובאהבה עם נשות אנשי שלומנו, שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו שגשות עם ישראל תתאחדנה יחד, ומצינו אצל מרים הנביאה ששרה שירה עם כלל נשות ישראל, כמו שכתוב: (שמות ט"ו) "ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו להוי"ה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים", כי לא רק שהיא שמחה, אלא היא שמחה את כלל נשות עם ישראל, ואמר רבנו ז"ל: (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כ"ח) "ו'תען להם מ'רים ש'ירו - ראשי תבות ש'לו'ים", כי הרגע כשיש שמחה מתרחב המח והדעת, ואין שום קשיות אחד על השני, ושורים רק בשמחה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך ואת הילדים ואת השכנות, ואת כל נשות אנשי שלומנו, והמצוה הזו עולה על כל המצוות, כי יש נשים כל-כך ממררות, שאין להן במה להתחזיק מעמד, אלא על ידי שמשמחים אותן, וזה הצדקה הכי גדולה, אשרי האשה שהיא בעצמה שמחה, ומשמחת גם אחרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי שרה, כ"ג חשון התשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי
הֵן בְּכַתִּיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְהֵן בְּלַעֲזוֹר לְאַבְרָכִים הַלּוּמְדִים בְּכוֹלֵל "תּפֹּאֶרֶת
בְּנֵימִין", וְתַתֵּן רַק לְאֵלוֹ שְׂמֵקֶפִידִים עַל הַזְּמַנִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֶתָךְ רַק לֵהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלְּכָה,
כִּי רַק זֶה מַה שֵׁיִשְׁאָר מִמֶּךָ.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לֵהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֹךָ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו.) "אִשָּׁה - בַּעֲלָה מִשְׂמֵחָה", בְּדַרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה
צְרִיכָה הִרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, תִּהְלֶה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה
וְיִלְדִים חֲמוּדִים, תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
יֻכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

בְּקָרוֹב מְאֹד תּוּכַל לְגַמֵּר אֶת בְּנֵי בֵּיתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

רְצִינִי לַעֲשׂוֹת כּוֹלֵל "שׁוּמְרִים לְבַקֵּר", זֶה יִהְיֶה לְאַבְרָכִים שְׂבָאִים בְּשַׁעַה
שְׁלֹשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְלוּמְדִים עַד וְתִיקִין שֶׁהוּא שְׁעֵתִים, וְאַתָּן לְהֵם מְלִגָּה בְּכָל
חֹדֶשׁ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְתַת לִי אֵיזָה רַעִיוֹן אֵיךְ לַעֲזוֹר לְהֵם, כִּי יֵשׁ, תִּהְלֶה
לְאֵל, חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי אַבְרָכִים, שְׂמַעֲנִינִים לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשַׁעַה שְׁלֹשׁ לַפְּנוֹת
בְּקֶר עַד תְּפִלַּת וְתִיקִין שֶׁהִיא בְּסִבִּיבוֹת שַׁעַה חֲמִשׁ, הַשְּׁעֵתִים הָאֵלוֹ הֵם יִגִּידוּ
תַקּוּן חֲצוֹת וְתִהְלִים, וְיִבְקֶשׁוּ עֲבוּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט לְאֵלוֹ הַתּוֹרְמִים
לְכוֹלֵל "שׁוּמְרִים לְבַקֵּר".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר שְׂנַצְלִיחַ בְּגְדוֹל כָּלֵל הַעֲנִינִים, וְנִזְכֶּה לְכַנּוֹת
קְהֵלָה יָפָה מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּזְדָּרְוּ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כִּי חֲבֵל
לָךְ מֵאֵד! אֶתָּה יְכוּל לְהַתְפַּרְנֵס בְּכַבּוּד עַל יְדֵי זֶה, וְאֲנִי כּוֹתֵב תְּכַף וּמְיָד אַחַר
הַסֵּפֶר תּוֹרָה הַקָּטָן הַזֶּה, עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה גְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁדַּבְּרָנוּ, וְלִכֵּן חֲבֵל שֶׁלֹּא
תִמְשִׁיךְ בְּזֶה, וּבְזֶה תִתְפַּרְנֵס בְּכַבּוּד.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל דַּבֵּר קָטָן אֵינוֹ
נַעֲשֶׂה בְּעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְכַשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ
אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת, כֹּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוּמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ,
וְתִדְבֹר אֶתָּה בְּצוּרָה יְפָה מֵאֵד, וְתִכְבֵּד אוֹתָהּ מֵאֵד, וְתִשְׁמַח אוֹתָהּ, כִּי כִּף אִמְרוֹ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראשׁ הַשָּׁנָה ו'.) "אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה", וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיךְ
לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אִמְרוּ: (בְּכֹא מְצִיעָא ג"ט.) "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹן כִּי הֵיכִי
דְתַתְּעִירוּ", תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כִּדִּי שֶׁתַּתְּעִירוּ, וְאִמְרוּ רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שְׁכַל הַעֲשִׂירוֹת בָּא לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוֹ, וְלִכְּנֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָּךְ וְכו', מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ וְכו', וְכו', אֲבָל אַתָּה לֹא מִבִּין אִם הֵייתָ מְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, לֹא הָיָה לָּךְ חֹבוֹת.

בְּעֵינַי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעִי, שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגְּמוּ עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְזֶה יִצִּילְךָ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְזֶה יִטְהַר אֶת נִשְׁמַתְךָ, וְתַחֲיֶה אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִגְדָה וְנִגְדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ.

הַמֵּאֲחִל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּמוז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׁרָה, כ"ג חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶת הַבְּחוּרִים הָאֵלוּ שֶׁבִקְשָׁתִי שֵׁיכְנִסוּ
לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר" וְשִׁיצִיתוּ אוֹתִי, וְאִזּוֹ אֲמַצֵּא לָהֶם שְׂדוּף טוֹב,
כִּי לְהִבִּיא אוֹתָם לְכָאן אֵין טַעַם וְכו' וְכו'.

בְּעֵינַי הַרְפוּאָה שְׁלָךְ תִּלּוּי רַק בְּאֲמוּנָה, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל: (לקוטי-
מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') יֵשׁ מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, שְׂבָאִים לְאָדָם מִחַמַּת חֶסְרוֹן
אֲמוּנָה, וְלִכְּנֹן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִזְרַק אֶת הַשְּׁכָל שְׁלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָּךְ אֲמוּנָה,
וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלָמָה.

אֵל תְּדַאֵג הַכֹּל יַעֲבֹר, רַק לְהַרְבּוֹת בְּתַפְּלָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא רוֹפֵא כָּל

בְּזִכּוֹת שְׁתַּעֲמַד חֶזֶק לְחֶזֶק, לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת הַבְּחוּרִים, וּבִפְרֵט בְּעֵנִין
שֶׁל אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה וְכוּ' וְכוּ', יִהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר הִד' לַמּוֹדִים
הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד ד' עוֹלָמוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹמָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁכָל הַצְּרוֹת שְׂיֵשׁ לָכֶם בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ' וְכוּ',
הַכֹּל מִפְּנֵי שְׂיֵשׁ לָכֶם אֶת הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה שְׁנִקְרָא "אֵינְטֶרְנֵט", שְׁעַל יְדֵי זֶה
יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוֹף נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוִב וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה
יָבִיא לָכֶם לְגִרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְלִכֵּן תּוֹצִיאוּ אֶת זֶה תַּכְףּ וּמִיד מִהַבֵּית,
וְאִם אַתֶּם רוֹצִים שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אַתֶּם מְכַרְחִים
לְזַרֵּק אֶת הָאֵינְטֶרְנֵט מִבֵּיתְכֶם, כִּי זֶה אָבִי אַבּוֹת הַטְּמָאָה, וְזֶה קְלַפֵּת בְּלַעַם,
שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהוּא לוֹחֵם אִתּוֹ כָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי בְּלַעַם הַכְּנִיסִים נְאוּף בְּעוֹלָם,
וְלִכֵּן הַקְּלִפָּה הַזֹּאת שֶׁל אֵינְטֶרְנֵט שְׁנִכְנְסָה בְּאַבְרָכִים, צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת זֶה מִה
שְׂיִוֹתֵר מִהָרָא, אִם תּוֹצִיאוּ אֶת זֶה מִבֵּיתְכֶם, יִהְיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִם,
חַס וְשָׁלוֹם לֹא, תִּרְאוּ מַה שְׂיִהְיֶה בְּסוּף אֶסוֹן גְּדוּל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אַתְּכֶם: תּוֹצִיאוּ אֶת הַזָּבָל הַזֶּה מִבֵּיתְכֶם!

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי שרה, כ"ג חשון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להזהיר חד משמעית את ההורים שזה לא הפקה, וזה מספן את הילדים בסכנה חמורה מאד מאד, ואת צריכה לעמד על זה חזק, כי זה יכול להביא אסון, חס ושלום.

אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף יתחילו לבנות לנו גנים, תהלה לאל, בשקט בונים עכשו הרבה דירות אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב את קהלתנו ביתר שאת ביתר עז, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שיהיה לך הרבה נחת מכל יוצאי חלצין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי שרה, כ"ג חשון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שתקח את הנער בדיקה, כי אין מצוה יותר גדולה מזו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח בגדול, כי על הנער צריכים היום לשמר יותר משומרים את אישון עינו של אדם.

ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, שאין למעלה מזה, והעקר תחדיר בהתלמידים חשק ללמד משניות, ושום דבר לא יכול להציל את האדם כמו למוד משניות.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכָּךְ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי מַה שֶׁכְּתִבְתָּ יֵשׁ לִי מַה לְהַגִּיד לָךְ בְּעַל פֶּה וְכוּ', אִם תּוּכַל לְהִתְקַשֵּׁר
אֲדַרִּיךְ אוֹתָךְ כְּמַה דְּבָרִים כְּדֵי שֶׁתִּנְצַל מֵהַכֵּל.

תִּרְאֶה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל זֶה מְאֹד, כִּי כָּל
הַשָּׁנִים זְלוּזָת בְּאֲשֶׁתְּךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה בָּאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלֶּן.

יְדוּעַ שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁכָּל הַפְּרִנְסָה
בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּבֹא מִצֵּעַא נ"ט.) "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי
דִּתְתַעְתְּרוּ", תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְכַבֵּד
מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמְּךָ כָּל הַדֵּינָיִם עַל יְדֵי פְּלֵא
עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שההריון יעבר בקלות, ושום דבר לא יקרה לך. אל תפחדי לעשות את התפרים שהציעו הרופאים וכו' וכו'.

אל תפחדי! הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות צדיק, חלק ב, סימן כ) על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה כגון אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח ללפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן פן יהי רצון.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי שרה, כ"ג חשוון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ.

אַתּ יְכוּלָה לְלַכֵּת לַפְּנִימִיָּה, אָבֵל אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלֵא תִדְבְּרִי מִזֶּה עִם בְּנוֹת אַחֲרוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנִי! רְאִי כִי הִזְהַרְתִּי אוֹתָךְ, כְּדִי שְׁלֵא תִתְחַרְטִי אַחֵר כָּךְ.

כֹּל זֶה אָנִי מִתִּיר לָךְ מִפְּנֵי הַמַּצָּב שְׁקוּרָה בְּבֵית עִם הָאִמָּא וְכו', תִּהְיֶה וְכֵהוּ וְכו' וְכו'.

רְאִי לְהִיּוֹת בֵּת צְנוּעָה כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים לְבֵת יִשְׂרָאֵל, וְאִם תִּשְׁמְרִי עַל הַצְּנִיעוּת, יִשְׁמַר אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּתְחַיֶּה

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַחֲכֹם מְפֹל אָדָם אָמַר: (מִשְׁלֵי י"ד א') "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוּלַּת בְּיַדֶּיךָ תִּהְרַסְנִי", הִיָּינוּ אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּח עֲצוּם לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת אוֹ לְהִרְסֵ אֶת הַבַּיִת, כִּי אִשָּׁה נִקְרָאת "עֲקָרַת הַבַּיִת", הִיָּינוּ שֶׁהִיא עֲקָר הַבַּיִת, וְלִכֵּן אִשָּׁה חֲכָמָה יוֹדַעַת אֵיךְ לְבָנוֹת אֶת בֵּיתָה, וְלִהְפֹךְ אִשָּׁה טִפְשָׁה יוֹדַעַת אֵיךְ לְהִרְסֵ אֶת בֵּיתָה.

אַתּ צְרִיכָה לְדַעַת: כְּמוֹ שְׁאִשָּׁה צְרִיכָה מְאֹד תְּשׁוּמַת לֵב וְכו', אֶהְבֶּה וְחַם וְכו', כֹּךְ גַּם גְּבֵר צְרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב וְכו', אֶהְבֶּה וְחַם וְכו', וּמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִפִּי יוֹתֵר חֲזָק הוּא לֹא מִחֻכָּה שִׁיתְּנֵנוּ לוֹ אֶת זֶה, אֲלֵא הוּא נוֹתֵן אֶת זֶה מִעֲצוּמוֹ, וּמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִפִּי חֲלָשׁ, הוּא מִצְפָּה שִׁיתְּנֵנוּ לוֹ אֶת זֶה! עַל פִּי רַב הִיא הָאִשָּׁה שְׁצְרִיכָה יוֹתֵר אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב וְכו', אֶת הָאֶהְבָּה וְחַם וְכו', אִם כָּל זֹאת יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהֵם צְרִיכִים אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב וְכו', הַחֵם וְאֶהְבָּה וְכו', וְלִכֵּן אִשָּׁה מִשְׁפָּלַת וְחֲכָמָה הִיא יוֹדַעַת אֵיךְ לְפָנֵק אֶת הַבַּעַל וְלִתֵּת לוֹ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב, וְאֶת הַכְּבוֹד שְׁלוֹ

וכו', וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׁלוֹם בֵּית בְּשָׁלְמוֹת בְּבֵיתָם, וְזֶה הַמִּפְתָּח וְהַסּוּד שֶׁל בֵּית בְּרִיא וְשָׁלֹם, שְׁשׁוּרִים שָׁם אֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְהַבְּנֵה הַדְּרִית.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת מֵה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוּטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלְכָה ח') "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בֵּית", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן תִּהְיֶי וּתְרַנִּית, וְכֵן בַּעֲלֵךְ יִהְיֶה וּתְרַן, וּבְיַחַד תְּגוּרוּ בְּאֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

דְּעִי לְךָ שְׁגוּרִשִׁים זֶה לֹא פֶתְרוֹן וְכוּ', זֶה רַק לְבָרַח מִצָּרָה אַחַת כְּדִי לְהִכְנֵס בְּצָרָה שְׁנֵיָה יוֹתֵר גְּדוּלָה וְכוּ'.

נִשְׂוֹאִין זֶה שֶׁתְּפוֹת לְכָל דְּבָרָה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לִהְיוֹת שֶׁתְּפִים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֻט בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְהַפֵּךְ, וְאֵז יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין.

לְאֵף אַחַד חַיִּים לֹא קָלִים, וְלִכֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ וְהוּא מוֹתֵר וְכוּ', וּמִי שֶׁהוּא וּתְרַן הוּא מְצַלִּיחַ וְהוּא הַמְּנַצֵּחַ.

אין עוד דָּבָר חָשׁוּב בְּנִשׁוּאִין כְּמוֹ הַהֲדָבְרוֹת בְּיַחַד, הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִתְיַעַץ יַחַד וּלְהִסְבִּיר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט מֵה שְׁנוֹגֵעַ לְחַיֵּי הַנִּשׁוּאִין וְכו', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִסְבִּיר לְבַעֲלָהּ בְּהִגְיוֹן, מֵאַחַר שְׂאֵתָם שְׁנִיכֶם עוֹבְדִים בְּמִרְכָּז, וַיֵּשׁ לָכֶם פְּרִנְסָה, לָמָּה לָכֶם לַעֲזֹב אֶת מְקוֹם עֲבוּדְתְכֶם, וּלְנִסְעַ לְמְקוֹם שְׂאֵחַר כִּף לֹא יִהְיֶה לָכֶם שְׂמָה עֲבוּדָה, וַיִּתְחִילוּ לְהִיּוֹת הַמְרִיבוֹת, וְלֹא תִהְיֶה פְּרִנְסָה?!

בַּעֲנִין הַמְשַׁפָּחָה, גַּם בֵּן אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁבַדְרָה כָּלֵל מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְזוּג לְקַבֵּל מְרוֹת מְהֵרוּרִים שֶׁל הַצַּד הַשְּׁנַי, וְלִכֵּן בַּעַל חָכֶם אוֹ אִשָּׁה חֲכָמָה יוֹדְעִים אִיךָ לְתַמְרֵן כְּדֵי שְׂלֹא יִהְיֶה סְכָסוּכִים בֵּין מְשַׁפָּחוֹת, וְאֵת כָּל זֶה אֶת צְרִיכָה לְהִסְבִּיר לְבַעֲלָהּ, וְאֵז הַכֹּל יַעֲבֹר עַל נִכּוֹן, וַיִּהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהָאֲהָבָה בֵּינֵיכֶם, וּבַפֶּרֶט שְׂאֵת בְּאַמְצַע הַרְיֹן - לָמָּה לָךְ לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, חֵס וְשְׁלוֹם?!

זְכָרֵי הַיֵּטֵב מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמְקוֹם, שְׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הַיְיָנוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כֹּל מִי הַמְבוּל נִכְנָסוּ בַּיָּם הָאוֹקְיָנוֹס.

וְאִם כִּכְר אַתָּה מְדַבֵּר מִמֵּי הַמְבוּל וְכו', וְכִנְרָאָה, שְׂאִין לָךְ דְּאָגוֹת אַחֲרֵים אֶלָּא לְחִקֵּר אֵיפֹה נַעֲלָמוּ מִי הַמְבוּל וְכו', אַזִּי פְדָאִי לְעוֹרֵר כַּמָּה נִקְדוֹת לְמָה הַמְבוּל בָּא? חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (סֵדֶר עוֹלָם) הַשְּׁחִיתוּ אֶת דְּרָכְכֶם בְּתוֹעֵבוֹת וְזָמָה וְגִזַּל וְחָמָס, וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם לֹא אֶאֱרִיךְ אִפִּי יוֹתֵר וְכו'. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ל"א, סִימָן ג') לְפִי שֶׁהָיוּ שְׂטוּפִים בְּגִזַּל נִמְחוּ מִן הָעוֹלָם. לְצַעֲרָנוּ הָרַב, בְּנֵי אָדָם לֹא לוֹמְדִים וְלֹא לוֹקְחִים מוֹסֵר, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם הַפֶּקֶר, וּמַפְעֵם לְפַעֵם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֵּיר לָהֶם, כְּמוֹ שֶׁהָיָה לְפָנֵי שְׁנֵתִים-שָׁלֹשׁ הַצּוֹנָאֲמִי, שֶׁמְחַק בְּפַעֵם אַחַת מֵאוֹת כְּפָרִים וְנִשְׁטַפוּ בְּמֵי אֲנָשִׁים וְהִתְכוּלָּה שְׁלָהֶם, בְּנֵי אָדָם חֲשָׁבוּ שֶׁהַמְבוּל זֶה סְפוּר יֵשֶׁן, וְזֶה לֹא יִכּוֹל לְקִרּוֹת, אַזִּי הִרְאוּ לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם: שֶׁתִּרְאוּ מַה שֶׁקּוֹרָה עֲבוּר חַיֵּי הַפְּקוּרוֹת וְזָמָה וְכו' וְכו', וְאִם לֹא לְמַדּוּ מִזֶּה לְקַח, אִזְּכָרָה שְׂטֵפוֹנוֹת פְּאָלוּ לְפָנֵי שְׁבוּעַ בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית לְרַבּוֹת בְּנָאוּ יוֹרֵק אֵיפֹה שֶׁהַחֲרָדִים גָּרִים, וְנִמְחָקוּ שְׁכוֹנוֹת שְׁלָמוֹת, וְהִנָּזַק הוּא אֲדִיר מְאֹד וְכו' וְכו', לְהוֹרוֹת לְבְנֵי אָדָם שֶׁעַל יְדֵי גִזַּל שֶׁאֶחָד גִּזַּל מִהַשְּׁנֵי וְעוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְהַשְּׁנֵי וְכו', וְעַל יְדֵי נֵאוּף וְזָמָה שֶׁקּוֹרָה בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים וְכו', וְכֵן מִסְתַּכְּלִים בְּכָל מִינֵי זָבַל וְלִכְלוּף בְּאֵינְטֵרְנֵט, שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם וְכו' וְכו', אַזִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵבִיא שְׂטָפוֹן, כְּדִי לְהַתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלְדַעַת שֵׁשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, וְהִלּוּאִי שְׁבַנֵּי אָדָם יִלְמְדוּ לְקַח מִכָּל זֶה, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחְכֶּה וּמְאַרִיךְ אֵף, וְאִם לֹא חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה לְבִסּוּף הוּא גּוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ, כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפֶּקֶר, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד מִזֶּה לְקַח, כִּי בְּמָקוֹם, שֵׁשׁ גִּזַּל וְזָמָה - לְבִסּוּף יִמְחַק הַכֹּל, הִלּוּאִי שֶׁנִּזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּנִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, כִּי מִי שֶׁהוּא רֵוֶק וְכו', פְּלִגָּא גּוֹפָא
וְכו', הוּא נִכְשֵׁל בְּפִגְם הַבְּרִית, שְׁזֵה מַה שְׁגוֹרֵם לְאָדָם שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה,
כְּמוֹבָא בְּזֵהר (פְּנִיחַס רמ"ד): "מָאן דְּזָרִיק פְּרוּרִין דְּנִהְמָא עֲנִיּוֹת קָא רְדָף אֲבִתְרִיהּ,
כָּל שְׂכָן מָאן דְּזָרִיק פְּרוּרִין דְּמִחָא"; [מִי שְׁזוֹרֶק פְּרוּרִין שֶׁל לֶחֶם - הָעֲנִיּוֹת
רוֹדְפֹת אַחֲרָיו, וְכֵן שְׂכָן מִי שְׁמוּצִיא זָרְעוֹ לְבִטְלָה עַל יְדֵי זֶה מְאַבֵּד אֶת מְזֻלוֹ,
וְעֲנִיּוֹת רוֹדְפֹת אַחֲרָיו]. וְלָכֵן עֲצָתִי אֲמוּנָה שְׁקֵדִים תִּתְחַזֵּק, וְתִתְחַתֵּן, וְאִז תִּבָּא
אֶל הַמְּנוּחָה וְהַנְּחִלָּה, תִּזְכֶּה לִישׁוּב הַדְּעַת, וְלֹא תִהְיֶה נֶעַ וְנָד לְנִסְעַ מִמְּדִינָה
לְמְדִינָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁהַכֹּסֶף בָּא לְאָדָם רַק
בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוּ; יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן וְתִגִּיעַ לִישׁוּב הַדְּעַת
אֲמִתִּי, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (חֲלִיז מ"ד): "הִרְחַק מִן הַכַּעוֹר וּמִן הַדּוֹמָה לוֹ"; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק לֹא לְשֶׁבֶת בְּמוֹשָׁב לְצִיִּים, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בְּקִיּוּסָק יוֹשְׁבִים שָׁמָּה כָּל מִינֵי טְפוּסִים מוֹזְרִים, וְלִכֵּן לֹא מֵתַאִים לְאִשָּׁה נְשׂוּאָה וְחֲרָדִית לְשֶׁבֶת שָׁמָּה, וּמִכָּל שָׁפָן שְׂאֲסוֹר לְדַבֵּר עִם גִּיס וְכוּ', כִּי אֵין אִפּוּטְרוֹפּוּס לְעֵרִיוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן בְּתוֹר אִשָּׁה חֲרָדִית כְּדַאי לָךְ לְהִתְרַחֵק מִכָּל זֶה וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר הַפֶּקֶה, וְלִכֵּן אִשָּׁה צְנוּעָה צְרִיכָה לְבָרַח מִמָּקוֹם כְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גּוֹדְלֵת וּגּוֹדְלֵת, תִּהְיֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ כְּכֹר יוֹתֵר מְאֹד מִשְׁפָּחוֹת, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת, וְכֵן הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ רַק תִּגְדֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי מֵה שְׁיוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת מִבְּחוּץ רוּצִים לְהַצְטָרֵף אֶל קְהֵלָתֵנוּ, שֶׁהִיא קְהֵלָה פְּתוּחָה לְכָלֵם, וּיְכוּלִים לְבוֹא לְהִתְרַשֵּׁם מִקְהֵלָתֵנוּ, תִּהְיֶה לָאֵל, קְהֵלָתֵנוּ בְּנוּיָה אֶף וְרַק עַל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְיָדוּעַ אֵיךְ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל הַלָּכָה, וְהִזְהִירָנוּ לֹא לְנִטּוֹת מֵהַשְּׁלָחַן עֲרוּךְ כְּהוּא זֶה, וְלִכֵּן הַקְּמַתִּי אֶת "בֵּית הַזֵּה" שֶׁבּוּ יֵשׁ גָּאֲב"ד וְשִׁלְשָׁה מוֹרֵי

צָדֵק, כָּלֵם יִרְאִים וּשְׁלָמִים, וְאִין לָהֶם שׁוּם אֵינְטֶרְסִים עֲצָמִים וְכוּ', הַכֵּל כְּפִי הַשְּׁלַחַן עֲרוּף שְׁבֹזָה תְּלוּי כָּל הַיְהוּדוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם אֶת כָּל הַגְּבוּי, וְכֵל מִה שֶׁהֵם מְפָרְסְמִים אוּ פּוֹסְקִים זֶה עַל דַּעַת הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַמְּחַבְּרִים אֶל קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שִׁישְׁמְעוּ בְּקוֹלִם שְׂזָה קוֹל הַתּוֹרָה.

אֲנִי רוֹצֵה לְהִבְהִיר לְכָל קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שִׁיבְנָאֵל אֵינָה מְעִרֵי מַקְלָט! וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שִׁימְצֵא אֶצְלָנוּ אָדָם אֱלִים וְכוּ', אוּ מְפָרַע וְכוּ', לְאֵלוּ אֵין שׁוּם מְקוֹם בְּקַהְלָתֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲמְדוּ עַל הַמְּשֻׁמֵּר שֶׁלֹּא יִמְצֵא בֵּינֵינוּ אֶחָד מְפָרַע אוּ אֱלִים וְכוּ', כִּי תִכְףּ וּמְיָד אֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא קַהְלָה קְדוּשָׁה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׂזָה הַנֶּכֶס שְׁלָנוּ, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם יוֹתֵר מִמָּה שֶׁשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן הָעֵינַן, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַנְּסִיווֹת בְּדוֹר הַזֶּה קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, וּבַפֶּרֶט לְנַעַר, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל יְדֵי הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ לְצוּד אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים שִׁישְׁמְרוּ טוֹב טוֹב עַל יְלָדֵיהֶם עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים וְכוּ', וְדַעוּ לָכֶם שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה תְּלוּי בְּנַפְשְׁכֶם, כִּי אִם אַתֶּם לֹא תִשְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיכֶם, מִי יִשְׁמֵר עֲלֵיהֶם?! וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה בְּגִדְרֵי פְּקוּחַ נַפֶּשׁ, וּמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, הָרִי הוּא פּוֹשֵׁעַ וְרוֹצֵחַ בְּמוֹ יְדֵיו אֶת יְלָדָיו.

כָּל מִי שֶׁלֹּא יִצִּית אֶת ה"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁהֵם הַרְבֵּנִים שֶׁל קַהְלָתֵנוּ, אֵין לוֹ מִה לְחַפֵּשׁ אֶצְלָנוּ, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה לֹא הַפְּקָר! וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזוֹק מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה, כְּדֵי שְׁנַצְּלִיחַ בְּגִדְרוֹ בְּקַהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עַל אִף שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְסִית וּמְדִית יוֹמָם וְלַיְלָה נִגְדָנוּ וְכוּ', כְּכָר יְדוּעַ פְּתָגָם עֲצָמִי: "הַפְּלֵב נוֹבַח, וְהַשִּׁירָה מִמְּשִׁיכָה לְדָהָר", כִּף הִיא קַהְלָתֵנוּ, שְׂרָק גוֹדְלֵת בְּאִיכוֹת וּבְכַמוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַזְּכָה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדְרוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבַּת שְׁלוֹם

ת.ס.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבועולם, ובכפרט
עכשו שונכנסת שבת קדש, שאז צריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות
רק להיות בשמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן
י"ז) שבשבת מכרחים להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה
לך מרב הלחץ והדחק שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת דעי לך שלמעלה
בשמים מאד מאד מתחשבים עם אחד שיש לו עניות ודחקות ולחץ וכו',
ואף על פי כן הוא מתחזק בכל מיני אפנים שבועולם, והוא בורח אל הקדוש-
ברוך-הוא, אדם כזה גורם נחת רוח לו ותפריך, ולכן ראי להתחזק ביתר שאת
ביתר עז על כל פנים בשבת זו רק להיות בשמחה, ותראי איך שהכל יתהפך
לטובה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ג') יש ענין שהכל יתהפך
לטובה, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, והעקר תלוי כפי המדת הבטחון
והאמונה שיהיה לך בו ותפריך, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזקי לדבר
אל הקדוש-ברוך-הוא, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראי מה שאני
עובר מהסמ"ך מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שמכפיש את שמי איפה שרק
יכול, ותהלה לאל, אני לא מתפעל ממנו, ואנחנו מצליחים בגדול לבנות
קהלה כל-כך יפה, שאין לנו מה להתבייש משום קהלה בעולם, ולכן תעשי
כל מה שביכולתך רק להחזיק מעמד, ולא להשבר.

נא ונא ראי לשמר על הצניעות, ואחד ממדות הצניעות שאשה אסור
לה לעשן בשום פנים ואופן, כי אפלו לגברים רבנו ז"ל הזהיר לא לעשן,
ומכל שכן נשים אסור להן לעשן מטעמי צניעות, ולכן אני מאד מבקש אותך
שתעמדי על המשמר שלא ימצא בגבולנו אשה מעשנת, ובזכות הצניעות
נזכה להגאל גאלת עולם.

המאחל לך שבת שלום

תּסֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר חַיִּי שָׁרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם
לְהַתְחִיל מֵהַשְּׁבֶת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאִתְּךָ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר, וְהוּא
יְתַבְרַךְ אֵב הַרְחָמָן הַמְּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
רַחֲמָנוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, וּכְבֹר יְדוּעַ מַה שֶּׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (ירושלמי בְּרַכּוֹת,
פָּרָק ה', הִלְכָה ג') "הֵיכְמָא דְאַבּוּנָן רַחֲמָן בְּשִׂמְיָא, כֵּן תְּהוֹן רַחֲמָנִין בְּאַרְעָא";
כִּי מִדְתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחֲמִים, וְכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַתְנַהֵג גַּם כֵּן
בְּרַחֲמָנוֹת, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (ירושלמי בְּבֵא קַמָּא, פָּרָק ח', הִלְכָה ז') "בְּזִמְן
שֶׁאִתְּךָ רַחֲמָן, הַמְּקוֹם יִרְחַם עָלֶיךָ"; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּמִדַּת
הַרַחֲמָנוֹת, וּבַפֶּרֶט לְרַחֵם עַל אִשְׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת סַבְּלָן, כִּי הַסַּבְּלָן הוּא תְּמִיד הַמְּנַצֵּחַ, וְאֵם סוֹפְגִים בֵּין כָּךְ
עֲלֻבוֹנוֹת בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים, צָרִיכִים לְשַׁתֵּק, תְּרַאוּ מַה שֶּׁאֲנִי סוֹבֵל
מֵהַכְּלָב הַמְּשַׁנֵּעַ וְכוּ', שֶׁמְסִית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה נִגְדִי, וְאֲנִי לֹא עוֹנֶה לוֹ,
אֲלֵא מְקִים אֶת הַפְּתִיגָה הַעֲמָמִי: "הַכְּלָב נוֹבַחַת, וְהַשִּׁירָה עוֹבְרַת", תְּהִלָּה לְאֵל,
הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ רַק גּוֹדֵלֶת וּגּוֹדֵלֶת בְּאִיכוֹת וּבַכְּמוֹת, וּבוֹנִים דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת
לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן י"א) "כְּשֶׁבֵּא
עַל אָדָם אֵיזָה בּוֹשָׁה, יִצְפֶּה לִישׁוּעָה"; וְכֵן אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן
ע"ז) "כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתְּךָ וְתִשְׁתַּק, תִּזְכֶּה שִׁיעֲנָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִשְׁתְּךָ";
וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! שִׁתֵּק, שִׁתֵּק! אֲהוּבֵי בְּנֵי, עַל כָּל הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים
שֶׁאִתְּךָ סוֹבֵל, כִּי הַכֹּל לְטוֹבְתְּךָ לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, וּבַפֶּרֶט אֵם הַבְּזִיוּנוֹת בְּאֵים
מִצַּד אִשְׁתְּךָ, תִּשְׁמַר מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְעֵנוֹת לָהּ, כִּי הִיא עֵצָם מַעֲצוּמוֹתֶיךָ, וְזֶה
כַּפֶּרֶת עוֹנוֹת, וּכְבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זוֹטָא פָּרָק א') דֶּרֶכְךָ שֶׁל
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים: עָנּוּ וּשְׁפַל רוּחַ, זָרִיזוּ, מְמַלְא, עֲלוּב וְאֲהוּב לְכָל אָדָם, שֶׁפֶל
לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, יֵרָא חֲטָא וְדוֹרַשׁ אֶת הָאָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו וְאוֹמַר: כָּל מַה שִׁישׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה - אֵין לִי חֶפֶץ בָּהֶם [לְפִי שֶׁאֵין הַעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי], יוֹשֵׁב וּמְשַׁנֵּה

וּמִטַּנֵּן כְּסוּתוֹ לִפְנֵי רַגְלֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְאֵין אִישׁ רוֹאֶה בּוֹ דָּבָר רַע, שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמְשִׁיב כַּהֲלָכָה.

נָא וְנָא תַתְּחִיל מֵהִשְׁבֵּת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז) שֶׁבִשְׂבַת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת עֲנֵג עֲנֵג שְׂבַת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) "עֲנֵג שְׂבַת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת"; בְּזֶה שְׂאָדָם שְׂמִיחַ וּמִתְעַנֵּג בְּקִדְשַׁת שְׂבַת, כְּאֵלּוֹ הוּא הַתְּעַנָּה אֶלֶּף תַּעֲנִיּוֹת, עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ: הֲאֵם לֹא כִּדְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשְּׂבַת וְלִהְיוֹת עִם הַשְּׂבַת, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפַּטֵּר מֵעֲצָמוֹ אֶלֶּף תַּעֲנִיּוֹת?! רַק חֲזוּק וְאֲמִין מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵם תְּצִיט אוֹתִי תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם

תּסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שְׂבַת קִדְשׁ לְסִדְרֵי חַיֵּי שְׁרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁעוֹד הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה אֶת הַלּוּגוֹ שֶׁל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" עִם הַתְּמוּנָה הַחֲדָשָׁה, כִּי זֶה צְרִיךְ לְצִאת תַּכְף וּמִיד כָּבֵד עַל הַדְּרָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוּכַל לְהוֹצִיא אֶת הַעֲתוּן מֵה שְׁיוֹתֵר מֵהַר, וְזֶה יִהְיֶה הַכִּי יָפֵה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכָךְ, וְתַעֲשֶׂה לִּי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, שְׁעוֹד הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה אֶת הַלּוּגוֹ שֶׁל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" עִם הַתְּמוּנָה הַחֲדָשָׁה, כִּי זֶה צְרִיךְ לְצִאת תַּכְף וּמִיד כָּבֵד עַל הַדְּרָךְ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם

חֶסֶר, (כּאָן הָיוּ מַכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּי"ל יִדְפָּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
בְּנַחַל בִּיִּדְיִשׁ).

תסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיִּי שָׂרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פֶּלֶא גְדוֹל מְאִיפָה הַמְּצִיאוֹ הַנְּשִׂים הַמְּצָאוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', כְּנִרְאָה פְּמָה
שְׂאִשָּׁה חוֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', עֲדִין הַזְּבֵל וְהַלְכֵנוּךְ וְכוּ' וְכוּ', שֶׁל הַעֵבֶר וְכוּ'
וְכוּ', נִשְׂאָר אֶצְלָה, אוֹי וְאָבוֹי לְאֵלוֹ שְׁלוֹקִיחִים אֶת הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם צְעִירִים
לְלַמֵּד אֵיךְ לְרַכֵּב עַל סוּסִים וְכוּ', הָרִי הָרֵאשׁ שֶׁל הַיְלָד יִהְיֶה כְּמוֹ סוּס! וְלִכֵּן
אֲנִי נִגְדֵּךְ זֶה מְאֹד מְאֹד, וְתִגִּידִי אֶת זֶה חֵד מִשְׁמַעִית לְכֹל הַנְּשִׂים שְׂאִמְרִיתִי שֶׁהֵן

עֲדִין צְרִיכוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה חֲזוּק לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בִּיהֲדוּת, שְׁלֵא יִחְזְרוּ לְשֹׂאֵלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲנִי לֹא מִסְכִּים לָזֶה, כִּי בְּיָדַי הַיְלָדִים יִנְזְקוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שֶׁזֶה מִבִּיא יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּסֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הַרְעִיוֹן זֶה רַעִיוֹן טוֹב, אֲבָל הַבְּעִיָּה הַיָּא שְׁאֵנִי רוֹאֶה שְׁאֵתָה הַתְּחַלְתָּ עִם עֲצֻמְךָ וְסִפְרָתְךָ אֶת הַזְּקֵן שְׁלֵךְ, שְׁלֵא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁפִתָּאֵם לֹא יִהְיֶה לָהֶם זְקֵן מִפְּנֵי שְׁאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת סִפֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן קִדְּם תְּחִזּוּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הַרוּחַ שְׁטוּת שְׁנִכְנַס בְּךָ! וְזְכוּר תִּזְכֹּר מַה שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת, גְּלוּת, הַלְכָה ג', אוֹת ב') עַקֵּר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת, וּבָהֶם נִכֵּר הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׁרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תְּחַלֵּת הַכְּפִירָה הוּא, שְׁמִשְׁלִיךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, מְעַלְיו הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמְצֻוֹת כָּלֶם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁבִכְתָּב וּבְעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבִחָה, כָּלֶם הֵם שְׁעוּרִין וְצְמֻצוּמִין, שְׁעַל יָדָם יִזְכוּ לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חַד לְפּוֹם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדוֹתָ וּיְגִיעוֹתָ בְּתוֹרָה וּמְצוּוֹת וּמְעֲשִׂים טוֹבִים, וּיְפָרֵשׁ מִמְעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֵלוֹ שְׁמוּרִידִים אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשֹׂאֵט נֶפֶשׁ וּבְזוּזוֹן

ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו! כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל, ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה בעוונותינו הרבים מאד חכמת הפילוסופיה

והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם והפאות ומלכשים במלבושיהם וכו', ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשחיתין פאת זקנם באלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלויה בזה, כי על ידי התער והסכין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על ידי זה מתגבר מלכות עמלק.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדברים האלו טוב טוב בלבך, כדי שתחזור באמת בתשובה, ולפני שתהיה ספר, כדי שלא יכנס לך רוח שטות לספר את הזקנים של אנשי שלומנו.

המאחל לך שבת שלום

תסו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי תלמידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח שהכנסת בהכולל שילמדו על כל פנים את "קצור דיני הלכות נדה", שעל זה צריכים לחזור פעמים אין מספר, כי עד שיגמרו טור בית יוסף ושלחן ערוך וכל הנושאי כלים, לוקח שנתיים או שלש, וחבל שאברכים שעכשו מתחתנים שלא ידעו עקרי הלכות שגובלות בכריתות וכו', ולכן כדאי לחזור בכל שלשים יום את כל ההלכות בדרך קצרה, שידעו את יסוד ההלכה, וכן לעורר את האברכים שיחזרו ביחד עם נשותיהם את

עֲקָרֵי הַהֲלָכוֹת בְּקִצְרָה, כְּדֵי שִׁידְעוּ אֶת כָּל עֲנִינֵי הַהֲרַחֲקוֹת וְכוּ', כְּתָמִים וְכוּ', וְהַעֲקֹר שִׁישְׂאָלוֹ שְׂאֵלוֹת בְּבֵית הוֹרָאָה וְלֹא יִתְבַּיֶּשׁוּ, כִּי "לֹא הִבִּישׁוּן לְמַד".

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה תְנוּפָה חֲדָשָׁה בְּהַכּוֹלֵל, כִּי אֲנִי עֲכָשׁוּ דוֹאֵג שִׁיְהִיָּה שְׁפַע חֲדָשׁ לְהַכּוֹלֵל.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַסְּפָרִים שֶׁנִּתְּתָ לִי.

בְּעֲנִין הַקֶּשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין וְכוּ', יֵשׁ בְּזֶה מַחְלָקָת, יֵשׁ וְיֵשׁ, הֵינּוּ יֵשׁ אוֹמְרִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַקֶּשֶׁר כְּמוֹ שְׁתֵּי ד', וְיֵשׁ אוֹמְרִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת הַקֶּשֶׁר עִם ד' אָחָד, וְכֵן נוֹהֲגִים רַב הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְפַסֵּל לֹא אֶת זֶה וְלֹא אֶת זֶה, כִּי לְשִׁנְיָהֶם יֵשׁ מְקוּרוֹת, אֲבָל לֹא צְרִיכִים לְשִׁנּוֹת.

בְּעֲנִין הַסְּפָרִים שֶׁכְּתַבְתָּ לִי, תוֹדָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד עַל אֵלוֹ שֶׁנִּתְּתָ לִי, וְעַל אֵלוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְתֵת לִי! אֶת הַסְּפָר "שֶׁבֶת כְּהֻלָּה", אֶת זֶה אֲנִי לֹא מְעַנֵּן, אֶת הָאֲרָבֶעָה סְפָרִים הָאַחֲרִים "מְלָה שְׁלֵמָה", "בְּאֵר שְׁמוּאֵל", "וְהַגְדָּת", "יְסוּד הָעֲבוּדָה", אֶתָּה יְכוֹל לְשַׁלַּח עִם אָחָד שֶׁבָּא לָפֶה, תְּבַרַר אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי נוֹסַע עֲכָשׁוּ לָפֶה, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה אִתּוֹ, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ תוֹדָה רַבָּה עַל זֶה!

אוֹדוֹת בְּנֵךְ שִׁיבּוֹא לְלַמֵּד פֶּה, בְּקִרְוֹב אֲנִי אוֹדִיעַ לָךְ, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת מְקוֹם, וְעֲכָשׁוּ אֵין לִי מְקוֹם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּרוֹה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תּסוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשַׁתְּךָ צוֹדְקָת! כֵּן תִּלְךְ אֵל הָרוֹפְאָה וְכוּ', נוֹסֶף עַל טְבִילָה בְּמִקְוֵה

הָאָרִיז"ל וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהִיא תִּהְיֶה הַשְּׁלִיחָה הַטּוֹבָה, וְתִמְצָא לָךְ תְּרוּפָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרּוֹפְאָה, וְיִשְׁלַח אֶת הַמְּלַאָךְ רָפָאֵל לְרַפְּאוֹת אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי שֶׁתְּחַדִּיר בְּהַתְּלַמְּיִדִים אִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִמוּנַת חַכְמִים, כִּי זֶה הָעֵקֶר, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

אִין לָךְ מִשְׁגַּח אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שֶׁתּוּכַל לְהַחֲדִיר בְּהַתְּלַמְּיִדִים אִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הָאִמוּנָה זֶה הַתְּחִיבֵנוּ שֶׁל הָאָדָם עַל כָּל הַחַיִּים, אִמוּנָה זֶה פּוֹתַח אֶת הַלֵּב וְהַדַּעַת וְהַשְּׂכָל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

בְּעֵינַי סֵפֶר "בְּאוֹר הַלְּקוּטִים" וְכוּ', אָמַת ר'... ז"ל הִיא הַמְּלַמֵּד שֶׁל כָּל אֵלּוּ הַמִּתְנַגְּדִים שְׁלִי שֶׁכְּבִיכּוֹל, לּוֹמְדִים עַל פִּי דֶרֶךְ בְּאוֹר הַלְּקוּטִים וְכוּ' וְכוּ'.

דִּרְכוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם ז"ל הִיְתָה לֹא לְקַפֵּץ מִתּוֹרָה אֶל תּוֹרָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְהַבִּין אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִלְכֹת בְּעִמְקוֹת וְכוּ', אֲבָל תִּאֲמַר לִי שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שׁוּם הַשְּׂגָה מִה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים שֶׁכָּל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל קְשׁוּרִים זֶה בְּזֶה, וְזֶה בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה דְּרָכֵי לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֱלֻלוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּמֵה שֶׁלֹּא מוּבָן בְּתוֹרָה זֶה מוּבָן בְּתוֹרָה אַחֶרֶת, וּמֵה שֶׁלֹּא מוּבָן בְּתוֹרָה אַחֶרֶת מוּבָן בְּתוֹרָה זֶה, וְצָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת כָּל הַ"לְּקוּטִי-מוֹהֲרָן" יַחַד, וְכֵן לְמַדְתִּי גַם גְּמָרָא אֲצֵל מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן רַבֵּי מֹשֶׁה פִּינְשֵׁטִין זצ"ל, שֶׁלְּמַד שׁוֹרָה אוֹ שְׁתֵּי שׁוֹרוֹת גְּמָרָא, וְקִשֵּׁר אֶת כָּל הַסְּגִיּוֹת מִכָּל הַש"ס הַשְּׂיָכִים לְשְׁתֵּי שׁוֹרוֹת הָאֵלּוּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּפַחֵה, וְיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רַק תְּחַדִּיר בְּהַתְּלַמְּיִדִים מִרְץ וְאִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

אֲנִי רַק בְּעַד לְלַמֵּד עִם תְּלַמְּיִדִים הַשְּׁלֵשׁ כְּבוֹת, אוֹ כְּבֵא קָמָא אוֹ כְּבֵא מְצִיעָא אוֹ כְּבֵא בְּתָרָא, שִׁיְהִיָּה לְהַתְּלַמְּיִדִים מִשְׁגַּח שְׁאֲסוֹר לְהַזִּיק אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְכָל מֵה שִׁיּוּצָא מִזֶּה, וְזֶה גַם מְחַדֵּד אֶת הַמַּח, מֵה שְׁאִין כֵּן אִם לּוֹמְדִים

עם תלמידים צעירים גטין וקדושיין, זה סתם מבלבל אותם, ובפרט מסכת כתובות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יחזק אותך שתלמדו יחד אותו מסכתא, לא רציתי שחצי כחה ילמדו פרק זה, וחצי כחה שילמדו פרק זה, תלמדו שניכם פרק אחד.

לכתחלה רצוני שבחורים ילמדו מסכת שבת, שזה מסכת שיצטרכו את זה על כל החיים, כי מסכת שבת יש בזה מלא הלכות, אבל בעולם הישיבות לומדים נזיקין, ולכן תמשיכו בזה, ולהלביש בתוך הלמודים איך שאסור להזיק אחד את השני, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח במשימתך הקדושה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

תסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי שקבלת תעודת סת"ם כדי שתהיה סופר ממחה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח דרכך מאד, ותדע שזה עבודה קדושה מאד מאד, ומי יתן שתעסק בעבודה הקדושה הזו תמיד.

הכפל הדבר - רציתי מאד שתחזק ותעודד את הבני הנעורים אשר אין למעלה מזה, כי זה זכות מאד מאד גדולה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח במשימתך הקדושה.

העקר מה שאני מבקש אותך שתחזק ותעודד ותשמח את אשתך, כי קבלת מתנה - אשה נפלאה מאד מאד, רק הסמ"ך מ"ם רוצה לשבר לך את הבית, ולכן תשמר מאד על השלום בית שלך, ותתן הרבה אהבה לאשתך.

המאחל לך שבת שלום

תסט.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, סוף כל סוף
אחר הרע יבוא הטוב ותראי שעוד תזכי להתחמתן, והכל יתהפך לטובה,
ותאמיני לי שהלב שלי נוטף דם מכל הצרות שאת עוברת, עם כל זאת
צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר
אותך, הלוואי הלוואי שתחזיקי מעמד ולא תשברי.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך,
ונזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

תע.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזור לי לשפץ בכניסה של המקוה של
הנשים, כי סוף כל סוף באות הרבה נשים שעדיין רחוקות מתורה ומצוות,
אלא במצות טהרת המשפחה הן מוסרות את נפשן, ולכן רציתי שהכניסה
תהיה מאד מכבדת ומפארת, ותעשה שורה ונקה עד השער עם עציצים
שיגדלו עצים גדולים, וכן שיהיה כל המקום נקי ומלא פרחים, וזה זכות
הרבים לדורות, ובזכות זה הילדים שלך יהיו כמו פרחים בפינים וכו' וכו'.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו ותפריך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא
מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול דבר קטן אינו

נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֻמוּנָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

ת.ע.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וְגִדְלֵי שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּרַךְ הַיּוֹמִי פְּעָמִים וְשָׁלֵשׁ, וְזֶה יִתֵּן
לָךְ חַיִּים נְעִימִים.

נָא וְנֵא תִשְׁמַח עִם הַמִּתְנַהֵּג שְׁנֵתָן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֵּין חֲמוּד,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּגְדֵּל אוֹתוֹ בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

רְאֵה לְחֲזָק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתַחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד,
וּבְזִכּוֹת זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּבִיתְכֶם, כִּי אִם יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּית, יֵשׁ הַכֹּל.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

ת.ע.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְבַנְכֶם וְשִׂזָּה לֹא יִהְיֶה כְּלוּם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

בְּעֵינֵי הַמַּגְרֵשׁ וְכוּ', לִפְנֵי שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים לְקִנּוּת, תִּבְרְרוּ טוֹב טוֹב כַּמָּה יְכוּלִים לְבָנוֹת שְׂמָה, כַּמָּה מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ קִנּוּ שְׂטַח וְנִתְקַעוּ שְׁנֵתְבָרַר שְׁלֹא יְכוּלִים לְבָנוֹת יוֹתֵר מִמָּאָה וְחֲמִשִּׁים מֵטֵר מְרַבֵּעַ וְכוּ', וְלִכֵּן לִפְנֵי שְׂאֵתֶם קוֹנִים תִּבְרְרוּ, חֶבֶל לְמִכַּר אֶת הַבַּיִת לִפְנֵי שְׂאֵתֶם יוֹדְעִים בְּבִירוֹר שְׂשֻׁמָּה יְכוּלִים לְבָנוֹת יוֹתֵר גָּדוֹל.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׂזָה מְסֻגָּל לְכָל הַיְשׁוּעוֹת שְׂבָעוֹלָם.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תעג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם וְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרֵי חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂסוּףֵךְ כָּל סוּף הַבַּת שֶׁל ... יוֹצֵאת, כִּי הִיא הִתְּנָה תְּמִיד מְמַרְמֶרֶת וּמְסִיתָה בְּנוֹת אַחֲרוֹת, לֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ שׁוּם מְסָבָה וְכוּ', וְלֹא לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת מְזֵה וְכוּ', רוֹאִים מֵה זֶה אִשָּׁה שְׂמִשְׁתַּגַּעַת וְכוּ', וְיוֹצֵאת מִדְּעָתָה וְכוּ', וְחוֹזֶרֶת בְּשֵׂאלָהּ וְכוּ', שְׂשׁוֹבֶרֶת אֶת בֵּיתָה בְּמוֹ יָדֶיהָ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזֵכָה לְהַצְלִיחַ עִם הַבְּנוֹת שְׁלוֹנוּ.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂבִקְרוּב אֲנִי אוֹכֵל לְהַעֲסִיק אֶת כָּל הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר אַחַר הַצְּהָרִים בְּפַעֲלֵיוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" בְּשִׁבִיל הַבְּחִירוֹת, וְכַךְ הֵן יִהְיוּ עֲסוּקוֹת, וְלֹאט לֹאט הֵן תִּלְמַדְנָה אִיךָ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמַּחְשָׁבִים, וְאוֹכֵל לְתַת לָהֵן אַחַר כֵּךְ עֲבוֹדוֹת בְּהַמְשָׁרָד.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תעוד.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך עבור לגבות קפות, שבזה אתה עוזר לי להמשיך ולהרחיב את פעילות הקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, הלואי שכל האברכים יעסקו בזה, וכך יוכלו גם כן להתפרנס מזה, מי יתן שתעסק בזה יותר ויותר ולהפיץ מה שיותר קפות, ולזכות את אחרים.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום", ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר: (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) "אין עולם הזה, יש או גיהנום או גן עדן!" ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמ, מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישזבן, כי אין עוד קלה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמ ודכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.
המאחל לך שבת שלום

תעה.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶחֱוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנַחְנוּ מֵאַמִּינִים שְׁבָכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵגַע נִגְאָל, וּבִפְרֹט בְּכָל שָׁנָה אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת מוֹכֵן לְהַגְאָלָה, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, אֶפְלוּ שְׁזָה מִתְעַכֵּב, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ?! וְלָכֵן מִי יִתֵּן שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת תִּהְיֶה שָׁנָה שֶׁל אַחֲדוּת בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגְאָל, כִּי הָאֲחֻדוּת שִׁיְהִיָּה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה יִקְרַב אֶת הַגְאָלָה, וּמִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ יִגְלֶה גְלוּי עֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִקְיָם: (ישעיה י"א ט) "כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת הַוַּי"ה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים", כִּי כָלֵם יִרְגִּישׁוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּגְלוּי רַב וּנְפִלָא מְאֹד, וְאִזּוּ יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְרִיבוֹת וְהָאִי הַבְּנוֹת בֵּין אַחַד לְהַשְׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַשְׁלוֹם הַנְּפִלָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְיִקְיָם: (שם) "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם גְּדִי יִרְבְּצוּ וְעַגְל וּכְפִיר וּמְרִיא יִחַדּוּ וְנֹעַר קַטָּן נִהְגָה בָּם: וּפְרָה וּדֹב תִּרְעִינָה יִחַדּוּ יִרְבְּצוּ יִלְדִיֶּהֶן וְאִרְיָה כְּבָקָר יֹאכַל תְּבִין", כִּי יִהְיֶה הַשְׁלוֹם הַנְּפִלָא עַד שְׁאֶפְלוּ חַיּוֹת יְגוּרוּ יַחַד, וּמְכָל שְׂכָן אֲמוֹת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: (ישעיה ב' ד) "וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתֵיכֶם לְאֵתִים וְחַנִּיתוֹתֵיכֶם לְמַזְמְרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חַרֵּב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה", וְעַל יְדֵי זֶה כָּלֵם יִפְתְּחוּ אֶת פִּיהֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: (צפניה ג' ט) "כִּי אִזּוּ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כָּלֵם בְּשֵׁם הַוַּי"ה לְעַבְדוֹ שְׂכָם אַחַד", וְלָכֵן בְּכָל שָׁנָה מְצַרְפִּים רְמֹז לְהַשָּׁנָה הַזֹּאת, כְּדִי שֶׁנִּזְכָּה כְּבָר לְהַגְאָל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וּמִי יִתֵּן שִׁיְקִים תִּיְהִי גְאֻלַּת עוֹלָם, וְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל הַגְאָלָה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַגְאָל מִהַיֵּצֵר הָרַע וְכוּ' וְכוּ', וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ וְיִלְהַכְּלֵל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

תּעוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר חַיֵּי שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

הַסּוּפָה שֶׁהִגִּיעָה זֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּלֵם שִׁיזְרְקוּ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית אִינְטֵרְנֵט,
אִיפּוֹן, בְּלִקְבְּרִי, אִיפּד וְכו' וְכו', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת כָּל הַזְּבֵל וְהַזְּנוּת,
רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכֵן, כִּי אִם לֹא יִהְיֶה מִבּוּל, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹבֵל אֶת
הַזְּמָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו, סִימָן ה') "עַל הַכָּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מֵאָרִיךְ אַפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת"; וְאָמְרוּ: (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ז') "אָמַר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: עַל הַכָּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס"; וְאָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא
בְּרֵאשִׁית) "עַל הַכָּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת"; וְיַעַן
שֶׁהַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה מְבִיא לְיַדֵּי נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזוֹהוּם וְכו', וְלִכְּנָן עַל
זֶה בָּא שְׁטָפוֹן, וְאָף שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַבְּטִיחַ שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר מִבּוּל, זֶה
בְּכָל־לִיּוֹת הָעוֹלָם, אָבֵל בְּמַקּוּמוֹת מְסִימִים יְכוּל לְהִיּוֹת מִבּוּל וְסוּפָה שִׁיעֲשׂוּ
חֶרֶב, וְלִכְּנָן מְעוֹרְרִים אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, קִדְשׁ לְאֵמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהִיא
אֶצְלָם צוֹנְמֵי וְכו' וְכו', וְשְׁטָפוּ מֵאוֹת עֵירוֹת וּכְפָרִים וְכו' וְכו', וְנִמְחָקוּ מִן
הָעוֹלָם וְכו', וְכִשְׁלֹא לְמִדּוּ מוֹסֵר מִזֶּה, אֲזִי זֶה בָּא לְפִתַּח בֵּיתָנוּ וְכו', וְאִם עַדִּין
לֹא יִהְיֶה לְבִנֵּי אָדָם שְׁכָל לְהַתְּעוֹרֵר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַקְפִּיד עַל הַתְּעֻבָּה
הַזֹּאת, מִי יוֹדֵעַ מָה עוֹד יִהְיֶה!?

וְלִכְּנָן הַעֲקָר לְזֶרֶק מִהַבֵּית מַחֲשַׁב אִינְטֵרְנֵט, אִיפּוֹן, בְּלִקְבְּרִי, אִיפּד וְכו'
וְכו', כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲדִין מ"ה.) "אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא
בְּמֵי שְׁעִינֵי רֹאוֹת"; וְאָמַר הַחֶכֶם: "אֵין חוּצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם",
וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֲבֵר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מַכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכָרַח
לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בַּתִּים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיא לְהֵם מַחֲשַׁב אִינְטֵרְנֵט,
אִיפּוֹן, בְּלִקְבְּרִי, אִיפּד וְכו' וְכו', בְּבֵית, וְאָף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזָמָה וְכו',
אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח שֶׁבְּכִיל הַכְּלִי הָאָרוּרָה הַזֹּאת וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִכְּסוּף
הַתְּגָרְשׁוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכֵן, וְלִכְּנָן אִסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחֵיהָ בְּבֵית מַחֲשַׁב אִינְטֵרְנֵט,

כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול, רחמנא לישזבן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

תעז.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה, כ"ד חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד שמיום ראשון הזה לפנות בקר משעה שלש שיפתח כולל "שומרים לבקר", עד תפלת ותיקין, והייתי מאד מאד רוצה שאז יאמרו קדם סדר תקון חצות, ואחר כך שיגמרו את כל ספר תהלים, שלוקח בדרך כלל שעה וחצי, כי אז הוא עת רצון גדול בשמים, ואם זוכים לגמר אז את כל ספר תהלים, יכולים להמשיך ישועות ורפואות וחסדים ורחמים גמורים וכו', וכו', ואני אתן לך רשימה של שמות שצריכים רפואות וישועות וכו' וכו', ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שקדם כל יקבלו כל תלמידי הכולל "שומרים לבקר" כל ערב שבת סל מכל טוב, יין, בשר, ודגים, וחלות, וירקות, חק ולא יעברו, ותפרסם את זה לכל האברכים, ותכתב לי גם את השמות של מי שמצטרף אל הכולל, כי בסוף אני אדאג גם למלגה יפה.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר,

לְפִי שְׂאִין הַשְׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה - כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') "מֵה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶדוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמָחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

תּעִחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֵנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמְךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל דְּבָר זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה, וּבְכָל רְגַע וְרְגַע, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְצְרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שֵׁישׁ לָהֶם מְכוֹת מְפֹלְאוֹת וְהֵם סוּבְלִים הַחֲלָאִים רַק בְּשִׁבְלֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה, וְיָדוּעַ אֲשֶׁר מִחֲלַת הָעֲצָבִים, שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם סוּבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶדוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁמְאָמִין שֶׁדְּבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה קוֹנֶה לְעֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְמִי שֶׁהוּא סְבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר כָּל-כָּךְ חֲזָק בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שֶׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִים לְאַרְיִכוֹת אֲפִים שֶׁהוּא מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה שׁוֹם רוּחַ רַעְיָה יְכוֹל לְעַקֵּר אוֹתוֹ וְכוּ', אֲדַרְבָּה כְּכֹל שְׂאֵדָם הוּא סְבָלָן יוֹתֵר, הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר, אֲבָל הַבְּעִיָּה הָעַקְרִית שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם אֵין לָהֶם אֶת אַרְיִכוֹת אֲפִים - מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם נִכְשָׁלִים בְּהַכֵּל,

הן בשלום בית, הן בפרנסה, הן בהצלחה עם אנשים וכו', וכו'. וכבר אמר החכם: "אין גבורה כהתאפקות", זה עקר הגבורה שאדם לא נכנס בעצבים, ועובר על כל הגלים והמשברים שמסבבים אותו.

נא ונא אל תהיה בטלן! היום מתחיל שבוע חדש, ולכן תראה ללמד כל יום מקרא: חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וזה יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, וכן תהיה חזק בלמוד משנה: שתקח משניות ותגרוס פרק אחר פרק, מסכתא אחר מסכתא, עד שתזכה לסיים ששה סדרי משנה תתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייך, וזכור כי משנה עולה כמספר פרנסה, רב רבם של בני אדם מתלוננים שאין להם פרנסה, אם היו גורסים בכל יום הרבה פרקים משניות, לא היה חסר להם פרנסה, והיו רואים נסים נגלים שעושה עמהם הקדוש-ברוך-הוא, ועל כלם תלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום, זה חיות להנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגירסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל זי"ע אמר: כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכך זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע.

נא ונא ראה להיות בשמחה עצומה עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בה, ותהלה לאל, כל בר ישראל מלאים מצוות, וכמאמרם ז"ל: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר: אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר: (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר: (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; והעקר מה שעובר על בני אדם מה שעובר וכו', וכו', מפני שאין שמחים בהטוב אמתי ונצחי שיש

בְּיָדָם, כִּי אִם הָיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיוֹזִים, הָיוּ מְגַלִּים אֶת טֵהַר לְבָבָם, וְכִמוּ שְׂאֵמֶר
רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן
שְׁלֹבוֹ שָׁלוֹם עִם אֱלֹקָיו.

דַּע לָךְ מַה שֶׁתִּתְפַּס הַיּוֹם אֲפֹלוּ כַּמָּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, זֶה שְׁלָךְ לְנִצְח
נִצְחִים, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל הַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע, שְׂמֵחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ כְּאִלוּ אָבִד
מָנוֹס וְתִקְוָה מִמֶּךָ וְכוּ', תִּלְעַג לּוֹ! כִּי כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק רַע כָּל הַיּוֹם, לְהַעֲלִים
וְלְהִסְתִּיר מִבְּנֵי אָדָם אֶת אֲמִתּוֹ מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַכְנִיסָם בִּיאוֹשׁ וּבְדַכְאֹן,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּה, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתַּשְׁע"ג
שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה תְּבוֹאֵי בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת
לְלִיל שְׂמֵחָה שֶׁל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִמֵּדַת הַשְּׂמֵחָה, וְאֵף
שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר יִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְכוּ', שְׂמֵחָה זֶה
רְפוּאָה לְכֹל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם רוּצָה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם
לְהַכְנִיס בּוֹ יַאוֹשׁ וְדַכְאֹן, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהַצְטַרֵּף אֶל נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מָאֵד מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַגְּאֻלָּה
שֶׁל הָאָדָם, כִּי בְּלִי שְׂמֵחָה אָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּגִלוֹת גְּדוֹל, וְכַח הַמְדַמָּה מִתְגַּבְּרַת
עֲלֶיהָ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּתְפַּעֲלֵי מִשׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִם אֶת תַּהֲיֵי בְּשִׂמְחָה, אֲזַי גַּם בְּעֵלְךָ יִהְיֶה שְׂמֵחָה, וְכֹל הַבֵּית
יִהְיֶה שְׂמֵחָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּהַאֲשָׁה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂאֵלָשָׁה מָאֵד מָאֵד קֶשֶׁה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עוֹבֵר עֲלֶיהָ מְשֻׁבְּרִים וְגִלְיָם וְכוּ', וְכוּ', וְכִבֵּר אֶמֶר הַתָּנָא
הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פְּרָק ה') "לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה
לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלַח אֶת חַיֵּי הַנְּשׁוּאִין שְׁלָהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי
כְּפִי מֵדַת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וּבְקִנְיָא וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת

שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, אלא משתדלת תמיד לדון את בעלה לכף זכות, ולשמח אותו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ועושה מכל דבר צחוק, ומבטלת תכף ומיד את ההקפדה שהיתה צריכה להקפיד וכו' וכו', והיא מתחזקת במדת השמחה, ומשמחת את בעלה, ומה גם ששניכם מתחזקים לאהב אחד את השני, אז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה תצליחו בחיי נשואיכם, וזה בדוק ומנסה, כי העקר זה השמחה שמרחבת את הדעת, ומבטלת מהאשה את הפעם וההקפדות והתסכול וכו' וכו', וזוכה לישוב הדעת שאין למעלה מזה. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.פ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות כ"ו חשון התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר תלמיד "בית מנחם"

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר מחברים רעים, שבקלות יכולים להוריד אותך לשאול תחתית ומתחתיו, ותקח את עצמך בידיך ותהיה בחור רציני, ואז נכון לבך יהיה שאני אקח אותך אלי ללמד פה אצלי, אבל על זה אתה צריך להיות בעל מדות טובות וכו' וכו', ודע לך שאני יודע על כל בחור ובחור מה קורה איתו שם, ולכן אני בוחר רק בחורים עם מדות טובות כדי להביא אותם לפה, ולכן אני מבקש אותך תעשה כל מה שביקלתך לקנות לעצמך מדות טובות, ועקר המדה טובה היא דרך ארץ לגבי הורים, ולגבי המלמד, המלמד אותך תורה, וכן תקנה לעצמך מדת החסד לעזר אחד להשני, שזה כליל המעלות במדות טובות.

אני מאד מאד שמח שאתה נשאר בהישיבה עד הערב, ובזה אתה נעשה בחור רציני וכו', שתוכל אחר כך לבוא פה אלי, אבל דע לך שאני יודע בדיוק מה קורה עם כל אחד ואחד, וחבל לך לפספס את ימי הנעורים

שְׁלָהּ, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (שְׁבַת קִנּוּב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא - עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצִעִירוּתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הָעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת זְקֻנָּתוֹ, וְעִכְשָׁו זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים, הָעֵקֶר לְהִתְרַחֵק מִחֲבָרִים רְעִים, חֲבָרִים מְקַלְקְלִים וְכוּ', כִּי מֵהֶם מְאוּמָה לֹא יִשָּׂא, אָבֵל אֵתָּה אִם תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וְכֵן תִּתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ וּתְבוֹא בַּזְּמַן לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, תְּרָאָה שְׁלִבְסוּף תְּבוֹא לְלַמֵּד אֲצִלִּי, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר כְּמוֹ שֶׁחֲבָרִיךְ כָּבֵר בָּאוּ לָפֶה.

תִּקְפִּיד מְאֹד לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּז, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמַּטֵּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת אֵל תִּתְפַּלֵּל בְּעַל פֶּה, אֲלֵא מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, וְאִז תְּרָאָה שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּפּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל הַתְּלַמִּידָה ... תַּחֲיָה הַלּוּמְדָת בְּסַמִּינָר "בֵּית מְלֶכָה"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי אֶת עֲצֻמְךָ מִחֲבָרוֹת מְקַלְקְלוֹת וְכוּ', שְׁבַקְלוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתְךָ גַּם כֵּן בְּפֶחַ, וְצָרִיכִים לְבָרַח מֵהֵן כְּמוֹ שְׁבוּרְחִים מֵאִשׁ שׁוֹרֵף וְכוּ', וְהָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת, שְׂזֵה הַפֶּאָר וְהִיפִי שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל, וְהַצְּנִיעוּת צָרִיף לְהִיּוֹת גַּם בְּדַבּוּר, לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְגוֹל אֶת הַפֶּה וְכוּ', וְהָעֵקֶר לְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוֹל, וְלִהְיוֹת מְאֹד לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד אוֹכֵל לְצַרְף אוֹתְךָ אֶל הַפְּעִילוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְכֵן תּוֹכְלִי לְעַבֵּד עַל הַמַּחֲשֵׁב עַד שֶׁתִּהְיֶי רְגִילָה בְּזֵה,

ואחר כך כִּשְׁתַּחֲתַנִּי בְּקִרְוֹב תּוֹכְלִי לְקַבֵּל עֲבוּדָה בְּהַמְשָׁרְד שְׁלֵנוּ, הַעֲקָר רַק תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמָּה, וְאֵל תִּמְשָׁכִי אַחַר חֲבֵרוֹת מְקַלְקָלוֹת וּרְקוּבוֹת מִבְּפָנַי וְכוּ', שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד מִסְכָּן, כִּי תוֹלַעַת אַחַת יִכּוֹלָה לְהִתְלַיַע שֶׁק מְלֵא תְּפוּחִים יָפִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִהַתּוֹלַעַת הַזֶּה, שְׁזֵה תִּלְמִידָה שְׂאִיִן לָהּ שׁוֹם נִימוֹס וְדַרְךְ אַרְץ כְּלָפֵי הַהוֹרִים, וְכִלְפֵי הַמְּנַהֲלָת, וְכִלְפֵי הַמּוֹרוֹת וְכוּ'.

אֲנִי רוֹצֵה לְרֵאוֹת שְׁפוֹר אֶצְלֶךָ בְּכֹל הַתְּחוּמִים, וּלְבִסּוֹף תִּרְאֵי שְׂאֲנִי אֶמְצָא לָךְ חֶתֶן יָרֵא שְׁמַיִם, וְתִבְנֶנּוּ בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכֹּל הַבוֹגְרוֹת שֶׁל בֵּית הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ זְכוּ כְּבוֹד, תִּאֲמִינִי לִי שְׂאֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תִּצְיִתִי אוֹתִי וְיִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

מִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכֶּי לֹמֵר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי סֵפֶר הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הַתִּלְמִידָה שְׁזוֹכָה לֹמֵר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵף הַכֹּל בֵּין עֲשׂוּרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵן תִּזְכֶּי לִסֵּים אֶת כֹּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֵי נִסִּים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאוֹנוֹ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ שֶׁלְהִסְתַּכַּל עַל נְשִׁים זֶה מַחְלָה שֶׁל שְׁגָעוֹן, עַד שִׁישׁ אֲנָשִׁים שֶׁכָּל-כֵּף נִכְנָסוּ בְּהַמְחָלָה הַזֶּה, שֶׁהֵם פְּשוֹט מְשַׁתְּגָעִים כְּשֵׁרוֹאִים אֲשֶׁה, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהִיִּית מְשַׁגַּע מִמְּרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שֶׁלּוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגַּע מִמֶּשׁ, פְּשוֹטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּשְׁתֵּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְּשַׁגָּעִים מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נִאוּף.

אָתָּה צְרִיף לְדַעַת: מִי שֶׁהִסְתַּכַּל בְּתַמוּנֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', בְּסֻרְטִים וְכוּ', וּבְכָל מִינֵי מְקוֹמוֹת מְטַנְפִּים וְכוּ', וְכוּ', זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִהֲרָאשׁ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל רַבְנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ט) וְדַע, שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוֹמוֹת מִמָּשׁ שֶׁהִיא מְקַדֵּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵי הַקְּדוּמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיא מִתְחַלֶּה מִמָּשׁ, וְעִכְשָׁו פּוֹנֵה עָרְף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְבַלִּי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה; וְלִכֵּן רָאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיִתְרָ שְׁאֵת בְּיִתְרָ עוֹ, רַק חֵלֶף קְדִימָה וְאֵל תִּסְתַּכַּל אַחֲרֵינִית, וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו') שֶׁשֵּׁם אֶהְיֶה הוּא שֵׁם הַתְּשׁוּבָה, הֵינֵנו לְשׁוֹן עֲתִידָ מֵהַיּוֹם אֶהְיֶה כְּבָר יְהוּדִי כְּשֶׁר וְכוּ', מֵהַיּוֹם אֲנִי אֶעֱזֹב אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלִי וְכוּ', "אֶהְיֶה" פְּרוּשׁוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֵה וְכוּ', הֵינֵנו לְחֻזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ נְסִינּוֹת קָשִׁים כָּל אֵלוֹ שֶׁכְּבָר נִלְכְּדוּ בְּעוֹוֹן הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְרָאִית סֻרְטִים וְתַמוּנֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְהַפְלֵ מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּרַכּוֹת ל"ה) "בְּמִקְוֹם שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּסִיקְתָּא דְּרַב פְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה שֶׁכִּיּוֹן שֶׁאָדָם מְהַרְהֵר בְּלְבוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה, לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֲשָׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כִסֵּא הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מִ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֵּן אָדָם שֶׁחֻזֵר בְּתְּשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שֶׁאָדָם בָּא אֵל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אֲפָלוֹ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עִכְשָׁו מֵה שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרְטַע עַל כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוֹם, וְיָדַע שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעַנּוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁחוּטָא וְאוּמַר: "חֲטָאתִי", אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם: 'מֵה לֶךְ לְחֻזֵר בְּתְּשׁוּבָה?! וּמֵה לֶךְ לְהַתּוֹדוֹת?!' כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שֶׁחֻזֵר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא נַח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שֶׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תְּשׁוּבָה.

אֲשֶׁרִיף וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ שֶׁאָתָּה בּוֹרַח אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תֵּאמַר

שְׁזֶה לֹא עוֹזֵר לָךְ וְכו', כִּי מִה אַתָּה יוֹדֵעַ מֵה שְׁקוֹרָה אַתָּךְ בְּרוּחַנִיּוֹת וְכו', שְׁבִינְךָ כִּי נִשְׁמָתְךָ מִתְכַבֶּסֶת כְּמוֹ בְּגָדִים מְלֻכְלָכִים בְּצוּאָה בְּמִכְבָּסָה וְכו', וְכו', וְכִבְּרָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן י"ט) שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְדָּשָׁה מֵאֵד, שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵהָ רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֵף עַל פִּי כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל-כֶּף עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת, שֶׁרָגִילִין בָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קָבוֹעַ וְחִיּוּב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּף וְכָף, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה - בּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹדָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מֵאֵד, וְכָל עֵקֶר מְגַמְתוּ וְחִפְצוּ הִיָּה תְּמִיד רַק לְעִבּוּדוֹת וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קְדָשָׁה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, רַק שְׁנַעֲסֵק תְּמִיד בְּעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קְדָשָׁה בְּפִשְׁטוּת, דְּהִיָּנוּ לְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים תְּמִיד, וְהִכַּל בְּפִשְׁטוּת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְהִזְהִיר מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְהִרְבֵּה מֵאֵד לְדַבֵּר עִמּוֹ מִזֶּה מַעֲנִין שִׁמְחָה.

תְּמִשִּׁיף בְּזֶה וְתִרְאֶה לְבִסּוּף יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, שִׁיתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ אִם תַּחֲזִיק מַעֲמֵה, וְלֹא תִשָּׁבֵה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּפִּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שִׁילְדִים אֲסוּר לָהֶם לְהִתְעַרֵב בְּעֵסֶק הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, הֵן מֵצַד כְּבוֹד אָב וְאִם, וְהֵן מֵצַד הַדְּרָךְ אֲרָץ וְכו' וְכו'.

עם כל זאת אם את מרגישה שאת יכולה להשפיע עליהם וכו', וליעץ להם בענינים שיש לך השפעה עליהם, בודאי מה טוב ומה נעים, כי על פי רב גרושין מתחילים מוכוחים קטנים וכו', מדברים פעוטים וכו', ופשוט משטיות וקטנוניות וכו', וכמו אש קטנה - אם לא מכבים את זה תכף ומיד כשמתחילה לבער וכו', יכולה לצאת מזה שרפה גדולה מאד ולכלות את כל הבית, כמו כן בין איש לאשתו אם לא משלימים תכף ומיד, ורואים שהכל דמיון והבל גדול מאד וכו', שבשביל דבר פעוט וכו', היו צריכים לריב וכו', עד שההבערה ללהב יצא וכו', וכבר נשרף ונחרב הבית שהולכים להתגרש וכו', ולכן אשרי מי שזוכה להגיע אל השכל הישר הזה, הוא משלים עם אשתו, ואשתו משלימה אתו, וכך לא צריכים להתגרש, שאין עוד דבר יותר חמור כמו שמתגרשים, ובפרט כשיש ילדים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (גטין ז:) "כל המגרש אשתו ראשונה - אפלו מזבח מוריד עליו דמעות", נשאלה השאלה: למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'?! אלא המזבח מורדת דמעות: 'מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות', כי בגרושין מי הקרבנות?! הילדים! ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות! ולכן אם יש לך השפעה על ההורים, בודאי תתערבי ותשתדלי מאד שישלימו ביניהם, והיה זה שכרך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תפד.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דָּבָר כְּזֶה! כֻּלָּם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֲלֵא לְכֹל אֶחָד נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלוֹ, גִּבּוֹר - יֵשׁ לוֹ אֶת הַמְצוּוֹת שְׁלוֹ, וְאֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְאִשָּׁה - יֵשׁ לָהּ אֶת הַמְצוּוֹת שְׁלָהּ, וְאֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלָהּ, כֻּלָּם מְקַרְבִּים יַחַד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת בְּרִיּוֹתָיו, וְהַעֲקָר בַּעֲנִין הַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, כְּזֶה כֻּלָּם שְׂוִים, כִּי כָּל אֶחָד יְכוּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, בְּדַבָּר זֶה כֻּלָּם שְׂוִים, וְאִדְרָבָה, הַתְּפִלָּה שֶׁל הָאִשָּׁה יוֹתֵר קְרוֹבָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁתְּמִיד הִיא בְּלֵב נְשֻׁבָּר, אֲשֶׁר אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵּךְ זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים נ"א י"ט) "לֵב נְשֻׁבָּר וְנִדְבָּה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהוֹצִיא מֵהָרָאשׁ שְׁלוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי מֵה אָדָם יוֹדַע מִי יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעְלָה?! צְרִיכִים לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל אֶחָד כְּפִי הַכַּחַ וְהַמַּחַ וְהַהֲשִׁגָּה שְׁלוֹ, וּלְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּפִלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כִּי חֲשׁוֹן הַתַּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִכָּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁסִּבְלַתְּ, כִּי מִי יוֹדַע מֵה הִיָּה נִגְזָר עֲלֶיךָ גְּזֵרוֹת רַעוֹת וְכוּ', אִיזָה מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רַעִים וְכוּ'?! וְעַל יְדֵי הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁעָבַרְתָּ, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַגְּזֵרוֹת רַעוֹת הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם עֵסֶק מְזֵה! וְאֵף שְׂזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, וּבְפָרֵט שְׁמִשְׁלָמִים לְךָ רַעַה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', שְׁדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב,

עם כל זאת רבנו ז"ל אָמַר: (ספר המדות, אות מריבה, סימן פ"ו) "מי שְׁשׁוֹמֵעַ חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטַּל מִמְּנוּ רְבוֹת רְעוֹת שֶׁהָיוּ רְאוּיִין לְבוֹא עֲלָיו"; וְלִכְּנֹן אֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם עֶסֶק מְזֵה, וְאִפְּ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה כּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד כְּאֵב כְּמוֹ הַכְּאֵב הַזֶּה שֶׁעוֹשִׂים לְאָדָם טוֹבָה, וְהוּא מְשַׁלֵּם עַל זֶה רְעָה, זֶה הַכְּאֵב הַכִּי גְדוֹל, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (ספר המדות, אות דעת, סימן ל"ג) "מי שְׁמַשְׁלֵמִין לוֹ רְעָה תַּחַת טוֹבָה - הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכֵּל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא".

וְאֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁרַק בְּזָכוֹת זֶה שְׁמַסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי כָּל יְמֵי חַיִּי בְּשִׁבִיל הַזּוּלַת לַעֲשׂוֹת לָהֶם טוֹבוֹת וְכוּ', וְשַׁלְּמוּ לִי רְעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', בְּזָכוֹת זֶה עֶזֶר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה סִפְרִים, שְׁכַמְעַט אֵין לָזֶה אֶחַ וְרַע בְּהִיסְטוֹרִיָה וְכוּ', כְּשִׁידְפְּסוּ כָּל הַסִּפְרִים שֶׁבִּכְתָב יָד, יִתְפַּלְאוּ: אֵיךְ עִם כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה טְרָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', נִתְחַבֵּר כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה סִפְרִים וְכוּ'?! אֲבָל הַכֵּל בְּזָכוֹת הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּנֹן אֵל תְּהִי שְׁבוּרָה מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּסְיַחֵי דַעַת מֵהֶם! וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ שֶׁלְרֵאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה אֶפְלוּ בְּקוֹרוֹת בֵּיתָהּ, זֶה עׁוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹכָא (נְשֵׂא קַ"ה:): תּוֹנֵבָא לִיתִי [קָלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בֵּר נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דִּיתְחַזִּי מְשַׁעְרָא דְרִישָׁא לְבֵר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מְגֻלוֹת, וְרוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וְדָא הוּא חָד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא [וְזֶה אַחַד מֵהִסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מְשַׁעְרָא דְרִישָׁא

לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [לִיפּוֹת אֵת עצמה בְּזֶה] גְּרִים מְסֻכְנוֹתָא לְבֵיתָא [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵיתָא], וְגָרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשובים בדור] וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וגורם שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] מֵאֵן גָּרִים דָּא? [מי גורמת כל הצרות האלו?]. ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [השערות של האשה שרואים את זה בחוץ] ומה בביתא האי [ואם כל הקללות האלו מדברות כשהאשה הולכת מגלית בשערות בבית] כָּל שְׂכָן בְּשׁוּקָא [על אחת כמה וכמה כשיוצאת בחוץ בגלוי שער, היא גורמת לעצמה ולבעלה ולהילדים צרות משנות], וְכָל שְׂכָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [על אחת כמה וכמה כשהאשה הולכת בחציפות אחרת, היינו שמסתובבת על הרחוב בבגדים צמודים ושקופים וכו'] כְּדֵי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרֵמַת שֶׁהַחִיצוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

בענין שפכתת מהחפץ חיים זצ"ל וכו', זה פשוט שקר! אין שיחה כזו, ותולים עליו בקי וסרוקי וכו', יש הרבה פוסקים ספרדים שכן מתירים ללכת עם פאה, וכן האריך בזה הגאון רבי שלום משאש זצ"ל בספרי השו"תים שלו, עם כל זאת בודאי אין מה לדבר שמטפחת יותר טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תפוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך הן בעניני פרנסה, והן בעניני למוד, והן בעניני שלום בית וכו' וכו', הכל נובע מחסרון השמחה, שזה בא לך מחסרון בטחון עצמי,

אָדָם מִכְרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, כְּכֹל שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה נִבְנָה לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי זִוְכָה לְהַצְלִיחַ בְּכָל דְרָכּוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תָּמִיד - עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהָר'ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂעַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּחוֹת, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא נוֹתֵן לְאָדָם לְשִׂמְחָה, כִּי יוֹדֵעַ כִּי אִם אָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְעַבְדֵי הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִשְׂמִיחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (רַאשׁ הַשָּׁנָה ו.) "אֲשֶׁה - בְּעֵלָה מִשְׂמִיחָה", וְכִשְׂאֲתָה תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזֵי גַם אֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְכֵן כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמִיחַ", וְלָכֵן הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן: אֲתָה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמִיחָה אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמַר לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדֹאגוֹת לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֶלָּא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר: 'בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה?' הֲרִי אֵנִי עֲנִי וְאֶבְיוֹן וּמֵלֵא חוֹבוֹת?! אֶלָּא דַע לָךְ שְׂחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (נְדָרִים מא.) "אֵין עֲנִי אֶלָּא מִדַּעַת", עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד דַּעַת, כִּי הַמְּאָמֵן הַאֲמֵתִי שְׂמֵאֵמִין שְׂאֵין בְּלַעַדֵּי וְתִבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֵן שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (חֵלִין ז.) "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה"; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קִדְם מִלְּמַעְלָה: "הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שִׂמְחָה!" וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מִמּוֹן, סִימָן פ"ג) "אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה"; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהַאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּדָאֵי לְהִתְיַעֵץ עִם הָרַב ... נֵרוֹ יֵאִיר בְּבִנְי בְּרַק, שֶׁהוּא בְּקִי בְּכָל הָרוֹפְאִים
הַמְּמַחִים בְּכָל הַתְּחוּמִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַעֲלֶךָ
וְיִתְרַפֵּא לְגַמְרֵי, הַעֲקֵר רְאִי לְשִׂמְחָה וְלְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָה אֶת בַּעֲלֶךָ, שְׁזֶה יוֹתֵר מִכָּל
הָרְפוּאוֹת, כִּי אִם בַּעַל רֹאֵה שְׂאֵשְׁתּוֹ מְסוּרָה אֵלָיו וְכו', בַּעַת צְרַתּוֹ מְכֻאֲבוּ
וְכו', מַחְזֹקְתּוֹ וּמֵאֲמָצַת וּמֵעֲוֹדָת אֹתוֹ וְכו' וְכו', זֶה בְּעֶצְמוֹ יִכְרִיא אֹתוֹ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַּהֲיִי חֲזָקָה בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת הַמְּלֶאךָ
רְפָאֵל שְׁיַעֲמֵד עַל יְמִין הָרוֹפֵא, וְיַצְלִיחַ לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ טוֹב.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְבָדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, וְכֵן אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל בַּעֲלֶךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְצַעֲרֵי הָרַב, זֶה קוֹרָה הָרַבָּה בְּאֶרֶץ, כִּי הַבְּנוֹת לֹא מְקַבְּלוֹת אֶת הַחֲנוּךְ
הַתּוֹרָנִי שְׁיִהְיֶה לְהֵן כַּח לַעֲמֵד בְּנִסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, כִּי מִצּוֹת

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהָאֱמוּנָה שֶׁמַּחְדִּירִים בְּהַבְנִים וּבְהַבְנוֹת כְּשֶׁהֵם עֲדִין צְעִירִים, זֶה נוֹתֵן לָהֶם אֶת הַכֹּחַ לַעֲמֹד בְּהַנְסִיוֹנוֹת הַכִּי קְשׁוֹת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה ג:) כָּל הַעוֹבֵר עַבְרָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה - מְלַפְּתוֹ וְהוֹלֶכֶת לְפָנָיו לְיוֹם הַדִּין וְכוּ', וְקַשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְכוּ', הֵינּוּ כִּיּוֹן שְׁטוּעֵמִים טַעַם חָטָא, קְשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהַתְנַתֵּק מִזֶּה וְכוּ', וְנִקְשָׁרִים אֶל זֶה כְּמוֹ כָּלֵב שָׂרָץ אַחַר אָדָם וְלֹא יְכוּלִים לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

עֲצָתִי שְׁתַּהֲיִי בְקֶשֶׁר עִם "יָד לְאַחִים" הַעוֹסְקִים בְּמִצְוָה גְדוֹלָה זֶה לְהַפְרִיד בֵּין אֵלוֹ שֶׁנִּפְלְאוּ בַפֶּחַ הִזָּה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד מְסָקָן, כִּי הַרוֹצְחִים הָאֵלוֹ לֹא פַעַם אַחַת רָצְחוּ יְהוּדִיּוֹת שֶׁהַתְחַתְּנוּ אִתָּם, וְדָבָר זֶה מְפָרְסֵם לְכָל וְכוּ'.

צְרִיכִים הֵרְבָה לְהַתְפַּלֵּל, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שִׁיתֵּן לָהּ שֶׁכָּל וְדַעַת לַעֲזוֹב אֶת הַמְּנוּל הִזָּה לְפָנָי שִׁיְהִיָּה מְאֻחָר וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.צ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הֵרְבָה בָּנִים וּבְנוֹת עָבְרוּ אֶת הַהֲתַעַלְלוֹת וְהַטְּרָאוֹמוֹת וְכוּ', מָה שְׁאֵת עַבְרַתְךָ, אֲבָל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וְצְרִיכִים לַעֲבֹד הֵרְבָה עַל הָעֵינָן לִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן כ"ו) אֲצַל הָעוֹלָם

השכחה היא חסרון גדול בעינייהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, ואצלו, אמר רבנו ז"ל, הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'; העקר את צריכה להיות שמחה ועליזה שיש לך בעל נפלא מאד, ואת צריכה מאד מאד לכבד וליקר את בעלך, ולא לכעס עליו וכו', ראי איזה בעל טוב יש לך שהוא צריך לסבל את כל השגיונות שנדבקו בך וכו', והוא לא מגיב, אלא הולך אתך ביחד.

ולכן ראי להתחזק ביותר שאת ביותר עז להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביותר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) "אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר", ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ואני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על השלום בית שלך, כי: (סוטה יז.) "איש ואשה זכו שכינה ביניהן", ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') "אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה", ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

אני יודע ומבין את הכאב והתסכול שעברת בימי נעוריך וכו', את ההשפלות והבזיונות והמכות וכו' וכו', שעברת וכו' וכו', עם כל זאת אין

זֶה יַעֲזֶה לְהִיּוֹת בְּדַפְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבַמְרִירוֹת, שְׁזֶה לֹא מְבִיא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא לְכַשְׁלוֹן מַחְלָט וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד עַל הַכְּבוֹד שֶׁל בַּעֲלֶךָ, וְאַנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֶה מִזֶּה, וְאַפְלוּ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרִי מָה שְׁאַמַּר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') "לְפִנּוּס צַעֲרָא אַגְרָא", וְדַעֵי לְךָ כִּשְׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת אֶת עַצְמָהּ לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלֶּת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֶהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְּנֵס בְּכַעַס וּבַקְּנָאָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרִאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תַּרְעֻמַּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעַצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמִתְחַזְּקֶת לְאַהֲבֵת אֶת בַּעֲלָהּ, שְׁאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה תִצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּצֵא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִי
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹ, אֶת עֲשִׂית וְעוֹשָׁה כָּל מָה שְׁאֵת יְכוּלָּה עֲבוֹר הַסְּבָתָא, וְהַרְבֵּה יוֹתֵר מִהִיכְלֶת שְׁלֶךְ וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת כִּי זֶה כָּל הָאָדָם וְכוּ', אֲסוּר לְהַכְּנֵס בִּיאֹשׁ וּבְדַפְאוֹן, אֲדוּרְבָה צְרִיכִים לְזַכֵּר תְּמִיד אֶת יוֹם הָאֲחֵרוֹן וְכוּ', וּמָה מְלוּזָה לְאָדָם, רַק הַמְּצוּוֹת וְהַמְּעֻשִׂים טוֹבִים שְׁעָשׂוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְכוּ', וּשְׁמַחִים עִם זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ: תַּעֲשִׂי כָּל מָה

שְׁבִינְדִיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר, וְאַף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְרֵאוֹת אֵיךְ סִבְתָּא סוֹבְלֵת כָּל-כֶּף וְכוּ', וְהִרּוּפְאִים מִיֵּאֲשִׁים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתְּ צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהַבֶּעַל וְהַיְלָדִים זֶה הַנֶּכֶס שֶׁלְךָ, וְלִכֵּן אֲסוּר לְךָ לְהִזְנִיחַ אוֹתָם וְכוּ', כִּי הַחַיִּים, מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל קְדִימָה מִהַ נַּעֲשֶׂה עִם הָאָדָם וְכוּ', וּמִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהִמְשִׁיךְ עִם הַחַיִּי יוֹם יוֹם.

וְלִכֵּן תֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ, וְאַף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, וְאֵינְךָ מְלִים לְהִתְנַחֵם עַל זֶה, עִם כָּל זֹאת חֲמֵלִי וְחוֹסֵי עַל בְּעַלְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאוֹנוֹ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי הֵייתִי מֵיַעַץ לְךָ לְבָרוּחַ מְשֻׁמָּה, זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךָ וְכוּ', כִּי בִסוּף יַעֲלִילוּ עֲלֶיךָ עֲלִילוֹת שְׁקָרִיוֹת וְכוּ', וְסִתְּמָם תִּסְתַּבְּכִי בְּסִבּוּכִים וְכוּ', וְלִכֵּן עֲדִיף לְךָ שֶׁתִּפְרָנְסִי מֵעֲבוֹדוֹת שְׁמוֹשׁוֹת אוֹתְךָ וְכוּ', וְאַתְּ כְּשֶׁרוֹנִית בְּזֶה וְכוּ', מִה אַתְּ צְרִיכָה לְקַחַת עַל עֲצֻמְךָ עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ כּזוֹ, וּמִה גַם שְׂאִין שְׁמָה צְנִיעוּת וְכוּ', וְקַלְלוֹת וְנִבּוּל פֶּה וְכוּ', וְלִבְסוּף יְכוּלִים לְהַעֲלִיל עֲלֶיךָ עֲלִילוֹת שְׂוֹא וְשָׁקָר, לְמָה אַתְּ צְרִיכָה אֶת כָּל זֶה!?

רְאִי לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׁמִחָה כִּי אֵינְךָ יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׁמִחָה, וְכָל כִּי קִשָּׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׁמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצֻמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׁמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי

שְׁאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶי בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּכֹר
בְּצִוְרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי יוֹם הַלְּדוּת הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִזּוּ בַּיּוֹם הַזֶּה מְאִיר
לְאָדָם מְזוֹל, וְיִכּוֹלִים לְפַעַל הַרְּבָה אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם אֲתָה
יְכוֹל לְגַמֵּר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בַּיּוֹם הַהַלְּדוּת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא
עַל כָּל פְּנִים תִּקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ קְבִלוֹת טוֹבוֹת לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים, וְלִהְרַבּוֹת
בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַבָּאָה שְׁאֲתָה מִתְבַּגֵּר בְּגִיל.

שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ תְּמִיד טוֹב, כִּי אֶפְלוּ שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ רַק
דְּבוּר אֶחָד, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׁמַיִם, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית כְּזוֹ,
שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שְׂמֵחָה אֲמִתִּית, וְתְּמִיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה,
וְתִשָּׂא חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצד.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של לעשות שלום בית בין בני זוג שרבים ביניהם, וזו היתה עבודתו של אהרן הכהן, שתמיד דאג שיהיה שלום בין זוגות של נשמות ישראל, ולכן זה מצוה מאד מאד גדולה לעסק בזה, אבל הפננה צריכה להיות רק לשם שמים, להחזיר את השלום בין בני הזוג, אשר על פי רב זה מתחיל עם שטות וכו', ולכן אם יש לך השפעה על הזוג הזה, תעשי כל מה שביכולתך שיהיה ביניהם שלום בית.

ואת צריכה לדעת אשר רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי, חס ושלום. ואמר שזה מעשה הבעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו, חס ושלום, על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית, חס ושלום, שגורם בערומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב, היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בעניני שלום בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים "מפרסמים" לעניני שלום בית וכו', ובאמת נתקיים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים?! ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בידך: אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלם שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זו הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחת שתיים וכו', אז לא יחזור אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר

מאנשים כאלו, ולכן אם יש לך השפעה להשפיע על הזוג, מה טוב ומה נעים, וזה מצוה גדולה מאד לעסק בשלום בית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שנקיסים זה מחלה מאד מאד חזקה, ומי שנדבק בזה, מאד מאד קשה לו להגמל מזה, ולכן את צריכה להיות חזקה שילך לטפל בעצמו, ולהזהיר אותו אם הוא לא יפסיק מהתעלות עליך ועל הבת וכו', את תעזבי אותו, כי אחד מהסימפטומים של המחלה הזו הוא להשתלט על הזולת בצורה מפרזת, שזה קשה מאד מאד לצאת מזה, ואוי לו מי שנכנס במחלה הזו, ודבר זה יש בין הגברים ובין הנשים, יש גברים שמשתלטים על האשה ועל הילדים וכו', ויש נשים שמשתלטות על הבעל ועל הילדים וכו', בצורה מפרזת מאד מאד, כי אנשים הסובלים מהפרעת אישיות נרקיסית, הם בעלי הערכה עצמית גבוהה ושאפתנות חסרת גבולות. הם מרגישים כאישיות חשוכה וראויה להערצה, ולרוב מפרזים בתאור השגיהם ומאמינים כי הם מיחדים במינם. ביחס לזולת, הם מאפינים בזלזול באחרים ובהשגיהם, באנוכיות, בחסר אמתיה לזולת, ביהירות, בשתלטנות, ובנצול הזולת לצורך קדום שאיפות אישיות וכו' וכו', ואת האנשים האלו קשה מאד מאד לרפאות, כמו שאמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן ס"ז) "מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים - הוא יכול להשתגע. כי עקר השגעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מצית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע - אם היה שומע וצית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל, בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגעון שלו נדמה לו בבורר גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות

ושגֵעוֹן, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה - בודאי היה מתבטל כל השגֵעוֹן שלו. נמצא שעקר השגֵעוֹן הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים"; והמחלה הזו היא מחלה מאד מאד קשה, כי הרגע שאדם לא רוצה להתבטל אל הזולת וכו', אלא חושב: 'אני ואפסי עוד' וכו', אנשים כאלו מאד מאד קשה להתרפאות.

ולכן את צריכה להיות חזקה מאד מאד, ולהגיד לו חד משמעית כי אם הוא לא ילך לטפול נפשי, תעזבי אותו וכו', כי באנו לזה העולם רק להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, ולצאת מהקטנוניות ומהצמצומים שיש אצל בני אדם וכו', ועל זה אמרו חכמינו הקדושים: (אבות פ"א ו') שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה; כי על ידי שלומדים תורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, על ידי זה מתרחבים הלב והדעת, ויוצאים מהקטנוניות ומההשתלטות על הזולת, ונעשים בן חורין אמתי, ואוהבים את כל בר ישראל ואת כל העולם כולו, ומשתדלים רק לעשות טוב וחסד לכלם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תם ונשלם, השבח לאל בורא עולם!

תצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (ספ"ה כ"ט) ש'על כותבי פלסתר המאורות לוקין, ולכן צריכים להתרחק מכותבי פלסתר וכו', ומרשעים ארורים שכותבים פלסתר וכו', שלא יהיה לאף אחד חלק עמהם, כי אלו המתחבאים תחת מודעות וכו', ולא כותבים את שמותייהם, הם: ש'קרנים, ר'מאים, צ'בועים, ש'רץ' השורץ על הארץ, ש'טטמא במגעם וכו', ואפלו שחוזר בתשובה, עדין הוא בכלל "טובל ושרץ בידו".

צריכים לזכור טוב אֶשֶׁר רבנו ז"ל העיד שרק מוהרנ"ת ז"ל ירד לסוף דעתו, ורק הוא יודע ממנו, ולכן איך אברך פגום וכו', יכול להתערב בענין נורא ונפלא מאד? ! שרבנו ז"ל מסר את נפשו, חלבו ודמו, שמו וכל מהותו וכו' וכו', עד שהגיע לארץ ישראל, ותכף ומיד שרק דרך ד' אמות אמר שהשיג כבר את הכל וכו', וזה היה בערב ראש השנה, וידוע אצלנו שמאז התחיל אצל רבנו ז"ל כל הענין של ראש השנה, וכל כך הזהירנו שנבוא אליו על ראש השנה, ובפרוש אמר: (חיי מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר? ! כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי מוהר"ן, סימן ת"ה) "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם

יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא אֲתָם בְּלָכֶם, בְּיֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי"; וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְעֵנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוּ (חיי מוה"ר, סימן ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֶׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

יְדוּעַ אֶצְלָנוּ שֶׁהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהְרֵן הֵרֵב מִבְּרִסְלָב זְכוּתוֹ יְגֵן עֲלֵינוּ, לֹא הָיָה יְכוּל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֶחָרֹנָה תַקע"א וְכוּ', (עין חיי מוה"ר, סימן ת"ו) עָנָה רַבְּנּוּ ז"ל וְאָמַר אֲזַ בְּקוּל חֲזַק מִעֲמֵק הַלֵּב: "מָה אָמַר לָכֶם! אֵינְ דְּבַר גְּדוֹל מְזָה", הֵינּוּ מִלֵּהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוּל זֵיעַ סְגִיא "וּוֹאס זָאל אִיף אִיף זָאגִין, קִיין גֶּרַעסֶעֶרס דְּעַר פֿון אִיז נִיט פֿאַר האַנין. אִי אַנְדֶּעֶרֶעִי גוֹטֶע יוֹדִין זָאגִין נִישְׁט אַזוי, אִיז נִאָף אֶקְשִׁיא" [מָה אָמַר לָכֶם! אֵינְ דְּבַר גְּדוֹל מְזָה, וְאִם צְדִיקִים אֶחָרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֵּן - אֲזַ עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוֹמַר הֲלֹא בְּלֹא זֶה כִּכָּר מִקְשִׁין עֲלֵיו קְשִׁיּוֹת הֵרֵבָה, וְיִהְיֶה קְשָׁה עוֹד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מֵה שֶׁהַקְּפִיד כָּל-כָּף לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוה"רנ"ת ז"ל (שם) וּמִכֻּל דְּבָרֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁדְּבַר אֲזַ עֲמָנוּ לְמִדְּנוּ כְּמָה דְּבָרִים. לְמִדְּנוּ עוֹד הַפְּעַם עֲצָם גְּדֹל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אִף עַל פִּי שְׁיִדְעֵנוּ זֹאת מִכְּבָרָה אִף עַל פִּי כֵן מִרְבוּי דְּבָרֵי הַקְּדוּשִׁים אֲזַ בְּזָה, וּמִתְנוּעוּתֵי הַנּוֹרְאוֹת אֲזַ, הֵבִינוּ עֲצָם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׁאִי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אֲזַ לְמִדְּנוּ שֶׁרְצוֹנוּ חֲזַק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ, וְשְׁאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזָה.

וְגַם לְמִדְּנוּ כְּמָה צְרִיכִין לְחֲזַק לְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שְׁבֻכָּדְשָׁה,

בְּפֶרֶט הַמְּנִיעוֹת מִלְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁצָרִיכִים לְשַׁבֵּר בְּיֹתֵר וּלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׁאָפְלוּ אִם הוּא ז' לְבַעֲצָמוּ מְצוּה וּמִסְכִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֲצֵלוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה! וְצָרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשַׁאֵל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יֵשִׁיב בְּדַאי לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֲצֵלוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַּת הָאֲמַת לְאַמְתוֹ צָרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגֵעַ לְמָה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י): 'בְּדַרְךָ שְׂאָדָם רוֹצֵה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשֶּׁה רַבְּנוּ בַעֲצָמוּ לְשִׁלְחָם, אֵף עַל פִּי שְׂבָאָמַת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מִרַבְּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפֶרֶט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְהִיּוֹת אֲצֵלוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׂאוּ אוֹתוֹ בַעֲצָמוּ וְהֵשִׁיב לָהֶם שְׂאֵלָה יְהִיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ: "הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לְהִיּוֹת אֲצֵלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה!" וְעָשָׂה עֲצָמוּ מִמְּקַפֵּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׂאֵלָה יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִלִּים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרַמְזוֹ וּבְפִרוּשׁ שְׂפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אִינוּ נוֹחָה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לָהֶם כֶּף מִחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הִרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שִׁחוֹת הַר"ן, רי"ד) כְּשְׂאָדָם שׂוֹאֵל לְהִצְדִּיק אִם לְעִשׂוֹת דְּבָר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהֵשִׁיב וּלְצוּוֹת עֲלָיו שְׂאֵלָה לְעִשׂוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲז רַבְּנוּ ז"ל: כָּל מָה שֶׁהִצְדִּיק מְצוּה לְעִשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצוּה שְׂאֵלָה לְסַע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוּ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכו', עֵין שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׂכַשְׂשׂוֹאֲלִין לְהִרְבֵּ וְהַמְּנִיעֵי עַל דְּבָר שֵׁישׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהֵשִׁיב לָאוּ, אֵף עַל פִּי שְׂבָאָמַת לְאַמְתוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסֵר נֶפֶשׁוֹ וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר

הַמְּנִיעוֹת בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עֵינַי שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהַר"ן כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

מְכַל זֶה אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּפְרוּשׁ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּפַעַל מִמֶּשׁ אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן דִּיקָא, וְאִם כֵּן מֵה שְׂיָיֵךְ אֶפְלוּ לְהִתְוַכַּח עַל זֶה וְכוּ'! וְלֹא כְּדַאי אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וּמְכַל שֶׁכֵּן לְהִתְוַכַּח בְּזֶה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עֶסֶק מְכַל זֶה! כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם חוֹרֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל, דְּבַר אֶחָד מִדְּבָרָיו שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל לֹא שָׁב רִיקָם, וְהִנֵּה מִתְקַבְּצִים קְרוּב לְאַרְבָּעִים אֶלֶף אֲנָשִׁים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִי הִיָּה מְאִמִּין דְּבַר כֵּזֶה? וְזֶה עֲדִין כְּלוּם מֵה שְׁעוֹד יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יִכּוֹל לְבַלְעַ אֶת הַגְּלוּלָה הַמְּרָה הַזֶּה שְׂדַבְּר רַבְּנֵנוּ ז"ל מִתְפַּשְׁטֵת מְאֹד בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבָאִים מְכַל קְצוּי תִּבֵּל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן הוּא מְקִים מִתְוַכְּנֵנוּ וְכוּ', שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים הַמְּחַבְּלִים כְּרַמִּים וְכוּ', שְׂרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַכֶּרֶם שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְלִהְיִית בְּנֵי אָדָם שְׂלֵא צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים לְהִתְיַחֵס אֶל כָּל הַכְּתָבִי פְּלִסְתֵּר, זֶה כּוֹתֵב עַל זֶה, וְזֶה כּוֹתֵב עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְגִלוּת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל וּמוֹהַר"ן ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִהְיוֹדִיעַ לְכֻלָּם אֲשֶׁר רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל עוֹלָה עַל הַכָּל, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְנִסְעַ רַק בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִין שׁוּם תְּחִלִּיף וְכוּ'.

זֶה שֶׁהִטְפֵּשׁ וְכוּ', אוֹמֵר שֶׁעֲכָשׁוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל הוּא בְּהַר צִיּוֹן אֶצֶל קְבַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְכוּ', יְדוּעַ וּמְפָרְסֵם לְכָל קֶדֶם שְׁגַם קְבַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לֹא עַל אוֹתוֹ מְקוּם אֵיפֹה שְׂמְרָאִים הַיּוֹם, זֶה עַל הָהָר הַזֶּה, אֲבָל לֹא יוֹדְעִים בְּדִיוֹק אֵיפֹה, זֶה הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן, וְהַדְּבַר הַשֵּׁנִי: מֵה שְׂיָיֵךְ "הוֹדוּ" לְ"כּוּשׁ"?! אִין זֶה אֶלֶא מִהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁנַכְנַס בּוֹ וְכוּ', כִּי בְּפְרוּשׁ אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְכַנִּיס דְּמִיּוֹן בְּאִישׁ כְּשֶׁר וּמִפִּילּוֹ עַל יְדֵי זֶה וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂלֵא יִהְיֶה שׁוּם עֶסֶק בְּהוֹכַחַת הַזֶּה, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂלֵא תִקַּח יָד בְּעַד אוֹ נֶגֶד וְכוּ', תַּעֲמֹד מִן הַצֵּדָה, רַבְּנֵנוּ ז"ל יִכּוֹל לְתַת לְעַצְמוֹ עֲצָה בְּלַעֲדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִתְגַּלֶּה הָאֵמַת בְּעוֹלָם, וְכָל עַם יִשְׂרָאֵל יִבּוֹאוּ

על ראש השנה באומן , יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו
יתברך.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶד לְקַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיף שֶׁתִּדַע שֶׁעַקֵּר הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְרִיבוֹת וְהָאֵי הַבְּנוֹת שֶׁנַּעֲשִׂים בֵּין בְּנֵי
זוּג וְכו', עַד שֶׁבָּאִים לְיַדֵּי מְרִיבוֹת בְּבֵית וְכו', זֶה מִחֲמַת שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, רַחֲמֵנָּא
לִישׁוּבְךָ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ז) כְּשֶׁאֶחָד פָּגַם
בַּחֲטָא שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית הוּצְאָת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא הַחֲטָא הַכִּי חָמוּר שֶׁעַל
זֶה בָּא הַמְּבוּל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ו') "כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשׂוֹר אֶת דְּרָכּוֹ", עַל
יַדֵּי הַפָּגַם הַזֶּה יְכוּל לְאַבֵּד אֶת זְוּגוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁנָּטָה מְזוּוּגוֹ, קָשָׁה לוֹ לְמַצֵּא
הַזְּוּג, וְאֶפְלוּ אִם יִמָּצֵא זְוּוּגוֹ, תִּהְיֶה לוֹ מְנַגֵּדָת, וְלֹא תִּהְיֶה נוֹטָה אַחַר רְצוֹנוֹ,
מִחֲמַת שֶׁנָּטָה מִמֶּנָּה וְלֹא הָאִיר בָּהּ, מִזֶּה נִתְּהוּה שֵׁישׁ לֵה רְצוֹן אַחַר כְּנַגְדּוֹ,
וְאִז לֹא זָכָה כְּנַגְדּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת ס"ג), וּמִזֶּה בָּאוֹת כָּל הַמְרִיבוֹת שֵׁישׁ
בְּבֵית, אוֹ שֶׁהוּא פָּגַם בַּפָּגַם הַבְּרִית הוּצְאָת זֶרַע לְבִטְלָה וְכו', אוֹ שֶׁהִיא פָּגְמָה
בְּנֵאוֹף וְכו', וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה הָרִיב בְּבֵית, וְכַמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת
מְרִיבָה, חֶלֶק ב', סִימָן י"א) לְפַעֲמִים אֵין שְׁלוֹם בֵּית לְאָדָם וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ בְּקִטְטָה,
בִּידוּעַ שֵׁישׁ שְׂדִים בְּבֵית הַגּוֹרְמִין כָּל זֶה, וְעַל יַדֵּי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל אֲנָשֵׁי
בֵיתוֹ; וְהַשְּׂדִים הָאֵלוּ הוּא מִחֲמַת פָּגַם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמוּ, אוֹ הוּא אוֹ הִיא, וְגַלְהָ
לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל סוּד נִפְלָא מֵאֵד מַה שֶׁאָמַר אַבְרָהָם לְאַלְיֶעֶזֶר (בְּרֵאשִׁית כ"ד) "וַיֵּאֵם
לֵא תֵאבְהָ הָאִשָּׁה לְלִכְתּ אֶחְרִיף", שֶׁהָרֵאשִׁי תְבוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת אֶלְיֹוֹל,
וּבְאֲמָצַע הֵם תְבוֹת: "תֵאבְהָ הָאִשָּׁה", שֶׁעַל יַדֵּי סוּד כְּוֹנֵת אֶלְיֹוֹל יְכוּלִים לְתַקֵּן
אֶת הַכֵּל, וּמֵה הֵם סוּד כְּוֹנֵת אֶלְיֹוֹל, גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
ו') כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְעַל יַדֵּי זֶה נִכְנַע הָדָם שֶׁבְּחָלֵל הַשָּׁמַאֲלִי,

שמשמה באו כל המחלקת והמריבות והכעס והרציחה וכו', וכו', היינו אדם צריך להפך "דם" שהם השפיכות דמים, חרופים וגדופים שהוא שומע וכו', והם מנת חלקו וכו', אל "דום", היינו לידם ולשתק, ואז הוא יכול להפך את הכל לטובה, עד שייזכה לעלות אל רום המעלות.

היינו כל המחלקת והמריבות שיש בביתו של אדם, זה רק מחמת שהוא פגום או היא פגומה, או ששניהם פגומים וכו' וכו', כי אם לא היו פגומים, אזי אף פעם לא היו רבים, ומכל שכן שלא היו מבזים אחד את השני וכו', ומחמת ששניהם חטאו בעבר וכו', או שאחד מהזוג חטא בעבר וכו', על ידי זה נעשה בבית מריבות, וזה אותיות א'ל'ו'ל' - ל'א' ל'ו', או ל'ו' ל'א', היינו שהם לא מסכימים אחד להשני, היא אומרת ל'א' ל'ו', על כל דבר שהוא רוצה היא מתנגדת אליו, כי לא זכה כנגדו, היינו היא תמיד אינה מסכימה אתו, ומזה נעשה מריבות, וכן להפך ל'ו' ל'א', שאם היא פגמה וכו', הוא אומר על כל דבר מה שהיא מבקשת ל'א', ולכן העצה רק לידם ולשתק, אם רוצים שלום בית צריכים לומר, כי אי אפשר לעבר את זה העולם בלי מדה של ותננות, שצריכים לומר על כל פרט ופרט בהחיים, אי אפשר ללכת ראש בראש וכו', או דוקא וכו', כי בית כזה רק יהרס וכו', ולכן העצה של זוג שמתוכחים שישלימו ביניהם ויפסיקו להתוכח ולריב וכו'! ויפסיקו לעשות בקרת אחד על השני וכו', כי מכרחים להיות בזה העולם ותננים, הוא יותר לה, והיא יותר לו, וזה השלום הנפלא, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ') ששלום הוא רק כששני הפכים מסכימים יחד, ולכן העצה לשתק, בשעה שאתה שומע בזיונות מאשתך, וכן להפך האשה צריכה לשתק כששומעת בזיונות מבעלה, כי שניהם צריכים לדעת שהם חטאו והם פגומים וכו' וכו', ועל ידי חטאיהם הם בראו שדים ורוחות וכו', שזה מה שעושה את המריבות בבית, ולכן כל זוג צריכים להרגיל את עצמם להיות ותננים ולומר אחד להשני, ודיקא על ידי זה יהיה שלום בית נפלא, ויהיה להם כפרת עוונות והקדוש-ברוך-הוא ימחל להם, אבל בזה שהולכים להתגרש, בזה מורדים נגדו יתברך, כי חושבים שיש פה טבע, מקרה ומזל, ומה גם שעל פי רב בגרושין יש בגידה או מצדו או מצדה וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (דרך ארץ ווטא, פרק א') דרכן של תלמידי

חַכְמִים עָנוּ וּשְׁפַל רוּחַ, זְרִיז, מְמַלָּא, עֲלוּב וְאֶהוּב לְכָל אָדָם, שְׁפַל לְאֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יֵרָא חֲטָא וְדוֹרֵשׁ אֶת הָאָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו, וְאוֹמֵר: כָּל מַה שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין לִי חֲפֵץ בְּהֶם [לְפִי שְׂאִין הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי], יוֹשֵׁב וּמְשַׁנָּה וּמְטַנֵּף כְּסוּתוֹ לְפָנֵי רַגְלֵי תַלְמִידֵי חַכְמִים, וְאֵין אִישׁ רוֹאֶה בּוֹ דְּבַר רַע, שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמְשִׁיב כַּהֲלָכָה; וְזֶה הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת עֲלוּב וּשְׁפַל אֶפְלוֹ לְאֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ, וְלֹא לְהִגִּיב עַל כָּל בְּזִיוֹן שֶׁהוּא מְקַבֵּל, אֲלֵא יִקַּח אֶת זֶה לְכַפֵּרֵת עֲוֹנוֹת, וּכְמוֹ כֵּן הָאִשָּׁה, הִיא לֹא צָרִיכָה תְּמִיד לְעֲנוּת לְבַעֲלָהּ כְּשֶׁמְבֹזָה אוֹתָהּ, אֲלֵא שְׂתַקַּח אֶת זֶה לְכַפֵּרֵת עֲוֹנוֹת, וְאִז שְׁנֵי בְנֵי הַזּוּג יִרְגְּלוּ אֶת עַצְמָם לְשִׂתְקָא, וְלִמְחַל אַחַד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְעֲשׂוֹת עֵסֶק מְכַל שְׁטוֹת אוֹ וּכְפֹחַ וְכוּ', יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה בֵּינֵיהֶם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ.

זְכוּר גַּם זְכוּר מַה שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהָן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

כָּל זֶה דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן , כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן צ') אֶפְלוֹ אִם הִיא אִשָּׁה רְעָה תִּזְהַר לְכָל תְּבַגְדָּהּ, רַק תִּקְבַּל בְּאֶהְבָּה, וְאִז יֵאִיר עָלֶיךָ מֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת חֲדָשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדף שִׁיְהִיָּה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצח.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

קִדְּם כָּל מָה אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה מַכְתָּבִים אָנִי כוֹתֵב בְּכָל יוֹם תְּשׁוּבוֹת
 לְאֲנָשִׁים מִבְּפָנַי?! וּמָה שָׁאֲנִי לֹא עוֹנֶה לָּךְ רַק עַל אֶחָד מֵעֲשָׂרִים מַכְתָּבִים
 מִמְּךָ וְכו', כִּי זֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים שָׁאֲנִי מְנַסֶּה לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתָךְ,
 וּתְהִלָּה לְאֵל, הַצְּלַחְתִּי וְסִימַתְּ כָּבֵר שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים ש"ס כְּמוֹ שָׁאַתָּה כוֹתֵב,
 וְעֲשָׂרוֹת פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, מְלַבֵּד זֹאת מִדְרָשׁ רַבָּה, מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא
 וְזוֹהַר וְתַקּוּנִים וְכו', וְלֹא חֲרוֹנָה אַתָּה לֹא מִפְּסִיק מְלַקְשָׁקֵשׁ שֶׁנִּפְלַת בְּתַאוּת
 מְמוֹן, וְכָל הָרֹאשׁ שֶׁלָּךְ זֶה רַק כֶּסֶף, וְעוֹד פַּעַם כֶּסֶף, וְעוֹד פַּעַם כֶּסֶף! אֵיךְ
 מְשִׁיגִים כֶּסֶף וְכו', וְרַק זֶה נִמְצָא בְּכָל הָרֹאשׁ שֶׁלָּךְ, וְכַמָּה שָׁאֲנִי לֹא אֶכְתֵּב לָּךְ
 וְלִהְסָבִיר לָּךְ מַה הַחַיִּים? וְאֵיךְ הַחַיִּים?! וְכו', אָנִי כָּבֵר לֹא פּוֹעֵל אֶצְלָךְ כִּי
 אַתָּה כוֹתֵב שָׁאַתָּה מֵיֹאשׁ לְגַמְרִי, וְכָל הָרֹאשׁ שֶׁלָּךְ עוֹד פַּעַם כֶּסֶף, וְעוֹד פַּעַם
 כֶּסֶף וְכו'! וְכו', יוֹדֵעַ מַה שָׁרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב, מִהַבְעַל תְּפִלָּה)
 שֶׁמְכַל הַתַּאוּת יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם, אֲבָל לֹא מִתַּאוּת הַמְמוֹן.

וְלָכֵן מָה אָנִי צָרִיךְ לְבִזְבֹּז אֶת הַזְּמַן אַתָּה?! שֶׁבִשְׁעָה שָׁאֲנִי כוֹתֵב תְּשׁוּבָה
 אַחַת לְשָׂאֵלָה שְׁשׁוּאָלִים מִבְּחוּץ, וְנִכְנַס בְּאַתֶּר, וְקוֹרְאִים בְּזֶה מֵאוֹת וְאַלְפֵי
 אֲנָשִׁים וְכו' וְכו', וְאֲנִי פּוֹעֵל אֶצְלָם הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שָׁאֲנִי פּוֹעֵל אֶצְלָךְ!
 וּמְלַבֵּד זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שָׁאֲנִי הַזְּמַן בְּיַדִּי כְּלָל, אָנִי מֵאֵד עֶסוּק בְּעֶסֶק
 הַרְבִּים בְּיוֹם וּבְלֵילָה וְכו', וְלָכֵן תִּקַּח אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים שֶׁכְּתַבְתִּי לָּךְ בְּמִשְׁךָ
 כָּל הַשָּׁנִים וְתִקְרָא בְּזֶה וְתַחֲיָה אֶת עֲצֻמְךָ עִמָּהֶם, וּמָה גַם שֶׁעֲכָשׁוּ יָצָא מִהַדְּפוּס
 כִּרְךָ חֲדָשׁ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֵלֶק ק"ב, שֶׁבִּיחַד יֵשׁ כָּבֵר שֵׁם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
 אֲלָף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מַכְתָּבִים, וְהַכֵּל נִכְתֵּב רַק בְּשִׁבְלֵךְ כְּדִי שִׁיְהִי לָּךְ בְּמָה
 לְהַחֲיֹת אֶת עֲצֻמְךָ, אֶקְוֶה שֶׁתִּבִּין, וְתִפְסִיק לְקַשְׁקֵשׁ בְּיוֹם וּבְלֵילָה כֶּסֶף, כֶּסֶף,
 כֶּסֶף וְכו' וְכו' וְכו', כִּי תַאוּת מְמוֹן זֶה הַתַּאוּה הַכִּי מְגַנֶּה, שֶׁכָּל הָרֹאשׁ מִנְּחָה רַק
 בְּכֶסֶף וּבְמִמוֹן וְכו', שֶׁעַל יְדֵי זֶה מֵאֲבָדִים אֶת הָאֱמוּנָה, כְּמוֹ שָׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ג) שְׁתַּאֲנוֹת מְמוֹן זֶה עֲבוּדָה זָרָה, וּבִשְׂבִיל זֶה עַל כָּל מִטְבְּעוֹת שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם מְדַפְּס עֲבוּדָה זָרָה שְׁלֵהֶם.

תַּתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הֶלְכָה וְאַגְדָּה, וְתַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיתֵן לָךְ דַּעַת וְשָׂכָל, אֲזַי מִמִּילָא לֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (נְדָרִים מ"א) "דַּעַת קְנִיטָה - מָה חִסְרָתָּ?! דַּעַת חִסְרָתָּ - מָה קְנִיטָתָּ?! דָּדָא בֵּיהּ כְּלָה בֵּיהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרֵי, כְּדִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ לְהַחְזִיק אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ בְּכִלְיוֹת, וְאֶת הַבַּיִת הַקְּנֻסֵת וְאֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל בְּפִרְטִיּוֹת, פְּשׁוּט אֲנִי לֹא יְכוּל לְפָרֵט בְּפֶה וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב אֶת הָעֲרֵכָה שְׁאֲנִי מַעְרִיף אוֹתָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת עוֹשָׂה עֲבוּרֵי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תִּצְלִיחֵי בַּעֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ בֵּיתֵךְ שְׁאֵת בֵּיתֵךְ עֵז, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזְּקֵי מַעֲמָה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

מִי יִתֵּן שֶׁתְּחַזְּקֵי בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוּ כְּמָה דְּבוּרִים שְׁנֵה עוֹשָׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תק.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אל תכנס בלחץ ואל תתרגש כלל, ורק תדחף אותו עד לפני פסח וכו', כי פשוט אין לך, ובין כך ראה ללכת אל הבית הוראה ולספור להם את הספור הזה, כי לא ימלט שאיש כל הישר בעיניו יעשה וכו'.

אני תפלה שיהיה לכם בית רחב משלכם, רק לא להכנס בלחץ, בין כך תמשיך להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, ולכן חזק ואמץ מאד, וסוף הכבוד לבוא, ותראה איך שהכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל: יש ענין שהכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראה להתחזק עם אשתך יחד, ולא להכנס בשום לחץ, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תְּקֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּח שֶׁתִּכְנַס לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", אָבֵל אֲנִי
מִכְרַח לְהִגִּיד לְךָ פֶּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד, אִם אַתָּה לֹא תִפְסִיק עִם הַרְאִיּוֹת הָאֶסּוּרוֹת
וְכוּ' וְכוּ', תִּפְּל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ אַחַר מְנוּס לְצִאת מְזָה!
כִּי הִרְגַע שְׁמֵרְגִילִים אֶת עֲצָמָם לְהִסְתַּפֵּל בְּזָבֵל וְכוּ', קָשָׁה מֵאֵד מֵאֵד לְצִאת
מְזָה אַחַר כֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּרָאָה - לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְךָ, וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וְתִלְמַד בְּהַתְמַדָּה הַרְבֵּה
מִשְׁנִיּוֹת, וְתַעֲמַד בְּהַסְדָּרִים, וְאִז בְּמִשְׁךְ הַזְמַן תִּקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְאוּכַל לְחַתֵּן
אוֹתָךְ, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ.

דַּע לְךָ שֶׁעַכְשָׁו זֶה הַזְמַן שֶׁלְךָ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קֹנֵב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא
דְּוִרְדָּא", עַקֵּר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת
תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם
עֲרֹכוּ יָקָר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֻנָתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

שְׁלַחְתִּי כְּמָה בַּחּוּרִים מָה שְׁלֹא מֵתְאִימִים כְּכֹר מַחְמַת הַגִּיל וְכוּ', שֶׁיִּכְנָסוּ
לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבַּל אוֹתָם,

והעקר תדבר אתם דבורי התחזקות, ולהזהיר אותם שיתרחקו מכל מיני תועבות רעות, כמו אינטרנט, פייסבוק, איפון וכו', וכו', העקר שיעמדו בזמנים, ואני מכרח להגיד לה שזה פשוט הצלת נפשות, בודאי צריכים לשמר שזה לא יהיה על חשבון שאר הבחורים שהם באמת בעלי תשובה, עם כל זאת הבחורים האלו הם מקהלתנו, ואנחנו צריכים להציל אותם, ולכן תקח אותם תחת חסותך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיכולים לעשות מהם עובדי השם אמתיים, רק תחזק אותם בכל מיני דבורי התחזקות.

הבחור ... נרו יאיר כבר נכשל הרבה בראיות אסורות על ידי אינטרנט וכו' וכו', ולכן צריכים להתחזק עין עליו, אבל רק לקרבו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא י"א.) "כל המקים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא".

רציתי מאד מאד לדעת מה קורה בענין המדרשה, אם אשתך מוכנה לקחת את זה בידיה, ואם היא צריכה עזרה מעוד נשים, כי אני רוצה כבר לפתח את זה מה שיותר מהר.

יש בחורה בשם ... תחיה, היא רוצה מאד מאד להתחזק, ונפלה כבר איפה שנפלה וכו', עם כל זאת היא מתחזקת, ולכן אם יש לה איזה בחור בשבילה, יהיה פשוט הצלת נפשות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

בְּאִתִּי לְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדַת הַבֶּן, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבִרְיֵתוֹ שֶׁל אֲבִרְהֶם אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ,
וְאַתֶּם צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם,
יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

בְּאִתִּי לְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדַת הַנֶּנֶכֶד, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַבְּרִית תִּהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִרְוֶו רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ
וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וּבְקָרוֹב מְאֹד אֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַת ... תַּחֲיֶה, וְכֵן שֶׁל
... גֵּרוֹ יֵאִיר .

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

יען שפתי חתי עכשו כולל "שומרים לבקר", משעה שלש עד ותיקין, ולכן אם אפשר שידלק החשמל עבורם על הצד של עזרת נשים, כי אני רוצה להצליח בגדול עם הכולל הזה, וכן אם יכולים שיהיו בחוץ מים חמים לקפה או לתה.

אני מקווה שהכל מסתדר, כי מרב חלשתי לא יכלתי לדבר אתה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לרפואה שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקו.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על הבשורות טובות שאת משמחת אותי מאד.

אל תכנסי בלחץ ואל תפחד, הכל יתהפך לטובה ותוליד בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל לדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא, אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן

מִבְּרִסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכֶרֶת תִּהְיֶי
רְגִילָה לֹמֵר אֵת זֶה מִדֵּי פֶעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי
שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,
שֶׁהַזְּכָרֶתִי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם
בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה
לְעֵבֶר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע
בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים
שֶׁיַּעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ. יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ,
וַיְהִיָּה לְכֶם רַק טוֹב.

תֹּאמְרִי לְבַעֲלֶךָ כִּי סֵפֶר "שְׁבַת כְּהֻלָּה" יֵשׁ לִי חֵלֶק א' וּב', וְאִם יֵשׁ לוֹ
חֵלֶק ג' הוּא יְכוּל לְהַשִּׁיג לִי אֵת זֶה, לְבָרַר אֶצֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יֵאִיר מִי נוֹסֵעַ
עֲכָשׁוּ לְכָאן מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, וְלִשְׁלַח אֵת הַסְּפָרִים עַל יָדוֹ.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּזָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲזִירֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאֵל תַּעֲשֵׂי שְׁטִיּוֹת וְכוּ'
וְכוּ', וְאַזְכֶּה לְמַצָּא לְךָ שְׁדוּךְ טוֹב.

דְּעֵי לְךָ שֶׁאֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תִּשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרָם

ז"ל: (ברכות ל"ה) "במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד", ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מיוחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא - אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש-ברוך-הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום, וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר: "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה! ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש-ברוך-הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם, שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע - תשובה; אבל את צריכה לדעת שהתשובה צריכה להיות עם אמת, לא לחזור בכל פעם אל הזבל והלכלוך וכו', וכו', תשובה צריכה להיות עם לב אמת, לב נכון, אני מקנה שתציתי אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה תלמד בכולל "שומרים לבקר", משעה שלש עד ותימקין, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ולכן מה טוב ומה נעים בהתחלה לומר סדר תקון חצות, ואחר כך לגמר את כל ספר תהלים, שזה

הַמִּתְקַת הַדִּינִים נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, וְהַצֵּלַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה.

מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לִסַּיִם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּפַעַם אַחַת, עַל כָּל פְּנִים שֵׁיאִמַּר סֵפֶר אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, וְלִמְחַרְתּוֹ יֵאמַר עוֹד סֵפֶר אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, הֵינּוּ שֶׁהִתְהַלְּמִים נִחְלָק לַחֲמִשָּׁה סֵפָרִים, וְלִכֵּן מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְגַמֵּר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שֵׁיאִמַּר עַל כָּל פְּנִים שְׁנַיִ סֵפָרִים אוֹ שְׁלֹשָׁה וְכוּ', וְלִמְעֵלָה בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיתְּרַחֵב הַכוֹלָל הַזֶּה, וְאַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהַרְנֵי ת"ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמִּידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיְהוּנוֹם", וְיִכּוֹלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ אוֹ גֵיְהוּנוֹם אוֹ גֵּן עֵדֶן!" וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר, מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵּיְהוּנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזוֹ שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוֹב וּמֵיֶאֱשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצּוֹמוֹ הַגֵּיְהוּנוֹם שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֻצּוֹבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִיחָה לְיוֹם מְחַרְתּוֹ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם"; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֻצּוֹמְךָ מִהַגֵּיְהוּנוֹם שְׂאִתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׂמִים

תְּקוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נוֹרָא יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך ששלחת לי את הכסף בדיוק בזמן שאני צריך לשלם כמה חובות עבור בית התבשיל - "אהל אברהם", אשר הצדקה הזאת עולה על כל הצדקות, כמאמרם ו"ל: (בבא בתרא ט) "אין בודקין למזונות", היינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים ולצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום", ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר: (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) "אין עולם הזה, יש או גיהנום או גן עדן!" ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמרה מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישזבן, כי אין עוד קלה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמרו ומדכאו ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלִים שְׁלֵא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַעֲקָר תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְכֵן תְּבֹא אֶל הַבַּיִת כְּנִסֵּת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, כִּי בְּקִרְבֵּי לָךְ לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, רַק תִּהְיֶה שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי כַּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמַחָה, סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ". וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךָ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּית' אִךְ שִׂמְחָה", וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמַאֲד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמַר לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבֹא לְשׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר: "כִּמָּה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חֻבוֹת?! אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) "אִין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת", עַקֵּר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמַאֲמִין שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כַּךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ז): "אִין אָדָם נוֹקָף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה"; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה: "הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שִׂמְחָה", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) "אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה"; וְלָכֵן בְּזֶה

שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנֵבֵרֵאתָ יְהוּדֵי וְשֵׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ רִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי דְבַר זֶה סִגְלָה לְפָרְנִסָּה, וְכֵן לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְסָ"ה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיאָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכֵן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שׂוֹמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ", וְתִרְאֶה שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָּת לְבָנוֹת מֵה שְׂוִיתָר בְּתִים בִּיבְנָאֵל, לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל בְּנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְהָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה יְכוּלָה לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם אֶל אֱהָבָה כְּזוֹ, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כַּמּוּבָא בְּזוֹהַר (וְאַתְחַנֵּן רס"ו) שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְהִתְקַשֵּׁר בְּאֱהָבָה עֲלִיוְנָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל הָעֵבֹדָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאֱהָבָה גְּדוּלָה מֵאֵד, וּבּוֹא וּרְאֶה אֲשֶׁר אֵין לָךְ דְּבַר בְּחִבִּיבוּת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמִי שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ כְּרֹאֵי, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים ו' ה') "בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ", וְמִי שְׂאוּהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְעַטֵּר מִכֶּסֶד הַצְּדִדִּים, וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּכָל, וְזֶה לּוֹמְדִים מֵאַבְרָהָם אָבִינוּ שְׁלֵא עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלָּא מֵאַהֲבָה, וְלֹא הִסְתַּכַּל עַל אֵף אַחַד, וּבִזְכוּת זֶה זָכָה לְמָה שֶׁזָּכָה וְכוּ' וְכוּ', (עֵין שֵׁם כִּי רַק תִּרְגַּמְתִּי אֶת זֶה לְלוֹשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ), כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָעוֹבֵד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל יְדֵי אֱהָבָה, כַּמְאֵמְרָם ז"ל: (סוֹטָה ל"א.) "גְּדוּל הָעוֹשֶׂה מֵאַהֲבָה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה מִירְאָה, שֶׁזֶה תְּלוּי לְאֵלֶיךָ דוֹר, וְזֶה תְּלוּי לְאֵלֶפִים דוֹר"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱהָבָה, סִימָן ג') "עַל יְדֵי אֱהָבַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ נִשְׁמַר הַנֶּפֶשׁ מִכָּל פְּגָעִים רָעִים"; וְדַע לָךְ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל אֱהָבַת הַבּוֹרֵא יְתַבְרַךְ שְׂמוֹ, אֶלָּא עַל יְדֵי אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה אֲמִתִּית אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוּל דְּבַר קִטָּן אֵינוּ נַעֲשֶׂה אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַל יְדֵי זֶה הוּא יְכוּל לְבּוֹא לְרִצּוֹן כְּזֶה שְׁלֵא יִרְצֶה רַק אֶת רִצּוֹנוֹ יְתַבְרַךְ, וְיִהְיֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יְתַבְרַךְ.

וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (יוֹמָא פ"ו.) "וְאֱהָבַת אֶת הוֹי"ה אֶלְקִיךָ" - שְׂיֵהָא שֵׁם שְׂמִים מִתְּאַהֵב עַל יְדֶךָ, שְׂיֵהָא קוֹרָא וְשׁוּנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלִמִּיּוֹדֵי חֲכָמִים, וְיֵהָא מִשְׂאוּ וּמִתְּנֹו בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עֲלֵיוֹ? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלִמְדוֹ תוֹרָה, אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלִמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי לְהֵם לְבְרִיּוֹת שְׁלֵא לְמַדּוֹ תוֹרָה! פְּלוּנִי שְׁלִמְדוֹ תוֹרָה - רֵאוּ כַּמָּה נְאִים דְּרַכִּיו, כַּמָּה מִתְקַנְיִם מַעֲשִׂיו", עֲלִיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (ישַׁעְיָה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאָר", וְכַבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ - הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אומר: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וכמוֹכֵן כְּדֵי לְהִיּוֹת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכִים הֶרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁזֵה הַמִּפְתָּח שֶׁל חִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר צְרִיף לְהִיּוֹת יָקָר בְּעֵינָיו, כִּי רוֹאִים רַב בְּנֵי אָדָם לָמָּה מִתְרַשְׁלִים מְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וּמֵהִתְבוּדוֹדוֹת?! כִּי עוֹשִׂים לְעֶצְמוֹ חֲשׁבוֹן שְׁצָרִיכִים לְכָל הַפְּחוֹת שְׁעָה וְכו', אֲךָ מֵרַב שֶׁבְרוּן לְבוֹ שֶׁל אָדָם, הוּא נִשְׁפָּר כָּל-כָּךְ, עַד שְׁלִבְסוּף הוּא כְּבָר לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר כְּלוּם, אֲבָל אִם אָדָם הֵיָה יוֹדֵעַ שְׁאִפְלוֹ דְבוּר אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, הֵיָה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם מֵהֲרַגַע שְׁפוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם בְּעַת קִימָה, עַד שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁלֹא מִפְסִיק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, פֶּה דְבוּר וְשֵׁם דְבוּר, וְכִכָּה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם אִיפֹה שָׂרַק הוֹלֵךְ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַתְעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל שָׂרַק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה לִידַע שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְזֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַהֲבָה גְדוֹלָה לְאַהֲבֵה אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַד כְּדֵי כֵךְ שֶׁהוּא לֹא יִכּוֹל לְהִתְפָּרַד מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִיפֹה שָׂרַק הוֹלֵךְ - הוּא צְרִיף לְדַבֵּר אֹתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְגִיעַ אֶל מַדְרָגָה זוּ!

מֵה אִמַר לָךְ! רֵאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ הַעֲקֹר בְּשִׁמְחָה, כִּי כֵךְ אִמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן כ"ה) עַל יְדֵי שִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, זוֹכֵה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה; וּבְזֶה שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשָּׁבּוּעַ, וְכִמְהַ פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, וְהִלְכָה, זֶה יִכְנִיס בָּךְ שִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אִין עוֹד שִׁמְחָה כְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! לָמָּה אֶתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכו'?! הֵן אֶמֶת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', אֲבָל אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת עִם הַחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, לֹא תִגִּיעַ אֶל שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכו'!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזְּקֵי מֵעַמְד, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֱהָבָה
לְאַהֵב אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, עַל יְדֵי הַחֶסֶד שֶׁתַּעֲשֵׂי עִם הַזּוֹלָת, כִּי אָדָם
לֹא יַעֲשֶׂה חֶסֶד, אֲלֵא אִם כֵּן הוּא אוֹהֵב אֶת זֶה שֶׁעוֹשֶׂה עִמוֹ חֶסֶד, וְכַשִּׁיִּתְגַּלֶּה
לְךָ שְׂאֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב כִּלְל נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְאֹד
מְאֹד חָשׁוֹב אֲצֵלוֹ מִדַּת הַחֶסֶד, אִז תֵּאֱהָבֵי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְכַבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (יְלִקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תתל"ד) "אָמַר רַבִּי סִימוֹן - בְּשָׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְבָרָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מִהֵם אוֹמְרִים:
"יְבָרָא", וּמֵהֵם אוֹמְרִים: "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמֵר: "יְבָרָא", שֶׁהוּא גּוֹמֵל
חֶסְדִּים; כִּי הַחֶסֶד שְׂאָדָם עוֹשֶׂה עִם הַזּוֹלָת, זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם אֱהָבַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, שְׂאוֹהֵב אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁרַק תַּעֲסֵקֵי בַּחֶסֶד, וְעַל זֶה נִבְנְתָה קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהִיא
חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִמָּצֵא אֲצֵלְנוּ
אֶחָת שְׂיֵשׁ בָּהּ מִדּוֹת רְעוּת וְכוּ', שֶׁל אַכְזָרִיוֹת וְכוּ', וְאִינָה מְפָרְגֶנֶת לַהַזּוֹלָת
וְכוּ', כִּי זֶה טֵבַע שֶׁל חַיָּה רְעָה שֶׁהִיא תְּמִיד הוֹלֶכֶת בְּאַכְזָרִיוֹת, וְאִינָה מְפָרְגֶנֶת
מֵה שְׂיֵשׁ לְאַחֲרֵת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת הַמְּדָה רְעָה הַזֹּאת אֲנִי חֲרִיכִים לַעֲקֹר
מֵאֲתָנוּ, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְתַת וְלַעֲזֹר, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
צְנוּרֵי הַשְּׁפַע שֶׁלֹּא יִחְסֹר לָנוּ שׁוֹם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּכֹל מֵינֵי עֲזָרָה שֶׁאֶת רַק יִכּוֹלָה
לַעֲזֹר לִי, כִּדְי שְׂאוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - "אֱהֵל אַבְרָהָם" מוֹתִיקִין
שְׂיִהְיֶה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה
דְּשִׁנָּה וְכוּ', כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (יְלִקוּט הוֹשַׁע,
רַמְזוֹ תתכ"ב) "אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה
יוֹתֵר מִכֹּל הַזֵּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלְךָ עוֹלוֹת"', וּבַפְּרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתֵנִים
לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כֹּל הַצְּדָקוֹת,
כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּבֵא בַתְּרֵא ט) "אֵין בּוֹדֵקִין לְמוֹזְנוֹת", הֵינּוּ בְּכֹל דְּבָר יִכּוֹלִים

לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא - הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים ולצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, הן בעזרה שתבואי בעצמך לעזור, והן להתרים קרובי משפחה וכו', או שאר אנשים עבור בית התבשיל - "אהל אברהם", כי זה הצדקה הכי אמתית והגדולה שרק יכול להיות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שאדרבה הלל הזקן לומד אתנו את מדת הסבלנות, איך שצריכים לסבל מכל משגע ומטרף וכו' וכו', ומכל פגום ופגום וכו', כי הרי חכמינו הקדושים אמרו: (סוטה ג.) "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') לפי זה כל אחד כפי עוונותיו - כך נכנס בו רוח שטות, ולכן כשפא גוי ורועה להיות יהודי, ושלמדו אותו תורה על רגל אחת וכו', או שמאמין רק בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה וכו', בודאי לפי דעתך היית כמו שמאי, היית מעיף אותו מכל המדרגות וכו', תעשה לי טובה ואל תשגע אותי וכו', וכך היית יכול להעיף את כלם וכו', לא כן שיטת הלל הייתה אלא שצריכים לרחם על כל אחד ואחד וללמד עם דרי מטה וכו' וכו', ולסבל את השגיגות שלהם וכו' וכו', ולבסוף התגירו ונעשו מחכמי ישראל, כי בן הא הא, ובן בג בג,

מוֹבָא בְּהָאַרְיזו"ל שֶׁהֵם הָיוּ הַגְּרִים שֶׁגִּיר הֵלֵל, וְאִם הָיוּ מְרַחֲקִים אוֹתָם, הָיוּ נִשְׁאַרִים גּוֹיִים וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְלַמֵּד מִזֶּה סִבְלָנוֹת לְכָל בּוֹר יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ לְמִי שֶׁפָּגַם וְחָטָא וְנִתְלַכְלַךְ בְּכָל הָעוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמָם אֲלֵיהֶם, לְחַזְקָם, לְאַמְצָם, לְעוֹדְדָם וּלְשַׁמְחָם, וּלְקַרְבָּם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ד) שְׁתוֹרֵת חֶסֶד הוּא כְּשֶׁמְקַרְבִּים בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם מִחוּץ לְהַקְדָּשָׁה, שֶׁיִּכְנָסוּ לְפָנִים מִהַקְדָּשָׁה, הֵן גְּרִים שֶׁמְגִירִים, הֵן בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁגַּם הָיוּ מִבְּחוּץ, וְכִשְׁמְקַרְבִּין וּמְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּפָנִים, זֶה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן הֵלֵל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק, אֵיךְ לְרַדֵּת אֶל הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַפְּחוּתִים וְכוּ', וְלִסְבֹּל אֶת כָּל שְׁגִיּוֹנוֹתֵיהֶם, לְחַזְקָם וּלְעוֹדְדָם וּלְקַרְבָּם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁמַּעֲלִים אוֹתָם בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁלַּמֵּד רַבֵּנוּ ז"ל אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וּבְזִכְרוֹתָם גַּם לְנוּ הַיְרוּדִים וְהַשְּׁפָלִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ תַּקְוָה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִי לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לִּי בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

דַּע לִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה, אֲסוּר לוֹ לְהִתְחַרֵּט עַל זֶה, וְאֶפְלוּ שֶׁעֲדִין לֹא רוֹאֵה יְשׁוּעָה עַל יְדֵי שְׁנֵתֵן צְדָקָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵין עוֹד דָּבָר שִׁילְוָה אֶת הָאָדָם כְּמוֹ מִצְוֹת הַצְּדָקָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (ישעיה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָ"ה יִאֲסַפְךָ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה - מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ

צְדָקָה; אֵיזָה נַחַת רִוַח יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוֹפּוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלּוֹ הַצְּדָקוֹת שֶׁנָּתַן בְּכָל יוֹם יִלְכּוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דְּרָשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה: (בְּכָא בְּתַרָא י"א). אַבּוּתֵי גְנֻזוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי גְנֻזְתִּי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְיָ" אֲסַפְּךָ, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֵיזָה שְׂמִיחָה תִּהְיֶה לְךָ שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַצְּדָקוֹת הָאֵלּוֹ שֶׁנָּתַתְּ כָּל יוֹם, וְלִהְפֹּךְ לֹא יִכּוֹלִים לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר שֶׁיְהִיָּה לְאָדָם: 'אֵיךְ לֹא הֵייתִי חָכֵם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי הַצְּדָקָה שֶׁהֵייתִי יָכוֹל לְתַת כָּל יוֹם, הִיָּה מְאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא מְאֹד מְאֹד, אָכֵל אֲזִי כִּבֵּר מְאֹדָה, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי הוּא יָכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו וְתַבְרָךְ, וְאַחַר כֵּן כִּבֵּר מְאֹדָה כִּי הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם, וְלִמְחֹר לְקַבֵּל שְׂכָרָם.

בַּעֲנִינֵי מִצִּיַּאת הַזְּוִיג, שֶׁהוֹלֵךְ לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכו', זְכוּר מַה שֶׁאָמַרְנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יְבָמוֹת ג.ו.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אַתְתָּא", צְרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה, וְאֲזִי מוֹצֵאִים אֶת הַזְּוִיג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲזוֹר אוֹ בַּחוּרָה הֵם גְּאוֹתְנִים וְכו', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכו', 'אֲנִי הִכִּי חָכֵם וְהִכִּי יָפֵה וְכו', אֲקַח אֶת זֶה? 'אוֹ: 'אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מְשֻׁפְּלֵת וְכו', אֲקַח אֶת זֶה? 'וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּוִיג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אַחַד וְאַחַת כְּאֵלּוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שֶׁיִּבְאוּ לָהֶם זוּג מְשֻׁהוּ שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכו', וּמְסֻתּוֹבְבִים וְיוֹצֵאִים לְפִגְיֹשׁוֹת פֶּן יִבְרָא אֲמָצָא אֶת בַּחֲזוֹר לְבָבִי, שֶׁיִּבְאוּ אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכו', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲזוֹר אוֹ הַבַּחֲזוֹרָה מְחַכְּסִים עַד שֶׁיִּוָּלַד זוּג כְּזֶה, וְכִיֵּן כֵּן הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכָּה, כְּמֹאֲמַר הַחֲכָם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כִּבֵּר בְּגִיל שְׁלֹשִׁים, מַה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה: (יְבָמוֹת ג.ו.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אַתְתָּא", תְּרַדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקוּ מִעֲצָמְכֶם כָּל-כֵּף בְּגְדוּל וְכו', וְאֲזִי תִמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זוּג מַה שֶׁיִּתְאִים לָכֶם, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּבִּין אֶת הַרְמוֹז בְּשִׁבִילָה, וְאֲזִי בְּנִקֵּל תִּמְצְאוּ אֶת בַּת זְוִיגָה, הַעֲקֹר אֵל תִּהְיֶה בְּרַרְרִין!

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיטָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי תוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מִצּוֹת הַדְּלָקָת נְרוֹת זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה לְהַנְשִׂים, כְּמֵאמָרָם ז"ל:
 (תְּנַחֲמָא בְּרַאשִׁית) וְמָה רָאוּ נְשִׂים לְהַצְטוּת עַל שְׁלֹשׁ מִצְוֹת הָאֵלוֹ? ! נְנַדָּה,
 חֲלָה, הַדְּלָקָת הַנֶּר, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אָדָם הִרְאִישׁוֹן תַּחֲלַת בְּרִיּוֹתֵי
 הַיָּה, וְנִצְטוּהָ עַל עֵץ הַדַּעַת, וּכְתִיב בְּחִוָּה: (בְּרַאשִׁית ג') "וַתֵּרָא הָאִשָּׁה וְגו' וַתִּתֵּן
 גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּה וַיֹּאכֵל", וְגִרְמָה לוֹ מִיָּתָה, וְשִׁפְכָה אֶת דָּמוֹ, וּכְתִיב בַּתּוֹרָה:
 (שָׁם ט') "שִׁפְךָ דַּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ" - תִּשְׁפָּךְ דָּמָה, וַתִּשְׁמַר נְדָתָה, כְּדִי
 שְׁיִתְּכַפֵּר לָהּ עַל דַּם הָאָדָם שִׁשְׁפָּכָה, מִצּוֹת חֲלָה מְנִיץ? הִיא טְמֵאָה חֲלָתוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, דָּאָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן דְּמִסְקָא: כִּשְׁם שֶׁהָאִשָּׁה מְקַשְׁקֶשֶׁת עִסְתָּהּ בְּמִים,
 וְאַחַר כֵּךְ הִיא מְגַבְּהַת חֲלָתָהּ, כֵּךְ עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאָדָם הִרְאִישׁוֹן,
 דְּכְתִיב (שָׁם ג') "וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה", וְאַחַר כֵּךְ: "וַיִּיצֵר הוֹי"ה אֱלֹקִים
 אֶת הָאָדָם עֶפְר"ו וְגו', הַדְּלָקָת הַנֶּר מְנִיץ? הִיא כְּבִתָּה נְרוֹ שֶׁל אָדָם, דְּכְתִיב
 (מְשָׁלֵי ה') "נֵר הוֹי"ה נִשְׁמַת אָדָם", לְפִיכֵךְ תִּשְׁמַר הַדְּלָקָת הַנֶּר; וְלִכֵּן הִשְׁלַשׁ
 מִצְוֹת הָאֵלוֹ שְׂיִכּוֹת רַק לְנְשִׂים וְלֹא לְגַבְרִים, וְלִכֵּן אִתָּה לֹא צְרִיף לְהַדְּלִיק
 נְרוֹת לְשִׁבְתָּ, כִּי אִתָּה עֲדִין רוּק, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּחֲתַתְּ, אֲזִי אֲשַׁתֵּךְ
 תְּדִלִיק לָךְ נְרוֹת לְכַבּוֹד שְׁבַת קֹדֶשׁ.

וּבְמָה שִׁקְרָה אֶסוּן כְּזֶה לְאִמָּךְ עֲלֶיךָ הַשְּׁלוֹם וְכו', שְׁנִשְׁרָפָה לְמוֹת וְכו',
 אֶסוּר לְהִרְהֵר עַל דְּרָכָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי: (תְּהִלִּים קמ"ה) "צַדִּיק הוֹי"ה בְּכֹל דְּרָכָיו
 וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו" וְכוּ: (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פִּעְלוֹ כִּי כֹל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
 אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וַיִּשֶׁר הוּא", וְאֶסוּר לְחַקֵּר בְּחֻקֵּיּוֹת מֶה וְלָמָּה וְכו',
 הַגִּיעַ לָהּ דְּבַר כְּזֶה וְכו', כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ
 שְׁמוֹ.

אֲבָל דְּבַר אֶחָד יְכוּלִים לְלַמֵּד מִזֶּה: כָּל אֵלוֹ הַנְּשִׂים שְׁחֹשְׁבוֹת שְׁהָעוֹלָם
 הַפְּקָר וְיְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת מֶה שֶׁהֵן רוֹצוֹת וְכו' וְכו', לַעֲבֹר עַל רְצוֹנֵי יִתְבָּרַךְ,

ולחטא ולעשות שטיות וכו', וכו', צריכות לזכר כי מתקיים אחר כך מה שאמר החכם מכל אדם: (קהלת י"ב י"ד) "כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע", ואמרו חכמינו הקדושים: (כתובות ל) תאני רבי חי'א מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין - ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה - או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק - או טובע בנהר או מת בסרוגכי.

ולכן כל אשה צריכה לחזר בתשובה שלמה, ולהקפיד מאד על השלש מצוות שהזהיר אותן הקדוש-ברוך-הוא, שזה נדה, חלה והדלקת הנה, ואז הוא עת רצון גדול בשמים להאשה, ואם היא מנצלת את הזמן היקר הזה, ומתפללת אליו יתברך, אזי התפלות מתקבלות לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקיוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשוון התשע"ג
 שלום וברכה אל ... נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריף לדעת שכל דבור ודבור של רבנו ז"ל כך הוא פשוטו כמשמעו, העקר לזכר מה שאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קכ"ג) שהעקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי, פרשת שופטים) 'אפלו

אומר לך על ימין שמאל, ועל שמאל ימין תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדורה. וכל זמן שנשאר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא "התקרבות", ולכן אם רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איד מיי א גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, ולכן צריכים לדעת שככה זה פשוטו כמשמעו, לא להיות חכם בעניו, אלא להתמיד בספרי "שיחות הר"ן", "חיי מוהר"ן", שהם שיחותיו הקדושים שרשמם מוהר"ן ת"ז, ועם כל שיחה ושיחה יכולים להיות איש כשר, אפלו בזה שהזהירנו לא לאכל בצל חי וכו', כבר אמרו חכמינו הקדושים (ערויבין כ"ט:): תנו רבנן לא יאכל אדם בצל מפני נחש שבו, ומעשה ברבי חנינא שאכל חצי בצל וחצי נחש שבו, וחלה ונטה למות ובקשו חבריו רחמים עליו וחייה מפני שהשעה צריכה לו; הרי שלף לפניך שזה עצה גם בגשמיות, ומכל שכן שהיה לרבנו ז"ל על זה טעמים ברוחניות וכו' וכו', [אגב אצל אנשי שלומנו אם רוצים לאכל בצל, אזי קדם מטגנים את זה, ובצל ירק - זה כן יכולים לאכל], על כל פנים ראה להתמיד בשיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל, ולקיים כל מה שרק יכולים בתמימות ובפשיטות גמור, ואז לא תתחרט.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תְּקִיחַ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּאֵמֶת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ר"ט) שְׁכַל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינֶם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחֹדֶד. כִּי אִם "אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ... וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרַש"י שֶׁפָּרַשׁ וְאֲשֶׁר "אֵינָנוּ פֹה" -, וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא), וְהֵבֵן וְכִמְהָ פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מֵעַנֵּן זֶה וְרָמַז לָנוּ בְּדַבְּרֵינוּ לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפִרוּשׁוֹ: גַּם לְבָנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ אֵת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה הַפְּסוּק בְּהַתְּלַהְבוֹת גְּדוֹלָה כַּגִּחְלִי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט'): "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ וּלְבָנֵי בְּנֵיךָ" (וְאָמַר בּוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדַּעַר זְאֵלֵט אִיר מוֹדִיעַ זַיִן וּוּאָס דָּא הָאֵט זִיךְ גִּיטְאָן) וְאָמַר בְּרַתָּת וּבְזִיעַ בְּהַתְּלַהְבוֹת נוֹרְאָה: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ וּלְבָנֵי בְּנֵיךָ"; וְלֹא רַק הַשִּׁיחָה בְּחַיֵּי מוֹהֲרָן סִימָן פ"ג, וְהַטַּעַם בְּפִשְׁטוּת: לְמָה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֵת זֶה אַחַר שֶׁסָּפַר אֵת הַסְּפּוּר הַזֶּה, שֵׁשׁ לוֹ שִׁיכוֹת לְהַמְאָמַר בְּ"לְקוּוֹטֵי-מוֹהֲרָן" חֵלֶק א' סִימָן כ'; כִּי שֵׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל אֵת גְּדֹל הַמְרִירוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְעַבֵּר עַל הַנִּשְׁמָה עַד שֶׁתִּקְבַּל מֵהַלֵּב הָעֲלִיוֹן וְכוּ', וְצָרִיךְ לְעַבֵּר עָלֶיהָ הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וְכוּ', וְלִכְּן יִכּוֹל לְהִיטֵת שְׂאֵדָם שְׁלֹא יוֹדַע אֵת זֶה, תִּכְרַךְ וּמֵיד כְּשִׁיתְחִיל לְעַבֵּר עָלָיו מְרִירוֹת וְצְרוּת וְיִסּוּרִים וְכוּ', וְיִתְקַפֵּל וְיִבְרַח וְיֹאמַר שֶׁזֶה לֹא שִׁיךְ אֵלָיו וְכוּ', וְלִכְּן הִדְגִישׁ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכְּדָאִי לְסַפֵּר אֵת זֶה לְבָנָיו, שֶׁיִּדְעוּ שֶׁכֵּף עוֹבֵר עַל כָּל צְדִיק וְצְדִיק לְפָנָיו שֶׁהוּא זֹכֵה לְדַבֵּק אֵת עִצְמוֹ בְּעַצֵּם עֲצָמִיוֹת אֶלְקוּתוֹ וְתִבְרָךְ. וְלִקְבַּל בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מֵהַלֵּב הָעֲלִיוֹן, וְעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ', וְכוּ', וְאִם יִחְזִיק מֵעַמֵּד, לְבִסּוּף יִזְכֶּה לְבְּאוּרֵי וְלִסּוּדוֹת הַתּוֹרָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֶסֶק מֵהַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֶלְקָךְ, אֲדַרְבָּה זֶה כְּפֶרֶת עֲוֹנוֹת, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה פִּטְרַת מִמֶּךָ וְכו', עַל יְדֵי הַעֲלִיבוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים וְכו', הָיִיתָ רוֹקֵד מְרַב שְׂמֵחָה, כִּי לִפְעָמִים נִגְזְרָה עַל מִישֵׁהוּ מִיָּתֵךְ, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן וְכו', וְשׁוֹלְחִים לוֹ בְּמִקּוֹם זֶה בְּזִיוֹן גְּדוֹל, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹן! אֵל תְּשִׁים לֵב עַל כָּל מַה שְׁעָבַר עָלֶיךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק אֶתָּה וְאֶשְׁתָּף תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְכֶם לְחִזּוֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְהַעֲקֹר חִזּוֹק וְאִמְצוֹ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֲנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחִזּוֹק בְּאִמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעִים טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתּוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים! וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ק.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן הַתַּשְׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמִדוּ חֶזֶק שְׁלֵא יִהְיֶה בְּבֵית שְׁלֹכֶם
שׁוֹם אֵינְטֵרְנֵט שִׁיכוֹלִים לְהִסְתַּכֵּל בְּזֶה בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף, וְכֵךְ תֵּאבְדוּ אֶת
הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם, וְחָבֵל מְאֹד!

מֵה אֲמַר לָכֶם! הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֶלְקֵי טוֹבָה,
וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרָאָת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיסָה בּוֹ כְּפִירוֹת
וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֹד, בְּלִקְבְּרֵי וְכו', שְׁבֻזָּה
יְכוּלִים לְרְאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב, עֲרוּם וְזוּהוּם, וּמְאֲמָלִים אֶת עֲצָמָם וְכו',
וְאֶת הַיְלָדִים וְכו', וְלִכְנֵן הָעֵקֶר רְאוּ לְזֶרֶק מִהַבֵּית מַחֲשָׁב, אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֹד,
בְּלִקְבְּרֵי, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סִנְהֶדְרִין מ.ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא
בְּמֵי שְׁעִינְיוֹ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם"
וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְּשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרַח
לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט
בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי
הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְנֵן אֲסוּר
בְּהַחֲלֵט שִׁיחִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל
הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרָאָת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם
שְׁמַאבְדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקֵחַ כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכו', הוּא
כְּבֹר נּוֹפֵל בְּשְׂאוּל תַּחֲתִית וּמַתַּחֲתִיו, וְלִכְנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה
מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

רַק חֶזְקוֹ וְאֲמָצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהוֹזִיָּרוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם - כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכְנֵן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת

נִפְשׁוּ בְשָׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם"; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מִצּוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִפְאוֹן, אֲבָל תִּכְףּ וּמִיד שְׂמֻכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שִׁיחֵיו

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִקְּבֻלְכֶם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּחָה, חֵלֶק ב', סִימָן ג') מִי שֶׁבּוֹרַח מִן הַצָּרָה הוּא פֶקֶח; וְלִכֵּן לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַכְנִס וְלַחֲיוֹת בְּמָקוֹם שֶׁזֶה שׁוֹנֶה מֵהָאִפִּי שְׁלֹכֶם, וּמְכַל הַנְּהִיגוֹתֵיכֶם שֶׁזֶה לְגַמְרֵי אַחֲרָי?! וּבִפְרָט שֶׁהַמָּקוֹם זֶה מְסַפֵּן עִם סִמִּים וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּכָא מִצִּיעָא ע"ח) "מֵאֵן דְּבִישׁ לִיָּה בְּהָאֵי מְתָא יִלְף בְּמֵתָא אַחֲרֵינָא"; מִי שֶׁרַע לוֹ בְּעִיר הַזֶּה, יִלְף בְּעִיר אַחֲרָתָה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְבָרֵר כָּל-כֵּךְ?! תְּקַיְמוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ט"ז): "מִשְׁנֵה מָקוֹם מִשְׁנֵה מְזֵל", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן כ"ג) שְׁנוּי מָקוֹם קוֹרֵעַ גְּזוֹר דִּין.

אָדָם צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁבָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְהַפִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, וְלַהֲתַעֲנֵג מִזִּיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְסִבָּל, וְאִדְרַבָּה אָדָם צְרִיךְ לְרֹאוֹת כְּכֹל שִׁיּוֹתֵר פְּחוֹת לְהַסְתַּבֵּךְ וְכוּ', זֶה יוֹתֵר בְּרִיא וְכוּ', וִיכוּלִים

לְעֵבֶר אֵת זֶה הָעוֹלָם בְּנֵעָם וּבְאֵהָבָה, מֵאֲשֶׁר לָקַחְתָּ לְעִצְמוֹ בְּמוֹ יָדָיו צְרוֹת וַיְסוּרוּם, וְלָכֵן בְּמִצַּב כְּמוֹ שְׁאַתֶּם מִתְאַרִים, תִּבְרָחוּ מִשָּׁם!

בְּעֵינַי לְבוֹא לְגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר, זֶה תְּלוּי בָכֶם, אֲבָל עֲצַתִּי שְׂקִדִּים שְׁאַתֶּם נִכְנָסִים לְגוֹר בְּאִיזָה מְקוֹם, תִּבְדְּקוּ טוֹב טוֹב אִם זֶה מִתְאַיִם לָכֶם, כִּדִּי שְׁלֹא תֵלְכוּ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּמָקוֹם טוֹב לְגוֹר, וְתִהְיוּ הֵכִי מֵאֲשֶׁרִים בְּחַיִּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַכְּב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן הַתַּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל עַד חֲמֵשׁ שָׁנִים שֶׁהָאִשָּׁה יוֹתֵר מְבַגֶּרֶת מֵהַבְּעַל, אֵין בְּזֵה חֲסָרוֹן, אֲבָל לֹא יוֹתֵר.

בְּעֵינַי הַשְּׁנוּי שֵׁיִשׁ בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנֵי וְכו', זֶה יֵשׁ בֵּין כָּל זוּג וְכו', אֵין זוּג אֶחָד שֵׁיִלְכוּ בְּאוֹתוֹ קו, תְּמִיד צָרִיף לְהִיּוֹת בֵּינֵיהֶם אִיזָה חֲלוּקֵי דַעוֹת וְכו', וְעַקֵּר חֲכָמַת הַחַיִּים לְבוֹא לְיַדֵּי פְּשָׁרָה וְלוֹתֵר, וְכָף מְצַלִּיחִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין.

רְאֵה לוֹתֵר וְלֹא לְהִיּוֹת עַקְשָׁן, וְחֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ: (בְּכִמוֹת סג.) "נִחַיִת דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", צָרִיכִים לְרִדֵת מְדֻרְגָה, וְאֵז מוֹצְאִים אֵת הַזּוּוּג.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְאִיר לָךְ אֵת הַמְּזוֹל, וְתִזְכֶּה לְמִצָּא אֵת בֵּת זוּגְךָ מִשְׁרֵשׁ נְשָׁמְתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקבג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְכַרֵּחַ מְצָרוֹת כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (ספּר המדות, אות פחה, חלק ב', סימן ג') "מִי שְׁבוֹרְחַ מִן הַצָּרָה הוּא פֶקֶח"; וְלִכֵּן לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִכְנִס בְּמִטָּה חוּלָה וְכו', וְתִסְבַּל אַחַר כֵּךְ סָבַל שְׁלֵא חִלְמַת עָלְיוֹ!:

אִין שׁוֹם עֵצָה אַחֲרַת לְמִצִּיאַת הַזּוּג, אֲלֵא לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲסוּ וִירַחֲסוּ עָלֶיךָ וְיִזְמִין לְךָ בַּת זּוּגְךָ מִשְׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּה, וְשְׁלֵא תַהֲיֶה נִדְחָה מֵאֶפֶס אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת רְגִיל לֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת בַּת זּוּגְךָ.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת בַּת זּוּגִי, וְאַתָּה בְּעֲצֻמְךָ יוֹדֵעַ שְׁאִנִּי מוֹכֵן כְּכֹר לְהַתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְגִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זּוּגִי, וְאִנִּי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׂמֻחָה, וּבְלֵא תוֹרָה, וּבְלֵא חוּמָה, וּבְלֵא שְׂמִיָּה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאִנִּי מְקַבֵּל עַל עֲצֻמִּי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנֵי זֵהר, תְּקוּנָה י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה, חָזַר וְיַהֲיִבְנָא לֵיהּ בַּת זּוּגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זּוּגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלֵה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקנד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אתם צריכים לבדק את כל המזוזות בביתכם, כי כל הבעיות שיש לבני אדם, ובפרט בילדים וכו', זה מחמת מזוזות פסולות.

אל תלחיצו את הבן שלכם בשום פנים ואפן! אפלו מבגר אם היה נבהל ממשוהו וכו', והיה קשה לו מאד לצאת מזה, מכל שכן ילד בגיל שלוש יש בו פחד, ולכן תראו ללכת אתו בעדינות מאד, ולא לעשות עסק מזה, ולא לדבר מזה, ובמשך הזמן הוא ישכח מזה, רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות פחה. סימן ה') "בצדקה תבטל את הפחד"; ולכן צריכים להכניס בביתכם קפה של צדקה, ובכל יום ובפרט לפני השנה, להכניס כמה פרוטות לצדקה, וזה יבטל את הפחד, וכן אמר רבנו ז"ל: (שם, סימן ט"ז) "הושענות חבוטים מסגלים לבטל הפחד"; והיום יכולים להשיג עלה אחד של הושענא חבוטה מאיזה צדיק, וזה מאד מאד מציל מפחדים יתרים.

הכפל הדבר - בשום פנים ואפן לא ללכת עם יד קשה עם הילד! צריכים להבין אותו ולא לדבר מזה, רק לחזקו, לאמצו לעודדו, ונהפחד יעבר ממילא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי, ותרוי רב נחת דקדשה מהבן הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקכה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲדַרְבֶּה מוּבָא בַפּוֹסְקִים שְׁאֵת הַטְּבַעַת שְׁנוֹתַנִּים לְכַלָּה בַחֲפָה אָסוּר
לְהִיּוֹת חָרוּט עַל זֶה שׁוֹם דְּבַר, רַק תְּהִיָּה טְבַעַת פְּשוּטָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, חֵלֶק ב', סִימָן ח') ה' הִנְעֵשָׂה מִכֶּסֶף
מִסְגָּל לְפָרִיָּה וּרְבִיָּה; וְלִכְנָן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְקִנּוּת לְאִשְׁתּוֹ ה' שֶׁל כֶּסֶף,
וְתַתְּלֶה אֶת זֶה עַל צִוְּאָרָה עִם שְׂרִשְׁרֵת, וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה בְּכָל
חַגִּיּוֹת שֶׁל כֶּסֶף, וְהַמְקוֹר הַזֶּה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה סִגְלָה מְאֹד לְהוֹלְדָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (קַהֲלַת רַבָּה, פְּרִשָׁה ה', סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק: (בְּרֵאשִׁית
י"ז) "וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם", אַבְרָם אֵינוֹ מוֹלִיד,
אַבְרָהָם מוֹלִיד, שְׂרִי אֵינָה יוֹלְדַת, שָׂרָה יוֹלְדַת; הֵינּוּ אַבְרָהָם וְשָׂרָה לֹא הוֹלִידוּ
עַד שְׁלֹא הוֹסִיפוּ לָהֶם ה' בְּשִׁמוֹתֶם, כִּי ה' מִסְגָּל לְהוֹלְדָה, וְלִכְנָן מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים שֶׁתִּקְנֶה לְאִשְׁתּוֹ ה' שֶׁל כֶּסֶף, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל יַעֲצִנּוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקכו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ה) צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת

עצמו מהמדמה ולעלות אל השכל וכו', ואתה צריך לדעת שהדמיון הורס את האדם לגמרי, וכשנדבק באדם שגועון וכו', קשה מאד מאד להוציא ממנו את הדמיונות והשגיונות שלו וכו'.

ולכן הרגל את עצמך לבקש הרבה ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך לצאת מכל הדמיונות שנדבקו בך, כי אדם צריך להיות בטל ומבטל בעיני עצמו, והרגע שזכנס בו איזה ישות וגאות ונדמה לו שהוא נשמה של תנא או אמורא או אפלו של נביא וכו' וכו', זה מראה איך שנדבקו בו כל מיני דמיונות שהורסים לו את החיים וכו' וכו', שלמות של אדם הוא שיהיה מכיר את מקומו, ויזכר היטב היטב את עוונותיו ופגמיו המרבים וכו' וכו', ועל ידי זה לא יבוא לידי ישות וגאות, שמשם באים כל הדמיונות, עד שזכנס באדם כל מיני דמיונות שהורסים לו את כל החיים, וחי בטעיות.

לדעתי, תאמר את התפלה הזו שתקנה מוהרנ"ת ז"ל:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני, שאזכה לשבר ולבטל את כח המדמה שבלב, ולא אלף עוד אחר שרירות לבי הרע, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכחך הגדול, לשבר ולהכניע ולבטל כל התאוות המדמות, וכל הבלבולים וכל המניעות, הבאים מכח המדמה, שהוא כח הבהמיות. ולא אעשה עוד מעשה בהמה, ויתבטלו ממני כל תאוות הבהמיות, ולא אהיה עוד "כסוס כפרד אין הבין. ועיר פרא אדם יולד", ואזכה לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדושה, ותעלני מהרה מן המדמה אל השכל דקדושה:

חוס וחנני, ורחם עלי שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדושה. ויקום ויתרומם ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה. ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדושה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל. ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת

אַלֵּהוּתָךְ עַד שְׁאֲזַכֶּה לְקִנּוּת בְּשִׁכְלֵי חֲדוּשִׁים וּבְנִינִים שְׁלָמִים בַּתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וּבַעֲבוּדַת יְהוָה וּבַהֲשָׁגוֹת אֱלֹהוֹת:

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַנּוּנֵי בַחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
וּמַחֵל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים. וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְשִׁבֵר
וּלְכַטֵּל אֶת הַכַּחַם הַמְדַמָּה שֶׁבְּלִבִּי שֶׁהוּא שְׁרִירוֹת לִבִּי, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה
לְשִׁבֵר וּלְכַטֵּל כָּל הַתְּאוּרוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת. וְאֲזַכֶּה לַעֲלוֹת אֶל הַשִּׁכְלֵי דַקְדָּשָׁה
חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה. וְתַעֲזֹרְנִי לְהַכִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת,
וּלְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שִׁכְלֵי מַכַּח אֶל הַפֶּעַל עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג שִׁכְלֵי הַנִּקְנָה
בַּקְדָּשָׁה וּבִטְהָרָה. וְאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג חֲדוּשֵׁי דְאוּרִיתָא אֲמִתִּים וְהֲשָׁגוֹת
חֲדוּשׁוֹת דַּקְדָּשָׁה בְּכָל עֵת וְעַתָּה:

וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁלֵא אַחִיָּה בְּדַמְיוֹן שֶׁכָּבֵר הַגַּעַתִּי לְאַיִזָּה מְדַרְגָּה,
כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת גְּרִיעוֹת מַעֲשֵׂי שַׁחֲטָאֵתִי, עֲוִיתִי, פְּשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ
זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְּבַלְּבַל מַחִי וְדַעַתִּי לְגַמְרִי, וְנִדְּבַק בִּי כָּל
מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת שֶׁל שְׂוָא וְשִׁקְרָה, וְאֲנִי חַי בְּדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד, עַד
שֶׁנִּדְּמָה לִּי שְׂאֵנִי בַּעַל מְדַרְגָּה וּבַעַל הַשְּׂגָה, וּכְבֹר זְכִיתִי לְרֹאוֹת מְרֹאוֹת
וְחֲזִיוֹנוֹת וּנְשָׁמוֹת נִדְּבָקוּ בִּי, שְׂאֵלוֹ הַדְּמִיּוֹנוֹת בָּאִים מִחַטָּאֵי הַמְּרַבִּים,
וְלָכֵן זָכַנְתִּי לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלִהְיוֹת מַכִּיר אֶת מְקוּמִי בְּאַמֶּת,
עַד שְׁאֲזַכֶּה לְנַקּוֹת אֶת עַצְמִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְהִרְהוּרִים רְעִים
וְדַמִּיּוֹנוֹת וְהַבְּלִים שֶׁנִּדְּבָקִים בִּי מִחֲמַת עוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וְאֲזַכֶּה לְהַפְּלִל
בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקבוז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, וְהַעֲקֵר תְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְהַזוּלָת, וְזֶה נֶפֶר שֶׁהוּא מִזְרַע אֲבָרְהָם, כִּי יֵשׁ אֲצֵל כָּל אָדָם טֵבַע שֶׁל אֲכֻזְרִיּוֹת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד') וְצְרִיכִים לְשֹׁבֵר אֶת מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוּלָת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "חָבִיב עָלַי חֶסֶד, שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלֵמָה לִפְנֵי אֱלֹהִים עוֹלוֹת"; וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁעוֹסֵק בְּחֶסֶד עִם הַזּוּלָת, כִּי, לְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּה, הַסֵּמ"ך מ"ם מְכַנֵּס בְּאָדָם אֲכֻזְרִיּוֹת שֶׁיִּתְאַכְזֹר עַל הַזּוּלָת בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וּבְזֶה הוּא מְנַתֵּק אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל כֶּף חָבֵל וְכוּ', כִּי יְהוּדֵי אֲמַתִּי נִמְדָד כְּפִי הַחֶסֶד שֶׁבּוֹ, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר: (ספר המדות, אות זכות אבות, סימן ג') הַגּוֹמֵל חֶסְדִּים אֵין צְרִיךְ לְזֻכּוֹת אֲבוֹת; כִּי זֶה בְּעֲצֻמוֹ הַזְּכוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵנְחָנוּ מוֹצְאִים שְׁבַתְחַלַּת הַבְּרִיאָה קִטְרָגוֹ הַמְּלֹאכִים עַל בְּרִית הָאָדָם, כַּמְאָמְרָם ז"ל: (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן: "בְּשַׁעֵה שֶׁבָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֹאכִים כַּתּוֹת כַּתּוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים: "יִבְרָא", וּמֵהֶם אוֹמְרִים: "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמַר: "יִבְרָא", שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכֵּן מִסְרִיתִי אֶת נַפְשִׁי וְעַדִּין אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁקֵּהֲלַתְנּוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, יִהְיֶה רַק חֶסֶד, וּבְכָל הַדּוֹרוֹת רְאוּ אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵיוּ גּוֹמְלֵי חֶסְדִּים עִם הַזּוּלָת, רַק חֲזָקוֹ וְאֲמִצּוֹ וְעוֹדְדוֹ וְשִׂמְחוֹ אֶת כָּל הַנְּשַׁבְּרֵי לֵב, שֶׁאֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

נָא וְנָא תִקַּח מֵהַמְּשֻׁרָד קַפַּת צְדָקָה "קָרַן הַצְּדִיק", וְתַכְנִיס בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שֵׁישָׁאֵר מִמֶּךָ, וְזֶה יִלְוֶה אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (שְׁעִיָה נ"ח ח') "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה", וּבְכָל רֵאשׁ חֲדָשׁ תְּבִיא אֶת קַפַּת הַצְּדָקָה אֶל הַמְּשֻׁרָד, וְהֵם מְדוּחִים לִי בְּדִיוֹק לְמִי יֵשׁ לוֹ קֶפֶה וְכַמָּה מְכַנֵּסִים וְכוּ', וְאֵין אֲתָה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מֵה אֵילוּ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזְרוּ לָךְ בְּעֵת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרָף וּמְבִטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת

שְׁבָרָא הָאָדָם מְעוּוּנוּתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (תנא דבי אליהו רבה, פֶּרֶק י')
 "אֵינן לָךְ סַם חַיִּים לְמִלְאָךְ הַמָּוֶת אֲלֵא מִדַּת הַצְּדָקָה בְּלִבְדִּי", וְלִמָּה אָדָם לֹא
 נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שְׁצָרִיךְ לָתֵת בְּפַעַם אַחַת סָכוּם גָּדוֹל, וּמִחֲמַת שְׂאִין לוֹ
 אָזִי יְכוּל לַעֲבֹר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׂזֵה מִצְוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנְּחַת
 תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ', וְכוּ', וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׂבֻזָּה שְׁנוֹתָן בְּכָל יוֹם
 כְּמָה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה קִיָּם מִצְוֹת צְדָקָה, הִיָּה שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ לָתֵת כָּל יוֹם כְּמָה
 פְּרוּטוֹת, וּבִפְרֻט לְפָנֵי הַתְּפִלָּה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') "רַבִּי
 אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מִצְּלִי אֲמַר דְּכֹתִיב (תהלים י"ז ט"ו) 'אֲנִי בְּצַדִּק
 אֲחִיזָה פָּנֶיךָ'", וְכֵן בְּעֵת הָאֲכָל הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד לָתֵת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת
 מִצְוָה, וּבִפְרֻט קִדְּם שְׂיוּצָאִים לְדָרְךְ אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן
 ל"א) צְרִיכִים לָתֵן צְדָקָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹר עַל הַדָּרְךְ מִכָּל מִינֵי יְסוּרִים, וְלִכְּן
 אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
 בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה, וְתַהֲלֵה לְאֵל, עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ אֲנִי מַחְזִיק אֶת כָּל הַהוּצָאוֹת
 שֶׁל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת וְכוּ', וְהַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל וְכוּ', וְאֵת בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תַּהֲיָה בְּטָלָן! חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֶׁךָ
 וְרֵאזָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, אֶפְלוּ שְׂהַחֲסַרְתָּ אֶתְמוֹל
 וְכוּ', וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה מִחֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת הַדָּף שֶׁל הַיּוֹם
 תִּרְאָה לְלַמֵּד וְאֶפְלוּ לְגַרְסֵי, כִּי אֵינן עוֹד טוֹב מְדַף גְּמָרָא, וְזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם
 מִכָּל רַע, וְאֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂתַּחֲוֶס וְתִרְחַס עַל עֲצָמְךָ, וְתַעֲשֵׂה כָּל מַה שְּׂרַק
 בִּיכְלִתְךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְגַרְסֵי בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה חַיּוֹת
 לְהַנְפִּישׁ וְשְׂמִירָה לְאָדָם, וְעַל כָּלֵם הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה, וְתַשְׁיַח
 וְתַסְפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יְתַבְּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֵׂה רָשָׁם
 לְמַעֲלָה, וְרַבֵּנוּ ז"ל בְּקֵשׁ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂזֵה
 הַמִּפְתַּח בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְּרָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת
 גְּמוּר, וְאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְרַק זֶה מְדַבֵּיק אֶת הַנְּשִׁמָּה
 אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵךְ נוֹהֲגִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַמְקַרְבִּים בְּלָב
 וְנַפְשׁ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, מִהַרְגַע שְׂפוֹת־חַיִּים אֶת הַעֵינַיִם וְכוּ', כְּשִׂמְתְּעוֹרְרִים מִהַשְׁנָה
 וְכוּ', עַד הַרְגַע שְׂסוּגְרִים אֶת הַעֵינַיִם וְכוּ', כְּשִׂהוּלְכִים לִישׁוֹן וְכוּ', מְדַבְּרִים עִמּוֹ
 יְתַבְּרָה, אִיפָה שְׂרַק הוֹלְכִים, וְאִיפָה שְׂרַק בָּאִים, תְּמִיד מְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתַבְּרָה.

בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלָל, וְזֶה חַיִּי גַן עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכַעֲשֵׁן שְׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲדָם מְגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַקְיָם אֶת כָּל זֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיחָה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לְבוֹא הַלֵּילָה לַלַּיִל שְׁמִחָה, שְׁנוֹהֲגוֹת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, לְהִתְאַסֵּף בְּלִיל רֵאשׁוֹן וּבְלִיל שְׁלִישִׁי בְּאוֹלָם הַשְּׁמִחוֹת, לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָן וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזְּיוֹלָת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהַבִּיא מֵה שְׁיֹתֵר וְיֹתֵר נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל מִכָּל זֶה, אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁמִחָה, בְּשִׁבִיל זֶה הַזְּהִירָנוּ רַבְנוּ ז"ל כָּל-כָּךְ עַל מַדַּת הַשְּׁמִחָה, עַד כְּדֵי כָךְ שְׁאֲמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה תָּמִיד, וְלִהְיֵת גָּבֵר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחַמַּת קִלְקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁמִחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "לְפִי שְׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׁשִׂמְחָה הַיּוֹם שְׂמִחָה לְמַחָר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחָר, לְפִי שְׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם"; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתָּמִיד תִּהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלָּה, כִּי אִין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת

ובכפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם יותר ויותר יפה, שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', ובפרט שעכשו אני מתקין מזגנים, וזה עולה לי הון תועפות וכו', ולכן תראי לקחת קפת צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, ולהכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ובכל ראש חודש תביאי את הקפת צדקה להמשרד, שהם מדווחים לי בדיוק מי יש לו קפה, וכמה הכניסו וכו' וכו', וכן אם את יכולה להכניס קפת צדקה אצל משפחתך וקרוביך וכו', שגם בן יצטרפו בזה, אין למעלה מזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריון", לומר לך: מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, ומי יתן שכל אשה תחלק קפות "קרן הצדיק" אצל בני המשפחה, ופעם בחדש להביא את זה להמשרד, ואז נוכל להרחיב את כל הפעילות של קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה ושל חסד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקכט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פה ארשם לך מפמה מקומות ומפמה ספרים בענין בארה של מרים.

כְּרַשׁ"י שֶׁבֶת (דף לה.) כְּתַב: "בְּאַרְהַ שֶׁל מְרִים שֶׁהִיָּה מִתְגַּלְגַּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בְּזִכּוֹתֶיהָ שֶׁל מְרִים, דְּכִתִּיב: (בְּמִדְבָּר כ') "וַתִּמָּת שֵׁם מְרִים". וְסִמֵּךְ לִיה: "וְלֹא הָיָה מִים לְעֵדָה".

בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא (בְּמִדְבָּר) מְפָרֵשׁ כְּרַשׁ"י שֶׁהִבְאֵר עֲצֻמוֹ נִתְגַּלְגַּל, שְׁאָמְרוּ שֵׁם הָיְתָה הַבְּאֵר עֲשׂוּיָה כְּמִין סֶלַע כְּמִין כְּנֹרֶת, וְהָיְתָה מִתְגַּלְגַּלֶּת וּבָאָה עִמָּהֶן בְּמַסְעוֹת, כִּיּוֹן שֶׁהָיוּ הַדְּגָלִים חוֹנֵינִי וְהַמְשַׁכֵּן עוֹמֵד, הָיָה אוֹתוֹ הַסֶּלַע בָּא וְיוֹשֵׁב לוֹ בְּחִצְרֵי אֶהָל מוֹעֵד, וְהַנְּשִׂאִים בָּאִין וְעוֹמְדִין עַל גְּבֵה וְאוֹמְרִים: "עָלִי בָּאֵר עֲנוּ לָהּ", וְהָיְתָה עוֹלָה.

בְּמִדְרַשׁ רַבָּה שִׁיר הַשִּׁירִים: (פְּרָשָׁה ד' סִימָן כ"ז) הַבְּאֵר הָיְתָה מַעְלָה לָהֶם מִיַּנִּי דְשֵׂאִים, מִיַּנִּי זְרַעוֹנִים, מִיַּנִּי אֵילָנוֹת, תִּדְעַ לָךְ שֶׁהוּא כֵּן שְׁכִינִין שְׁמַתָּה מְרִים וּפְסוּקָה הַבְּאֵר, מָה הָיוּ אוֹמְרִים: (בְּמִדְבָּר כ') "לֹא מְקוֹם זְרַע וְתֵאנָה וְגִפְוִן".

בְּשֶׁבֶת (דף לה.) הוֹבֵא: אָמַר רַבִּי חֲזִיא הַרוּצָה לְרֵאוֹת בְּאַרְהַ שֶׁל מְרִים, יַעֲלֶה לְרֵאשׁ הַכְּרַמֶּל וְיִצְפֶּה וְיִרְאֶה כְּמִין כְּבָרָה בַּיָּם, וְזוֹ הִיא בְּאַרְהַ שֶׁל מְרִים, פֶּרֶשׁ רַשׁ"י שֵׁם, כְּרַמֶּל - הַר שֶׁעַל שְׂפַת הַיָּם, וְחִמָּה סְמוּךְ לְשִׁקְיַעְתָּה נְרֵאִית עַל רֵאשֵׁי הַהָרִים, וּבְכַדֵּי שִׁירָד וְיִטְבֵּל וְיַעֲלֶה הָיוּ לֵילָה. כְּמִין כְּבָרָה - סֶלַע עָגֵל וְעֲשׂוּי כְּכְבָּרָה.

בִּירוּשְׁלָמִי מַסְכַּת כְּתוּבוֹת (דף ס"ז.) אָמְרוּ: "וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן". אָמַר רַבִּי חֲזִיא בַר אַבָּא: "כָּל מִי שֶׁהוּא עוֹלָה לְהַר הַיְשִׁימוֹן וְרָאָה כְּמִין כְּבָרָה קִטְנָה בַּיָּם טְבָרְיָה, זֶה הִיא בְּאַרְהַ שֶׁל מְרִים".

רַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל בְּשַׁעַר הַגְּלִילִים (הַקְּדָמָה ל"ז) כְּתַב, בְּלִכְתָּךְ דְּרָךְ יָם טְבָרְיָה אֶל חַמֵּי טְבָרְיָה, בְּאִמְצַע הַדְּרָךְ מִמֶּשׁ, בְּמְקוֹם שֵׁישׁ דְּקָלִים בְּשֶׁפֶת הַיָּם הַהוּא, מְכוּוֹן כְּנֶגֶד מְגִדָּל אֶחָד אֲשֶׁר בְּרֵאשׁ הַהָר, שֵׁם הוּא בְּאַרְהַ שֶׁל מְרִים.

בְּסִפּוּר "פְּרִי עֵץ חַיִּים" (שַׁעַר הַנְּהַגַת הַלְמוּד, פָּרָק א') הִבִּיא, כְּשֶׁהָיָה הָרַב רַבִּי חַיִּים בָּא אֶצֶל הָרַב לְלַמֵּד הַיְמָנוֹ זֹאת הַחֻכְמָה, אָז כָּל מַה שֶׁלָּמַד מִמֶּנּוּ הָיָה שׁוֹכַח וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיג שׁוּם דָּבָר, עַד שֶׁהִלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד לְטְבָרְיָה, וְהָרַב ז"ל הוֹלִיךְ לְהָרַב רַבִּי חַיִּים בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁל טְבָרְיָה בְּסִפְיָה קִטְנָה שֶׁהָיְתָה שֵׁם,

וּכְשֶׁהָיוּ הוֹלְכִים בְּתוֹךְ הַיָּם נִגַּד הַעֲמוּדֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת הַיְשָׁן, לָקַח הָרַב ז"ל כְּלֵי אֶחָד וּמָלֵא אוֹתוֹ מֵיִם מִבֵּין הַעֲמוּדִים, וְהָיָה מְשַׁקָּה לְהָרַב רַבֵּי חַיִּים ז"ל וְאָמַר לוֹ: "עַכְשָׁו תִּשְׁיַג הַחֲכָמָה הַרְבֵּה, כִּי הַמַּיִם שֶׁשְּׁתִּיתָ הָיוּ מִבְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים", וּמִשָּׁם וְאֵילָף הִתְחִיל לִכְנֹס בְּחֲכָמָה זוֹ.

בְּיַלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (קַהֲלַת, רַמְזוֹ תַתְקַע"ב) הוֹבֵא: "מַעֲשֵׂה בְּמִכָּה שְׁחִין אֶחָד, שְׂרִיר לְטַבֵּל בֵּימָה שֶׁל טְבָרְיָה, וְאַרְעַת שְׁעֵתָא וּטְפַת בְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים וְאַתְרַפֵּי, וְכֵן הוֹבֵא הַדְּבָר בְּמִדְרָשׁ רַבָּה (וַיִּקְרָא פְרָשָׁה כ"ב סִימָן ד') מַעֲשֵׂה בְּמִכָּה שְׁחִין אֶחָד שְׂרִיר לְטַבֵּל בְּטְבָרְיָא וְאַרְעַת שְׁעֵתָא וּטְפַת לְבִירָא דְמְרִים וְאַסְחֵי וְאַיִתְסִי, וְהֵיכֵן הִיא בְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים? אָמַר רַבֵּי חַיָּא בַר אָבָא כְּתִיב (בְּמִדְבָר כ"א) "וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן" - שְׁכַל מִי שֶׁהוּא עוֹלָה עַל רֹאשׁ הַר יְשִׁימוֹן וְרוֹאֶה כְּמִין כְּבֵרָה קְטַנָּה בַּיָּם טְבָרְיָא זוֹ הִיא בְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים, אָמַר רַבֵּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי שְׁעֵרוּתָא רַבָּנָן וְהוּא מְכוּנָא כָּל קַבִּיל תְּרַעֵי מְצִיעֵיָא דְכְּנִישְׁתָּא עֵתִיקָא דְטְבָרְיָא.

ב"כֵל בּו" (הַלְכוֹת מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְהוֹבֵא ב"בֵּית יוֹסֵף, אֵרַח חַיִּים, סִימָן רצ"ט) הֵבִיא: וְנִהְיֶה הַנְּשִׁים לְדָלוֹת מֵיִם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת תְּכַף שֶׁשְׁמַעוֹ בְּרַכּוֹ, שְׁמַצִּינוּ בְּהַגְדָּה שְׁבָאֵרֶה שֶׁל מְרִים בֵּימָה שֶׁל טְבָרְיָה, וְכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת מִחֲזִירִין עַל כָּל הַמַּעֲיָנוֹת וְעַל כָּל הַבְּאֵרוֹת, וְכָל מִי שֶׁהוּא חוֹלָה וְיִזְדַּמֵּן לוֹ מַיִם וְיִשְׁתֶּה, אֶפְלוּ כָּל גּוֹפּוֹ מִכָּה שְׁחִין מִיָּד מִתְרַפָּא מִכָּל תַּחֲלוּאֵיו, וּמַעֲשֵׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה מִכָּה שְׁחִין, וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ שׁוֹאֲכַת מַיִם בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת שְׁמָא תִזְדַּמֵּן לָהּ בְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים, וְהֵנָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אַחַת הִלְכָה וְהִתְעַכְבָּה יוֹתֵר מֵדָא, וְנִזְדַּמֵּן לָהּ בְּאֵרֶה שֶׁל מְרִים, מְלֵאָה כְּדָה מֵאוֹתָן הַמַּיִם, כִּיִּן שְׁבָאָה אֶצֶל בְּעֵלָה כְּעַס עָלֶיהָ, וּמֵרַב כְּעִסוֹ נִפְלָה כְּדָה מִשְׁכָּמָה וְתִשְׁבֵּר הַכַּד, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁנִּתְּזוּ הַמַּיִם נִרְפָּא הַשְּׁחִין, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמִים, רַגְזָן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֵלָא רַגְזָנוּתוֹ.

הַבְּאֵר הָיְתָה בְּזִכּוֹת מְרִים, (תַּעֲנִית ט:) שְׁמִסְרָה אֶת נַפְשָׁה עֲבוּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הִיא הָיְתָה מֵהַמִּילָדוֹת הַעֲבָרִיּוֹת, וְשִׁכְרָה עַל כֵּף שְׁמִסְרָה אֶת נַפְשָׁה עֲבוּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זְכָתָה שְׁבִזְכוּתָהּ הָיָה מַיִם לְשִׁתוֹת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עליך לדעת כי טבע של כל אדם שנמשך תמיד אל העצבות והמרירות והדכאון וכו', ובפרטיות נשים ביותר, כי האדם יש בו ד' יסודות: אש, רוח, מים, עפר, שמשם באים כל המדות רעות, "אש" - משם נובע הפעס, "רוח" - משם נובע הדברים בטלים, סתם לפטפט כל היום לשון הרע, רכילות ליצנות, "מים" - משם נובע כל התאוות, הן תאות נאוף וממון, כבוד ואכילה וכו', "עפר" - משם נובע העצבות והמרירות והדכאון, ואמר רבנו ז"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) שביותר יש באדם כח העפר, ולכן הוא נמשך אל העצבות והדכאון, ובפרט מי שעובר צרות ויסורים מפגעי הזמן, ובפרט פרטיות אשה עוברת ביותר דכאונות ופחדים, הן מבעלה, הן מצער עבור והלדה וצער גדול ילדים, והן העל שיש עליה וכו'.

ומזה בא לך ועוד נשים שתמיד נמשכות אל העצבות והמרירות והדכאון, ואמר רבנו ז"ל שהעקר הוא שמחה, וצריכים למסר את נפשו להיות רק בשמחה, וזה בא לאדם קשה יותר מכל העבודות שבעולם, וצריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה עם כל הפחות, ובזה נמדדת גדלת האדם, שאינו נשבר מפגעי וממקרי הזמן, אלא עומד חזק כמו עמוד ברזל ואינו נופל.

מה אמר לך! חזקי ואמצי מאד מאד, אל תתני שבעלך ישפיל אותך! דעי לך שגם לך יש זכויות לחיות, אזי תקומי ותעמדי על הזכויות שלך, את

צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲשֶׁה פַּקְחִית, שְׁתַּמִּיד תִּהְיִי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה וְחִיּוּף עַל הַפְּנִים, אֲפֹלוּ שִׁישְׁפִּילוּ אוֹתָךְ הֵן בְּעֶלְךָ וְהֵן חִבְרוֹתֶיךָ וְכוּ', אֵת תְּמִיד תִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְחִיּוּף עַל פְּנֵיךָ, וְזֶה יִנְצַח אֶת כָּל־ם, כִּי רַק מִי שֶׁהוּא תְּמִיד עֶצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ', יְכוּלִים לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אָבֵל מִי שְׁתַּמִּיד בְּשִׂמְחָה וְחִיּוּף עַל הַפְּנִים הוּא הַגְּבוּר, וְלוֹ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם רַע בְּשׁוּם פְּנִים רֵאפֵן .

אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים סוּד זֶה, אֲשֶׁר עָקֵר הַנְּצַחֵן בְּהַחֲיִים בְּזֶה הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּשִׂמְחָה וְחִיּוּף עַל הַפְּנִים, הָיוּ תְּמִיד עוֹשִׂים זֹאת, אֵין חֶרֶב וְחַנִּית יוֹתֵר חֲזָקָה כְּמוֹ הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲיִיף עַל הַפְּנִים, שְׂזָה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַשׁוֹנְאִים וְכוּ', וְאֵלוּ שְׂרוּצִים לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֶיךָ וְכוּ', אֲפֹלוּ בְּעֶלְךָ, הִרְגַע שֶׁהָאֲשֶׁה רַק שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה וְחִיּוּף עַל הַפְּנִים, הַצַּד הַשְּׂנִי נִשְׁבֵּר אוֹ מִתְפּוֹצֵץ מִקְנָאָה וְכוּ', וְכִלְל זֶה תַּקְחִי בְּיָדֶיךָ: מִי שְׁתַּמִּיד שְׂמֵחַ וּמְחִיף וְכוּ', הוּא הַמְּנַצֵּחַ! וְאֲפֹלוּ מִבְּפָנִים מֵרַם מְאֹד מִפְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָסוּר שִׁירָאוּ אֶת זֶה עַל הַפְּנִים וְכוּ', מִי שֶׁיְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה הוּא הַמְּנַצֵּחַ וְהַמְּאֲשֵׁר בְּחַיָּיו.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמֵר מֵרַבּוּי אוֹר אֲשֶׁר מְבִיא אַחַר כֶּף רַבּוּי חֶשֶׁף וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, כְּשֶׁאָדָם שֹׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ צְמֻצוּם, כִּי כָל הַרַבּוּי אוֹר, בָּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. הדין היומי של היום שבת מ"א, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות גמ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשון התשע"ג
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתצמצם את עצמך, מספיק סבלת בחייה, היית כבר הרבה פעמים בבית סהר וסבלת מה שסבלת וכו' וכו', למה אתה צריך להתערב בענינים שלא שיכים אליך?! שב בפנה שלך ותלמד בכל יום בהתמדה רבה מאד הרבה דפים גמרא, והרבה פרקים משניות, כי יש לך הרבה מה לתקן על העבר שלך, ובזמן הפנוי תצא להפצה ואל תבלבל את עצמך! ואם תלך בצורה כזו לא להשפיל את אשתך ולא להתערב, אזי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, הלואי שתתחיל לצית אותי, ולא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּקִלָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן! תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם
לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמְר", כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"א, אֲתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֲרַר וּלְשַׁעֲרַר מֵהַ זֶה לְלַמַּד
בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה
עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אֹרִיאֵל, שְׁהֵם
רְאִישֵׁי תִבּוֹת גְּמֻרִיא', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרְט, כִּי דָף
גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

נָא וְנָא תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדַבּוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתַאֲרַר
וְאִין לְשַׁעֲרַר כְּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֵא מְטַעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּקִלָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ
יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם בְּכַתִּיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, וְכָל כֶּף חֶבֶל לָךְ שְׂאֵתָה יְכוּל לְהַתְפַּרְנֵס בְּכַבוֹד, וּמָה גַם שׁוֹה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְטֹלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגַרְסֵי אֵינִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמְר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת מ"א, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאַל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאַל, שְׁהֵם רֵאשֵׁי תִבּוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְצִיַת אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שְׂמֻצְטְרָפִים עוֹד וְעוֹד אֲבָרְכִים לְכוּלֵּל "שׁוֹמְרִים לְבַקָּר", אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂנַצְלִיחַ בְּגְדוֹל, וּבִזְכוּת זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְכִכֵּל שִׂיאֵמְרוּ תְהִלִּים, כֶּף יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, כִּי תְהִלִּים זֶה דְּבַר גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים רוֹאִים נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְלִכֵּן תְּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַפֶּחַ הַזֶּה, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם בְּעִוּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגַרְסֵי אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת מ"א, אֲתָה לֹא יִכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יָדֵי אַרְבָּעָה מְלַאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוּת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְטַפֵּל בְּהַבְעֵיָה שְׁנַתְהוּתָה וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂמִתְקוּן כָּל הַדִּינִים עַל יָדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

בְּעֵינַי "יָד אֱלִיעֶזֶר", הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר מְטַפֵּל כְּכַר בְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב שֶׁלֹּא כָּל הָאֲבָרְכִים לְקַחוּ אֶת הַמִּכְבָּד, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְכַתֵּב לָהֶם מִכְתָּב לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָם.

אני מקווה שקבלת את המסר בענין הספרים שאתה רוצה לקנות לי, ותשואת חן לך על זה.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשוון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בענין השדוף שמתקדם עם בנכם היקר לי מאד ... נרו יאיר, כי הוא באמת בחור יוצא מן הכלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל ילך בקלות ובשמחה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם שתרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדרבה אם את יכולה לחזק ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, זה יהיה אצלי השמחה הכי גדולה, והעקר לדבר אתן שלא לדבר לשון הרע מאחת על השנייה, ובפרט שאני שומע עכשו שעל כל השאלות בשו"ת ברסלב, מתחילות לזרק אחת על השנייה וכו' וכו', כאלו מוהרא"ש כתב

אַתָּה זֶה עָבוּר זֹאת אוֹ עָבוּר זֹאת וְכוּ', זֶה לֹא הֶעֱנִינִי שֶׁל אַף אֶחָד, וְזֶה לֹא צָרִיךְ לַעֲרֹב אֶת אַף אֶחָד! כָּל אֶחָד שִׁידָאג בְּשִׁבְלֵו, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִצְאִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁלָּךְ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

לְדַעֲתִי, הֵבֵן שֶׁלָּךְ מְכָרַח לְהַכְנִס בְּמַסְגֶּרֶת וּלְלַמֵּד בִּ"דִמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", כִּי לֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּב כִּכָּה בְּלִי כְּלוּם, בְּלִי מַעַשׂ וְכוּ' וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ לְרִצּוֹת לְקַבֵּל שֵׁם טוֹב, זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכָּה, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמַסְגֶּרֶת וּלְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה וְכֵךְ יִהְיֶה לוֹ שֵׁם טוֹב, וְאִם תִּהְיֶה פְּקָחִים תְּעוּדְדוֹ וְתִשְׁמַחוּ אוֹתוֹ עַל הָרַעֲיוֹן הַזֶּה, וְאִם לֹא תִהְיֶה פְּקָחִים, אֲזִי תֵאכְלוּ אֶת זֶה בְּגִדּוֹל! כִּי אַף בַּחוּרָה לֹא תִקַּח בְּחוּרָה שֶׁהוּא לֹא בְּמַסְגֶּרֶת, כִּי גַם אַתָּם לֹא הִייתֶם לוֹקָחִים בְּחוּרָה שְׁלֹא בְּמַסְגֶּרֶת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתֵּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק וְלַחֲזֹק אוֹתוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים מִכֶּם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.
הַמְּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִמֵּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

הַשְּׁאַלָּה שֶׁלָּךְ כְּבָר שְׁאַלוּ אֶת רַבְּנֵי ו"ל (עֵינִי חֲמֵי מוֹהֲר"ן, סִימָן מ') אֶחָד שְׁאַל

אותו אם אֶפְשֶׁר שִׁיְהִיָּה הַצְּדִיק גָּדוֹל בְּמַעֲלָה, אֶף עַל פִּי שְׂאִין רוֹאִין מִמֶּנּוּ יְגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת בְּאַתְגְּלִיא כְּמוֹ שְׂרוֹאִין מִצְדִּיק אַחַר שְׁעוֹשֶׂה בְּאַתְגְּלִיא עִבּוּדוֹת קְדוּשׁוֹת, שְׁמִתְפַּלֵּל בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ'. הַשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: בּוֹדְאֵי אֶפְשֶׁר וְיָכוֹל לֵהִיּוֹת שֶׁזֶה הַצְּדִיק, שְׁמִסְתִּיר עֲצוּמוֹ, וְאִין רוֹאִין מִמֶּנּוּ בְּאַתְגְּלִיא עִבּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, הוּא גָּדוֹל בְּמַעֲלָה יוֹתֵר מִזֶּה הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּאַתְגְּלִיא. כִּי יֵשׁ שְׁנֵי שְׁמוֹת: שֵׁם הַיְיִ"ה, וְשֵׁם אֲדֹנָי, וְשֵׁם הַיְיִ"ה בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר, כִּי אֲסוּר לְקַרֹּת אוֹתוֹ, אֲבָל שֵׁם אֲדֹנָי בְּאַתְגְּלִיא, וּבּוֹדְאֵי שֵׁם הַיְיִ"ה גָּדוֹל יוֹתֵר הַרְבֵּה מִשֵּׁם אֲדֹנָי. וְאִזּוֹ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל אֵת הַמְּאָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמ"ג) "דַּע שֶׁיֵּשׁ צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד, שְׂאִין הָעוֹלָם יָכוֹל לְסַבֵּל קְדָשְׁתּוֹ, עַל כֵּן הוּא מִתְעַלֵּם מְאֹד, וְאִין רוֹאִים מִמֶּנּוּ שׁוּם קְדָשָׁה וּפְרִישׁוֹת יִתְרָה, זֶה מִחֻמַּת גְּדֹל קְדָשְׁתּוֹ מְאֹד". וְזֶה בְּחִינּוֹת: (יְדִים פָּרָק ג') "כָּל הַשִּׁירִים קְדָשׁ, וְשִׁיר הַשִּׁירִים - קְדָשׁ קְדָשִׁים", נִמְצָא שֶׁשִּׁיר הַשִּׁירִים הוּא קְדוֹשׁ מְאֹד יוֹתֵר הַרְבֵּה מִכָּל הַסְּפָרִים, וְהִנֵּה מְצִינּוֹ שֶׁשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, חֵבֵר שְׁלֹשָׁה סְפָרִים: מִשְׁלֵי, קִהְלֵת וְשִׁיר הַשִּׁירִים, וּבְאֻמַּת מִשְׁלֵי וְקִהְלֵת הֵם כְּלָם מְלֵאִים מוֹסֵר וִירְאֵת שְׁמִים מְאֹד. וּמְצִינּוֹ בָּהֶם תְּבוֹת קְדָשָׁה וְטְהָרָה כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל בְּשִׁיר הַשִּׁירִים אֵינּוּ נִמְצָא תְבוֹת קְדָשָׁה וְטְהָרָה כָּלֵל, פּוֹק עֵינַי וְתִשְׁכַּח, שֶׁבְּכָל סֵפֶר שִׁיר הַשִּׁירִים אִין נִמְצָא שֵׁם בְּכָל הַסְּפָר שׁוּם תְּבוֹת קְדָשׁ וְטְהוֹר. וְזֶה מִחֻמַּת גְּדֹל עֲצָם קְדָשְׁתּוֹ אֵינָם רוֹאִים שֵׁם שׁוּם קְדָשָׁה. עַל כֵּן אֵינּוּ נִמְצָא שֵׁם תְּבוֹת קְדָשָׁה וְטְהָרָה כָּלֵל, עֵינַי שֵׁם, הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ שֶׁכָּכֵל שְׂאֵדָם יוֹתֵר גְּבוּהָ וְכוּ', וְיוֹתֵר בָּטֵל וּמְבֹטֵל בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', עַד שֶׁנִּכְלָל בְּעֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲדַרְבֵּה - אֲצִלּוֹ לֹא רוֹאִים שׁוּם דָּבָר, אֲלֵא תְּכִלִּית הַהֶפֶךְ רוֹאִים אֲצִלּוֹ וְכוּ', כִּי מֵרַב פִּשְׁטוּתוֹ וְכוּ', לֹא רוֹאִים אֲצִלּוֹ כְּלוּם, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל: "הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פִּשְׁטוּת בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת וְכוּ', כִּי מֵאֲחַר שֶׁהוּא אִין סוֹף, לֹא שִׁיךְ בּוֹ שׁוּם צוּרָה וְדַמּוּת וּמִרְאָה וְכוּ'".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשֶׁן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ
לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

יֵשׁ לְךָ בְּעֵינַי רְצִינִית וְכו', אֲבָל לְדַעְתִּי, כָּל בְּעֵינַי יְכוּלִים לְפַתֵּר עַל יְדֵי
הַדְּבָרוֹת וְכו', אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר פֶּעַם וּלְתַמִּיד לְבַעַלְךָ שֶׁכָּף לֹא יְכוּלִים לְחַיֹּת
בְּיַחַד! אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁהַבַּעַל יְקַלֵּל אֶת אִשְׁתּוֹ בְּקַלְלוֹת קָשׁוֹת וְכו', וַיִּשְׁפִּיל אֶת
אִשְׁתּוֹ עַד עָפָר וְכו', וְכִשְׁנֹכְנֵס בַּעֲצָבִים הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל
אִשְׁתּוֹ וְכו', אֵין דְּבַר כְּזֶה! לְאִשָּׁה יֵשׁ אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלֶה וְכו', וְאֲדַרְבֶּה, רַבְּנֵי
ז"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְכָף מוּבָא בְּדִבְרֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן,
סִימָן רס"ד) הַזְּהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: "הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים
צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מֵאֲדִיָּהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשְׁר
יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֹאֲבֵם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנֵים הַקָּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד
מְאֹד וְכו' וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּר, וּלְכַבֵּדָם". וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא מִצֵּעַא נ"ט) "אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ", [תְּכַבְּדוּ
וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת ס"ג) 'דִּינֵנו
שְׁמַגְדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא, וְלִכְּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם
מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ,
וְאֵם הוּא רוֹצֵה לְהַיּוֹת מְקָרָב אֶל רַבְּנֵי ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבַר הַרְאִשׁוֹן
לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוּבָנִים.

אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְבַעַלְךָ בְּעֵת שֶׁהוּא רְגוּעַ, שְׂאֵת לֹא
יְכוּלָה לְחַיֹּת עִמוֹ בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁמִּתְפָּרַע וְנִכְנָס בְּכַעַס וּבְרַצִּיחָה, וּמוֹצִיא אֶת
כָּל הַעֲצָבִים עָלָיְךָ, וְאֵנִי בְּטוֹחַ אֲשֶׁר: (קַהֲלַת ט' י"ו) "דְּבַרֵּי חַכְמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים
מִזְעַקַת מוֹשֵׁל בְּכַסְיִים", וְאוֹמֵר: (מִשְׁלֵי כ"ה ט"ו) "בְּאֶרֶץ אֲפִים יִפְתָּה קֶצֶן
וְלִשׁוֹן רְכָה תִּשְׁבֵּר גְּרָם", אִם מְדַבְּרִים בְּנַחַת, בְּלִשׁוֹן רְכָה, וּמְסַבִּירִים הֵיטֵב
לְהַבַּעַל שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְחַיֹּת כְּכֹה, אֵנִי בְּטוֹחַ שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה.

עַם כָּל זֹאת עָלִי לוֹמֵר לְךָ שְׂאֵת בְּעָלְךָ לֹא שְׁמַעְתִּי וְכו', וְאֵנִי תַמִּיד אוֹהֵב

לְשִׁמְעַת אֶת שְׁנֵי הַצְּדִידִים וְכוּ', כִּי אָסוּר לְשִׁמְעַת רַק צֵד אֶחָד, מִשּׁוּם (סִנְהֶדְרִין ז'): "שְׁמַע בֵּין אַחֲיֶיכֶם וּשְׁפֹטֵתֶם" - אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, אֲזַהְרֶה לְבֵית דִּין שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קִדָּם שְׂיִבּוֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, וְאֲזַהְרֶה לְבַעַל דִּין שְׁלֹא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קִדָּם שְׂיִבּוֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מִכְרַח לְהַטִּיף גַּם לְךָ מוֹסֵר, אֶת צְרִיכָה לְהֵבִין שְׂאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי רַגְלִים, וְהִיא יְכוּלָה לְנַצֵּל אֶת זֶה לְטוֹב אוֹ לְהַפְּךָ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מִשְׁלֵי י"ד א') "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵיתָה וְאוֹלֵת בְּיַדֶּיהָ תִּהְרַסְנָו", אִשָּׁה יְכוּלָה מְאֹד מְאֹד לְעַצְבֵּן אֶת בַּעְלָהּ, וְאִפְלוּ לֹא שָׁמָּה לֵב אֶל מָה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה וְכוּ', הַבַּעַל עוֹבֵד קֶשֶׁה מְאֹד כָּל הַיּוֹם, וְסוֹבֵל עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת, שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ' וְכוּ', מִהַבַּעַל הַבֵּית שְׁלוֹ וְכוּ', אוֹ מִהַקּוֹנִים וְכוּ', מִשְׁפִּילִים אוֹתוֹ וְכוּ', אוֹ שִׁישׁ שֶׁם דְּחֻקוֹת עֲצוּמָה וְכוּ', וְהוּא חֲזִיב הַרְבֵּה חוֹבוֹת וְכוּ', וְהוּא מְסַבֵּף בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים וְכוּ', אִשָּׁה חֲכָמָה צְרִיכָה אֲז לְחֻזַק וְלַעֲוֹדָד וּלְשִׁמְחָת אֶת בַּעְלָהּ, וְלִתֵּת לוֹ גְבוּי וְגַב חֻזַק, וְאֲז יִתְקַיֵּם: (מִשְׁלֵי כ"ז י"ט) "כַּמַּיִם הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "כַּמַּיִם הַלְלוּ הַפְּנִים שְׂאִתָּה מְרָאֶה לְתוֹכֵן הֵן מְרָאוֹת לָךְ. כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם חֲבֵרוֹ לְפִי מָה שְׂאָדָם יוֹדַע שֶׁחֲבֵרוֹ אוֹהֵבוֹ - כֵּן הוּא מְרָאֶה לוֹ פָּנִים"; וְלִכֵּן לְמָה אֶת לֹא מְנַסֶּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיו בְּשִׂמְחָה, וְאֲז תִּרְאֵי אֵיזָה בַעַל אַחַר יִהְיֶה לָךְ?! מִי יוֹדַע אֵילוּ מַלְיָם דּוֹקְרָנוּיּוֹת אֶת אוֹמְרַת לוֹ וְכוּ', שְׂזָה מוֹצִיא אוֹתוֹ מִשׁוּוֵי מִשְׁקַל וְכוּ', וּמְאֻבֵּד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו וְכוּ', אִשָּׁה פְּקֻחִית צְרִיכָה תְּמִיד לְחֻזַק, לַעֲוֹדָד וּלְשִׁמְחָת אֶת הַבַּעַל, וְאֲז גַּם הַבַּעַל מְחֻזַק וּמְעוֹדָד וּמְשִׁמְחָת אֶת אִשְׁתּוֹ, הַחַיִּים הוֹלְכִים דוֹ סְטָרֵי וְכוּ', כְּשִׁנוֹתָנִים מְקַבְּלִים וְכוּ'.

וְלִכֵּן דַּעֲי לָךְ שְׂאִין טוֹב מִהַשְּׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (עֲקָצִין פָּרָק ג') "לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי מְחֻזַק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׂנֵאָמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) 'הַרְוֵיָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַרְוֵיָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְעַל כֵּן תִּשְׁתַּנֵּי אֶת וְכוּ', וְאֲז תִּרְאֵי אֵיזָה בַעַל טוֹב יִהְיֶה לָךְ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב מָה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') "אִי אִפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אִפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אִפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמָקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרִכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם

מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הַיְינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלוּ יִכְנָסוּ בְּלִבָּהּ, וְהַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית יִחְזְרוּ בֵּינֵיכֶם בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁהָיָה תַּחַת הַחֶפֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֵלֶקךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ בְּעַל נִפְלְאוֹ, וַיֵּשׁ לָכֶם אַרְבָּעָה יְלָדִים שֶׁהֵם הַמִּתְנַוֵּת הַכִּי יְפוֹת וְהַכִּי יְקָרוֹת, שָׂרָק יְכוּלִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם אַתֶּם מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכִבֵּר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן, סימָן קע"ז) שָׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מַגְדִּילַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַגְדִּילְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזוּ הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִי כִּי גָדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - "אִם לֹא שְׂמֵחִים עִם רַבְּנוּ ז"ל, הֲרִי זֶה פָּגַם בְּאֻמוֹנַת חַכְמֵיִם", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ שָׂרָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְלָכֵן רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה שְׂאִתֶּם מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כְּזֶה.

עֲכָשׁוּ בְּעִנְיַן הַחֻבּוֹת וְכוּ', שִׁישׁ לָכֶם נוֹשִׁים וְכוּ', וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְצַאֵת מִהַמְצַב הַזֶּה וְכוּ', הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֲנִי מְכַרַח לְהוֹדִיעַ לָכֶם שְׂאִסוּר לְפַל בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבְקַטְנוֹת הַמוֹחִין בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּנִי, וּמְכַל שְׂכָן שְׂאִסוּר לְהַתְיָאֵשׁ, אַתֶּם מְכַרְחִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמֵחָ", וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל

להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן תראו רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: 'במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואכזרנים ומלאים חובות?!' אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו: (גדרים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (חלין ז): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין מלמעלה"; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה: "האדם הזה הוא תמיד שמח!" ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ממון, סימן פ"ג) "אמונה הוא טוב לפרנסה"; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתחו לכם כל צנורי השפע והפרנסה, ותוכלו לשלם את כל החובות שלכם, כי הרגע שאדם שש ושמח, על ידי זה זוכה לשוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן י') "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הדבר השני: אנחנו צריכים לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם - כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שאצריכין להמתין לישועת השם ולכלי דחוק את השעצה (עריבין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דחוק את השעצה שיהיה

דוֹקָא תַּכְפָּה, הִיָּה צָרִיף לְלוֹוֹת לְעַצְמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב עַד שֶׁהִיָּה מְכָרְחָ לִּהְיוֹת נוֹסֵעַ וּמְטֻלָּט. כְּמוֹ שְׁאָנּוּ יוֹדְעִים עֲנִיָּן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַעַע עַל הַמְדִינָה מִחֶמֶת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעַלֵי חוּבוֹת, וְעֲנִיָּן זֶה צָרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין לְלַמֵּד עַצְמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֶפְלוּ בְּעַלֵי בָתִים וְעִשְׂרִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֶפְלוּ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצָרִיף לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעוּט וְלִהְנַהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמָן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שֶׁצָּרִיף מִלְּבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אִף עַל פִּי שֶׁמְכָרְחָ לוֹ אֵל יִדְחַק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְקִיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב, אִף יִמְתִּין עַד שֶׁיָּבֹא עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דִּחַק אֶפְלוּ בְּמִזְנוּת, וְכָל שְׂכָן בְּמִלְּבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לִהְיוֹת בְּעַל חוּב. וּמוֹטָב שִׁיְהִיָּה בְּעַל חוּב לְעַצְמוֹ אוֹ לְבְנֵי בֵּיתוֹ בְּמִלְּבוּשִׁים מִלִּהְיוֹת בְּעַל חוּב לְהַחֲנוּנֵי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִיָּי פְּרִנְסָה צָרִיכִין לְהִמְתִּין עַד שֶׁיָּבֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעִתּוֹ", וְזֶה לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק לְשֹׁמֵר עַל לְהִבָּא לֹא לְהַכְנִס בְּחוּבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּצְאֹו מְכָל הַצָּרוֹת וְהַחוּבוֹת שֶׁלְכֶם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

בְּעֲנִיָּן לְבֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל וְכוּ', זֶה צָרִיכָה לִהְיוֹת הַהַחְלָטָה שֶׁלְכֶם וְכוּ', וּכְדָאֵי לְכֶם לְבֹא וְלִהְתַּרְשֵׁם מִהַמְקוֹם וְכוּ', מִהַקְּהֵלָה וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְהַכְרִיחַ אֶת אִף אֶחָד לְבֹא לְגוֹר שָׁמָּה, אֲלֵא כָּל אֶחָד כְּפִי הַטַּעַם וְהַרְצוֹן שֶׁלוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכִּבֵּר תְּבֹאוּ אֵל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמג.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ח חשון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אחד צלצל אלי והוא התעקש למה כתבתי עליו מה שכתבתי בענין ראש השנה שמכרחים להיות באומן, וזה היה הרצון של רבנו ז"ל, ואי אפשר לשנות את דבוריו על כל הון דעלמא, אלא אם הוא אנס רחמנא פטריה, כך מי שרק מאמין ברבנו ז"ל מכרח להיות בראש השנה באומן, וכך אמר בפרוש: (ת"י מוה"ר, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר? כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה! והזהיר לעשות פרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו - לא יחסר איש! ומי שזוכה להיות על ראש השנה - ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה; ולא שיהיה לשנות את הדבור הזה בשום פנים ואפן, יהיה מי שיהיה ויהיה מה שיהיה וכו' וכו'.

קדם כל לא הזכרתי שום שם וכו', אלא כתבתי איך יכול אברך פגום וכו', להתערב בענין נורא ונפלא מאד, שרבנו ז"ל מסר את נפשו חלבו ודמו, שמו וכל מהותו וכו' וכו', עבור ראש השנה, עד שהשיג את מעלת ראש השנה, ואמר (ת"י מוה"ר, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי.

ואני חוזר ומדגיש שלא הזכרתי שום שם של אדם פרטי, אלא אברך פגום וכו', ועוד פעם אני מקים מה שאמר דוד המלך: (תהלים קי"ט מ"ו) "ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש", שכל אברך שמעז לדבר נגד

ראש השנה של רבנו ז"ל, הוא פגום ביותר וכו', יכולים להגיד שאני לא מבין וכו', אני לא יודע וכו', אני לא מחזיק מזה וכו', אבל לברר שטות ודמיון כזה שרבנו ז"ל נמצא בהר ציון אצל דוד המלך, וכבר לא נמצא באומן וכו', אין זה אלא דמיון אחד גדול, וכבר אמר רבנו ז"ל כשהסמ"ך מ"ם רוצה לקחת את עצמו על איש כשר, הוא מדביק בו דמיון כמו דבוק וכו', ולכן אין זה בכלל: "המלבין פני חברו ברבים", כמו שהוא רצה לומר, אדרבה, מאחר שלא מזכירים את השם שלו, מה הוא רוצה?! ומי אומר שזה עליו?! אין זה אלא כמו שאמר הצמח צדק זי"ע, אני כובען שמקצועו הוא עשית כובעים, ומי שמלביש את הכובע ומתאים לו, הכובע הזה זה שלו, ולכן גם אני עם המכתבים שאני כותב לפלוני או לאלמוני או לפלונית או לאלמונית, זה לא הענין של אף אחד להתערב למי כתבתי את זה וכו', ואם אדם כל-כך מענין למי כתבתי את זה?! עליו לדעת שכתבתי את זה בשבילו.

עכשו בענין להחטיא את הרבים, אמרו חכמינו הקדושים: (פנהדרין ק"ז) "חוטא ומחטיא את הרבים - אין מספיקין בידו לעשות תשובה"; אחד שנסע כבר כמה שנים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, ופתאום נכנס בו דמיון שרבנו ז"ל כבר לא נמצא שמה, אלא הוא נמצא בהר ציון אצל דוד המלך, וגורם שאחרים גם כן כבר לא יסעו על ראש השנה לרבנו ז"ל באומן, אין לה חוטא יותר גדול מזה! ובמקום לקלל כשמעוררים אותו על האמת, שאי אפשר להטות מדברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל כי הוא זה, עליו לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים: (מדרש אגדה) "החוטא ומחטיא את הרבים קובר אשתו ובניו"; ולכן צריכים מאד מאד לשמר על הלשון, ומכל שכן לא לקלל, כי כך אמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות קללה, סימן ו') "סוף שקללת חנם ישוב על המקלל"; ואמר: (שם, חלק ב', סימן א') אדם הרגיל בקללות, הוא מעולם התהו, וכן להפך - הרגיל בכרכה הוא מעולם התקון.

ועכשו מה שהוא אמר שאני מתנגד על רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל, (בעל מחבר "באור הלכותים") פה אני מעתיק לה אות באות מה שכתב רבי אברהם ז"ל בעצמו בספרו "כוכבי אור" (חלק אנשי מוהר"ן) וזה לשונו שם אות באות:

"ועתה למען אחי ורעי אדברה נא גם איזה דבורים ממוהרנ"ת ז"ל

הַמְנַחִים כָּעֵת בְּזִכְרוֹנִי, שֶׁשְׁמַעְתִּי מֵאָבִי ז"ל (הַרְיֵנִי כִּפְרַת מִשְׁכָּבוֹ) וּמַעַט אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִשָּׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

א, אָמַר פְּעַם אַחַת לְבָנוּ ר' יִצְחָק ז"ל מִטּוֹלְטִישִׁין שְׁלֹא יִסַּע לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר שָׁם בְּקִבְעוֹת, עַד שִׁיְהִיָּה בֶן שְׁשִׁים שָׁנָה [וְהַמּוֹכֵן הָיָה מִדְּבָרֵינוּ הַקְדוּשִׁים שָׂאֵף עַל פִּי שִׁישִׁיבַת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה מַעֲלָתָהּ מְאֹד, וְכַמוֹכָא בְּסִפְרֵי אַדְמו"ר זצ"ל, אָבֵל כְּכֹר אָמַר אַדְמו"ר זצ"ל עַל הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, שָׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, כְּמוֹכָא ב"חֵי מוֹהֲר"ן, וְגַם כָּל קִדְשַׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ, כְּמוֹכֵן בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימֵן מ' וְגַם מוֹכֵן וּמְבַאֵר בְּדִבְרֵי אַדְמו"ר זצ"ל שֶׁשְׁשֶׁנְּתוּסָךְ רַק נִפְשׁ אַחַת לְהַקְבוּץ שְׁלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזוּ נִתְרַבֵּין הַבְּתִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה אֶלְף אֶלְפֵי וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים עַד אֵין שְׁעוּר, וְעֵין בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת נְזָקֵי שְׁכָנִים הַלְכָה ד' שָׂאִין עָרֵף לְהַעֲבֹדָה שִׁיעֲבַד הָאָדָם בְּפָנָיו עֲצָמוּ, אֶפְלוּ כָּל הַיּוֹם נִגְדַּד נִקְדָּה אַחַת שְׁעוּשָׁה כְּשֶׁמְצַטְרֵךְ וְכוּ', עֵין שָׁם, וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁגְּדוֹלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחִיָּהֶם, וְכָל אֲשֶׁר גְּדָלָה וְשָׁגְבָה רוּמָמוֹתוֹ וְהַתְּעַלּוֹתוֹ שֶׁל אַדְמו"ר זצ"ל, כֵּן גְּדָלוֹ וְשָׁגְבוֹ גַם הַתְּקוּנִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים כְּמְבַאֵר בְּדִבְרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּהַלְכוֹת גְּבוּיֹת חוֹב מֵהַלְקוּחוֹת, הַלְכָה ה', אוֹת י"ד, עֵין שָׁם].

ב, עַל אוֹדוֹת אֶסְפְּתָנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה, אָמַר פְּעַם אַחַת לְבָנוּ ר' יִצְחָק ז"ל הַנִּלְבָּזָה הַלְשׁוֹן: "אֲנִי מְקוּהָ שִׁיתְקִים הַדְּבַר עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל צְדָק, אָבֵל אֵף עַל פִּי כֵן מִי יוֹדַע, חַס וְשְׁלוֹם, מֵהַ שִׁיעֲבַר בְּזֵה (מִגְדָּל וְעֵצִים הַקְּטָרוּיִגִים הַמְתַּעֲוֵרִים וּמִתְגַּבְּרִים עַל זֶה בְּכָל עַת) אוּלַי, חַס וְשְׁלוֹם, יִמְנְעוּ וְלֹא יִנְיָחוּ חַס וְשְׁלוֹם בְּשׁוּם אֶפֶן לְבוֹא לְשָׁם, זָאג אִיךְ דִּיר זְאֵלְסֵט תְּמִיד זֵיין רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין אוּמֵן, [אֲנִי אוּמֵר לָךְ שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמֵן], עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה זְאֵלְסֵט זִיךְ שֶׁטְעֵלְךָ אֶפְלוּ אֵין מְאָרֶק [עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה תַּעֲמַד אֶפְלוּ בְּאֶמְצַע הַשּׁוּק], בְּאִיזָה מְקוֹם שְׂרוּאִים מִשָּׁם בֵּית צִיוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְהִיא שֶׁם הַעֲשָׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים, וְאַחַר כֵּן תִּתְפַּלֵּל שָׁם בְּאוּמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶפְלוּ בְּאִיזָה עֲזָרָה (פְּאֵלִישׁ) שֶׁל בֵּית הַמְּדְרָשׁ, וְכֵן תִּתְנַהֵּג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

ג, עוֹד אָמַר פְּעַם אַחַת אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוּמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שָׂאֵם

הִיָּתָה הַדֶּרֶךְ לְשֵׁם מְחַפָּה בְּסִינִים הִיָּתִי רוּחַשׁ עַל יְדֵי וְרַגְלֵי כְּדֵי לְבֹא לְשֵׁם
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

ה, שְׁמַעְתִּי מֵרַבִּי נַחֲמָן בְּרַבִּי שְׁכָנָא ז"ל שֶׁשָּׁמַע לְעִנְיָן נְסִיעַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
וְכוּ', וְהִיּוֹצֵא מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שְׁכָל נְסִיעָה וְנְסִיעָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה
לָהּ חֵלֶק בְּקֶץ הַגָּאֻלָּה.

(אָמַר הַמַּלְקוּט, שְׁמַעְתִּי שֶׁפַּעַם אַחַת בְּלִילָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
בְּאוּמָן אַחַר תְּפִלַּת עֲרֵבִית, וְהוּא הָאָרִיף מְאֹד בְּתַפְלָתוֹ, וְאַחַר הַתְּפִלָּה נִתְּלַהֵב
מְאֹד וְאָמַר לְאֲנָשָׁיו, כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ נִתְקַבְּצִים לְכָאן - בְּוִדְאֵי גַם רַבְּנֵנוּ ז"ל אֲתָנוּ
פַּה בִּיחֻד, וְכִשְׂרַבְּנוּ ז"ל פַּה בְּוִדְאֵי כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים הֵם גַּם כֵּן אֲתָנוּ פַּה,
וְצַעַק בְּקוּלוֹ: "אִיךָ גְּלִיִּיב אַזּוֹי מִמֶּשׁ אִיךָ זַעַה זַי [אֲנִי מֵאֲמִין בְּזֵה, וְאֲנִי רוֹאֶה
אוֹתָם].

כָּל זֶה מוּבָא אוֹת בְּאוֹת ב"כּוֹכְבֵי אוּר" חֵלֶק אֲנָשֵׁי מוֹהֲרָן, שְׁכַתְּבָם רַבִּי
אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל בְּעֶצְמוֹ, עִכְשָׁו אֲנִי שׁוֹאֵל מִי חוֹלֵק עַל רַבִּי אַבְרָהָם
ז"ל, אֲנִי?! אוֹ אֶחָד בְּעַל דְּמִיּוֹן שְׁנֹכְנֵס לוֹ דְּמִיּוֹן שְׂרַבְּנוּ ז"ל כְּבָר לֹא נִמְצָא
בְּאוּמָן, אֲלֹא נִמְצָא בְּהַר צִיּוֹן אֲצֵל דּוֹד הַמְּלֶךְ?!

וְלָכֵן אִיךָ יְכוּלִים לְסַלֵּף אֶת דְּבָרֵי רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל? בְּשַׁעָה
שְׂזֵה הַכְּתָב יָד שְׁלוֹ, וְהַעֲתִיקָם רַבִּי אֶלְטֵר טַעֲפִלִּיקֶעֶר ז"ל, (שֵׁם ב"כּוֹכְבֵי אוּר",
חֵלֶק אֲנָשֵׁי מוֹהֲרָן)?

וְלָכֵן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ שְׂאִין לְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם רְשׁוֹת לְחַלֵּק עַל דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מַעֲלַת הַבָּא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכַתֵּב מוֹהֲרָנִת
ז"ל (חֲזִי מוֹהֲרָן, סִימָן ת"ח) וְזֵה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁדָּבַר אֶז
עִמָּנוּ לְמַדְּנוּ כַּמָּה דְּבָרִים. לְמַדְּנוּ עוֹד הַפַּעַם עֲצָם גְּדֹל הַחַיִּיב לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁיִּדְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּה, אֵף עַל פִּי כֵּן מֵרַבּוּי דְּבָרָיו
הַקְּדוּשִׁים אֶז בְּזֵה, וּמִתְּנוּעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֶז, הַבִּינּוּ עֲצָם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאינ דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר המניעות מדבר שבקדשה, בפרט המניעות מלהיות על ראש השנה שצריכים לשברם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפלו אם הוא ז"ל בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה, חלילה להסתכל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

וענין זה נוגע למה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות י): 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו' כמו שפרש רש"י. והוא מדברי חכמינו הקדושים על פסוק: (במדבר כ"ב) "לך עם האנשים", וכן בשלוח מרגלים שהכרח משה רבנו בעצמו לשלחם, אף על פי שבאמת רצונו לא היה כלל בזה. וענין זה ראינו מרבנו ז"ל כמה פעמים, בפרט בענין ראש השנה שהיו אנשים שהיו להם מניעות מלהיות אצלו על ראש השנה, ושאלו אותו בעצמו והשיב להם שלא יהיו על ראש השנה. והתחילו להתעקש, הלא שמענו מכם גדל האזהרה להיות אצלכם על ראש השנה, ועשה עצמו כמקפיד עליהם וגער בהם שלא ידברו יותר, וכן עשו ולא באו על ראש השנה. ואף על פי כן אנחנו זכינו להיות רגילים לעמד לפניו. ושמענו והבננו ברמז ובפרוש שפנימיות רצונו אינו נוחה בזה כלל, רק הוא מכרח לומר להם כך מחמת ששואלים אותו על זה. ויש בזה הרבה לספר, [כמובא (שיחות הר"ן, ר"ד) כשאדם שואל להצדיק אם לעשות דבר שיש בו מסירות נפש בשביל השם יתברך, הוא ראוי לו להשיב ולצוות עליו שלא לעשות. ואף על פי כן השואל אין צריך לקיים דבריו, ואמר אז רבנו ז"ל כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקיים, רק כשמצוה שלא לפע על ראש השנה אצלו, זה אין צריך לקיים וכו', עין שם].

וכן הוא נוהג לדורות שפשואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב לאו, אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת

לְאַמְתּוֹ, צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלֵי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עַיִן שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהַר"ן
כָּל זֹאת בְּאַרְיֵכוֹת.

הֵן אַמְתּוֹ אַתָּה מִתְקַתֵּק אֶת הַמְּכַתְּבִים, אַבְּל כְּשֶׁשְׁלַחְתִּי אוֹתְךָ הַחוּצָה, לֹא
הָיִיתְךָ צָרִיף לְעַמֵּד תַּחַת הַדְּלֵת וְלִשְׁמַע מֵה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר, כִּי זֶה לֹא יִפֶּה וְכוּ', עַם
כָּל זֹאת אִם כָּבֵר שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', וְיַעַן שֶׁזֶה דְּבַר הַנוֹגֵעַ בִּיסוּד חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב,
שְׂאֵנִי שְׁלוּמֵנוּ מְסָרוּ אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לְךָ
עַל כָּל פְּנִים הַקְּצוּר מֵה שְׁדַבַּרְתִּי.

וּמִי יִתֵּן שְׂיָקִים: (זְכַרְיָה ח' י"ט) "וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ".

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרְוֵ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מֵה אִמַר לְךָ! בְּעֵינַי שְׂדוּכִים כָּבֵר כְּתַבְתִּי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְהַהֲכַרְח
לְחֹזֵר וְלְהַעֲתִיק לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּן.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת ג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא",
צְרִיכִים לְרַדֵּת מְדַרְגָּה, וְאֵז מוֹצְאִים אֶת הַזּוּג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחֹזֵר אוּ בְּחֹרֶה
הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוּ אֶת זֶה וְכוּ', "אֲנִי
הָכִי חָסֵם וְהָכִי יִפֶּה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה?!!" אוּ: "אֲנִי הָכִי חֲכָמָה וְהָכִי יִפֶּה וְהָכִי
מִשְׁפַּלְתְךָ וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה?!!" וְהֵם מְסַתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שֶׁלָּהֶם כְּפִי
הַדְּמִיּוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיָבוּאוּ
לָהֶם זוּג מִשְׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסַתּוֹבְבִים
וְיוֹצְאִים לְפַגְּשׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׂיָבוּא אֵלַי עַל סוּס לְבָן
עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשֶׁבִיל זֶה הַבְּחֹזֵר אוּ הַבְּחֹרֶה מְחַפְּשִׁים עַד שְׂיוֹלֵד

זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה: (יבמות סג) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל-כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

דע לך שאסור להתיאש, ותעשה כל מה שביקלתך ויותר מיכלתך לותר וכו', להסכים לשדוף שיציעו לך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה י"ז, סימן ב') תני רבי יעקב: "כל שאין לו אשה שרוי בלא טובה, בלא עזר, בלא שמחה, בלא ברכה, בלא כפרה, בלא טובה, לא טוב היות האדם לבדו, בלא עזר שנאמר: (בראשית ב' י"ח) "אעשה לו עזר כנגדו", בלא שמחה, שנאמר: (דברים י"ז) "ושמחת אתה וביתך", בלא כפרה, שנאמר: (ויקרא ט"ו) "וכפר בעדו ובעד ביתו", בלא ברכה שנאמר: (יחזקאל מ"ד) "להניח ברכה אל ביתך", רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי אמר: אף בלא שלום, שנאמר: (שמואל א' כ"ה) "ואתה שלום וביתך שלום", רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי אמר: אף בלא חיים, שנאמר: (קהלת ט') "ראה חיים עם אשה אשר אהבת", רבי חי' בר גמדיא אמר: אף אינו אדם שלם, שנאמר: (בראשית ה' ב') "ויברך אתם ויקרא את שמם אדם" - שניהם כאחד קרויים אדם.

עצתי אמונה שתהיה רגיל לומר בכל יום את התפלה הזו, ותראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא:

רבונו של עולם, חוס וחסל עלי וזכני למצא את בת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר, תקון י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה

שְׁלָמָה, וְלִכְּנַן תְּזַמִּין לִי אֶת בַּת זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

גַּם דַּע לָךְ שֵׁיִשׁ קִנְטֵרס "מְצִיאַת הַזִּוּוּג", וּמִי שְׁאוּמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֵׁם אַרְבָּעִים יוֹם, וּמְכַל שְׁכָן כְּשִׁמוּרִיד דְּמַעוֹת בְּעֵת אֲמִירַת הַתְּפִלוֹת, יִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוּוּגוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵיה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (כְּתוּבוֹת נט.) "הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדַי שְׁעָמוּם" (שְׁגָעוֹן) וְלַיָּדַי זְמָה, וְלִכְּנַן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד עֲסוּקָה בְּמִשְׁהוֹ, וְזֶה יָבִיא לָךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, חֲבַל מְאֹד שֶׁתְּבַלִּי אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ בְּשִׁטִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", אִין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם מִלְּלֶכֶת בְּטַל.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כְּגוֹן פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לְלֶכֶת בְּבֵית חוֹלִים וְלִקְיָם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, אֲשֶׁר אִין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, שְׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (גְּדָרִים מ.) "כָּל הַמְּבַקֵּר אֶת הַחוּלָה נִצּוֹל מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם"; וְאָמְרוּ: (סוֹטָה י"ד.) "הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִּקֵּר חוֹלִים, אֶף אֶתָּה בִּקֵּר חוֹלִים"; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַעֲלַת הַמִּצְוָה הַגְּדוּלָה הַזֶּה לְבִקֵּר חוֹלִים וְלְדַבֵּר עַל לְבָם, וְכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְבִקֵּר שְׁכֵנוֹת גְּלוּמוֹדוֹת

שְׁבִשְׁכּוֹנָה שְׁלָךְ, וְלִדְבַר עַל לִבְּךָ דְבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, דְבוּרֵי אַמוּנָה, וְזֶה מְצוּה
גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאחֲזוּ בָּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵּךְ שְׁאֵת בִּיתֵּךְ עוֹז,
וְתוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל מִינֵי סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שְׁמֻדְבִּיק בְּךָ
הַסִּמְ"ך מ"ם יִמַּח שָׁמוֹ, כִּי עַל יְדֵי פֶגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלְךָ, בּוֹרְאִים קְלֹפוֹת
וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם מְצַעְרִים אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרַכּוֹת ו.) תִּנְיָא אַבָּא
בְּנִימִין אוֹמֵר אֲלֵמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵינַי לְרֵאוֹת - אֵינן כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוֹד
מִפְּנֵי הַמְזִיקִין, אָמַר אַבְיֵי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִינָן וְקִימֵי עַלְן כִּי כִסְלָא לְאַגִּיא,
אָמַר רַב הוּנָא: כָּל חַד וְחַד מִינָן אֲלֵפָא מִשְׁמַאֲלִיה וּרְבַבְתָּא מִימִינִיה; אָדָם
שְׁחָטָא בְּחָטָא שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא קְלֹפוֹת וּמִשְׁחִיתִים לְאַלְפִים
וְלִרְבּוֹת שְׁמֻסְבָּבִים אוֹתוֹ לְיָמִין וּלְשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינן הָעֵינַי שֶׁל הָאָדָם
רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ', וְהֵם אֲשֶׁר מְצַעְרִים אֶת הָאָדָם מְאֹד מְאֹד, וּמְכַנְּסִים בְּאָדָם
מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת וְכוּ', עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', וְהַעֲקֵר חִלְשׁוֹת הַדַּעַת שִׁיְחַלֵּשׁ
דַּעַתוֹ מִכָּל דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינן דְּבָר שֶׁיְכוּל לְשַׁרְף אֶת כָּל הַקְּלֹפוֹת הָאֵלוֹ
שֶׁבְּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו כְּמוֹ הַשְּׂמֻחָה, כִּי כִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (תְּצַוָּה כ"ד:)
תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תִּתְאַה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וְרֵא הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֶדֶת
לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֲקָרִי אֲבָן טְבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת
שְׁנִקְרָאת מִגְּנֻט] וְעֲלֵמָא עֲלֵאָה לֹא יְהִיב לִיה, אֲלֵא כְּגוֹוְנָא דְּאִיהוּ קִימָא,
[וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֲלֵא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמֻטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא

בְּנֵהִירוֹ דְאֵנְפִין מִתְתָּא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֵחִים מִלְמַטָּה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיה מְלַעֲלָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מְלַמְעֵלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קְיָמָא בְּעַצִּיבוֹ, [וְאָבֵל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה] יְהִבִין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיָּה. [אֲזִי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינָם] כְּגוֹוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הוֹי"ה בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֶּת עָלָיו שְׂמִיחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נִמְי הָאִי עֲלָמָא תְתָאָה, כְּגוֹוֹנָא דְאִיָּה אֲתַעְטָרַת הֵכִי אֲמִשִׁיךְ מְלַעֲלָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּף מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן כְּשְׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כֹּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמִיחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן! וְאִף שְׂאָנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, תְּשַׁתְּדֵל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כֹּל הַכַּחוֹת, וְאֲזַ תְּרַאֶה שְׂכָל מוֹזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְלִבְךָ.

דַּע לֶךְ שֶׁהַחַת"ם סוֹפֵר זִי"ע - הָעִידוֹ עָלָיו תְּלַמִּידוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ מִמֶּנּוּ לֹא פַעַם אַחַת שְׂמִיּוֹם עֹמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ שְׂפָךְ דְּמַעוֹת כְּמִים בַּעַת תְּפִלְתּוֹ שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְהָיָה רוּחֵץ אֶת פָּנָיו עִם הַדְּמַעוֹת וְכוּ', תְּתַאֵר לְעַצְמָךְ צְדִיק קְדוֹשׁ כְּזֶה, שֶׁהָיָה תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָעֲלִיּוֹן רַבִּי נִתַּן אֲדָלָר זִי"ע, וְקִבֵּל מִמֶּנּוּ רַב טוֹב צָפוֹן וּגְנוּז, עִם כֹּל זֹאת כְּשָׂבָא בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּיוֹם, הָיָה שׁוֹפֵךְ דְּמַעוֹת כְּמִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אִיךְ שְׂאָנְחָנוּ צְרִיכִים לְהוֹרִיד דְּמַעוֹת בַּעַת הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מְבַטְלִים אֶת כֹּל הַקְּלָפוֹת שְׂבָרָאנוּ מִחַמַּת עוֹוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים, וְלִכְן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ - אַל תְּהִיָּה בְטָלָן! תְּתַפְּלֵל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ הַשְּׂגָחָה שְׁלָמָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ו'): כֹּל הָרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אַחַד - הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁאֵל בּוּ; הֵיִינוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי הַפְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אַחַד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּעַנֵּן, כְּכִיכּוֹל, לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שְׂמִשְׁתֵּלִם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּ.

זכור גם זכור שקהלתנו נבנתה רק על מדת החסד, ולכן אני מאד מקפיד על אלו שדוקרים את הזולת כאלו מוהרא"ש התכונן עליך במכתב זו וכו', או במכתב זו וכו', זה פשוט שפירות דם ששופכים את דם הזולת על לא דבר, וזה מנכלי הסמ"ך מ"ם להכשילנו בלשון הרע, רכילות וליצנות, שהם עוונות חמורים עד מאד, את כל המכתבים שאני כותב, אני כותב לכל אחד ואחד, ומי שמתאים לו המכתב, שידע שזה בדיוק בשבילו, ושלא יזרק את זה על הזולת, נא ונא לשמר מאד מאד לא לצער את הזולת, כי זה עוון חמור מאד, ואני מאד מאד מקפיד על דבר זה, סוף כל סוף אני נלחם יום יום עם הסמ"ך מ"ם כדי להחזיק את הקהלה הקדושה שלנו במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אני מאד מבקש אותך: חוס וחמל על עצמך, במקום שתדבר מהזולת וכו'! יותר טוב תדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, וזכור גם זכור שימינו כצל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתר או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקנה", - ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואמרין בפייהם שהן מתים; ומה באמת מציל את האדם? כבר אמרו חכמינו הקדושים: (מדרש זוטא שיר השירים, פרשה א) חטא אדם - ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר: (משלי ט"ז ו) "בחסד ואמת יכפר עון" - אם יש לאדם אלף רבוא אין עומדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר: (שם י"א ד) "לא יועיל הון ביום עברה", ומי עומד לו? אסר אחד שהוא נותן שנאמר: (שם י"ב ב) "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונתן צדקה - מיד הקדוש-ברוך-הוא אומר: אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפיס עליו ואומר: אף על פי שחטא ונתנה - אין רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערומים ואולי שכסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקיים נפשות להצילו ממות.

מספר על רבי מיכל ז"ל בן רבי יצחק ז"ל בן מוהרנ"ת ז"ל, שהיה

כל-כך נזָהר במצות צְדָקָה, שְׁהִיָּה מִפְּרִישׁ מִמּוֹנוּ פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה כִּמְעַט
לִפְנֵי כָּל עֲשִׂית דְּבַר מִצְוָה, כְּכֹר בְּקִימָתוֹ לְתַקּוֹן חַצוֹת שְׁהַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְקֹדֶם הַלְמוּד הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת
הַצְּדָקָה, וְקֹדֶם הַתְּפִלָּה הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְלִפְנֵי
בְּרַכַּת הַמְּזוֹן הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְלִפְנֵי הַשְּׁנָה הַכְּנִיס
כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְלִפְנֵי שְׂיִצָּא לְדַרְךְ הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְהַכֵּל כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ד') שֶׁהַצְּדָקָה פּוֹתַחַת פּוֹתַחַת לְהַכְּנִס בְּהַקְדָּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
(דְּבָרִים ט"ו) "פֶּתַח תִּפְתָּח", וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהַרְחִיב אֶת הַפֶּתַח שֶׁל הַקְדָּשָׁה
כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהַכְּנִס בָּהּ, וְלִכְּנֹן צָרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה, וְכֵן רָאָה מֵאֲבִיו רַבִּי
יִצְחָק ז"ל, שֶׁהוּא רָאָה אֶת זֶה מִמוֹהַר"ן ז"ל, וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתַקִּים
גַּם אֶתָּה אֶת זֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מֵאֵד מֵאֵד מְעוּוֹן לְשׁוֹן הַרַע
וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ', וְכוּ', שֶׁזֶה עוֹוֹן חֲמוּר מֵאֵד מֵאֵד, וְדַעִי לָךְ: כְּשֶׁאֲנִי
כּוֹתֵב מִכְּתָב לְמִישָׁהוּ, אֲנִי מִכּוֹן לְכֹלֶם, וְאִם אַחַת מְרַגִּישָׁה שֶׁכָּתַבְתִּי אֶת זֶה
בְּשִׁבְלָהּ, כֵּן הַדְּבַר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַצִּמְח צְדָק זי"ע, אֲנִי כּוֹבֵעֵן שֶׁמִּקְצוּעוֹ הוּא
עֲשִׂית כּוֹבֵעִים, וּמִי שֶׁמְלַבִּישׁ אֶת הַכּוֹבֵעַ וּמִתְאַיֵּם לוֹ, הַכּוֹבֵעַ הַזֶּה זֶה שְׁלוֹ,
וְלִכְּנֹן גַּם אֲנִי עִם הַמִּכְתָּבִים שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לְפִלוֹנִי אוֹ לְאֶלְמוֹנִי אוֹ לְפִלוֹנִית אוֹ
לְאֶלְמוֹנִית, זֶה לֹא הָעֵנִין שֶׁל אֶף אֶחָד לְהַתְעַרֵב לְמִי כָּתַבְתִּי אֶת זֶה וְכוּ', וְאִם
אֲשֶׁה הִיא כָּל-כָּךְ מִתְעַנֵּינַת לְמִי כָּתַבְתִּי אֶת זֶה?! עֲלֶיהָ לְדַעַת שֶׁכָּתַבְתִּי אֶת

זה בשבילה, וצריכים מאד מאד לשמר לא לשפך דם הזולת, שזה מאד מאד עוון חמור.

אני מאד מאד מבקש אותך שתלכי בצניעות הכי גדולה, ואף שאני נוטה לאלו שמקלים ללכת בפאה וכו', אפלו בין חכמי הספרדים כמו רבי שלום משאש זצ"ל שכתב בשו"ת "שמש ומגן" (חלק ב', אבן העזר סימן ט"ז), עם כל זאת אני תמיד מעורר שהפאה תהיה פאה צנועה וכו', לא ארצה כמו שדה וכו', ולא עם צמה וכו', שזה באמת לא צנוע, וראוי לבת ישראל להתרחק מזה, ואני מאד מבקש אותך שתשמרי על דבר זה מאד מאד, ודעי לך שהסמ"ק מצוה נ"ז כותב שהצניעות בהאשה היא מצוה דאורייתא, וזה לא רק חמרא, ולכן תשמרי מאד מאד לא ללכת עם בגדים קצרים או צמודים או שקופים וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח) על הפסוק: (תהלים מ"ה) "כל כבודך בת מלך פנימה", אמר רבי יוסי: כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית ראוייה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים גדולים, שנאמר: "כל כבודך וגו', אם תכבד עצמה בתוך הבית, ממשבצות זהב לבושה", הנשא למי שכתוב בהן: "ושבצת הכתנת שש", אמר רבי פנחס הכהן בר חמא: בזמן שהיא צנועה בתוך הבית כשם שהמזבח מכפר כף היא מכפרת על ביתה, שנאמר: (תהלים קכ"ח) "אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך", ואין ירכתי אלא מזבח, שנאמר: (ויקרא א') "ושחט אתו על ירך המזבח", דבר אחר: "אשתך כגפן פריה" - אימתי היא "כגפן פריה"? בזמן שהיא בירכתי ביתך, ואם עשתה כן, "בניך כשתלי זיתים" - תעמיד בנים נמשחין בשמן המשחה "סביב"; ואני מאד מאד מבקש אותך שתציתי אותי בזה, כי עכשו הדור מאד מאד פרוץ, ואשה שהולכת בצניעות דיקא בזכותה נגאל, ולכן אני מבקש ומתחנן אליך, הקמתי קהלה ביזע ובדרם, תראי שיקים בד' אמות שלנו מה שכתוב: (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", את צריכה לזכר שהקהלה שלנו היא קהלה קדושה, קדש הקדשים, חממה של אמונה, יסוד של חסד, והסמ"ך מ"ם רוצה רק להכניס בנו הפקרות וכו', ופרצות וכו', ולכן אני מאד מתחנן אליך - חוסי וחמלי עלי, כי כל הבריאות שלי תלויה בזה! שיהיה צניעות וחסד בקהלתנו, והקדוש-ברוך-

הוא יֵעָזֵר לָךְ שֶׁתִּקְיָמִי אֶת רְצוֹנִי, וְתִהְיִי הִכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיִּיךָ, וְתֵעָזְרִי לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שִׁיְהִיָּה כַח הַמּוֹשֵׁף לְעוֹד מְאוֹת וְאַלְפֵי נְשִׁים צְנוּעוֹת שֶׁתְּבַאֲנָה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל הַתְּלִמִּידָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... תַּחֲיָה סְמִינָר "בֵּית מְלֶכָה"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְלִלְכֹת רַק בְּצִנִּיעוֹת כְּרְאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיִי מְאַחֲזֶת עִם הַחֲבֵרוֹת שְׁלֹךְ, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לְהִתְרַחֵק מִחֲבֵרוֹת מְקַלְקְלוֹת וְכוּ', כִּי בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶלֵיָּהֶן, כִּי (קְדוּשֵׁין פ): וְנִשְׁמֵים דְּעִתָּן קִלוֹת עֲלֵיהֶן; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שֶׁתִּקְדְּשֶׁנָּה שֵׁם שָׁמַיִם בְּהַלְבוּשׁ שְׁלִכֶן, בְּהִנְהָגוֹת שְׁלִכֶן, וּבְהִדְבּוֹר שְׁלִכֶן.

עוֹד כַּמָּה יָמִים אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים אֶת מְטֵה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד לְעֹזֵר לְמָרְן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְכוּק"ל וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֲחֵר הַבֵּית סֵפֶר תְּבוּאֵי לְמְטֵה שְׁלֹנּוּ, וְלְעֹזֵר שְׁמָה לְשַׁעֲתִים-שְׁלֹשׁ אַחֵר הַצְּהָרִים, וְזֶה יִהְיֶה לִי לְעֹזְרָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, רַק תַּתְּחִזְקִי בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֹמָה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ לְחַתֵּן אוֹתָךְ עִם בְּחוֹר יִרְאָ שָׁמַיִם, בְּחוֹר חֲכִיב שֶׁשִּׁיף לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּה, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, רַק תְּצִיִּתִי אוֹתִי.

רְאִי לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקֶת לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִי שְׁזוֹכָה לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים יִזְכֶּה שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ יִלְמַד עָלָיו זְכוֹת וְיִגַּן עָלָיו וְיֵצֵא זְכָאֵי בְּדִינוֹ, וּרְבִנוּ ז"ל אָמַר

(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ג) שְׁתֵּהֲלִים מִסְגָּל לְתִשׁוּבָה, וּמִמְשִׁיךְ לְאָדָם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקִּדְּשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד
הַזּוֹלָת, וְלִהְיֶתְחַק מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, שְׂזָה עׁוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד,
וּמְכַל שְׂכָן שְׁלֵא יִדְקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי עִם חֶרֶב הַלְּשׁוֹן, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חֵד,
כְּמוֹ שְׂאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: (תְּהִלִּים נ"ז ה') "בְּנֵי אָדָם שְׂנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים וְלִשׁוֹנָם
חֶרֶב חֲדָה", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, הַקְּמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה
הַקְּדוֹשָׁה שְׁלֵנוּ, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, יְסוֹד שֶׁל חֶסֶד, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֵה
שְׁעַל יָדֵי כְּמָה נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים וְכוּ', יְקַלְקַל הַיְגִיעָה וְהַטְּרָחָה, הַיִּזַע וְהַדָּם
שֶׁהַשְּׂקֵעֵתִי פֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים.

יַעַן שֶׁהַבְּטַחְתִּי לְמָרְן הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי עׁוֹבְדֵיָה יוֹסֵף
צׁוֹק"ל שְׂאָבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים לְמַעַן ש"ס, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה
שִׁיִּצְלִיחוּ הַפַּעַם בְּגִדּוֹל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַשְּׁפִילוּ אֶת עֵדוֹת הַמְּזֻרָח וְכוּ', וְעַדִּין
מִשְׁפִּילִים אוֹתָם וְעוֹשִׂים מֵהֶם כָּל מִינֵי צְחוּק וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ לְמַדְנֵנוּ אֶת זֶה עַל
בְּשָׂרֵנוּ פֶה בְּיִבְנָאֵל, אִיךְ שֶׁהַאֲכָרִים וְכוּ', הַתְּנַהֲגוּ וּמִתְנַהֲגִים נִגְדְּנוּ וְכוּ', וְלִכֵּן
הַקְּמַתִּי מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וּבְעוֹד יוֹמִים נִכְנָס בְּקֶצֶב, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּתֵּן פְּעֵלָה אֵתִי, כִּי פַעַם וּלְתַמִּיד צְרִיכִים לְעַקֵּר
אֶת הַגְּזַענוֹת הָאֲרוּרָה שְׂמַצִּיָּה הַיּוֹם, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, שְׂזָה מְעַכֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה.

אֲנִי עוֹמֵד בְּשִׁלֵּי שְׂש"ס זֶה לֹא מְפָלְגָה, ש"ס זֶה: "לְהַחְזִיר עֲטָרָה
לְיִשְׂרָאֵל", לְהַגְבִּיָּה אֶת עַמְךָ מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׂכְבוּדָם נִרְמָס כְּאֵן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל

מאד מאד, ולכן הגיע הזמן שנגאל כָּבֵר, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שתשתתפו פעלה עם המטה המרכזי שהקמתי כאן בִּיבְנָאָל "ברסלב למען ש"ס", הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכנו בגדול, ונזכה להיות שליחים לקרב את הגאלה על ידי אחוד עם ישראל יחדו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תקנ.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מאמר חז"ל בזה: "משנה מקום משנה מזל", רק בשנוי לשון כגון (בבא מציעא ע"ה): שְׁלֹשָׁה צוּעְקִין וְאֵינָן נֶעֱנִין וְכוּ', דביש ליה בהאי מתא ולא אזיל למתא אחריתא, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בית, סימן ב') "מאן דביש ליה בהאי מתא ילך במתא אחרינא"; מי שרע לו בעיר הזו, ילך בעיר אחרת, והכונה הוא כפשוטו, יש אדם שבמקום אחד הוא לא מסתדר, ולא הולך לו לא בגשמיות ולא ברוחניות, אזי עצתו שינסה את מזלו במקום אחר, פשוטו כמשמעו, ושם יתהפך לו מזלו לטוב, ובאמת מביא רבנו ז"ל דבר נפלא מאד (ספר המדות, אות אמונה, חלק ב', סימן א') לפעמים אדם בא לאיזהו מקום, ויש לו צער בזה המקום, ידע שזה המקום היו בו אבותיו ונפל להם איזה כפירה, או בניו יבואו במקום הזה לאיזה כפירה, ועל ידי זה הוא סובל עכשו צער במקום הזה; ולכן אשרי אדם שמשנה מקום כשלא הולך לו טוב במקום שלו, ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות המתקת דין, סימן כ"ג) "שנוי מקום קורע גזר דין"; וכן מי שאין לו ילדים גם כן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן י"ג) שנוי מקום גורם לבנים; אשרי מי שיש לו שכל, וכשרואה שזה לא מסתדר לו באיזה מקום, שילך למקום אחר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ שְׂאֵתָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ה) שֶׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה לְזֶרֶק אֶת עֲצָמוֹ חוֹזֵר מֵאִיפָּה שֶׁהוּא בָּא, כַּמּוּבָא (תַּקּוּנֵי זֵהר, תַּקּוּן כ"א) זֶרֶק אֶת דְּאִזְדְּרִיקַת לְאַתֵּר דְּאִתְנַטְּלַת מִתַּמְזָן, הֵינּוּ כִּי הַנְּשֻׁמָּה בָּאָה מֵרוּם גְּבִהֵי מְרוּמִים, וְהִיא עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הַזֶּה, וְהַגּוּף הַזֶּה גּוֹרֵם לְאָדָם לְחֻטָּא וְעוֹקֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מַמְנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת הַנְּשֻׁמָּה הִיא עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹת, חֶלֶק אֱלֻקֵי מִמַּעַל מִמֶּשׁ, אֲךֵּן הַגּוּף מְכַסֶּה אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְהִיא מֵה שְׂגוּרְמַת אֶת הָאָדָם לְחֻטָּא, עַד שֶׁהוּא נִכְנָס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כ"ב) "הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּיס כְּפִירָה בְּאָדָם; וְהוּא מְעַלִּים וּמְסַתִּיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ב) צְרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוּף, לְהִרְאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶה וּמִכָּל הַשְּׂגוּת שֶׁהַנְּשֻׁמָּה מִשְׁגַּת, שֶׁהַגּוּף גַּם כֵּן יִזְדַּכֵּךְ וְיִהְיֶה חֶלֶק מֵהַנְּשֻׁמָּה, וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", שֶׁלֹּא תִעַלֵּים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בֶּשֶׁר הַגּוּף, כִּי צְרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוּף לְרִאוֹת לְזַכְּכוֹ כְּדֵי שְׂיֻכַּל גַּם כֵּן לְהַשִּׁיג רוּחַנִּיּוֹת אֱלֻקוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (אִיּוֹב י"ט) "וּמִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלֻקִּים", וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי תִשׁוּבָה, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי נִזְדַּכְךָ הַגּוּף שְׁלוֹ, וְזוֹכֶה שְׁגַם הַגּוּף שְׁלוֹ - מִתְגַּלֶּה אֵלָיו אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְהִנֵּה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁצְרִיךְ לְהִתְחַמֵּן, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה אָדָם

השָׁלֵם, וְלֹא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, שְׁזֵה מַעֲלִים וּמַסְתִּיר אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמִכְנִיס כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת בְּאָדָם, כְּמוֹ פְּגָם הַבְּרִית, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"א) שְׁאָמוּנָה וּבְרִית תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים פ"ט כ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", וְכַדִּי לְזִכּוֹת לְתַקּוּן הַבְּרִית, הַהֲכָרַח לְהִתְחַתֵּן, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שְׁאִינוֹ נָשׁוּי - הוּא פָּגוּם בְּבְרִיתוֹ, וְלִכֵּן צָרִיךְ בְּחוֹר לְהִשְׁתַּוְּקֵק קָדָם הַכֹּל לְהִתְחַתֵּן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִמָּא ע"ב:) עַל פְּסוּק: (תְּהִלִּים י"ט) "יִרְאֵת הַיּוֹי"ה טְהוּרָה עוֹמֶדֶת לְעַד" - אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה הַלּוּמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה מֵאֵי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחַר כֵּךְ לּוֹמֵד תּוֹרָה.

וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֲלֻקְךָ שְׂאֵתָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲכַל עֲכָשׁוּ אֵתָה צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁמְתַחַתְנִים, הַמַּח שְׁלוֹ הוֹלְכֵת כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי וְכוּ', כִּי יֵשׁ לוֹ פֶת בְּסֻלוֹ וְכוּ', וְכָבֵר לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ נְשִׁים אַחֲרֵת לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (קְדוּשֵׁין מ"א.) אָסוּר לְאָדָם שֶׁיִּקְדֵּשׁ אֶת הָאִשָּׁה עַד שִׁירְאָנָה שְׂמָא יִרְאֶה בָּהּ דְּבַר מְגַנָּה וְתַתְּגָנָה עָלָיו; וְלִכֵּן בְּחוֹר שְׁהוּלָךְ לְשִׁדּוּכִים וְכוּ', מִתָּר לוֹ לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ אִם תִּמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וְכוּ', אֲבָל כִּכָּה אָדָם צָרִיךְ לְהִכְנִיס בְּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ כָּבֵר לֹא יַעֲנִין אוֹתוֹ שׁוֹם הַסְּתַכְלוֹת רְעָה וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲדִין מ"ה) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֱלָא בְּמַה שְׁעֵינִיו רּוֹאוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הָעֵינַיִם וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים, שְׁמַכִּיא אוֹתוֹ לְיַדֵי הַרְהוּרִים רְעִים, וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁכַל-כֵּךְ נִפְלוּ בְּדַעְתָּם מִחֲמַת פְּגָמִים שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, עַד שֶׁכְּשֶׁהֵם רּוֹאִים נְשִׁים הֵם מְשַׁתְּגָעִים לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹכַחָה: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהִיִּית מְשַׁגְּע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגְּע מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְּשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֲמַת תְּאוּת נְאוּף, וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם עֶסֶק מְזֵה! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּמְצָא מַה שִׁיתֵּר מִהַר אֶת בֵּת זוּגָה, וְתִזְכֶּה לְמַחֲיִן נְקִיִּים, וְתִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְמִיד

בלמוד התורה הקדושה שהיא חקמתו יתברך, ותקנים את מצוותיו יתברך, שהם רצונותיו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאדם צריך להגיע אל מדרגה כזו שתמיד יהיה רק דבוק בו יתברך, וישית ויספר את כל אשר עם לבו עמו יתברך, שזה המפתח בחסידות ברסלב להיות רגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, בזה נבנית לו האמונה הקדושה, כי אי אפשר לדבר אליו יתברך, אלא כשיש לו אמונה ברורה ומזככת שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה, אתו, עמו ואצלו, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ס"ב) "ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם ש"מלא כל הארץ כבודו", (ושעיה ו') והקדוש-ברוך-הוא עומד בשעת התפלה ושומע התפלה, בודאי היה מתפלל בהתלהבות גדולה, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו", ולכן ככל שאדם יותר מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, יותר נבנה אצלו האמונה הקדושה שמאמין בו יתברך, עד שמגיע למדרגה כזו שמרגיש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובשעה שמדבר עמו יתברך, הוא מדבר אז - ממש נוכח אליו יתברך, ואם הוא מתודה עמו יתברך, מוחלין לו על כל עוונותיו, ובפרט כשמרבה עם טענות ומענות וכו' וכו', "רבוננו של עולם, יש לי יצר הרע מאד מאד גדול, ואני לא יכול להתגבר עליו" וכו'

וכו', וְשׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', הוּא לֹא זֶז מִשֵּׁם עַד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְכַמְאָמְרָם ז"ל: (תּוֹרַת כְּהִנִּים בַּחֲקוּמִי) אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מְתוּדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אָנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, שְׁנָאֵמַר: (וַיִּקְרָא כ"ו) "וַהֲתוּדוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֵת עֲוֹן אֲבֹתָם בַּמַּעַלְם אֲשֶׁר מַעַלּוּ"; וְאִזּוּ נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, עֲכָשׁוּ בַעַת הַהִתְבּוּדוֹת שְׁאֵדָם מִתְבּוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ב) צְרִיף לְהִגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה, עַד שֶׁנִּכְלָל בְּמַחִיב הַמְצִיאוֹת, הֵינּוּ שְׁכָבָר לֹא רוּאָה מְצִיאוֹת שֶׁל בְּרִיאָה, רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ה) שְׁבַעַת הַתְּפִלָּה אָדָם צְרִיף לְהִגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה, שְׁגָם אֶת עַצְמוֹ לֹא יִרְאֶה כְּבָר, אֲלֵא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן כְּמוֹ שֶׁהוּא בַחֲיִים חַיּוֹתוֹ, כִּף יִהְיֶה אַחַר שִׁתְּפִשֵׁט הַגּוֹף מִהַנְּשָׁמָה, וְהַנְּשָׁמָה תַעֲלֶה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְכִמוֹ שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם הַתּוֹדָה עַל מַעֲשָׂיו הִרְעִים וְהַמְגַנְיִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה לוֹ טְעֵנוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמָה יֵשׁ לוֹ גּוֹף מְגִשֵּׁם כְּזֶה וְכוּ', וְלֹא נוֹתֵן מְנוּחַ לְרַגְעַ וְכוּ', אֲלֵא יֵשׁ לוֹ טְעֵנוֹת לְמָה הוּא צְרִיף לְהַכְפִּיל בַּעֲוֹנוֹת כָּל-כֶּךָ חֲמוּרִים, וְלֹא עוֹזֵב אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים, אֲלֵא שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם, כִּף יִהְיֶה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְאִזּוּ כְּבָר לֹא יִהְיֶה עָלָיו שׁוּם דִּין, וְכֵן מוֹבָא בִּזְהַר: (פְּנִיחַס ר"א) "מֵאֵן דְּמַפְרֵשׁ חוּבִיָּה בִּי דִינָא בְּדִילִין מִיְנִיָּה בְּגִין דְּבַר נֶשׁ קָרִיב לְגַרְמִיָּה וְלֹא אֲתַדֵּן עַל פּוּמִיָּה וְתוֹ לֹא שְׁבִיק לְמַקְטָרְגָא לְאוּלְפָא עָלֵיָּה חוּבָא מוּמָא דְּבַר נֶשׁ יְקָדִים וַיִּימָא, וְלֹא יְהִיב דּוּכְתָא לְאַחְרָא לְמִימַר. כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מְחִיל לִיָּה הִדָּא הוּא דְכַתִּיב: (מְשָׁלִי כ"ח י"ג) "וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם"; [מִי שֶׁמְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאֵיו לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שֶׁמְתוּדָה עַל חֲטָאֵיו, עוֹזְבִים אוֹתוֹ בֵּית דִּין שֶׁל מַעַלָּה וְאִין דְּנִים אוֹתוֹ וְכוּ', וּמָה גַם כְּשָׁבָא הַמְקַטְרֵג לְקַטְרֵג עָלָיו, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלְחוֹ מַעַל פָּנָיו וְכוּ'], וְזוֹ הַמַּעַלָּה שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה תְּמִיד לְהִתְבּוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ נִתְקַיֵּם אֲצֵלוֹ מְאָמְרָם ז"ל (סְפָרֵי שׁוֹפְטִים) כְּשֵׁיִשׁ דִּין לְמַעַלָּה - אִין דִּין לְמַטָּה; וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָל! תְּרַאֲה לְהִתְבּוּדָד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל דְּבַר זֶה, תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל מְאֹד לֹא לְעֹזֵב אֶת עַצְמְךָ! וְאֲפֹלוּ שְׂאֲתָה בְּתוֹךְ נוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, עִם כָּל זֹאת תִּתְּוּדָה בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁיחֵיו לְךָ טְעֵנוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, לְמָה בָּאת לְזֶה וְכוּ',

ואתה לא רוצה לעשות את זה, אלא יצרך מתגבר עליך וכו', וכך תמשיך בשיחה בינך לבין קונה, ובדיונים, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות תשובה, סימן ז"ו) הקדוש-ברוך-הוא נתפּיס על ידי ודוי, ודומה כאלו בנה מזבח והקריב קרבן; ולכן אל תהיה בטלן! תהיה חזק בשיחה בינך לבין קונה, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל נתן לנו עצה וסגלה איך יכולים להיות מתמיד גדול בלמודו (עין שיחות הר"ן, סימן צ"א) סגלה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות, כמו כן התורה נקראת "פלה", כמו שכתוב (דברים ל"ג ד) "תורה צוה לנו משה מורשה", ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז. פסחים מ"ט): אל תקרי "מורשה" אלא "מארסה", וכל אחד מ'ישראל יש לו אות בתורה, כי יש ששים רבוא אותיות התורה, כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מ'ישראל, נמצא שיש חסרון בהתורה, ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום ישראל, ולבלי למצא שום חסרון בשום ישראל, נמצא שאין בהתורה שום

חֶסְרוֹן וּמוֹם, אָזִי בְּנֹדָאֵי יֵאָהֵב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד. וְאָזִי יִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה מְגֹדֵל הָאֵהָבָה.

וְזֶהוּ: (תְּהִלִּים י"ט ח) "תּוֹרַת הַיְיִ"ה תְּמִימָה" הֵיִינוּ כְּשִׁתּוֹרַת הַיְיִ"ה הִיא תְּמִימָה בְּלִי שׁוּם חֶסְרוֹן וּמוֹם, דֵּהִינוּ כְּשִׁנּוּזֵהֲרִין לְבִלִּי לְדַבֵּר וּלְבִלִּי לְמַצֵּא שׁוּם חֶסְרוֹן בְּשׁוּם יִשְׂרָאֵלִי שֶׁהוּא אוֹת מֵהַתּוֹרָה, נִמְצָא שֶׁאֲז תּוֹרַת הַיְיִ"ה תְּמִימָה בְּלִי שׁוּם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אָזִי הִיא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. כִּי אֲז דִּיקָא זֹכִין לְאֵהָבַת הַתּוֹרָה וּמְרַגִּישִׁין טַעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה שֶׁמְשִׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ, מֵאַחַר שֶׁאִין בָּהּ שׁוּם חֶסְרוֹן, וְאֲז זֹכִין לְהִתְמַדָּה; וְלִכֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּה לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם בֶּן אָדָם מְטוֹב וְעַד רַע, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד כְּסִדְרָן שְׁעוֹר בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְיִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ כֹּל מְשֻׁנָּה וּמְשֻׁנָּה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, וְכֵן תַּעֲשֶׂה שְׁעוֹר בְּגִמְרָא לְהִתְחִיל מִמְסַכַּת בְּרוּכוֹת, וּלְלַמֵּד קְטַע אַחַר קְטַע, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוֹלָם וְכוּ', וְתִמְשִׁיף לְלַמֵּד כְּסִדְרָן לְאֵט לְאֵט, וְתִפְרֹשׁ לְעֲצֻמָּה כֹּל מֵה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד כְּאֵלוֹ אַתָּה לוֹמֵד עִם מִיִּשְׁהוּ אַחַר וְכוּ', וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, הַעֲקֹר לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּה לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם בֶּן אָדָם, וְלֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם וּכְוָחִים עִם אֶף אַחָה, אֲז אִם תִּהְיֶה חָזֵק בְּכָל זֶה, בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר תִּהְיֶה מְתַמַּיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְרַק כֵּן גְּדֹלוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהַכְּנִיסוּ אֶת כָּל מֵהוּתָם רַק בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא הָיָה אֲכַפַּת לָהֶם שׁוּם דְּבַר, חוּץ מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן זָכוּ לְהִתְמַדָּה מְפֻלְגָּת.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִנָּה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשׁוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשואת חן לך על התפלות והאחולים לרפואתי.

דע לך היות שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ואמרת שם את התקון הפללי, עליך לרקד כל יום ויום מחדש על גדל הזכות הזה שזכית, כי אין לתאר ואין לשער כלל את גדל הזכות של אדם שזוכה להיות בזה העולם אפלו פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, ונותן פרוטה לצדקה, ואומר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הפללי", אשר רבנו ז"ל העמיד שני עדים צדיקים קדושים, ואמר להם: אם אחד יבוא אל ציוני אחר הסתלקותי ויתן פרוטה לצדקה עבורי, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הפללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו, ולכן אתה צריך לרקד כל יום בלי יוצא מן הפלל, על הזכות הגדולה שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ולקיים את מאמרו של רבנו ז"ל, ובודאי הוא יעסק בתקונה, אתה צריך רק להיות בשמחה, ובזה שתהיה בשמחה שזכית להיות על ציון רבנו ז"ל, בזה אתה מגלה את טהר לבבך שאתה מאמין בהבטחה של רבנו ז"ל, ובודאי יהיה לך תקון נורא ונפלא מאד, על העברות החמורות שעברת, זה ברור כשמש! אבל עליך רק להתחזק במדת השמחה, כי הסמך מ"ם יעשה כל מה שביכולתו לשבר אותך, ולהכניס בך חלישות הדעת וספקות וכו' וכו', כי זה קלפת עמלק שמכניס באדם ספקות: (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", ולכן אתה צריך למסר את נפשך על נקדת השמחה, וכשבר ישראל שש ושמת, על ידי זה הוא מבער את כל הקלפות שברא על ידי עוונותיו הרבים, כי אצלו יתברך נאמר: (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפני עוונותי במקמו", ואמרו חכמינו הקדושים: (שבת ל:) אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה; והשמחה ירחיב לך את דעתך, עד שתוכל להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, שאין דבר יותר חשוב מזה, פמוכא בדבריו ז"ל: (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיתתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה

במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל-כה, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

וכן תרגיל את עצמך ללמד תורה הקדושה, ואל יחסר לך יום מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא והלכה, שזה העשירות הכי גדולה של האדם, ואפלו שבהתחלה לא תבין את הכל, עם כל זאת תהיה עקשן גדול מאד מאד על דבר זה ללמד בכל יום מעט ועוד מעט! ואמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה - מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיכם, אדם שנכשל עם כל-כך הרבה עברות חמורות וכו', וכו', אבל אם הוא לוקח את עצמו ונכנס בתוך התורה הקדושה, אזי הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אותך: האם זה לא פדאי ללמד תורה, שבזה נתכפר לו כל עוונותיו?! ולכן אל תהיה בטלן! תהיה קבוע בלמוד תורה הקדושה בכל יום, שהיא חקמתו יתברך, ואין טוב אלא תורה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שתכניסו בהכולל אורה של למוד את הלכות גדה בקצרה, קדם כל שידע כל אברך ואברך את תמצית כל ההלכות, כי עד שיגיעו אל טור בית יוסף ושלחן ערוך עם נושאי כליו, יכול לקחת להם שנתים ושלוש, על כל פנים תעורר את כלם שיקנו קצוני ההלכות שילמדו את זה עם נשותיהם, כך ידעו היטב הדק היטב כל ההלכות.

תשואת חן לך על הספרים שאתה שולח אלי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

ראה לעשות ויזה להבין שלך, ובעת רצון אני אקח אותו לכאן.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

רק עכשו שמעתי שבתך תחיה נסעה לארץ ישראל, ולכן אני מעורר אותך שאל תשאל שום שאלות! אלא תכף ומיד כשהיא עדין שמה, תנסה לשבר צלחת בסימן טוב ובמזל טוב עם הבחור ... גרו יאיר, כי הוא בחור טוב מאד מאד, כי צריכים מאד מאד לשמר על הבנות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה בהצלחה מרבה, ויהיה לך בסימן טוב ובמזל טוב, מגיעה לך כבר נחת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שגם בך ... גרו יאיר יתהפך לך

לְטוֹבָה, וְדַע לְךָ שֶׁעַם תְּפִלָּה יְכוּלִים לַפְעַל הַכֹּל, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לַפְעַל, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּפָרֹט בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, שְׁאֲנִי רְאִיתִי שְׁמָה נְסִים נְגִלִים, כִּי שְׁמָא גְרִים , וְשְׁמָה יְכוּלִים לְרִאוֹת נְסִים לְמַעַל מִדְּרָךְ הַטָּבַע, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, כִּי חֲבַל לְהַפְסִיד בְּחֹר טוֹב כְּזֶה.
הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר הַחֲתָן הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי בְּשִׁמְחָה אֶת הַיְדִיעָה שֶׁהַתְּאַרְסֶתָּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

אֵינְךָ וַיְהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, שְׁזֶה סִגְלָה לִירֵאת שָׁמַיִם וְלְהַצְּלִיחָה מְרַבָּה, וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם
הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דָּב מְבַעֲלֹזָא זִי"ע, שְׁבִיוֹם שְׁלוֹמֵדִים חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י
עִם הַתְּרַגּוּם, בַּיּוֹם הַזֶּה לֹא יִחַטְּאוּ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ שְׁעוֹר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת
כְּסִדְרָן, וְכִכֵּל שֶׁתְּרַבֶּה בְּלִמּוּד פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, תְּצַלִּיחַ בִּיּוֹתֵר, וְעַל כָּלֵם תִּשְׁתַּדֵּל
לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, כִּי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, אִין לְמַעַלָּה
מְזֶה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה בְּהַצְּלִיחָה מְרַבָּה.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקנה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדר היומי אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר" כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדר היומי של היום שבת מ"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות גמ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו ותברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מקם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו ותברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה

להביא אותנו, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁהַנְּתוּחַ יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וּבִשְׁלֵמוֹת, וְתַחֲיִי הַכִּי מְאַשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ, הַעֲקֹר אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת שְׁנֵיכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ תַּחֲיִי בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב כְּמוֹ אֲהָבָה בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, שְׁאַצְּלוּ יַתְּבַרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר שְׁלוֹם בֵּית, כִּי: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנָן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בֵּית", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא מאד: למה בעלך לא יוצא להפצה ולא מפרנס אותך!?

אני אשתדל לחזק ולעודד ולשמח אותך, וגם את תשמחי אותו, כי יש
לך בעל מצין מאד.

אני לא יודע למה את לא יוצאת קצת מהבית להתאורר, סוף כל סוף זה
קריא לעצבים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה לך הרחבת הדעת, ולא יחסר
לך שום דבר, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתצא להפצה, כי חבל מאד שתחיה
בצמצום ובדחוקות.

העקר תעשה כל מה שביכלתך שאשתך תצא לערבי שמחה, אדם צריך
לרחם על אשתו, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם לעזור לה, ולכן תן לה
לצאת ותשתרר אותה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור שתחזור לעבודה הקדושה
של בית התבשיל - "אהל אברהם", ולתת לאנשי שלומנו פת שחרית, שאין
מצוה יותר גדולה מזו, העקר רק תהיה בשמחה ותשמח את אשתך, כי כך
אמרו חכמינו הקדושים: (ראש השנה ו.) "אשה - בעלה משמחה".

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדף

הַיּוֹמִי אָפְלוּ בְּגִירָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגֵרָס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קְאָמַר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ב, אֲתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, א'וֹרִיאַל, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמִרָא', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מַתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת שֶׁבַּנְּכֶם הִיקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר הַתְּאָרֶס, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, אֲתֶם לֹא יִכּוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִתָּה שֵׁישׁ לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תְּבַשְּׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקסג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון התשע"ג
שְׁלוֹם רב אַל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת
וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתוֹדִיעֵי לִי תִכְף וּמִיָּד
בְּשׁוֹרָה מְאֹד מְשֻׁמְחַת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מֵתְּפַלֵּל
בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְלִיחֵי וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקסד.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי יֵשׁ הַתֵּר לָהּ עַל עוֹד שְׁנָתִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּתְּרָפָא,
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְגַם לְךָ יִהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

רק תְּחִזֵּק וְתַעֲזֹדֵד אֶת הַבְּחוּרִים שְׁיִלְמְדוּ בְּהַתְּמָדָה, וְהַעֲקֹר שְׁיִתְּמִידוּ
בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, כִּי זֶה מְשֻׁנָּה אֶת הָאָדָם מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגִירָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). "לְעוֹלָם
לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קְאָמְר", כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת מ"ב, אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה
עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם

ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעזב את האשה ולנסע במרחקים עבור פרנסה, ואמר: (שיחות הר"ן, סימן רמ"א) מלמד שלומד חוץ לביתו דומה אצלו כמו שפחה כנענית; היינו מפקרת, כי הרגע שאדם עוזב את אשתו, נכנס בנסיונות קשים ומרים מאד, ואין אפטרופוס לעריות, ומה גם שלא כל-כך בטוח שתרויח כפול וכו', כי מכל ההבטחות שמבטיחים לאדם לבסוף יוצא מזה רוח ואויר וכו' וכו'.

ולכן איעצה ויהיה אלקים עמך, שתשאר בירושלים, ויען שאתה נהנה מעבודה בחנוך, תמשיך בזה, רק תשתדל מאד מאד לכבד וליקר את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, "אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו" - תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

וכן תשתדל לברך ברפת המזון בתוך הסדור דיקא, שזה מסגל לפרנסה, ועל כלם תשתדל מאד מאד להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ף היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֶיךָ", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמת", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות

מאד מאד בשמחה, וילשמח את עצמה, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך וזמר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתברך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: 'במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות?!' אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו: (נדרים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר הענינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין מלמעלה"; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה: "האדם הזה הוא תמיד שמח!" ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ממון, סימן פ"ג) "אמונה הוא טוב לפרנסה"; ולכן כזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנגברת יהודי ושלא עשני גוי כגוי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות, ולא תצטרך לעזב את אשתך, אלא יבוא אליך שפע, ותוכל לשלם את כל החובות שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשוון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

תקעב.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידך פעם ולתמיד, כי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הכחות שיש בך, וכבר אמר רבנו ז"ל בשירו "חזק ונתחזק, ואל תהיה כפיל הגדול, וכגמל, אפלו כשמושכהו בחטמו העכבר לא יבעט בו, וכל זה מחמת שטות, שאינו יודע מכחו", יש לכל בר ישראל כחות עצומים להתקרב אליו ותברך, אם הוא רק יתחזק ברצונות וכסופים חזקים עד מאד, לחזור אליו ותברך, וזה עקר גדלת בר ישראל שאפלו שמקבל כל מיני מכות וכו', ומרחיקים אותו בכל מיני הרחקות וכו', הוא לא עוזב את עצמו בשום פנים ואפן, אלא הוא מתחזק ביתר שאת ביתר עז עם רצונות וכסופים עצומים, ואומר לעצמו: אני את הקדוש ברוך הוא לא אעזב, ואפלו שלא יהיה לי לא עולם הזה ולא עולם הבא וכו', אני אוהב את הקדוש ברוך הוא, ואני חוזר אליו עם לב אמת, לב טהור וכו' וכו', אם אדם היה חזק בזה, אזי שום ירירות ונפילות וכו', שום נסיונות קשים ומרים וכו', לא היו יכולים לשבר אותו, ומכל שכן לא היו יכולים להרחיק אותו, ולכן אני מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידך, ותתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום ויום, ולהוציא את הרצונות והכסופים מפיה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) שמזה נתנהנה עולמות חדשים וכו', והאריך

בְּזֶה מוֹהַרְנֵת ז"ל (לקוטי-הלכות, אַמְנִין, הַלְכָה ד') שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמֵתַחֲזֶק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים עֲצוּמִים וְחֲזָקִים עַד מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁמוּצִיא אֶת זֶה מִפִּיּו, שְׂזֵה יִכְרִיחַ אוֹתוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מַה שֶׁהוּא כּוֹסֵף וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַרְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ו) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמוּצִיאִים מֵהֶפֶה שְׁלוֹ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוּצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל רִצּוֹנוֹתָיו וְכִסּוּפָיו, וְלִכֵּן זָכַר גַּם זָכַר מַה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לקוטי-מוֹהַרְ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ה) "הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דֵּהִינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבַדּוֹ בְּאֵיזֶה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפְיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְּדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מַה שִׁיחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֵשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיּו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּלָל, אֲפֹ עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דֵּהִינּוּ הַהֲכַנָּה שֶׁהוּא מוּכָן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחַפִּץ וּמְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר, אֲפֹ שְׂאֵינּוּ יָכוֹל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּתְרַחַק כָּל כָּהָ, עַד שְׂאֵינּוּ יָכוֹל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֵשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיּו, שִׁיּוֹכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

הַלּוֹא שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, תִּאֲמִין לִי שְׂאֵנִי לֹא רוּצָה שׁוֹם דְּבָר, רַק אֶת טוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חודש כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתקחי את עצמך בידיך, ורק תהיי שמחה ועליזה, ותתחזקי מאד מאד במדת השמחה, והעקר לעשות חסד עם נשים אחרות, שהן יושבות בודדות בביתן, תשתדלי מאד מאד לבקר אותן, לחזק ולעודד ולשמח אותן, ולדבר על לבן, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלשמח נשמות גלמודות וכו', שבורות ורצוצות וכו', כי בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד בעצמו, ומכל שכן וכך שכן מי שזוכה לחזק ולעודד ולשמח את הזולת, שזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

נא ונא תהיי חזקה ולא בכינית וכו' וכו', תמיד תסתכלי על החצי כוס המלאה שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ואז תזכי לשפע כפולה, הינו שהכוס תהיה מלאה וכו', ולא סתם מלא, אלא שיעבר על גדותיו, ותוכלי להשפיע מהשפע הזה גם לאחרות.

תאמיני לי שאת לא יכולה לתאר ולשער את הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתך בכל יום בכל שעה ובכל רגע, וזה הבעיה של כל אחת ואחת, שהיא לא מכירה את הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה עם כלנו, עד כדי כך שחושבים שהכל טבע, מקרה ומזל וכו', ובאמת כל רגע ושניה שאדם חי זה נס גדול מאד, ומכל שכן וכך שכן כשלא קורה לו אסון וכו', ומכל שכן וכל שכן שהבעל בריא והילדים בריאים וכו' וכו', איזה נסים ונפלאות זה? וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב, תהלים ק"ו) אי אפשר לעולם בלא נסין ובלא פלאין. כיצד? אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפניו וכא לעמד והרגיש בו הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו ברח הנחש מפניו. ואינו יודע מה פלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע, הקדוש ברוך הוא. שנאמר: "לעשה נפלאות גדולות לבדו". הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמו; וככה זה עם כל אחד ואחת מנשמות ישראל, והלואי שהיו מכירים בהנסים

שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתֵּנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז') שְׂאֵמוּנָה, תְּפִלָּה וְנִסִּים תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְחַזֵּק בְּאֵמוּנָה, וְיִרְבֶּה בַתְּפִלָּה, וְאִזּוּ יִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה אַחַת, וְלִכְּנֵן לֹא אִכְפַּת אֵיפָה שִׁיְהוּדֵי גֵר, צָרִיךְ לְהִרְגִישׁ אֶת הַכָּאב שֶׁל הַזּוֹלָת, וְלְהִתְפַּלֵּל עֲלֵינוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ה') קִדְּם הַמְּלַחְמָה צָרִיךְ תְּפִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; וְלִכְּנֵן הָעֶקֶר הוּא תְּפִלָּה, שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק נִמְצָא, שִׁיתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְהִנָּצֵל מֵאוֹיְבֵינוּ וּמִשׁוֹנְאֵינוּ, מִהַרוֹצְחִים הָאֲכֻזָּרִים.

וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם שְׁכָל אִישׁ וְאִשָּׁה יֹאמְרוּ אֶת הַמְּזֻמּוֹר פ"ג בַּתְּהִלִּים,

וְאַחַר כֵּךְ הַתְּפִלָּה מִהַחִיד"א זי"ע עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּצַעַר מְלַחְמוֹת

(מִסְפָּרוֹ "כֶּף אַחַת")

(א) שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף: (ב) אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: (ג) כִּי הִנֵּה אוֹיְבֵיךָ יִהְיֶינּוּ וּמִשְׁנֹאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל עֲמֻךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצּוּ עָלַי צְפוּנֶיךָ: (ה) אָמְרוּ לָכּוּ וְנִכְחָדִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי נִוְעַצּוּ לָב יַחֲדוּ עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: (ז) אֱהִלִּי אָדוּם וְיִשְׁמַעְאֵלִים מוֹאָב וְהַגְּרִים: (ח) גָּבַל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתִּים עִם יִשְׁבֵי צוּר: (ט) גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבִנֵי לוֹט סֵלָה: (י) עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדִּין כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: (יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דְּאֵר הָיוּ דְמִן לְאַדְמָה: (יב)

שיתמו נדיבימו פערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: (ג) אָשׁר
אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: (ד) אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כַגְלָגֶל פִּקֵּשׁ לִפְנֵי
רוּחַ: (ט) פֶּאֶשׁ תִּבְעֵר יַעַר וּכְלֵהְבָה תְּלַהֵט הָרִים: (טו) פֶּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךָ
וּבְסוּפְתָךָ תִּבְהַלֵּם: (יז) מֵלֵא פָנֵיהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקֹשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: (יח) יִבְשׁוּ
וַיִּבְהָלוּ עַדִּי עַד וַיִּחַפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: (יט) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְךָ
עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמן שתתמלא
רחמים עלינו, ועל יושבי העיר הזו וכל גבוליה, ותצילנו ממלחמה
וממצור ומשבי ומבזה, ותרחיק גיסות האויבים מכל גבול ארצנו, לא
יקדמו על ארצנו מגן, ולא ישפכו עליה סוללה, והאויבים אשר בקרבנו
תכניעם ותשפילם ותפר עצתם, ותצילנו מכל אויב ושלל ובוזז, תפל
עליהם אימתה ופחד ביגדל זרועך ידמו כ'אבן, וכל צדקות ישראל
ותלמוד תורה אשר עשו ולמדו בעירנו ובעירות אשר בגבולנו, יזכרו
לפני פסא רחמיה, ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר הזאת ובכל
ערי ישראל, כל גזרות קשות ורעות, ותחן עלינו ועליהם מאוצר מתנת
חנם ככל צדקותיה, ותצילנו מכל רעב ויקר השערים.

אל מלא רחמים, תן שלום בארץ, תן שלום במלכויות ושררות,
ובצל כנפיך תסתירנו, בזכות אברהם אבינו עליו השלום איש החסד,
ובזכות יצחק אבינו עליו השלום אזור בגבורה, ובזכות יעקב אבינו
עליו השלום כליל תפארת, ובזכות משה רבינו מהימנא אחוז בנצח,
ובזכות אהרן כהן רבא אחוז בהוד, ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד,
ובזכות דוד המלך עליו השלום אחוז במלכות, עזרנו אלהי ישענו על
דבר כבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאותינו למען שמה, ר'חום חינון
שומר תומך מציל ישר פיודה, הצילנו מכל צרה וטרופה ובלבול,
עשה למען שמה, עשה למען ימינה, עשה למען תורתה, עשה למען
קדשתה, למען יחלצון ידידיה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך,
יהוה צורי וגואלי.

וצריך שתדע שמה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם לא יכול לפעל,

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן צ"ו) צָרִיף לְהִתְחַזֵּק נֶגֶד הַשּׁוֹנְאִים וְלִהְעָרִיף עִמָּהֶם מִלְחָמָה בְּתַחֲבוּלָה, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו; הָעֵקֶר לְזָכֹר מֵהַ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים כ') זֶה שְׂאֲמַר הַכְּתוּב: (תְּהִלִּים צ"א ט"ו) "יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ", אָמַר הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשַׁעֲהַ שְׂמַגְעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל וּמִבְקָשֵׁין אוֹתִי וְהֵן מִשְׁתַּתְּפִין בְּכַבּוּדִי, כְּבוּדִי עִמָּהֶן, בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהַ אֲנִי עוֹנֶה אוֹתָם, שְׂנֵאָמַר: "יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ" לָמָּה? "עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה" וְכו', כִּן אָמַר הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם רְאִיתֶם שֶׁהַצְרוֹת מְכֻסּוֹת אֶתְכֶם בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהַ אַתֶּם נִגְאָלִים.

יְהוּדִים צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְלַעְזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכֹל מַה שָּׂרָק יְכוּלִים, כִּי בְּלָנוּ אַחִים וְאַחִיוֹת, וְכַלְנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְרַחֵם אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים: (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלְף עוֹלוֹת.

הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְיִשְׁמְרָנוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ וְשְׂמוֹר

תְּקֵעָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה עֲנִין גְּדוֹל מְאֹד מְתִי שִׂיכוּלִים לַעֲלוֹת לְקַבְּרֵי הוֹרָיו אֶפְלוֹ שְׁלֵא בְיוֹם הַשְּׁנָה שְׁלָהֶם, כִּי זֶה בְּכָלֵל כְּבוֹד אָב וְאִם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים (קִדְוִשִׁין ל"א): מְכַבְּדוּ בְּחַיָּיו, מְכַבְּדוּ בְּמוֹתוֹ, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים לוֹמַר שֶׁם כְּמָה מְזֻמְרֵי

תהלים לעלווי נשמתם, שזה להם שעשוע גדול מאד מאד בשמים, וכן לקבל על עצמו שם קבלות טובות בשמירת המצוות, והוא דבר גדול מאד, ויש להנשמה עליה גדולה על ידי שהבן או הבת מתפללים על קבר ההורים שנפטרו, ומקבלים על עצמם קבלות חזקות בקיום מצוות, כי אם היו הילדים יודעים איזה נחת רוח גורמים למעלה להנשמות, אזי בכל פעם כשיהיה להם הזדמנות, היו פוקדים בקבר ההורים, וכמוכן להרבות אז בצדקה לטובת נשמתם, שזה מאד מאד יקר להם בשמים, ובפרט כשמזכירים שהצדקה הוא לעלווי נשמת פלוני בן פלוני, או פלונית בת פלוני, והצדקה הזו היא למחסה ולמגן עבורם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חדש מברך ושמור

תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חודש כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אם הרב הנה המליץ לעשות את הנתוח, צריכים לצית אותו, כי הוא בקי בדברים האלו, וגם בקי ברופאים ממחים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ושיהיה לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

ממלץ מאד לבדק את המזוזות שבבית, וכן את התפלין שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך ושמור

תקעז.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין דבר כזה להגיד שבזכותי את השנים שלי בחיי, ולכן התגרשתי וכו', להתגרש זה הדבר הכי קל וכו', עקר חכמת הזוג איך שיכולים להחזיק מעמד יחד, ומשלימים ביניהם, כי בודאי כל זוג הם שני הפכים וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן פ') שעקר השלום זה כששני הפכים מתאחדים יחד, החיים לא קלים לאף אחד, רק צריכים להיות ותננים אחד להשני וכו', וכן צריך הדברות אחד שידבר עם השני וכו', ולהבין את השני וכו'.

היות שכתבת שהיית אצלי כמה פעמים, אני בטוח שממני לא קבלת את העצה להתגרש, כי אני לא באתי לזה העולם לשבר בתיים אלא לבנות בתיים, ואני מאד מאד נגד גרושין, ובפרט כשיש ילדים, כי כך חכמינו הקדושים אמרו (גטין ז'): "כל המגרש אשתו ראשונה - אפלו מזבח מוריד עליו דמעות", נשאלה השאלה - למה דוקא מזבח מורדת דמעות? למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות: "מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות", כי יש בגרושין מי הקרבנות? הילדים! ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות.

את צריכה לדעת שאין זוג בעולם שלא יהיה ביניהם איזה וכוח וכו', או איזה אי הבנה וכו', והשלמות הוא להחזיק את הבית חזק, ובפרט כשיש ילדים.

אך מאחר שכבר התגרשת, ולא שאלת אותי, אזי העצה שאני מיעץ אותך, רק להתפלל להקדוש ברוך הוא שיתן לך דעת ושכל איך להתנהג הלאה, כי מה שתפלה פועל, שום דבר בעולם אינו פועל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ וְשִׁמּוֹר

תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְבָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) "עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל
קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שְׂאֵינוּ רְאוּי
לְכַךְ"; וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַכֵּת אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים וְלִהְתַּפְּלֵל,
כִּי שֵׁם הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת יוֹתֵר, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַשּׁוֹכֵן שָׁם, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל
מְאָרִיךְ הַרְבֵּה מְאֹד בְּכַמָּה וּכְמָה מְקוֹמוֹת מְעַלֵּת הַזּוֹכֶה לְהִשְׁתַּטַּח עַל קַבְרֵי
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וּמְבַאֵר בְּדַבְּרוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, בְּצִיעַת הַפֶּת, הַלְּכָה ה', אוֹת ל')
שֶׁהָאֲרַת נֶפֶשׁ הַצְּדִיק נִשְׁאָרַת תָּמִיד עַל קַבְרוֹ הַקְדוּשׁ, וּמְאִירָה בְּכָל עוֹלָם
הַעֲשִׂיָּה, וּכְשֶׁאָדָם בָּא שָׁמָּה וְשׁוֹפֵף דְּמַעוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, תְּפִלָּתוֹ נִתְקַבְּלַת
לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנָיו אֲדוֹן כָּל, וְכֵן מְבִיא (לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, בְּהִמָּה וְחִיָּה טְהוֹרָה, הַלְּכָה
ד', אוֹת ו') שֶׁעַל קַבְרֵי צְדִיקִים מְאִיר הַרְשִׁימוֹ שֶׁל נֶפֶשׁ הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים לְלַמֵּד שָׁמָּה עַל קַבְרֵי הַצְּדִיק מַחְדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ שְׁחַדֵּשׁ, וּבִיּוֹתֵר מְאָרִיךְ
בְּדַבְּרִים נִפְלְאִים (לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, נְזִיקִין, הַלְּכָה ג', אוֹת ח') אֲשֶׁר הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים מוֹעִיל מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְזִכּוֹת לְצִאת מִהָרַע שְׁלוֹ,
וְלִשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיֵשׁ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם אִפְּן לְשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
רַק כְּשֶׁבָּאִים עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְיֵשׁ בְּזֶה אַרְיִכוֹת גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַהֲכָרַח לְחַבֵּר עַל זֶה סֵפֶר מִיַּחַד עַל מְעַלֵּת הַזּוֹכֶה לְהִשְׁתַּטַּח עַל
קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים.

אִם אֶחָד גָּר בְּעִיר שְׁיֵשׁ שָׁמָּה קַבְרֵי שְׁלֵשׁ צְדִיקֵי קְדוּשָׁה, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים

להיות שם בכל יום, כגון מי שגָר בעיר אומן, בודאי מה טוב ומה נעים לבוא אל ציון רבנו ז"ל בכל יום ויום, וכן מי שגָר במירון, בודאי מה טוב ומה נעים לבוא אל ציון של רבי שמעון בן יוחאי בכל יום, וכן מי שגָר בצפת, מה טוב ומה נעים לבוא אל ציון האריז"ל והבית יוסף, ושאר צדיקי עולם הטמונים שם וכו', אבל לנסע נסיעות לא פדאי, אלא בערב ראש חודש, והכל כפי האדם, אם אחד מתמיד גדול בתורה, חבל מאד על הזמן היקר, כי הוא יכול באותו זמן ללמד הרבה פרקים משניות, וכמה וכמה דפים גמרא, וסימנים טור בית יוסף ושלחן ערוך וכו' וכו', ואם אינו בר הכא שיסע על כל פנים פעם בשבוע וכו'.

העקר לא להתבלבל משום דבר, רק להרגיל את עצמו להתבודד להקדוש ברוך הוא, שמלא כל הארץ כבודו, להיות רגיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שרבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל הקפידו מאד לא לשותות לפני התפלה, ורבנו ז"ל אמר שמעולם לא שתה אפלו מים לפני התפלה, וככה מתנהגים אנשי שלומנו.

עם כל זאת מי שמרגיש חלשה גדולה, מובא בפוסקים הוא בכלל

חֹלָה, וְיִכּוֹל לְשַׁתּוֹת קֶפֶה אוֹ תֵה וְכוּ', וְהֵכֵל כְּפִי הָאָדָם אִיךָ שֶׁהוּא מְרַגֵּשׁ וְכוּ', וְאִסּוּר לְהִטְעוֹת אֶת עֲצֻמוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל עֲנִינּוֹ בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַמְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְכָל מֵה שֶׁמַּעֲיֵק וּמַצִּיֵּק לוֹ, רְאוּי לוֹ לִסְפֹּר הַכָּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וּמוֹבָא בְּזִהָר (פְּנִיחָס ר"א). מֵאֵן דְּמַפְרֵשׁ חוֹבִיָּה בִּי דִינָא בְּדִילִין מִיְנִיָּה בְּגִין דְּבֵר נֶשׁ קָרִיב לְגַרְמִיָּה וְלֹא אֶתְדֵן עַל פּוּמִיָּה וְתָנוּ לֹא שְׂבִיֵק לְמַקְטָרְגָא לְאוּלְפָא עָלֵיהּ חוּבָא מוּמָא דְּבֵר נֶשׁ יְקָדִים וְיִימָא וְלֹא יְהִיב דּוּכְתָא לְאַחְרָא לְמִימָר כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל לֵיהּ הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (מְשָׁלִי כ"ח י"ג) "וּמוֹדָה וְעֹזֵב יְרַחֵם"; [מִי שֶׁמַּפְרֵשׁ אֶת חֲטָאֵיו לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שֶׁמִּתְוֹדָה עַל חֲטָאֵיו, עוֹזְבִים אוֹתוֹ בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה וְאִין דְּנִים אוֹתוֹ וְכוּ', וּמֵה גַם כְּשֶׁבָא הַמַּקְטָרְג לְקַטְרַג עָלָיו, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלְחֵהוּ מַעַל פָּנָיו וְכוּ'], וְזֶה הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שׁוֹזְכָה תְּמִיד לְהַתְּבוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ נִתְקִים אֶצְלוֹ מֵאִמְרָם ז"ל (סְפָרֵי שׁוּפְטִים) כְּשֵׁישׁ דִּין לְמַעֲלָה אִין דִּין לְמַטָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלָיךְ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, כִּי כֶּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמָה, כִּי דֶף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהָ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ד, אֶתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מְרַעֲזִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׂמִיָּרָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׂמִיָּרָה, גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְּבוֹת גִּבְרִיאֵל, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִייתָ אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מְתַחַרְט, כִּי דֶף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאֵחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ת.ק.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

זֶה שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ח') הַתְעַנִּית שֶׁל חֲמִישִׁי בַשְּׁבַת מְסֻגָּל לְגִדּוּל בָּנִים; זֶה גַּמְרָא מִפְּרֻשַׁת (תְּעַנִּית כ"ז) אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר הָיָה מִתְפַּלְּלִין וְכוּ', בַּחֲמִישִׁי עַל עֲבֵרוֹת וּמִיִּנְיָקוֹת, עֲבֵרוֹת שְׁלֵא יִפִּילוּ, מִיִּנְיָקוֹת שְׁיִנְיָקוּ אֶת בְּנֵיהֶם; עֵינַי שָׁם.

וְהִנֵּה יָדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַחַת עַל עֲצֻמְנוּ שׁוֹם תְּעַנִּיּוֹת לְבַד, אֲלֵא מֵה שֶׁתִּקְנֶנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, הֵינּוּ הַד' תְּעַנִּיּוֹת, אֲבָל סֵתָם כִּכָּה הַקְפִּיד עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְהִתְעַנּוֹת, וְלִכְּנֹן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם אָדָם יְכוֹל לְלַמֵּד מִסִּכַּת תְּעַנִּיּוֹת, וְיִהְיֶה חָשׁוּב כְּאֵלוֹ הַתְעַנָּה, וְזֶה סִגְלָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְכֵן שְׂיִזְכֶּה לְגַדֵּל אֶת בְּנָיו שְׁיִהְיוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

עַנִּין תְּעַנִּית דְּבוּר הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאָמַר הַגֵּר"א זי"ע שֶׁתְּעַנִּית דְּבוּר הוּא יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְיְכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי זֶה שְׂיֵאִיר עָלָיו אוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקַבִּיעוֹת.

אֲבָל גַּם בְּזֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם, פִּי מוֹהֲרָנִית ז"ל אָמַר שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא כֵּן לְדַבֵּר, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר, בְּפֶרֶט עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים מִצַּד חֲנוּךְ, צְרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, הַלְכוֹת וְדִינֵי הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

תְּקַפֵּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוּ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָּה לֹא כּוֹתֵב מִי הָאָדָם הַקְּרוֹב שְׁמַצְעַר אוֹתְךָ וְכוּ', וְגוֹרֵם לְךָ יְסוּרִים
רַבִּים וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֶצֶה הַיְחִידָה אִם אֵתָּה יְכוּל לְבָרַח מִשָּׁם, מַה טוֹב וּמַה
נָעִים, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֵלֶק ב', סִימָן ג') מִי שֶׁבֹרַח מִן
הַצָּרָה, הוּא פֶקֶח; וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, אֲזִי הָעֶצֶה שְׁתַּקֵּ! שְׁתַּקֵּ! כִּי כִּף אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ, מְדַכָּאוּ בְּיִסּוּרֵינוּ,
וְאִם קָבֵלָם, יִרְאֶה זֶרַע יֵאֲרִיךְ יָמִים; וְאָמְרוּ (תַּעֲנִית ח.) כָּל הַשְּׂמֵחַ בְּיִסּוּרֵינוּ שְׂבָאִין
עָלֵינוּ, מִבֵּיא יִשׁוּעָה לְעוֹלָם; וְאָמְרוּ (מִנְחוֹת נ"ג:) מַה זֵּית אֵינוּ מוֹצִיא שְׂמֵנוּ אֶלָּא
עַל יְדֵי כְּתִית, אֵף יִשְׂרָאֵל אֵינָם חוֹזְרִים לְמוֹטָב אֶלָּא עַל יְדֵי יְסוּרֵינוּ; וְלִכֵּן רְאֵה
לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וּשְׂתַקֵּ שְׂתַקֵּ עַל כָּל הַיְסוּרִים שְׂאֵתָּה
סוֹבֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ה, סִימָן ה') אֵין הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵיַחַד שְׂמוֹ עַל בְּרִיָּה כִּשְׁהוּא חֵי, אֶלָּא עַל בְּעָלֵי יְסוּרֵינוּ.

הַעֲקֵר הָעֶצֶה לְהִנְצֵל מִיְסוּרִים אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ
רַבָּה, פְּרָק ו') אִם רְאִיתָ שְׂיִסּוּרֵינוּ מִמִּשְׁמֵשִׁין וּבָאִין עָלֵינוּ, רוּץ לְחִדְרֵי תוֹרָה,
מִיַּד הַיְסוּרֵינוּ בּוֹרְחִין; וְכֵן אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָרֵנוּ, חֵלֶק א', סִימָן ס"ה) אֶפְלוּ
כִּשְׂאָדָם זוֹכָה לְהִגִּיעַ לְבִטּוּל אֲמַת לְהִיּוֹת בְּטַל וּמִבְּטָל אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, כִּשְׁחוֹזֵר
מִהִבְטוּל הוּא מְרַגֵּישׁ אֶת הַיְסוּרִים, וְהָעֶצֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאָמֵר
מוֹהָרְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית, הַלְכָה ד', אוֹת ב') וְאִם הוּא לֹא בָר
הֵכָא לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲזִי הָעֶצֶה שְׂיִלְמַד תּוֹרָה בְּכָל פַּעַם בְּחֻשְׁק חֲדָשׁ,

בְּחַיֹּת חֵדֶשׁ, וְיֵהְיוּ בְעֵינָיו כְּחֻדָּשִׁים מְמֹשׁ, שֶׁזֶה גַם כֵּן הַתְּחַדָּשׁוֹת הַתּוֹרָה, שְׂמַחְדָּשׁ אֶת מַחוּ וְכו'.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁזֶה יִשְׁנֶה אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁלְּךָ לְגַמְרִי, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְאוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, שֶׁמִּשְׁנָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי מִהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תְּקַבֵּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלָדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, אִם רוֹצִים שֶׁלְהִילָדִים יִהְיֶה חֲנוּךְ טוֹב, צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ קֹדֶם, כִּי הִילָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים, מֵה שֶׁהֵם רוֹאִים אֲצֶל הַהוֹרִים, זֶה מֵה שְׁעוֹשִׁים, כְּעֵינ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְּה נ"ו): "שׁוֹתָא דִּינּוֹקָא בְּשׁוֹקָא אוּ דְאַבּוּהָ אוּ דְאַמִּיהָ", מֵה שֶׁהִתִּינוֹק מְדַבֵּר בְּשׁוֹק, זֶה שְׂמַע אוּ מְהֵאָבָא אוּ מְהֵאָמָא.

וְלִכֵּן רְאוּי לְהַבְעֵל וּלְהֵאָשֶׁה לְעֲשׂוֹת כָּל מֵה שְׂבִיכְלָתֶם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בִּינֵיהֶם וְלֹא יִרְיֵבוּ בִּינֵיהֶם וְכו' וְכו', כִּי: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן", וְאַמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פְּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהִשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרִכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שֶׁבַת י:) זֶה שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
 "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אָנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קִלְפָּה, חֵלֶק ב', סִימָן
 א') יֵשׁ שְׁדִים שְׂמֻצוּיִים בְּבַתִּים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס
 וְקִטְטוֹת בְּבַיִת. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) "בַּיִתּוֹ זֹו אִשְׁתּוֹ", וְעַל כֵּן
 עַל פִּי רַב עִקֵּר הַקְּטֻטוֹת מְמָנָה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֶׁאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי
 זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטֻטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה
 מְפָרֵשׁ בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בַּתִּיהֶם שְׁלוֹם מְפָחֵד", וְדָרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (רִש"י שָׁם) "מְפָחֵד - אֵלּוּ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מְפָחֵד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפָּחֵד,
 שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלוֹהִים" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים,
 עֲיִן שָׁם.

וְאָנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלּוּ נִבְרָאִים רַק מֵהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת
 וְכוּ', וְכוּ', כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ט"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה
 שָׁם הַשְּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ אֶת וּבְעֵלְךָ מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבַיִת מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.
 וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשֵׁמוֹ "שְׁלוֹם" יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר
 עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִרְוֵ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בְּוִדְאֵי שְׁבַכְלֵי הַסְּפוּרִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל יֵשׁ בָּהֶם סוּדוֹת וְרִזִּין וְרִזִּין
 שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם מְשֻׁג בְּזֶה וְכוּ', אֲבָל הַשְּׁלֵשָׁה עָשָׂר סְפוּרִים שְׁבַסְפָּר "סְפוּרֵי

מעשיות", הם סוד תריסר נהרי אפרסמון, שזכה רבנו ז"ל להשיג במקום עליון מאד מאד, שעדין אף אחד לא הגיע לזה וכו', וכן יש עליו סודות נוראים ונפלאים מאד, אין שום טבע שלא יהיה בהם סודות עמקים עמק עמק מי ימצאנו.

אנחנו מוצאים שחכמינו הקדושים אמרו (פראשית רבה, פרשה ס"ב, סימן ב') כד דמך רבי אבהו אחזו ליה תלת עשרי נהרי אפרסמון, אמר להון אלין דמן, אמרו ליה דיך, אמר אלין דאבהו (ישעיה מ"ט) "ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והכל כחי כליתי אכן משפטי את הוי"ה"; הינו רבי אבהו הראו לו שלש עשרה נהרי אפרסמון עליונים, ולא רצה להאמין מרב ענותנותו שזה נתנו לו וכו', הרי שלף לפניך שכל צדיק קדוש ונורא זוכה לפי בחינתו לשלש עשרה נהרי אפרסמון וכו' וכו', ורבנו ז"ל השיג גלויים כאלו מה שלא קדמו אף אחד.

אשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, שהם האור הגנוז, וכבר אמר רבנו ז"ל (תני-מוה"ר, סימן שני"ח) שכל שיחה ושיחה שיהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איך מיין א גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חקמות, אשרי מי שיאחז בהם].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִפֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָרִים שֶׁבִּינּוּ לְבִינָה זֶה לַמּוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
נֶחֱוֹץ לְלַמֵּד וְכוּ', כְּדֵי לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וּמוֹהֲרֵנִי וְז"ל הַתְּבַטָּא פְּעַם,
שֶׁבְּעֵנִין בֵּינּוּ לְבִינָה הָיָה צְרִיךְ לְחַבֵּר עוֹד פְּעַם סִדְרָה שְׁלֵמָה שֶׁל "לְקוּטֵי
הַלְכוֹת", כִּי זֶה לַמּוֹד רַחֵב מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה צְרִיכִים לְדַעַת
מֵה מִתֵּר וּמָה אֶסוּר וְכוּ', וַיֵּשׁ בְּזֶה לַמּוֹד אֶרֶךְ וְגִדּוֹל מְאֹד, וּכְדָאֵי לְהַתִּיעֵץ רַק
עִם צְדִיק קְדוֹשׁ שֶׁהוּא רַחֲמָן, וּכְעֵין שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן
כ"א) כְּשֶׁתְּרַצֶּה שְׁיִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ אֵיזָה צְדִיק, תִּלְךָ לְצְדִיק שֶׁהוּא רַחֲמָן; וְכֵן אָמַר
(שָׁם, סִימָן ל"ט) מוֹטֵב לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְצְדִיק שֶׁהוּא רַחֲמָן; הֵינּוּ שְׂיֹדַע אֶת
טְבַעֵי וּמִקְרֵי הָאָדָם, וַיִּכּוֹל לְהַדְרִיךְ אוֹתָם כְּפִי מִדּוֹתֵיהֶם וְטְבַעֵיהֶם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

שכר שדכנות זה דבר גדול מאד מאד, יש בזה כמה הלכות, מובא בפוסקים שמכרחים לשלם שכר שדכנות, וזה מועיל מאד להנשואין, יהיה כמה שיהיה וכו', אבל שכר שדכנות צריכים לתת, ואמרו צדיקים ששכר שדכנות זה הפסד הכי פשוט, שזכה לחבר נשמות ישראל יחד.

פעם באו זוג אל מורי רבי רבי משה פינינשטיין זצ"ל, אחר עשר שנות נשואין שלא היה להם ילדים, ובקשו לשאל אותו מה עושים? הדבר הראשון הוא שאל אותם אם שלמו דמי שדכנות? וענו שניהם שלא שלמו, כי ההוא לא רצה לקחת מהם כסף, ענה ואמר להם: תלכו מהר לשלם לו איזה סכום אפלו בתורת מתנה ותושעו, וכן עשו, ובדיוק שנה הבאה הולידו בן זכר, ולכן פדאי לכם לתת איזה סכום להשדכן שלכם, שהוא היה הרב שלכם, ואף שלא ירצה לקבל מכם, תספרו לו את הספור הזה, ובדאי הוא יקח את זה, כי זה מועיל מאד לשלום בית, ולהולדת ילדים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון עליכם לדעת שאסור לדחוק את הבן עם כח וכו', וגם לא

עם שכנוע וכו', כי ככל שדוחקים ורוצים לשכנע את הבן, הוא ילך בדיוק להפך.

הדבר השני, כדאי לגשת אל רופא וכו', כי היום יש כל מיני תחבולות נגד זה.

העקר הוא תפלה לבקש ממנו יתברך, כי תפלת אבות על בנים עולה על הכל, ואין עוד כמו תפלה שההורים מתפללים על ילדיהם.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא ללכת עם הילדים ביד חזקה, ומכל שכן שלא להכותם, כי זה פועל בדיוק ההפך ממה שרצו וכו', ולכן עליכם לדעת שעם בנכם צריכים ללכת רק בדרכי נעם ובאהבה, ולהגביה אותו, ולתת לו מחמאות על כל דבר, ולשבח אותו על כל פרט ופרט וכו' וכו', אף פעם לא לעשות עליו בקרת וכו', ומכל שכן לא להשפיל אותו וכו', ולא לקרות אותו עם שמות של גנאי וכו', כי אם לא נזהרים בכל זה, הילד יגדל בעל מום בנפשו וכו', ורב ההורים לא יודעים מזה, ולכן צורחים על ילדיהם וכו', עושים עליהם בקרת בכל פעם וכו', משפילים אותם בכל מיני השפלות וכו', קוראים אותם שמות של גנאי וכו' וכו', וכשגדלים הם נעשים בעלי מומין בנפשם, וכבר מאחר ואי אפשר לתקן את זה, ואחר כך ההורים מתפלאים למה הבן או הבת גדלו להם בעלי מומין בנפשם וכו'.

ולכן עם ילדים צריכים הרבה סבלנות, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות בנים, סימן ק"ז) הבנים שוטים כשאביהם כעסין; כי טבע של ילדים ששוואלים תמיד את האבא מה זה? ומה זה? ואיך זה? וכשיש לאדם סבלנות לילדיו, אז הוא מסביר את זה כפי שכלם הקטן, כך לאט לאט הם גדלים בעלי שכל, ובעלי בינה וכו' וכו', מה שאין פן כשהאבא כעסין ועצבני, וכשהבן שואל אותו משהו, מתחיל לצרח עליו תעוף מפה וכו', תלך מפה וכו', אל תבלבל אותי עכשו עם השטיות שלך וכו', על ידי זה הבן נשאר שוטה.

ולכן ראה לצית אותי, ומהיום ראה רק לחזק ולעודד ולשמח את בנה, ותראה שהכל יתהפך לטובה, וכן יש על זה היום תרופות וכו' וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֻחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

תְּקוּפָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

צְרִיף שְׂתַדַּע יְדִידֵי הַיְקָר, שְׁאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עִכְשָׁו בְּצָרָה וְצוּקָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׁאֵת בְּיִתְרָה עַז בְּכָל מִינֵי אִפְסָנִים שְׁבָעוּלִים, וְהַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וִירוּשְׁלַי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הֶלְכָה א') אִם בָּאָה עַל אָדָם צָרָה, לֹא יִצּוּחַ לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל, אֶלָּא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ לְמַעַנְךָ וְלִמְעַן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁתֵּאמַר אֵת הַמְזֻמּוֹר הַזֶּה (תְּהֵלִים פ"ג) וְאֵת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן רַבְּנוּ הַחֵיד"א זי"ע עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּצַעַר מִלְחָמוֹת (מִסְפָּרוֹ כָּף אַחַת), וְכָל הַמִּתְפַּלֵּל בְּעַד חֵבְרוֹ הוּא נֶעֱנֶה תַחֲלָה, וְכִלְנֹה צְרִיכִים עִכְשָׁו יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים גְּדוּלִים, שְׁנִתְפַּטֵּר מֵאוֹיְבָיו וּמִשׁוֹנְאֵינוּ עֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעֲאֵל, וְנִזְכָּה לְהַגְאֵל כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמְדוּת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן מ"ד) מִלְחָמָה אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה הִיא;

(א) שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף: (ב) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לְךָ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: (ג) כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל עֲמֻךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ: (ה) אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחָדִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי נוֹעְצוּ לָבוּ יַחְדָּו עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: (ז) אֱהִי אָדוּם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאֵב וְהַגְרִים: (ח) גָּבַל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתִּים עִם יִשְׁבֵי צוּר: (ט) גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי לוּט סֵלָה: (י) עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: (יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵינֵי דָאָר הָיוּ דְמִן לְאָדְמָה: (יב) שִׁיתְמוּ נְדִיבֵימוּ כְּעָרֵב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמְנַע כָּל נְסִיכֵימוּ: (יג) אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: (יד) אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כְּגִלְגַּל כְּקֶשׁ לְפָנֵי

רוּחַ: (ט) כָּאֵשׁ תִּבְעֵר יַעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: (יט) כִּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפְתָךְ תִּבְהַלֶּם: (יז) מִלֵּא פְנֵיהֶם קִלּוֹן וּיִבְקֹשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: (יח) יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עַדִּי עַד וַיִּחַפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: (יט) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְךָ עָלֶיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵב הַרְחֵמְךָ שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְכָל גְּבוּלֶיהָ, וְתַצִּילֵנוּ מִמַּלְחָמָה וּמִמְצוֹר וּמִמְשָׁבֵי וּמִבְּזָה, וְתִרְחִיק גִּיסוֹת הָאוֹיְבִים מִכָּל גְּבוּל אֶרְצֵנוּ, לֹא יִקְדְּמוּ עַל אֶרְצֵנוּ מִגֵּן, וְלֹא יִשְׁפְּכוּ עָלֶיךָ סוּלָלָה, וְהָאוֹיְבִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּנוּ תִּכְנִיעַם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִפְּרֹעַ עֲצָתָם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְשׁוֹלֵל וּבוֹזֵז, תִּשְׁפֹּל עָלֵיהֶם אֵימָתָה וְיִפְחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֶךָ יְדָמוּ כְּאַבְנֵי, וְכָל צְדָקוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִלְמוּד תּוֹרָה אֲשֶׁר עָשׂוּ וְלִמְדוּ בְּעִירָנוּ וּבְעִירוֹת אֲשֶׁר בְּגְבוּלָנוּ, וְזָכְרוּ לִפְנֵי כֹסֵא רַחֲמֶיךָ, וְתִבְטַל מִעֲלֵינוּ וּמֵעַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעִיר הַזֹּאת וּבְכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת, וְתַחַן עָלֵינוּ וְעָלֵיהֶם מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם כָּכֵל צְדָקוֹתֶיךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָעַב וּיְקַר הַשְּׁעָרִים.

אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּיּוֹת וּשְׁרָרוֹת, וּבְצִל פְּנֵיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲבֹרָהּ אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אִישׁ חֶסֶד, וּבְזִכּוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אֲזוֹר בְּגְבוּרָה, וּבְזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם כְּלִיל תְּפָאֶרֶת, וּבְזִכּוֹת מֹשֶׁה רַעֲיָא מֵהִימָנָא אַחוּז בְּנִצְחָ, וּבְזִכּוֹת אֶהָרֵן כֹּהֵנָא רַבָּא אַחוּז בַּהוֹד, וּבְזִכּוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַחוּז בְּיִסוּד, וּבְזִכּוֹת דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אַחוּז בְּמַלְכוּת, עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, רַחֲמוּם חֲנוּן שְׂוֹמֵר תְּזוּמָךְ מִצִּיל יִשְׂרָאֵל פִּיּוּדָה, הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וּטְרוּף וּבִלְבוּל, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְכוֹל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל אֵלוֹ שְׁגָרִים עֲכָשׁוּ בְּמָקוֹם סַכְנָה, לְהַזְמִין אוֹתָם עַל שֶׁבַת לְבוֹא לְשַׁבַּת בְּבֵיתוֹ, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ מִדַּת הַחֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חִבֵּיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְפֵי עוֹלוֹת; וְאָמְרוּ (יִלְקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשִׁעָה שָׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, נִעְשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מִהֶם אוֹמְרִים: "יִבְרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמַר "יִבְרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְעַם יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנִים וְגוֹמְלֵי חֶסְדִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעֲשֶׂה עֲכָשׁוֹ חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וַיִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ יַעֲן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוֹ בְּעַת צָרָה גְדוֹלָה מָאֵד, וְלָכֵן תִּרְאִי לוֹמַר אֵת הַמְזֻמּוֹר הַזֶּה (תְּהִלִּים פ"ג) וְאֵת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקְּן רַבְּנוּ הַחֵיד"א זי"ע עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּצַעַר מְלַחְמוֹת (מִסְפְּרוֹ כֶּף אַחַת), וְכָל הַמְּתַפְּלֵל בְּעַד חִבְרוֹ הוּא נִעְנֶה תְּחִלָּה, וְכִלְנֹו צָרִיכִים עֲכָשׁוֹ יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים, שֶׁנִּתְפַּטֵּר מֵאוֹיְבֵינוֹ וּמִשׁוֹנְאֵינוֹ עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, וְנִזְכֶּה לְהִגָּאֵל כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימֵן מ"ד) מְלַחְמָה אֶתְחַלְתָּא דִּגְאֵלָה הִיא.

(א) שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף: (ב) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרְשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט
אֵל: (א) כִּי הִנֵּה אוֹיְבֵיךָ יִהְיִיּוּ וּמִשְׁנֹאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל עֲמֶךָ יַעֲרִימוּ
סוֹד וַיִּתְעַצּוּ עַל צְפוּנֵיךָ: (ה) אָמְרוּ לָכֹו וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם
יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי נִוְעֲצוּ לָב יַחֲדוּ עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: (ז) אֱהִלִּי אָדוּם
וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאֵב וְהַגְּרִים: (ח) גָּבַל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק פָּלְשֶׁת עִם יִשְׁבֵּי צוּר:
(ט) גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי לוֹט סֵלָה: (י) עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדִּין
כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: (יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דְּאֵר הָיוּ דְמֵן לְאַדְמָה: (יב)
שִׁיתִּמוּ נְדִיבִימוּ כְּעָרֵב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמְנַע כָּל נִסִּיכִימוּ: (יג) אָשֶׁר
אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: (יד) אֱלֹהֵי שִׁיתִּמוּ כַּגְּלָגֵל כַּקֶּשׁ לְפָנַי
רוּחַ: (טו) כָּאֵשׁ תִּבְעַר יַעַר וְכִלְהַבָּה תִּלְהַט הָרִים: (טז) כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ

וּבְסוּפֵתָּךְ תִּבְהַלֵּם: (יז) מֵלֵא פְּנִיֵהֶם קָלוּן וַיִּבְקֶשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: (יח) יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עָדִי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: (יט) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵב הַרְחֵמֵן שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְכָל גְּבוּלֶיהָ, וְתַצִּילֵנוּ מִמְּלַחְמָהּ וּמִמְצוֹר וּמִשְׁבִּי וּמִבְּזָה, וְתִרְחִיק גִּיסוֹת הָאוֹיְבִים מִכָּל גְּבוּל אֶרְצֵנוּ, לֹא יִקְדְּמוּ עַל אֶרְצֵנוּ מִגֵּן, וְלֹא יִשְׁפְּכוּ עָלֶיךָ סוּלָלָה, וְהָאוֹיְבִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּנוּ תִּכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִפְרֹעַ עֲצָתֶם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְשׁוֹלֵל וּבוֹזֵז, תִּפְלֵ עָלֶיךָם אֵימָתָה וּפְחַד בִּיגְדֵל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כִּי אֲבָן, וְכָל צְדָקוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִלְמוּד תּוֹרָה אֲשֶׁר עָשׂוּ וְלִמְדוּ בְּעִירֵנוּ וּבְעִירוֹת אֲשֶׁר בְּגְבוּלֵנוּ, יִזְכְּרוּ לִפְנֵי כֹסֵא רַחֲמֶיךָ, וְתִבְטַל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעִיר הַזֹּאת וּבְכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְתַחֲן עָלֵינוּ וְעָלֶיךָם מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָעַב וַיִּקַּר הַשְּׁעָרִים.

אֵל מֵלֵא רַחֲמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּיוֹת וּשְׁרָרוֹת, וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲבֹרָה אֲבִינוּ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם אִישׁ הַחֶסֶד, וּבְזִכּוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם אֲזוּר בְּגְבוּרָה, וּבְזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם כְּלִיל תְּפָאֲרָתְךָ, וּבְזִכּוֹת מֹשֶׁה רַעִיָא מִהֵימָנָא אַחוּז בְּנִצְחָה, וּבְזִכּוֹת אֶהְרָן כֹּהֵנָא רַבָּא אַחוּז בְּהוֹד, וּבְזִכּוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַחוּז בְּיִסוּד, וּבְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם אַחוּז בְּמַלְכוּת, עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ רַחֲמוּ חַיֵּנוּן שׂוֹמֵר תּוֹמֶךָ מִצִּיל יִשְׂרָאֵל פִּיּוּדָה, הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וּטְרוּף וּבִלְבוּל, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִּינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֵׁתָהּ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיכּוּלָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל אֵלּוּ שְׁגָרִים עֲכָשׁוּ בְּמִקּוּם סְכָנָה, לְהַזְמִין אוֹתָם עַל שִׁבְתָּ לְכוּא לְשִׁבְתָּ בְּבֵיתָהּ, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוּ וְתִבְרַךְ כְּמוֹ מִדַּת הַחֶסֶד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַּק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלֶיךָ חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח

שזבח שלמה לפני אלהי עולות; ואמרו (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כמות כמות, מהם אומרים: "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; ועם ישראל רחמנים וגומלי חסדים, אשרי מי שתעשה עכשו חסד עם זולתה, ותתברך מפי אל עליון.

המאחל לך שבת שלום

תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בענין הכולל "שומרים לבקר", ואתה לומד שמה, והנה אני רואה שזה קשה לכם לגמר את כל ספר תהלים, ולכן עצתי שתאמרו סדר תקון חצות, ואחר כך תאמרו רק "יום תהלים", וזה לא כל כך קשה, כי זה לוקח כמו עשרים דקות או חצי שעה, ואחר כך תגרסו פרקים משניות ודפים תקוניי זהר, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ולהתבודד להקדוש ברוך הוא, ובזה תעשו לי נחת רוח מאד מאד גדולה, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

תקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נרו
יֵאִיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שנכנסת ללמד
בכולל "שומרים לבקר" לדעתי הסדר הנכון הוא, כשאתה מגיע לבית הכנסת
בשעה שלש לפנות בקר, תאמר סדר תקון חצות, ואם אפשר להוריד כמה
דמעות, אין לתאר ואין לשער מה זה גורם בכל העולמות, כי כשבוכים על
חרבן בית המקדש ועל צרות ישראל, בזה גורמים נחת רוח להקדוש ברוך
הוא, כמובא בכמה מקומות בזהר הקדוש, ואחר כך תאמרו רק "יום תהלים",
כי אני רואה לגמר את כל התהלים זה מאד קשה לכם, ובפרט אם תאמרו רק
"יום תהלים" אחד, כי התהלים נחלק לימי השבוע, אז תוכלו גם לגרס כמה
פרקים משניות וכמה דפים תקוני זהר, שזה מסגל מאד מאד להנשמה, עד
תפלת ותיקין, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה גדולה מאד.

אז קדם עלות השחר הוא עת רצון גדול בשמים, ולכן אני מאד מאד
מבקש אתכם, תתפללו עלי שיהיה לי רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת
הגוף גם יחד, כי אני מאד מאד חלש, ואני לא יודע מה יולד יום, ולכן תבקשו
עלי, ואהיה לכם אסיר תודה.

רק תתחזקו להיות בשמחה שאתם נמצאים בקהלה קדושה כזו, חממה
של אמונה.

המאחל לך שבת שלום

תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי שהכניסו את בעלך לבית סהר על לא דבר, רק על רשעות, כי סוף כל סוף עכשו התחנתם, ולא נותנים לכם כבר לחיות וכו', כשהתורה הקדושה אומרת (פרק כ"ד ה') "נקי יהיה לביתו וגו'".

עם כל זאת באתי לחזק ולנחם אותך שמהרע הזה יצא טובה, שבזכות זה שהוא יקבל פטור ויזכה ליצאת מהבית סהר, תפקדי בזרע של קימא, רק תשתדלי שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, ותכבדי ותיקרי את בעלך, כי הוא אברך נפלא מאד מאד, רק חזקי ואמצי מאד, ותמשיכי להתבודד להקדוש ברוך הוא שירחם עליך שבעלך היקר יצא מחשך לאור גדול, כי זה כבר חדשים שהוא בבית סהר ואת לבד, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות רבנו ז"ל יצא לגמרי מכל הצרות ויהיה לו פטור.

נא ונא חזקי ואמצי מאד, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום

תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ימשיך ישועות וחסדים בביתכם, ותשמעו רק טוב, ותתחזקו ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם.

המאחל לך שבת שלום

תְּקִצָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר
בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְגָּל לְלִדָּה קָלָה, וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר: (סִפְר-
הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא
שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם
אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק,
יַעֲקֹב, מִשֵּׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרִיאֵ
אַשְׁכְּנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָּא מְבָרְסְלָב, רַבִּי נִתָּן
מְבָרְסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי
רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי
שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם
בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיאַת בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה
לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע
בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים
שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

חֲזָקִי וְאַמְצֵי מֵאֵד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִידָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָרָה לִי מֵאֵד ... תַּחֲיִיהָ
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵל תִּפְחָדִי זֶה כְּלוּם, זֶה כְּלוּם, זֶה כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאֵת לֹא צָרִיכָה
לְדַאֵג כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְתִזְכְּרִי לַהֲיִיּוֹת סַבְתָּא בְּרִיאָה.

רַק תִּמְשִׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם אֵת יִכּוֹלָה לְהַגִּיד בְּכֹל
יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקֶת לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמוֹ
שִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לומר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שֶׁעַל
יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ לְעֶצְמוֹ רְפוּאָה וִישׁוּעָה, וְאִנִּי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שְׂאֵת תְּהִי בְּרִיאָה,
וְשְׁלֵא יַחְסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא תַתְּחִזְקִי בְּשִׂמְחַת הַחַיִּים, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִיעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵינן אַתָּה יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָה מִכְּנִיס אֶת
עֶצְמְךָ בְּעֵינֵי הַרְפוּת לְצִדְקָה, כִּי זֶה כָּל הַהַכְּנָסָה שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא
חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֵינן לָנוּ אֵף עֲשִׂיר שְׂיִתְמֵךְ בָּנוּ, רַק אֵלּוּ הַרְפוּת שֶׁל צְדָקָה,
הַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוּ בּוֹנוֹת לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, וְאֵף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהֵאָמֵן וְלֹא יִכּוֹל
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר שְׂזָה כְּכֹה, אֲבָל זֶה מְצִיאוֹת עֲבָדָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקֵךְ
שֶׁיֵּשׁ לְךָ חֶלֶק בָּזֶה.

נא וְנָא תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתוּכַל עֲכָשׁוּ לַעֲזֹר לָנוּ
בְּעֵינֵי הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי זֶה יַעֲזֹר לָנוּ מְאֹד מְאֹד לְפִתּוֹחַ אֶת
הַקְּהֵלָה מִכַּמָּה בְּחִינּוֹת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר עַל פְּנֵי הַכְּתָב.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִצּוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם רַק שְׂמֵחָה
וְשִׂשׁוֹן.

הַמְּאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִצּוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שְׂאִתֶּם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים
וְאוֹהֲבִים אֲחֻד אֶת הַשָּׁנָה, כִּי זֶה חֵלְקִי מִכָּל עַמְלִי.

... נְרוּ יְאִיר, אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ בְּעֵינֵי מַה שְׂאִתָּה מְנַסֶּה לְנִקּוֹת אֶת
הָאֵינְטֵרְנֵט מִהַבְּתִים שֶׁל הַתְּלִמִּידִים, זֶה קֶלְפָה נוֹרְאָה מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר רַבִּים
חֲלָלִים הִפִּילָה, וְאֵין תְּלִמּוּד תּוֹרָה אוּ בֵּית סֵפֶר חֲרָדִי שֶׁלֹּא יִסְבְּלוּ מִזֶּה
הַתְּלִמִּידִים וְהַתְּלִמִּידוֹת, זֶה לֹא רַק אֶצְלָנוּ, זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן
הַכִּי גְדוֹל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר מִזֶּה וְלְהוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַקֶּלְפָה
הַזֹּאת מִתּוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לִהְיוֹת נֶעַ וְנָד.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִסְבִּיר לְאַשְׁתָּךְ אֶת הַשִּׁיחָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁשָּׁח
עִמָּנוּ, (שִׁיחַת-הַר"ן, סִימָן קכ"ב) שְׁאֵם לֹא הָיָה מִמֵּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר
הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרָנְסָה
כַּנְהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעַנְיֵן הַנְּהַגַת הַבַּיִת בַּפְּרָנְסָה וּמִלְבוּשִׁים
וּשְׂאָר צְרִיכֵי הַבַּיִת שְׁעַל פִּי רַב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מִלְבוּשׁ
פְּשׁוּט, וְיֵשׁ שְׁחֶסֶר לָהֶם מִלְבוּשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכו'. שְׁצָרִיכִין לְהִמְתִּין
לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבַלֵּי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין ג): לְמִלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תִּכְף וּמִיד.
רַק צְרִיכִין לְהִמְתִּין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוּ שְׁאֵם לֹא הָיָה
מִמֵּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אִיזָה דְבַר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שִׁיחָה
דוֹקָא תִכְף, הָיָה צְרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוּ וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוּב עַד שֶׁהָיָה מְכָרַח לְהִיּוֹת
נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׁאֵנִי יוֹדְעִים עֲנִין הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל
הַמְּדִינָה מִחֶמֶת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעֲלֵי חוּבוֹת, וְעַנְיֵן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין
לְלַמֵּד עֲצָמוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוּ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֶפְלוּ
בְּעֲלֵי כֶּתִים וְעֲשָׂרִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׁכֵן מְקַבְּלִים אֶפְלוּ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים.
וְצְרִיךְ לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט וּלְהַנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמָן. וְאִם נִדְמָה
לוֹ שְׁצָרִיךְ מִלְבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנִיּוֹ, אֵף עַל פִּי שְׁמִכְרַח לוֹ אֵל יְדַחֵק הַשְּׁעָה

לְלוּת וּלְהִקְיָה וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוּב, אַךְ יִמְתִּין עַד שְׂיָבֹא עֵתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחַק אֶפְלוּ בְּמִזּוֹנוֹת וְכָל שָׂכָן בְּמַלְבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לְהִיּוֹת בְּעַל חוּב. וּמוּטָב שְׂהִיָּה בְּעַל חוּב לְעֶצְמוֹ אוֹ לְבָנָי בֵּיתוֹ בְּמַלְבוּשִׁים מְלִהִיּוֹת בְּעַל חוּב לְהַחֲנוּנֵי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי פְרִנְסָה צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד שְׂיָבֹא עֵתוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֲנִי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תְּקַצֵּט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַיְקָר לִי מֵאֵד ...
נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

שְׂמַעְתִּי מִגְּאוֹן גְּדוֹל בְּאֵם בְּחוּר רֶוֶק הַגִּיעַ כְּבָר לְגִיל אַרְבָּעִים וְלֹא הוֹלֵךְ לוֹ בְּשִׂדּוּכִים, אֲלֵא אִם יִסְדֵּר אֶת הַזְּקָן וְכוּ', אֲזִי מֵתָר לוֹ לְתַקֵּן אֶת הַזְּקָן, וְתִגִּיד לוֹ אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוּת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל הַתְּלָמִידִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנֵי רוּצָה לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה חִזְקָה עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי רוּצָה שֶׁתִּהְיֶה קְשׁוּר לְהַמְשָׁרֵד שֶׁל "יִשְׁמַח צְדִיק", עִם הָאֲבָרָה ... נְרוּ יֵאִיר, כִּי הַפְּעַם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנִצָּחַ בְּגְדוּל.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֱלֹהֵי שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כִּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֲנִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ד, אֲתָה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מִזֶּה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מְרַעֲזֵין בִּישׂוּן, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׂמִירָה עַל

יְדֵי אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרֵי־אֵל, מִיֵּכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרֵי־אֵל, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת גְּמֻרָא, הַלְּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ת.ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מֵהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁסָּבַלְתָּ, כִּי זֶה לְכַפֵּרַת
עֲוֹנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתַּק מֵאַתְּנֹו כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַרְגִּילִי עֲצֻמָּךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ת.ר.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתֶּם יְכוּלִים לְהַזְמִין רַב מְמַחָה בְּעֵנִינִי הַצֵּלָה וּמִד"א וְכו', וְהוּא יְדַרְשׁ
לְפָנַי כָּל הַמִּתְנַדְּבִים שֶׁל מִד"א מֵה מִתֵּר בְּשַׁבַּת וּמֵה אֲסוּר בְּשַׁבַּת וְכו', וְכו', כִּי
זֶה מְאֹד מְאֹד הַכְּרָחִי, אֲנַחְנוּ נִשְׁלַם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, תְּהִיָּה בְּקִשְׁר עִם הָאֲבָרָךְ
... גְּרוֹ יֵאִיר, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

רק חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, אִף שְׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה הַרְבֵּה צַעַר וּמְכַאוּבִים מִכָּל הַבְּחִינוֹת, הֵן מִצַּד הַבְּרִיאוֹת, וְהֵן מִצַּד הַנְּהֻגַת הַקְּהֵלָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְלֵעֵת עֵתָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מִהָרַע גַּם כֵּן טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתַּת שְׁלוֹם

ת.ר.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹ.

דְּעֵי לָךְ שְׁשֵׁי פְתוּרֵן וְכוּ', הוֹלְכִים לִישׁוֹן קֶצֶת יוֹתֵר מִקֶּדֶם וְכוּ', וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת יוֹתֵר פְּתוּחִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַנִּי אֶהְיֶה בְּקָרוֹב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִ נְדַבֵּר מִזֶּה, רַק אֵל תִּכְנָסוּ בְּלִחְץ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתֹאחֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִזְכְּוּ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתַּת שְׁלוֹם

ת.ר.ג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך שהלדה עברה בקלות, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל הבדיקות יסתדרו על צד הכי טוב, ואל תדאגו.

אודות סנדק תקחי את חמיך ... גרו יאיר, וכסא של אליהו תתני להאבא שלך גרו יאיר, ואת השם תתנו על רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, נחמן נתן, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרווי רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציתכם ותהיי בריאה.

המאחל לך שבת שלום

תּרד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע אם באמת הילד צריך ריטאלין וכו', הוא צריך הרבה תשומת לב הן ממך והן מבעלך.

אתם צריכים לדעת כי ילדים צריכים תשומת לב מההורים, בפרט בן בגיל תשע, הוא צריך המון תשומת לב מהאבא, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי בן בגיל תשע תמיד שואל שאלות ורוצה שהאבא יתענין בבעיות שלו וכו', וכו', ואם האבא יש לו סבלנות, אז יראה נחת מהבן שלו, אבל אם הוא יתעצבן עליו, אז הוא ישאר חס ושלום שוטה, ולכן צריכים לתת להילד הרבה הרבה תשומת לב, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

תרה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי רק להיות בשמחה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

אם את יכולה להגיד בכל יום "יום תהלים", אין למעלה מזה, כי אמירת תהלים זה מסגל לתשובה ומסגל לכל הברכות בעולם, ואשרי האשה שאומרת בכל יום תהלים.

המאחל לך שבת שלום

תרו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הייתי ממליץ לכם ללכת לעשות את הבדיקות בבית חולים לניאדו, ולא להשים לב מה שאומרים לכם פה, אל תדאגו הפל יסתדר על צד הכי טוב, רק לבדק שם מה שהם יגידו לכם תראו לעשות.

לא להכנס בלחץ, ותראו איך שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לכם שבת שלום

תּרז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּרוּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם
רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

שְׂמַחוּ יַחַד וְתַבִּינוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִדְוִנוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלְכֶם עַל צַד הַכִּי טוֹב שֶׁרַק יָכוֹל
לְהִיּוֹת.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַמִּיד יִהְיֶה יְשׁוּעוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתַבְשְׂרוּ לִי
רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

תַּהֲלֶה לְאֵל, הַבֵּן שְׁלֹכֶם ... נְרוּ יְאִיר עוֹשֶׂה חֵיל פֶּה, וְתָרוּוּ מִמְּנוּ רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיהַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עֵז, וְשׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר
אוֹתְךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּרִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עֵז, וְשׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל
לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תַּהֲיֶיהָ סִבְלָן, כִּי הַכַּעַס הוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרִי, עַד שְׂאֵתָה מִשְׁתַּגֵּעַ
מְרַב כַּעַס שְׂבָא מִשְׁעֵמוֹם וְכוּ' וְכוּ', אֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלָךְ עַל הַיְלָדִים
שְׁלָךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּרִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִהִנָּחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי שֶׁלֹּא יִנְשֹׁף אוֹתְךָ בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,

כּי עֵקֶר כַּח הַנְּחָשׁ לְהַכְנִיס בְּאָדָם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּכְבֻדוֹת וְעֲצָלוּת, כּמוֹכָא
בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) שֶׁהַכַּח שֶׁל הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוּת
וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיָּדְךָ לְשׁמֵר מִחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת.

יִרְבְּעִם בֵּין נֶבֶט נֶפֶל מִגְּאוּת, וְזֶה טְרָדוֹ מִן הָעוֹלָם וְכוּ', אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁלָּנוּ עַד עֶפֶר, וְלִדַּעַת שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים
כָּלוּם, וְעַלִּינוּ לֹא לְרִצּוֹת שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז טוֹב לָנוּ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּרִיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' בְּסֵלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאָיֵר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּרְאֶה לְמַכַּר אֶת הַבֵּיַת שְׁלֹךְ בַּקְצַת פְּחוֹת כֶּסֶף, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ לְשֵׁלֶם אֶת
הַחוֹב פֶּה, כּי אֵתָּה לֹא יְכוּל לְהַחְזִיק אֶת שְׁתֵּי הַבַּתִּים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שִׁיְהִיָּה לָךְ קוֹנֵה, וְהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּרִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' בְּסֵלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיֶה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּרְאִי לַעֲזוֹר לִי בְּמָה שֶׁרַק אֶת יְכוּלָּה כְּדֵי לְבַנּוֹת מִחְדָּשׁ אֶת הַמְּדַרְשִׁיָּה.

אם את יכולה להציל את המשפחה שלא יהרס, מה טוב ומה נעים, אבל לדעתי היא נפלה בפח כזו שקשה לצאת מזה וכו', עם כל זאת אסור להתיאש מאף אחד, ולכן אם לך ולבעלך יש איזה שפה עמם, מה טוב ומה נעים.

המאחל לך שבת שלום

תריד.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

אשתך מאד מתלוננת עליך שאתה משפיל אותה ונותן לה יחס שלא מתאים ליהודי וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתשנה את גישתך, כי לבסוף היא תברח לך, ואתה תשאיר בלא כלום, ולכן חוס וחס על נפשך, ותראה את הישועות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

נא ונא תן יחס לאשתך, ורבנו ו"ל הזהירנו על זה מאד מאד, אני תמיד מאשים את אשתך, אבל אשתך כותבת לי דברים נוראים שאתה מאד מאד משפיל אותה עד עפר, ולכן תשמר מאד מאד עליה.

המאחל לך שבת שלום

תרטו.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, ב' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו כתבתי מכתב מאד חריף לבעלך, אל תחשבי שאני מאשים אותך תמיד, אלא יש מצבים שאת לא צודקת, ויש מצבים שאת כן צודקת וכו'.

וכו', צָרִיכִים לְבֹא לִיְדֵי פִשְׁרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, כִּי בְּבֵית שְׂאִין שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְלָדִים מְפָרְעִים, וְלָמָּה אַתֶּם צָרִיכִים אֶת זֶה? הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּרִטִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל עָלַי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁמְתֵק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ תָּמִיד לְהַתְּבוּדַד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אַזִּי זוֹכֶה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּזֶה, עַד שִׁיּוֹם הַמִּיתָה תָּמִיד לְפָנַי עֵינָיו, וְאֵזוּ כְּבָר חַי בְּאֶפֶן אַחַר לְגַמְרֵי וְאֵינוֹ מְרַמָּה אֶת הַזּוּלַת וְכוּ', וְאֵינִי לוֹ כְּבָר שׁוֹם תְּאֹהָה

לְכֹלֹם וְכוּ', כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עוֹד מֵעַט לְמוֹת וְכוּ', וּמוֹבָא (שְׁלַח עֲרוּף, חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט, סִימָן פ"א, סֵעִיף ב') דְּאִיֵּן אָדָם מְשֻׁטָה בְּשַׁעַת מִיתָהּ וְכוּ', וְזֶה מְדַרְגֵת הַצְּדִיקִים שֶׁתְּמִיד שָׂמִים אֶת יוֹם הַמִּיתָה לְפָנֵי עֵינֵיהֶם, וְלִכֵּן כָּל דְּבָרֵיהֶם אָמַת וַיִּצִיב.

תְּאֲמִין לִי אָדָם אַחַר רַק שׁוֹמֵעַ מִיוֹם הַמִּיתָה וְכוּ', נוֹפֵל עָלָיו פֶּחַד גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא מַעֲגִין לְשֹׁמֵעַ יוֹתֵר וְכוּ', כִּי זֶה מִפְּחִיד אוֹתוֹ וּמְכַנִּים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', לֹא כֵן הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, מוֹכְנִים כָּל רָגַע וְרָגַע לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹם הַמִּיתָה תְּמִיד לְפָנֵי עֵינֵיהֶם וְכוּ', וַיֵּשׁ צְדִיקִים שְׂזָכוּ כְּבָר לְהִגִּיעַ לְבַטוּל כְּזֶה, שְׁמַרְגִּישִׁים מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהֵם כְּבָר לְאַחַר הַמִּיתָה וּלְאַחַר הַקְּבוּרָה וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם שָׁם שִׁיף אֵיזָה תְּאוֹת? כְּבוֹד אוֹ מְמוֹן? וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדף שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

תְּרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (סִנְהֶדְרִין מ.ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלֶא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֵכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֵוָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", אָדָם שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל עַל תְּמוֹנּוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וְעַל כָּל מִינֵי פּוֹנוּגְרַפְיָה וְכוּ', בּוֹדָאֵי יִהְיֶה שְׁקוּעַ בְּתוֹף נֶאֱוָף וְזִנּוֹת רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וַיִּהְיֶה קֶשֶׁה לוֹ לְצַאֵת מִזֶּה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי הָעֵינַיִם, כִּי הָעֵינַיִם רוֹאוֹת וְהַלֵּב חוֹמֵד וְכֹלֵי הַמַּעֲשִׂים גּוֹמְרִים, וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, לֹא לְהַסְתַּכֵּל

בְּזָבֵל וּלְכִלּוֹף, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִגְרָה אֶת הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹ, וְכֵתֵב הַרְמַב"ם (פֶּרֶק כ"ב מֵהַלְכוֹת אֶסוּרֵי בֵיאָה, הַלְכָה י"ח) אֵין לָךְ דְּבַר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה שֶׁהוּא קֹשֶׁה לְרַב הָעַם לְפָרֵשׁ אֲלֵא מִן הָעֵרִיּוֹת וְהַבֵּיאוֹת הָאֶסוּרוֹת, אָמְרוּ חֲכָמִים: בְּשִׁעָה שֶׁנִּצְטוּר יִשְׂרָאֵל עַל הָעֵרִיּוֹת בָּכוּ וְקִבְלוּ מִצְוָה זֹאת בְּתַרְעוּמוֹת וּבִכְיָה, שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר י"א י'): "בְּכֹה לְמַשְׁפַּחְתִּיר" עַל עֶסְקֵי מַשְׁפָּחוֹת:

(ט) וְאָמְרוּ חֲכָמִים גְּזֹל וְעֵרִיּוֹת נִפְשׁוּ שֶׁל אָדָם מֵתֵאוּהָ לְהֵן וּמְחַמְדָּתָן, וְאֵין אֶתָּה מוֹצֵא קֶהֱל בְּכָל זְמַן וְזְמַן שְׂאֵין בְּהֵן פְּרוּצִין בְּעֵרִיּוֹת וּבֵיאוֹת אֶסוּרוֹת, וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים (בְּבֵא בְתָרָא קס"א). רַב בְּגִזֵּל, מְעוּט בְּעֵרִיּוֹת, וְהַכֹּל בְּאֵבֶק לְשׁוֹן הָרַע:

(כ) לְפִיכֶךָ רֵאוּי לּוֹ לְאָדָם לְכוּף יִצְרוּ בְּדַבָּר זֶה, וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמוֹ בְּקִדְשָׁה יִתְרָה וּבְמַחְשָׁבָה טְהוֹרָה וּבִדְעָה נְכוֹנָה כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵהֵן, וְיִזְהַר מִן הַיַּחּוּד שֶׁהוּא הַגּוֹרֵם הַגְּדוֹל, גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ אוֹמְרִים לְתַלְמִידֵיהֶם: הַזְהַרוּ בִּי מִפְּנֵי בַתִּי, הַזְהַרוּ בִּי מִפְּנֵי כְלָתִי, כְּדֵי לְלַמֵּד לְתַלְמִידֵיהֶם שֶׁלֹּא יִתְבַּיְשׁוּ מִדְּבַר זֶה, וְיִתְרַחֲקוּ מִן הַיַּחּוּד:

(כא) וְכֵן יִנְהַג לְהִתְרַחֵק מִן הַשְּׁחוּק וּמִן הַשְּׁכָרוֹת וּמִדְּבָרֵי עֲגָבִים, שְׂאֵלוֹ גּוֹרְמֵין גְּדוּלִים, וְהֵם מַעֲלוֹת שֶׁל עֵרִיּוֹת, וְלֹא יֵשֵׁב בְּלֹא אִשָּׁה שֶׁמִּנְהַג זֶה גּוֹרֵם לְטְהוּרָה יִתְרָה, גְּדוּלָה מְכֹל זֹאת אָמְרוּ: פִּנְיָה עֲצֻמוֹ וּמַחְשָׁבָתוֹ לְדְבָרֵי תּוֹרָה, וְיִרְחִיב דַּעְתּוֹ בְּחֻמָּה, שְׂאֵין מַחְשָׁבַת עֵרִיּוֹת מִתְגַּבְּרַת אֲלֵא בְּלֵב פְּנוּי מִן הַחֲכָמָה; עֵין שָׁם, הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהַעֲקָר תְּלוּי בְּעֵינַיִם, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל עֵינָיו לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּזָבֵל וּבְלִכְלוּף שֶׁל פּוֹנוּגְרָפִיָה וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רִישׁוֹלְמֵי בְרֻכּוֹת, פֶּרֶק א', הַלְכָה ה') לְבֵא וְעֵינָא תְרִין סְרִסוּרֵי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵי יְהִיבִית לִי לְבֵא וְעֵינָא אֲנָא יְדַעְנָא דְאֶתְּ לִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ו') מַה רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׂאֵל הַלֵּב וְהָעֵינַיִם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי אַחֲרֵיהֶן? לְפִי שֶׁעֲבָרָה תְלוּיָהּ בְּהֵם, הָעֵינַיִם רוֹאוֹת אֶת הַזְּנוּהָ וְהַלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶן, וְלִכְּנֵן כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא תִפְסִיק לְהִסְתַּכֵּל בְּזָבֵל וּבְלִכְלוּף, יִבְעַר בְּךָ יִצְרָךְ, אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שֶׁלְמָה בְּאֶמְתָּ, אֶתָּה מְכָרַח לְהַפְסִיק תְּכָךְ וּמִיָּד מְלַלְכַת לְמִקּוּמוֹת הַמְטַנְפִים וְכוּ', וּמְכַל שְׂפֵן לְהִסְתַּכֵּל בְּזָבֵל וּבְלִכְלוּף וּבְפּוֹנוּגְרָפִיָה וְכוּ'.

וְאֵל תֹּאמַר שֶׁכָּל כֶּף הַתְּרַגְּלָתִי לָזֶה עַד שֶׁאֵין לִי בַחֲרִירָה עַל זֶה, כִּי כִּבֵּר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׁאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבַּחֲרִירָה, הִשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבַּחֲרִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', [נִכְתַּב מוֹהַרנ"ת ז"ל וְדָבַר זֶה הוּא נֶצְרָף מְאֹד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוּכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בַּחֲרִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בְּיָדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בַּחֲרִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה].

זָכַר גַּם זָכַר כִּי הָעוֹלָם אֵינוֹ הַפְּקָר, וְכֶף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן י"ג) עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ד' ח') "יֵשׁ אַחַד וְאֵין שְׁנַי גַּם בֵּן וְאָח אֵין לוֹ וְאֵין קֶץ לְכָל עֲמָלוֹ גַּם עֵינָיו לֹא תִשָּׁבַע עֶשֶׂר וְלָמִי אֲנִי עֹמֵל וּמַחְסֵר אֶת נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם זֶה הֶבֶל וְעַנְיָן רַע הוּא", "יֵשׁ אַחַד" זֶה יֵצֵר הָרַע, "וְאֵין שְׁנַי" שֶׁאֵין לוֹ בֵּן זוּג בַּעֲבָרָה, "גַּם בֵּן וְאָח אֵין לוֹ" בְּשַׁעַת שֶׁהוֹלֵךְ אָדָם לְעֵבֵר עֲבָרָה אֵינוֹ רוֹאֶה שֵׁישׁ לוֹ בֵּן שְׁיִמוֹת בַּעֲוֹנוֹתָיו, וְאֵינוֹ רוֹאֶה שֵׁישׁ לוֹ אֶח שְׁיִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ וְיִלְהַתְּגַנֵּנוֹת בּוֹ, "וְאֵין קֶץ לְכָל עֲמָלוֹ" בְּמַעֲשָׂיו הָרָעִים, "גַּם עֵינָיו לֹא תִשָּׁבַע עֶשֶׂר" אֵלוֹ מַעֲשָׂיו הָרָעִים, "וְלָמִי אֲנִי עֹמֵל" שֶׁלֹּא לְהַדְבִּיק בְּדַרְכָּיו, וְמִי שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה כֵּן "גַּם זֶה הֶבֶל"; וְלָכֵן עֲצַתִּי שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, כִּי מִי שֶׁשָּׁקוּעַ בְּנֶאֱוָף וְזִנוּת וְכוּ', וְאֵינוֹ נִתְעוֹרֵר לְצִאת מִשָּׁמָה וְכוּ', לְבַסּוּף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים וְכוּ', וּמָה גַּם שִׁיקְבֵּל מְכָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא חָלַם עָלֶיהָ וְכוּ', אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה בְּרִיא וְיֻכַּל לְחַטָּא וּלְעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁלְּבוֹ חָפֵץ וְכוּ', וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אֲשֶׁר פְּתָאֵם יִתְפַּס אוֹתוֹ הָרַע וְהַמַּחְלָוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים, אוֹ הַיְלָדִים שֶׁלוֹ יִחְלוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁהוּא אִישׁ וְגַבְרָה, וְחוּזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעוֹזֵב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת לְגַמְרֵי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

תריט.

בעזרת השם ותברך, מוצאי שבת קדש לסדר תולדות, ג' בפסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל הִזְהִירוּנוּ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חיי-מוה"ר ז, סימן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פֶּלֶא אֲצִלִּי מֵאֲחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שֶׁיְהִיוּ כָּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזִּוְכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְהַמְיָה ח) "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹ"ה הִיא מְעֻזָּכָם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְכֵן אָמַר (חיי-מוה"ר ז, סימן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדָּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מְבַעֲרָא אֶתֶם כְּלָכֶם, בְּוֹדָא תְלוּיִן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

ועוד הרבה בקשות ואזהרות שֶׁבִקֵּשׁ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְבוֹא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אַז הוּא יוֹם הַדִּין וְדִנִּים אֶת הָאָדָם, וְאֶנְחֵנוּ צְרִיכִים עוֹרֵךְ דִּין גָּדוֹל שֶׁיִּמְלִיץ בְּעַדְנוּ, וְלָכֵן אֵין תְּרוּץ לְהִתְחַמֵּק מִלְּהִיּוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אָדָם צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשָׁבוֹן כִּי הֵנָּה עוֹמְדִים לְדוֹן אוֹתוֹ בְּבֵית מִשְׁפָּט עֲנֵשׁ מוֹת וְכוּ', וְיֵשׁ עוֹרֵךְ דִּין אֶחָד הַכִּי גָדוֹל שֶׁיְכוּל לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל זֶה וְכוּ', הָאֵם אָדָם לֹא הָיָה מוֹכֵר אֶת הַכֹּל כְּדִי לְמַמַּן אֶת הָעוֹרֵךְ דִּין הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁיַּצִּילוֹ מִמּוֹת לְחַיִּים? הָאֵם לֹא הָיָה עוֹשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּכְלָתוֹ לְנִסְעֵ אֶל הָעוֹרֵךְ דִּין הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁיַּחֲוֹס וְיִרְחַם עָלָיו, וְיַצִּילוֹ מֵהַדִּין הַקָּשָׁה? הָאֵם הָיָה שֶׁיִּפְּ אֶתְחַד הָיָה מוֹנֵעַ אוֹתוֹ? הַרִי הוּא מְדַבֵּר פֶּה מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ, מֵהָעֵתִיד שְׁלוֹ, מַה לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם כְּדִי שֶׁיִּנְצֵל? וְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְמוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ זֹאת מִלְּנִסְעֵ אֶל הָעוֹרֵךְ דִּין שְׁלוֹ, כִּי מְדַבְּרִים פֶּה מִמּוֹת לְחַיִּים, וְכֵן אֵם הָיָה נִגְזָר

על אשתו או על ילדיו חס ושלום איזה ענש מות, האם הוא לא היה עושה כל מה שביקלתו כדי להציל אותם? והנה בראש השנה דנים את האדם על כל השנה, ושום צדיק בעולם לא הבטיח כמו שרבנו ז"ל הבטיח על ענין ראש השנה שלו, שכל העולם עומדים ותלויים בראש השנה שלו, ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשרו שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ובפרט שהבטיח להמליץ טוב לכל אלו שיבואו אליו בראש השנה, ויעבירם בדין קדם שכלם עוברים וכו', ולכן אין למעלה מזה מלהיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, ושום בריה לא יכול לומר אחרת כלל.

והנה בחיים חיותו היו אנשי שלומנו נוסעים אליו גם בשבת חנכה, וגם בחג השבעות, אבל הדגשה שהדגיש בפרוש לבוא אליו, והזהירנו בכמה מיני אזהרות ובקשנו בכמה מיני בקשות, זה רק על ראש השנה.

ולכן אין שום ענין לנסע בשבת חנכה, כי האבא צריך להיות עם הילדים כל ימי חנכה, כי הם צריכים אותו וכו', חנכה הוא חג החנוכה לחנוכה את ילדיו, והילדים צריכים את האבא לראות איך שמדליק נרות חנכה, וישיר אתם ביחד שירי חנכה, בכלל טוב מאד לאבא בשביל חנוכה ילדיו להיות עם הילדים, ולכן אין שום ענין לנסע בשבת חנכה.

ואף שאנחנו מוצאים שמוהר"ן ז"ל היה נוסע, וכן הרבה מאנשי שלומנו נסעו, זה היה מעירות שסביב אומן, אבל לא כמו היום שצריכים לעזב את הבית כבר כמה ימים לפני שבת וכו', ונמצא שהילדים מסתובבים בהפקר וכו', ולכן אין שום ענין לנסע לא בשבת חנכה ולא בחג השבעות.

באמצע השנה יכולים לנסע מתי שרוצים ליום יומים וכו', או לקחת עמו את אשתו וכו', אבל אין ענין נסיעה פמבית בשום פנים ואופן, זה רק לאחרונה נעשה התעוררות על ידי סוכני נסיעות שרוצים להרויח כסף.

תגיד לבעלך את דעתי, וכך היו נוהגים אנשי שלומנו שהיו גרים רחוק שלא נסעו אלא בראש השנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבוע טוב

ת.ר.כ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר תולדות, ג' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ענין שנוי מקום הוא רק לשנות מקום כשרע ומר לו במקום הזה, אבל סתם ככה לשנות מקומות לא כדאי, כי אין לדבר סוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ו.) חן מקום על יושביו; אדם צריך להרגיל את עצמו לשמח במקום שגר שם, כי אם יתחיל לשנות מקומות, אז אין לדבר סוף וילך נע ונד כמו קיז, ולכן לא כדאי לשנות מקום, אלא אם רע לו במקום הזה, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספ"ה-המדות, אות בית, סימן ד') יש מקום מזמן לטובה, והוא הדין להפך; וכן אמר (שם, אות המתקת דין, סימן י"ג) כשנגזר על האדם איזה דין, נגזר הדין עליו דוקא במקום מסים, ועל ידי זה יכול להציל את עצמו בשנוי מקום.

בענין טבילת מקוה, צריכים לדעת מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן קכ"ג) שמקוה אינה מזקת כלל, והדאקטיר שיאמר לו, שמקוה מזקת, אינו דאקטיר כלל. אדרבה, טבילת מקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי יש נקבים קטנים הרבה בגופו של אדם והם נקבי הזעה, שדרך שם יוצא הזעה מן האדם, והם צריכין להפתח, כי אם נסתמין נקבי הזעה יוכל להחלש ולפל לחלשה חס ושלום, ועל ידי טבילה במים נפתחין נקבי הזיעה, וזה טוב

מָאד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. רַק שְׁלֹא יִהְיוּ הַמִּים קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי כִי אִזּוּ מִיָּא מִטְרָשִׁי לְהַנְקִיבִים, אָבֵל כְּשֶׁאֵין הַמִּים קָרִים מְאֹד, אִזֵּי הַטְּבִילָה בָּהֶם טוֹבָה מְאֹד.

צְרִיכִים לְדַעַת מְשַׁעָה שֶׁהַגּוֹף טוֹבֵל בְּמִים, בְּאוֹתוֹ רָגַע נִשְׁמָתוֹ טוֹבֵלֶת בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן יְכוּלִים לְפַעַל בְּעַת טְבִילַת מְקוּהָ הַרְבֵּה דְבָרִים, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֲדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ הַמִּים, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ קְבֻלוֹת חֲזָקוֹת, זֶה מוֹעִיל מְאֹד, וְכֵן אִם הוּא רוֹצֵה לְטַבֵּל בְּשִׁבְרִיא וְכוּ', אוּ יִצְלִיחַ וְכוּ', אוּ לְטוֹבַת נִשְׁמָה וְכוּ', נִכּוֹן לְהַזְכִּיר בְּפֶה אֶת הַשֵּׁם שְׁטוֹבֵל עֲבוּרוֹ.

בַּעֲנִיָּן לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבְרֵי צְדִיקִים, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטַּחוֹת עַל קְבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רְאוּי לְקָדֵךְ.

עַדִּיף פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּלֵיל שְׁשִׁי מִכָּל יוֹם, כִּי אִם יֵשׁ לָךְ חֲצִי שָׁעָה פְּנוּי, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּלָּךְ בְּמִקּוֹם שְׁאִין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם וְתִתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁבְּרִדְךָ כָּלֵל קְבְרֵי צְדִיקִים יֵשׁ שְׁמָה אֲנָשִׁים וְקָשָׁה אִזּוּ לְהַתְבוּדֵד וְכוּ', וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ רַק חֲצִי שָׁעָה לְצֵאת מֵהִישִׁיבָה, תִּלָּךְ בְּמִקּוֹם פְּנוּי, שְׁאִין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם, וְשֵׁם תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּשִׁיחַ וְתִסַּפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲף שֶׁבְּהַתְחַלָּה לֹא מְרַגְּשִׁים שׁוֹם דְּבָר, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא סֵתֵם מְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', אֵל תֹּאמַר זֹאת, כִּי בּוֹדָאִי אִם תִּהְיֶה עַקְשָׁן עַל דְּבַר זֶה, כָּל יוֹם לְבָרַח בְּמִקּוֹם פְּנוּי וְלֹא לְעֹזֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשֶׁךָ, בְּסוּף תְּרֵאָה שְׁנוּי גְּדוֹל לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

תּרְכָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְתִכְנִס אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר מִהַכֵּל, וּבִפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') הֶעֱקָר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצֻמוֹ אִיךְ מִחֲזִיק בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֻלָּאִים שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֻלָּאִים רַעִים זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד אֲמוּנָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמוֹ אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצֻמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְפִי שְׂמֵתִחֲזִיקִים בְּאַמוּנָה זוֹכִים לְרַפְּאוּהָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רִבְנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וּכְבָר כָּתְבוּ תְּלַמְדֵי הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ ז"ע, כְּשֶׁמִּסְבֵּב אוֹתָךְ, חֲלִילָה, כְּמָה מַחֲשָׁבוֹת רַעוֹת וְקִטְנוֹת וְיִסּוּרֵין וְדִין וְהַסְּתֵרוֹת פְּנִים, וּמְרָה שְׁחוּרָה עַל כָּלָם, תִּדַע שֶׁשֵּׁם אֲתָךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אַף עַל פִּי שֶׁנִּפְלְתָה לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית, בְּאַמוּנָה הַזֹּאת תִּקּוּם בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, כִּי אֲתָךְ עִמָּךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי נִקְדַּת אֲצִילוֹת מִתְּפַשֵּׁט עַד הַתְּהוֹם, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֲתֵר (דְּבָרִים ל"ב ל"ט) "וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי", אֱלֹהִים אַחֵרִים חֲלִילָה, כִּי לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְלֹא יִתְעַרְבוּ בּוֹ, כִּי הֵם בְּטָלִים בְּלִתי מְצִיאוֹת, לִית בְּהוּ שׁוּם מִמְּשׁוֹת כָּלָל וּכְלָל, וְאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר עַד נִקְדַּת הַתְּהוֹם בְּלִתי שׁוּם שְׁנוּי, אֲלָא שְׂאֵתָה גִרְמַת לָךְ בְּמַעֲשֵׂיךָ הָרַעִים שֶׁמִּגִּיעַ לָךְ מְרוּרוֹת, כְּאֵלוֹ כְּבִיכּוֹל, יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּי וּפְרוּד, כִּי הוּא כָּל יְכוּל, אֲבָל לְעֵתִיד יִתְגַּלֶּה לְעֵין כָּל כִּי הַכֵּל הוּא הוּא, וְכָל הַצְּרוֹת וְהָרַעוֹת וְהַגְּלוֹת הַמֵּר וְהַסְּתֵרָה, הַכֵּל אֲנִי אֲנִי הוּא לֹא אַחֵר כָּלָל, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִתי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַכֵּל הוּא הוּא בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידֵיעָה זֹאת יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנִי, וְהָרַע גְּמוּר כְּלָה וְאָבֵד דְּלִית בְּהּ מִמְּשׁוֹת כָּלָל וּכְלָל לֹא, וְדִי בְּזֶה לְמַאֲמִינִים וּמַחֲכִים לִישׁוּעָה - צְפִיתָ לִישׁוּעָה.

מֵה אֵמַר לָךְ! עֲדִין הַגְּזֵרוֹת רַעוֹת וְכוּ', תְּלוּי וְעוֹמֵד עַל כָּל אַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן נִכּוֹן מֵאֵד שֶׁתֵּאֱמַר כְּמָה פְּעֻמִּים בְּיוֹם אֵת הַמְּזִמּוֹר הַזֶּה (תְּהִלִּים פ"ג, וְהַתְּפִלָּה

מה שמתקן החיד"א ז"צ), וכן בהתבודדות תעורר רחמים רבים על כלל נשמות ישראל הנמצאים בצרה ובצוקה וכו' וכו'.

(א) שיר מזמור לאסף: (ב) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: (ג) כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: (ד) על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך: (ה) אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: (ו) כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: (ז) אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: (ח) גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: (ט) גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: (י) עשה להם כמדון כססרא כיבין בנחל קישון: (יא) נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה: (יב) שיתמו נדיבימו פערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: (יג) אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: (יד) אלהי שיתמו כגלגל פקש לפני רוח: (טו) כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: (טז) כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: (יז) מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: (יח) יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: (יט) וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמן שתתמלא רחמים עלינו, ועל יושבי העיר הזו וכל גבוליה, ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבי ומבזה, ותרחיק גיסות האויבים מכל גבול ארצנו, לא יקדמו על ארצנו מגן, ולא ישפכו עליה סוללה, והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם, ותצילנו מכל אויב ושולל ובוזז, תפיל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כ'אבן, וכל צדקות ישראל ותלמוד תורה אשר עשו ולמדו בעירנו ובעירות אשר בגבולנו, יזכרו לפני פסא רחמיה, ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר הזאת ובכל ערי ישראל, כל גזרות קשות ורעות, ותחן עלינו ועליהם מאוצר מתנת חנם ככל צדקותיה, ותצילנו מכל רעב ויקר השערים.

אל מלא רחמים, תן שלום בארץ, תן שלום במלכויות ושררות, ובצל כנפיך תסתירנו, בזכות אברהם אבינו עליו השלום איש החסד, ובזכות יצחק אבינו עליו השלום אזור בגבורה, ובזכות יעקב אבינו

עליו השלום כליל תפארת, ובזכות משה רעיא מהימנא אחוז בנצח, ובזכות אהרן כהנא רבא אחוז בהוד, ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד, ובזכות דוד המלך עליו השלום אחוז במלכות, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאותינו למען שמה, ר'חום ח'נון ש'ומר ת'ומך מ'ציל י'שר פ'ודה, הצילנו מכל צרה וטרופ ובלבול, עשה למען שמה, עשה למען ימינה, עשה למען תורתה, עשה למען קדשתה, למען יחלצון ידידיה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהיה צורי וגואלי.

העקר להרבנות בצדקה, להכניס לפני כל תפלה כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה, שזה דבר גדול מאד שבזכות זה התפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם, לשמר על הצניעות הן הלבוש והן הדבור, כי זה מאד משפיע על הילדים, ואל תקחי את זה בקלות, כי האשה היא עקרת הבית, עקר הבית, והרב הקדוש הסטופלער זי"ע אמר לנשים, אם אשה מברכת את הברכות בקול, וכן ברכת המזון בקול, זה ממילא עובר אפלו בלא יודעין אצל הילדים, כי הילדים

מַחֲקִים אֶת הָאָמָא, וּמָה גַם הַבַּעַל כְּשִׁירָאָה שְׁאֲשֵׁנוּ מִקְפַּדַת מָאד מָאד לֹמַר בְּרֻכּוֹת בְּקוֹל, אַזִּי הוּא גַם כֵּן יִתְעוֹרֵר לְבָרֶךְ בְּקוֹל וְכוּ', וּבְכָלֵל אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַמְשִׁיךְ יִרְאַת שָׁמַיִם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלְהַפְּךְ אִשָּׁה כְּשֶׁהִיא קֹלַת דַּעַת וְכוּ', מִמָּנָה מִתְחִיל כָּל הַחֲרָבֵן בַּבַּיִת.

וְלָכֵן תִּהְיֶי פִּקְחִית וְתִקְחִי אֶת עֲצָמֶךָ בְּיַדֶּיךָ, הָעֵקֶר תִּתְחַזְּקִי בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לֹא לְהַפְּנֵס בַּעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', כִּי זֶה יִשְׁפִּיעַ עַל כָּל הַבַּיִת, אֲדַרְבָּה תִּהְיֶי אֶת הַבְּרִיָּה לְשִׂמְחָה וְלְשִׁיר וְלְשִׂמְחָה אֶת כָּל הַבַּיִת, כִּי הָאִוִּירָה שֶׁהָאִשָּׁה מִכְּנֵסֶת בַּבַּיִת, כִּךְ מִתְנַהֵג כָּל הַבַּיִת וְכוּ', וְרַב הַנְּשִׁיִּים רַק צוּעֵקוֹת וְצוּרְחוֹת וְכוּ', עַל הִילְדִים וְכוּ', וְעַל הַבַּעַל וְכוּ', עַד שֶׁהִיא מִכְּנִיסָה אֶת הַמֵּתַח בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּמוּרָה ט"ז) - אִשָּׁה - כִּיּוֹן שְׁאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָה מִיַּד צוּעֵקָת; וְלָכֵן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁתְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וְהוֹלְכַת בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, שְׂאֹז הִילְדִים יִהְיוּ רְגוּעִים, וְהַבַּעַל יִהְיֶה רְגוּעַ, וְכָל הַבַּיִת יִהְיֶה רְגוּעַ, וּבְזֶה תְּלוּי כָּל הַצְּלַחַת הַבַּיִת.

מָה אָמַר לָךְ! עֲדִין הַגְּזוּרוֹת רְעוֹת וְכוּ', תְּלוּי וְעוֹמֵד עַל כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן נִכּוֹן מָאד שֶׁתֹּאמְרֵי כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם אֶת הַמְּזוֹמֵר הַזֶּה (תְּהִלִּים פ"ג, וְהַתְּפִלָּה מִה שֶׁתִּקֵּן הַחִיד"א וי"ע), וְכֵן בְּהַתְּבוּדוֹת תְּעוֹרְרֵי רַחֲמִים רַבִּים עַל כָּלֵל נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בְּצָרָה וּבְצוּקָה וְכוּ' וְכוּ'.

(א) שִׁיר מְזוֹמֵר לְאֶסָּף: (ב) אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תִּחְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט יֵאל: (ג) כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶימוּ וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל עֲמֻךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצְּוּ עַל צְפוּנֶיךָ: (ה) אָמְרוּ לָכֵן וְנִכְחָדִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי נוֹעְצוּ לָב יַחְדָּו עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: (ז) אֱהִלִּי אָדוּם וְיִשְׁמַעְאֵלִים מוֹאָב וְהַגְּרִים: (ח) גָּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְלָק פְּלִשְׁת עִם יִשְׁבִּי צוּר: (ט) גַּם אֲשׁוּר נְלוּה עִמָּם הִיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי לוֹט סִלְחָה: (י) עֲשֵׂה לָהֶם כְּמַדִּין כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: (יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דָּאֵר הִיוּ דְמִן לְאֲדָמָה: (יב) שִׁיתְמוּ נְדִיבִימוּ כְּעַרְב וְכַזָּאב וְכַזְּבַח וְכַצְּלָמְנַע כָּל נְסִיכִימוּ: (יג) אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים: (יד) אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כַּגְּלָגֵל כַּקֶּשׁ לְפָנֵי רִוּחַ: (טו) כָּאֵשׁ תִּבְעֵר יַעַר וְכַלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: (טז) כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפְתָךְ תִּבְהַלֵּם: (יז) מִלֵּא פְּנִיָהֶם קִלוּן וּיִבְקֶשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: (יח) יִבְשׁוּ

וַיִּבְהֲלוּ עַדֵי עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיֵּאבְדוּ: (יט) וַיִּדְעוּ כִּי אֵתָהּ שָׁמַךְ יְהוָה לְבַדְּךָ
עָלֶיךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵב הַרְחֵמְךָ שְׁתַּמְלֵא
רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְכָל גְּבוּלֶיהָ, וְתַצִּילֵנוּ מִמַּלְחָמָה
וּמִמַּצּוֹר וּמִמְשָׁבִי וּמִבְּזָה, וְתַרְחִיק גִּיסוֹת הָאוֹיְבִים מִכָּל גְּבוּל אֶרְצֵנוּ, לֹא
יִקְדְּמוּ עַל אֶרְצֵנוּ מִגֵּן, וְלֹא יִשְׁפְּכוּ עָלֶיךָ סוּלָלָה, וְהָאוֹיְבִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּנוּ
תִּכְנָעִים וְתִשְׁפִּילִם וְתִפְּרוּ עֲצָתָם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְשׁוֹלֵל וּבוֹזֵז, תִּפְּל
עָלֵיהֶם אֵימָתָה וַיִּפְחַד בְּגִדְל זִרְעֶךָ וַיִּדְמוּ כְּאֶבֶן, וְכָל צְדָקוֹת יִשְׂרָאֵל
וְתַלְמוּד תּוֹרָה אֲשֶׁר עָשׂוּ וְלִמְדוּ בְּעִירֵנוּ וּבְעִירוֹת אֲשֶׁר בְּגְבוּלֵנוּ, יִזְכְּרוּ
לְפָנֶיךָ כִּסֵּא רַחֲמֶיךָ, וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעִיר הַזֹּאת וּבְכָל
עָרֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת, וְתַחַן עָלֵינוּ וְעָלֵיהֶם מֵאוֹצֵר מִתְּנַת
חַנּוּם כָּכֵל צְדָקוֹתֶיךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָעַב וַיִּקַּר הַשְּׁעָרִים.

אֵל מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּאָרֶץ, תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּיּוֹת וּשְׁרָרוֹת,
וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲבֹרָהּ אֲבִינוּ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם אִישׁ חֶסֶד,
וּבְזִכּוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם אֲזוֹר בְּגְבוּרָה, וּבְזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ
עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם כָּלִיל תְּפָאֶרֶת, וּבְזִכּוֹת מֹשֶׁה רַעִיָא מִהִימָנָא אַחוּז בְּנִצְחָה,
וּבְזִכּוֹת אֶהֱרָן כֹּהֵנָא רַבָּא אַחוּז בַּהוֹד, וּבְזִכּוֹת יוֹסֵף הַצְּדִיק אַחוּז בְּיִסוּד,
וּבְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם אַחוּז בְּמַלְכוּת, עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, רַחוּם חַיֵּנוּן
שׂוֹמֵר תּוֹמֵךְ מִצִּיל יִשְׂרָאֵל פּוֹדֵה, הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְטָרוֹף וּבִלְבוּל,
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קַדְשֵׁתֶךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּינוּן לְבִי לְפָנֶיךָ.
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצִּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצִּילִחִי.
הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרכג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שִׁיְהִי לְךָ סְבִלְנוֹת גְּדוּלָה לְהִילָדִים, כִּי זֶה
הַמִּפְתָּח לְהַצְלַחַת הַחֲנוּךְ, וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה, הִלְכָה ג')
מְלַמֵּד הַתִּינוּקוֹת שֶׁהוּא מְנִיחַ הַתִּינוּקוֹת וְיוֹצֵא אוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מְלֶאכֶה אַחֲרֵת
עִמָּהֶן אוֹ שֶׁהוּא מִתְרַשֵּׁל בְּלִמּוּדֵי הָרִי זֶה בְּכֻלּוֹ אֲרוּר עוֹשֶׂה מְלֶאכֶת ה' רַמְיָה,
לְפִיכָךְ אֵין רְאוּי לְהוֹשִׁיב מְלַמֵּד אֶלָּא בְּעַל יְרָאָה מְהִיר לְקִרוֹת וּלְדַקְדֵּק: וּמוֹבָא
בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּף (יִוְרֵה דְעָה, סִימָן רַמ"ה, סְעִיף ט"ו) "וְאֵין לְמַלְמֵד לְהִיּוֹת נְעוּר בְּלִילָה
יוֹתֵר מִדְּאֵי שְׁלֵא יְהִי עֶצֶל בְּיוֹם לְלִמָּה, וְכֵן לֹא יִתְעַנֶּה אוֹ לְעַצֵּר בְּמֵאֲכָל
וּבִמְשֵׁתָה אוֹ לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת יוֹתֵר מִדְּאֵי כִּי כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׁלֵא
יֻכַּל לְלַמֵּד הַיֵּטִב וְכָל הַמְּשֻׁנָּה יָדוּ עַל הַתַּחֲתוֹנָה וּמְסַלְקִין לִיהִ", הָעֵקֶר לְלֶכֶת
עִם הִילָדִים בְּיַד רַבָּה וּבְהַסְבְּרָה וְכוּ', וּמְלַמֵּד צְרִיךְ עֲצָבִים כְּמוֹ בְּרַזֵּל, וְאִם
אֵין לוֹ אֵת זֶה, עֲדִיף שְׁלֵא יְהִי מְלַמֵּד כָּלֵל וְכוּ', כְּמֵאמֶר הַתַּנָּא (אָבוֹת, פָּרָק ב')

"וְלֹא הַקְּפָדֵן מְלַמֵּד".

אֲנַחְנוּ מוֹצֵאִים סְפוּר מַה שְּׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְרִים (תַּעֲנִית כ"ד.) רַב
אֵיקָלַע לְהִהוּא אַתְרָא גְזוּר תַּעֲנִיתָא וְלֹא אַתָּא מִיטְרָא, נַחֲתִית קַמִּיה שְׁלִיחָא
דְּצַבּוּרָא, אָמַר: "מְשִׁיב הַרוּחַ" וְנָשַׁב זִיקָא, אָמַר "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" וְאֵתָא
מִיטְרָא, אָמַר לִיהִ מַאי עוֹבְדֵךְ?! אָמַר לִיהִ: מִיִּקְרִי דְרַדְדֵּי אָנָא וּמִקְרִינָא לְבָנֵי
עֲנִי כְּבָנֵי עֲתִירִי, וְכָל דְּלָא אֶפְשָׁר לִיהִ לֹא שְׁקִילְנָא מִינִיה מִיָּדִי, וְאִית לִי פִירָא
דְּכוּרִי, וְכָל מָאן דְּפָשַׁע מִשְׁחִידָנָא לִיהִ מְנִיָּהּ וּמְסַדְרִינֵן לִיהִ וּמְפִיסִינֵן לִיהִ עַד
דְּאַתִּי, נְרַב הִגִּיעַ לְאִיזָה עִיר, וְהִיתָה שָׁם בְּצִרְתָּ, וְגַזְרֵה לְהַתְעַנּוֹת כְּדִי שְׁיִרַד גֶּשֶׁם,
וְלֹא יָרַד גֶּשֶׁם, פְּתָאוּם קָם אַחַד וְהִיָּה שְׁלִיחַ צַבּוּר, וְרַק הַתַּחֲחִיל לֹמַר "מְשִׁיב
הַרוּחַ" הַתַּחֲחִילוֹ לְנָשׁוּב רוחות, "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" - הַתַּחֲחִיל לְבוֹא גֶשֶׁם עַז, שְׂאֵל
אוֹתוֹ רַב: מַה הָעִבּוּדָה שְׁלָךְ, שְׁבֻזְכוֹת זֶה שֶׁהַתְּפַלְלָת - וְכַבֵּר הִגִּיעוּ רוחות
וּגְשָׁמִים?! עָנָה וְאָמַר: אֲנִי מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, וְאֲנִי מְלַמֵּד לְכֻלָּם שׁוּיִם - בֵּין בְּנֵי
הָעֲנִיִּים וּבֵין בְּנֵי עֲשִׂירִים, וּמִי שְׂאִין לוֹ כֶּסֶף אֲנִי לֹא לֹקַח מִמֶּנּוּ תְּשֻׁלוֹם, וְיִשׁ

לי ברכה של דגים (אקווריום) וכל ילד שמתרשל בלמודו, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

מה אמר לך! עדין הגזרות רעות וכו', תלוי ועומד על כל ארץ ישראל, ולכן נכון מאד שתאמר עם התלמידים פעם ביום את המזמור הזה (תהלים פ"ג, והתפלה מה שתקן החיד"א זי"ע), וכן לבקש את התלמידים שבעת התבודדות שיעזרו רחמים רבים על כלל נשמות ישראל הנמצאים בצרה ובצוקה וכו' וכו'.

(א) שיר מזמור לאסף: (ב) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: (ג) כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: (ד) על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך: (ה) אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: (ו) כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: (ז) אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: (ח) גבל ועמוז ועמלק פלשת עם ישבי צור: (ט) גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: (י) עשה להם כמדון כססרא כביין בנחל קישון: (יא) נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה: (יב) שיתמו נדיבימו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: (יג) אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: (יד) אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: (טו) כאשר תבער יער וכלהבה תלהט הרים: (טז) פן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: (יז) מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: (יח) יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: (יט) וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמן שתתמלא רחמים עלינו, ועל יושבי העיר הזו וכל גבוליה, ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבוי ומבזה, ותרחיק גיסות האויבים מכל גבול ארצנו, לא יקדמו על ארצנו מגן, ולא ישפכו עליה סוללה, והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם, ותצילנו מכל אויב ושולל ובוזז, תפיל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כ'אבן, וכל צדקות ישראל ותלמוד תורה אשר עשו ולמדו בעירנו ובעירות אשר בגבולנו, יזכרו לפני כסא רחמיה, ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר הזאת ובכל

ערי ישראל, כל גזרות קשות ורעות, ותחן עלינו ועליהם מאוצר מתנת חנם ככל צדקותיה, ותצילנו מכל רעב ויקר השערים.

אל מלא רחמים, תן שלום בארץ, תן שלום במלכויות ושררות, ובצל כנפיך תסתירנו, בזכות אברהם אבינו עליו השלום איש החסד, ובזכות יצחק אבינו עליו השלום אזור בגבורה, ובזכות יעקב אבינו עליו השלום כליל תפארת, ובזכות משה רבינו מהימנא אחוז בנצח, ובזכות אהרן כהנא רבא אחוז בהוד, ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד, ובזכות דוד המלך עליו השלום אחוז במלכות, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאותינו למען שמה, ר'חום חיון שומר תומך מציל ישר פיודה, הצילנו מכל צרה וטרופ ובלבול, עשה למען שמה, עשה למען מינה, עשה למען תורתה, עשה למען קדשתה, למען יחלצון ידידיה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה, יהוה צורי וגואלי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... נרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך להיות שלוחא דרבנן, ולאספ קפות של צדקה, ורציתי מאד שתראה גם לחלק עוד קפות וכו', וזה יהיה לך גם כן הכנסה יפה בפרנסה, מלבד זאת גדל החסד הזה, אין לתאר ואין לשער כלל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי כשבר ישראל הולך עבור צדקה, הוא משכף חמה מן העולם, ובפרט בעתים הללו צריכים רחמים רבים להנצל מהמשחיתים והמחבלים, ואמרו צדיקים

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הָעִיר, מוֹרִיד מַעֲצָמוֹ אֶת הַד' מִיתוֹת בֵּית דִּין שֶׁהִיא חֵס וְשְׁלוֹם נִגְזָר עָלָיו סְקִילָה, שְׂרָפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק, וְלִכְּן אֲשֶׁרִיף וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה שְׁלוּחָא דְרַבְּנָן וְזוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֵתָה מִמְשִׁיף חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים עַל עֲצָמֶךָ וְעַל כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל עֲרִבִים זֶה לָזֶה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לְגֵרַס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יַדַּע מַאי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שָׁבַת מ"ו, אֵתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּעָה מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א, הַלְוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֻכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

לְכַתְּחֻלָּה זֶה בְּכָלֵל לֹא מְמַלֵּךְ שֶׁהַבְּעַל יֵצֵא בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְכוּ', וַיַּעֲזֹב אֶת אֲשֶׁתוֹ וְכוּ', כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן בְּרוּחַנִיּוֹת שִׁיכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּקִלוֹת מְאֹד מְאֹד וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַנִּסְיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וְקָשָׁה לְהַנְצִיל מִזֶּה, וְלִכְּן עֲדִיף

להשאיר בבית וכו', אבל באין ברה כי נצברו חובות וכו', אזי כדאי לנסע עם עוד אחד רציני וכו'.

צריכים להתגבר ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה עצומה, שזה מרחיב את הדעת וכו', ותכף כשיש הרחבת הדעת, אזי נשפע עליו פרנסה בשפע, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יָדָךְ", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ו ט"ו) "וְהִיִּית' אִךְ שְׂמַח", ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא מסתבכים יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה: האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שבעל צריך הרבה יחס וכו', ואם הוא לא מקבל את זה מאשתו, אז הוא הולך אל הטלפון או אל המחשב או אל הטלוויזיה או אל הרכב שלו וכו' וכו', ולכן את צריכה למסור את נפשך לתת לו יחס חם, ולכבד אותו, ותראי שזה השקעה הכי טובה, ואף שזה מאד מאד קשה לאשה, כי בדרך כלל אשה היא אשר צריכה את היחס והחס והאהבה וכו' וכו', עם כל זאת יש גברים וכו', שהם יותר חלשים באפי מנשים וכו', ולכן תהיי פקחית, תתחילי להראות לבעלך יחס אישי, וחס ואהבה, ותראי איזה בעל יהיה לך, וכבר אמר החכם מפל אדם (משלי י"ד א) "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", ולכן את צריכה לזכר שאשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילות, שהיא יכולה להפך את בעלה לגמרי, עד שהוא ימשך אליה כמו מגנט וכו', וזה על ידי שתראה לו אהבה וחס ואכפתיות וכו' וכו', ואף שזה מאד מאד קשה לאשה לעשות את זה, עם כל זאת כבר אמר החכם "ההכרח אם לא ישבח, לא יגנה", את צריכה לראות מה שטוב בשבילך, אני בטוח שיש לך בעל טוב מאד, ומה שהוא השתנה זה רק מפני שאין לו חם ואהבה מצד אשתו וכו' וכו', אדרבה היא בוכה לו כל יום ורוצה ממנו את התשומת לב וכו' וכו', ויש גברים שלא יכולים לעמד בזה, בשביל זה הם בורחים מהמציאות, ולכן תעשי כמו שאני מבקש אותך, ואז תראי שאת לא אבודה וכו', ואת לא בצרה וכו', יהיה לך חיים טובים חיים נעימים, חיים מאשרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכז.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לבנות לעצמך את הבטחון העצמי שלך, תאמיני לי שלא חסר לך שום דבר רק בטחון עצמי, הרגע שתהיי חזקה עם בטחון עצמי, לא תחשבי כל כך ממה, ולכן לא תתבלבלי משום דבר בעולם, ורבונו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כמו שצריכים להאמין בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, כך צריך אדם להאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו ותברך, ולכן תהיי חזקה בעצמך מאד מאד, ותתחילי לאט לאט לדבר קדם רק עם הקרובים וכו', עד שתרגילי את עצמך עם בטחון עצמי, ואז הכל ילך לך הרבה יותר בקלות.

כמו שאסור להשפיל את הזולת, כך אסור להשפיל את עצמו, וכמו שאסור לקרא שמות של גנאי את אחרים, כמו כן אסור לקרא על עצמו שמות גנאי, את לא צריכה להפנס בלחץ משום דבר, ותמיד רק תסתכלי על עצמך, ולא מה שאחרים אומרים עליך, ואז תצליחי בחייה, וזה אחד מהיסודות של בטחון עצמי, אני אומרת את שלי וכו', ולא אכפת לי מה שהשנייה מגיבה וכו', וכך בונים את הבטחון העצמי, לא להשבר משום דבר בעולם, אם תתנהגי כן, תבני את עצמך ולא תצטרכי להאשים את עצמך בשום דבר וכו'.

את צריכה לדעת שלחיות עם רגשי אשמה, זה הדבר הכי חמור ומזיק לאדם, ולכן צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז לא להתפעל מאף אחד, ולא לחיות עם רגשי אשמה, שזה מעביר את האדם על דעתו ועל דעת קונו, ומה גם שלא צריכים להיות כל כך רגישים מכל דבר, ולא להתפעל משום בקרת של אף בן אדם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אִמְץ וְעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה לֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאִף בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵז תִּהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרַכָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁשׁוּם תְּפִלָּה בְּעוֹלָם לֹא הוֹלֵכֶת לְרִיק, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר כָּלֵל, וּבִפְרָט תְּפִלָּה שֶׁהִתְפַּלְלוּ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בּוֹדְאֵי הִיא מְקַבֵּלֶת וּמְתַקֵּמֶת, אִךְ אֶת צְרִיכָה לְזִכֹּר מַה שְּׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ו) אֲסוּר לְאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוּם דְּבָר, הֵינּוּ שְׂאֵסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוָקָא אֶת בְּקָשְׁתּוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לוֹקַח דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צְרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹאוּ, וְזֶה (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קִבְע', מְלִשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשָׁלֵי כ"ב) "וְקִבְעֵ אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ". הֵינּוּ שְׁכָל מַה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאָר צְרִיכִים, אֲסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ וּלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בְּתַפְלָתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַּת קִבְעֵ שְׁלוֹקַח הַדְּבָר בְּחֻזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ל"ב:) כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ וּמַעֲיִן בָּהּ סוּף בָּא לִידֵי כְּאֵב לֵב שְׂנֵאָמַר: (מְשָׁלֵי י"ג י"ב) "תּוֹחֵלֶת מְמַשְׁכָּה מִחֻלָּה לֵב", וּפְרַשׁ רַש"י: מִצָּפָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקָשְׁתּוֹ עַל יְדֵי הָאֲרַכְתּוֹ, סוּף שְׂאִינָה נַעֲשִׂית, וְנִמְצָאֵת תּוֹחֵלֶת מְמַשְׁכַּת חֲנָם, וְהִיא כְּאֵב לֵב כְּשֶׁאָדָם מִצָּפָה וְאִין תְּאֹתוֹ בְּאָה; עֵינֵי שָׁם.

תְּשַׁדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵז תִּרְאֵי שְׁכָל מַה שְׁבַקְשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, יְבוֹא אֵלֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֻשׁ
וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלַחֲנִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֻכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַשֵּׁם שֶׁלְּךָ הוּא יוֹסֵף, יוֹסֵי זֶה רַק כְּנוּי.

תְּתַחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה שְׂזִכִּיתָ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה
עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים:
(פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת
תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה,
אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא
עוֹמְדָת לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד
עַכְשָׁיו מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדֵּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא כְּבֹר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלֻעָם
הִיָּה רִשָּׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׂאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרָעָנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׁכָל מִי
שְׁחֹטֵט וְאוֹמֵר "חֲטָאתִי", אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִסִּית
אֶת כָּל אָדָם מֵה לְךָ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לְךָ לְהִתְנַדֵּהוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי
שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדֵּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע
בוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נַח) אֵין מְכָה כְּעוֹלָם שְׂאֵין לָהּ רְפוּאָה,
רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרֵל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַסְּגָלָה הַכִּי מְסַגֵּלֶת לְהַרְוִיזוֹן קָל, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, זֶה רַק דְּבַר אֶחָד, תְּפִלָּה וְעוֹד תְּפִלָּה וְעוֹד תְּפִלָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תַּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאֲד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוֹלִין לְהַבִּיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבַרְסָלַב, רַבִּי נְתַן מְבַרְסָלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחֵר כֶּף תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרַתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שְׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלוֹת וְלֶד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיוֹן בְּקִלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָהּ וְאֶשְׁתָּךְ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים, כִּי רַק עֲכָשׁוּ
הַתַּחֲתָנִתָּם, וְלִכֵּן אֵינִי מִבִּין לְמָה אֵתָהּ נִכְנָס כָּל כֶּךָ בַּפַּחַד, אֵינִי זֶה אֶלֶּא שְׁאֵין
לְךָ בְּטַחוּן עֲצָמִי, וְאֵתָהּ צְרִיךְ לְשָׂאֵל בְּכָל יוֹם אֶת אֶשְׁתָּךְ אִם אֵתָהּ בַּעַל טוֹב
וְכוֹי, תֵּאֱמִין לִי אִם אֵתָהּ תִּהְיֶה בַּעַל לֹא טוֹב וְכוֹי, אֶשְׁתָּךְ כִּבֵּר תּוֹדִיעַ לְךָ אֶת
זֶה, לְמָה אֵתָהּ צְרִיךְ לְשָׂאֵל כָּל יוֹם אוֹתוֹ שְׂאֵלָה אֶת אֶשְׁתָּךְ? כִּמוֹ יֶלֶד קֵטָן
שְׂשׂוֹאֵל אֶת הָאִמָּא: אֵת אוֹהֶבֶת אוֹתִי? אֵינִי יֶלֶד טוֹב?

הַתַּחֲתָנִתָּהּ, אֵתָהּ צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵתָהּ וְאֶשְׁתָּךְ הֵם עֲכָשׁוּ אֶחָד, צְרִיכִים
לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, וְלֹא לְשָׂאֵל בְּכָל פֶּעַם שְׂאֵלוֹת הָאֵם אֵת אוֹהֶבֶת אוֹתִי?
הָאֵם אֵינִי בַּעַל טוֹב? כִּי זֶה מְרָאָה עַל יְלִדוּתִיּוֹת שְׁעֵדִין לֹא הַתְּבַגְּרָתָּ וְכוֹי.

כָּל זוּג שְׂזָכוּ לְהַתְּחַתֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵין, חֵלֶק א', סִימֵן רס"ה) שְׁקָדִים שְׁהַנְּשׂוֹמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן
בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעְלָה הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּפַצְּלִים,
הַזְּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד
שְׂמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם לּוֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל
(סִנְהֵדִין כב.) קֶשֶׁה זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְהַרְגַע שְׂמוּצָאִים אֶחָד אֶת
הַשְּׁנַיִם, הֵם מִתְּאַחֲדִים יַחַד, וְזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (בְּבֹא מְצִיעַ נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר

בכבוד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנֵאָמַר: (בראשית י"ב) "וְלֹא־בָרָם הִיטִיב בְּעַבְדִּי" וְהִינוּ דְּאָמַר לְהוּ רָבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, "אֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ" (תּכַבְדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאֵשָׁה, וְלָכֵן תּוֹזְכְרוּ שְׂנֵיכֶם אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּכַמָּה סִפְרֵי הַדְּרָכוֹת לְמִקּוּמוֹת הַקְדוּשִׁים, יֵשׁ כַּמָּה סְתִירוֹת אִיפֵה הַקָּבֵר שֶׁל אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב, וְלָכֵן אִי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ עַל זֶה כָּלֵל, וּבַפֶּרֶט שְׁהַאֲרִיז"ל לֹא גָלָה אֶת זֶה, אֲזִי לֹא יוֹדְעִים אִיפֵה זֶה, וְלֹא כְּדֹאִי לְהַתְבַּלְּבֵל מִזֶּה.

לֹא חָסַר מִקּוּמוֹת הַקְדוּשִׁים לְנִסְעֵ אֲלֵיהֶם בְּמִירוּן, צִפַּת טְבֵרְיָה וְכוּ'.

הַעֲקַר תְּכַנִּיס אֶת עֲצָמָךְ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְּמוּ עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְהִמּוֹן פְּרָקִים

מִשְׁנֵי־יָמָיו, וְדַפִּים גְּמָרָא, וְסִימָנִים שְׁלַחַן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לֹא יִהְיֶה לָּךְ זְמַן לְחַפֵּשׂ אַחַר קְבָרִים וְכוּ', אִין לְתַאֲר וְאִין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׁמַכְנִיס אֶת כָּל כְּלוּ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִבְר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא נח) עַל הַפְּסוּק (יִרְמְיָה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי" - אִיזְהוּ בְרִית שְׁנוּהַג בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה? זֶה תְּלִמּוּד, וְכֵן הוּא אֹמֵר (שם) "כֹּה אָמַר הוֹי"ה אִם תִּפְּרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה... גַּם בְּרִיתִי תִפָּר אֶת דָּוִד עַבְדִּי" וְגו', וְאֹמֵר: (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הוֹי"ה חִפְּצוּ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה" וְאִף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זֶרַעַם עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאָמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אֹתָם אָמַר הוֹי"ה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב "מִמֶּךָ" אֲלֵא "מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ"; וְאָמְרוּ (זֶהר שְׁלַח ק"ס): "זִכְרָאָה חוֹלְקָהוֹן דְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִיתָא לְשִׁמָּה, דְּהָא מִתְקַשְׁרִי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ, וְאִקְרוּן אַחִים וְרַעִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב: (תְּהִלִּים קכ"ב ח') "לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ", [אֲשֶׁרִי חֵלְקִיהֶם שֶׁל אֱלוֹהֵי שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה, שֶׁהֵם מִתְקַשְׁרִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמַּשׁ]. וְלִכֵּן תִּכְנִיס אֶת כָּל בְּלָךְ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּךְ פְּנְאִי לְחַפֵּשׂ אַחַר קְבָרִים חֲדָשִׁים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָּךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מְכַנֵּס בְּהַתְּלַמְּדִים,

ודע לך שמהשמים משלמים לך חזרה שיהיה לך ילדים טובים וממשמעים, ואל תקח את זה בקלות וכו', כי בשמים מאד מאד מתחשבים על מי שעוסק בחנוף בני ובנות ישראל, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולכן תראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ואם אתה צריך עזר לעבודה שלך, תקח איזה אברך שיעזר לך.

העקר הוא סבלנות לגבי התלמידים, ועם הדברות וקרוי לכוונת ואהבה יכולים לפעל מאד מאד בקלות, רק תהיה חזק בדעתך לשמר שלא יהיה חס ושלום איזה קלקול בין הילדים וכו' וכו', כי היום הדור הפקר, וצריכים לעמד על המשמר בדבר זה מאד מאד, כי תולעת אחת יכולה להרקיב לנו המון תפוחים יפים.

רציתי שתעניין אתה ואשתך אודות הבת של ... נרו יאיר, כי שמעתי עליה הרבה שבחים, עדין אני לא אומר את דעתי, רק רציתי שאתה ואשתך לבדק את הענינים אם זה שיף לבנכם ... נרו יאיר, ותכתבו לי דעתכם, כי אומרים לי שבחים גדולים עליה.

רק חזק ואמץ מאד מאד ודע לך שרק בזכות המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל התלמוד תורה, תזכה לילדים טובים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל קיום קהלתנו הקדושה בזה שאת מעוררת ומחזקת נשמות ישראל לתום עבור הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, שרואים בחוש איפה הצדקה הולכת, ובזכות הצדקה נזכה שימתיק מאתנו הקדוש ברוך הוא כל הדינים, וישכך את החמה וכו', שיש עכשו בעולם, כי כך אמר רבנו

ז"ל (ספר-המדות, אות צדקה, סימן ל"ד) על ידי צדקה מקרב הישועה; ולכן בזה שאת מתרימה אחרים, בזכות זה ממתיק את כל הדינים מעל כלל נשמות ישראל, ונזכה כבר לראות בגאלתם וישועתם של עם ישראל.

שוב פעם אני נותן לך תודה רבה מאד מאד מקרב לבי, על העזרה שאת עוזרת לי בזה שאת טלפנית בהמשרד שלנו, ואת עוסקת בחסד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיחזיר לך חסדים מרבים עבור זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על שהצטרפת לכולל "שומרים לבקר", ויען שיש כמה שאומרים שקשה להם לגמר את כל ספר תהלים, אז לכן עצתי שתאמרו סדר תקון חצות, ואחר כך יום תהלים, כי התהלים נחלקת לשבעה חלקים, וזה דבר גדול מאד לסיים כל שבוע את כל ספר תהלים, ואחר כך תלמדו משניות, ותקוני זהר, וזה דבר גדול מאד, ובפרט קדם אור היום לפני תפלת ותיקין, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ואני מאד מאד מקנא בכם, כי הכולל שלכם יגרם נפלאות רבות מאד מאד, כי אז קדם אור היום הוא עת רצון גדול בשמים, ואם מתפללים אז על כלל נשמות ישראל, התפלות מתקבלות לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק י"ח) אפלו ישב אדם ועוסק במעשה מרובה ובכל מדות טובות בעולם, יניח את הכל וילך לבית הכנסת ולבית המדרש ולכל מקום שמחדישין בו תורה, שבישיבת בית הכנסת ובית המדרש שמחה מתחדשת לו בכל יום תמיד; ולכן בזה שאתה בא לבית המדרש ללמד, ולבית הכנסת להתפלל, אתה גורם שמחה גדולה למעלה בשמים, אשריה.

תכתב לי את שמות האברכים המופיעים בכולל "שומרים לבקר".
 הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדאי לך ללכת עם השתף ... נרו יאיר ו... נרו יאיר, כי גם אני מתחיל
 לבנות אתם.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה,
 ומהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: אם תהיה תמיד שמח, לא תראה
 פני גיהנום, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן,
 חלק ב', סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנום או גן עדן! ולכן כשאדם
 מסתובב בזה העולם ממרמז מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה
 העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמז
 ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות
 ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות
 בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כן אמרו חכמינו הקדושים
 (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח
 למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם;
 ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדרך
 היומי אפלו בגרסא, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם לגרס

אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גַּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיָהּ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ו, אֵתָהּ לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גַּמְרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, ג' בְּרִיאַל, מ' יִכְאָל, ר' פֶּאָל, א' וְרִיאַל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת ג' מ' ר' א', הַלְוֵאִי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מְתַחַרְט, כִּי דָף גַּמְרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּבֹא מְצִיעֵא נֵט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֵם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה" וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מְחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ", (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֵתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרֵן"ת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמְּיָדָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֵנוּם!" וַיְכּוֹלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"ט) אֵין עוֹלָם הִזָּה יֵשׁ אוֹ גֵיהֵנוּם אוֹ גֵן עַדְדִּין! וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם

מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישבון, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדר היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדר היומי של היום שבת מ"ו, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיקאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בצער רב קבלתי את הבשורה הלא טובה וכו'.

הַמָּקוֹם יִנְחַם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי שְׂדוּכִים טוֹבִים עֲבוּר הַבְּנוֹת שְׁלֶךְ, לְדַעְתִּי תִלְכִי עַל זֶה, כִּי חֶבֶל שֶׁהַבְּנוֹת יִשְׂאָרוּ לְבֵד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרֵלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גָּדוֹל מִזוֹ מִלְעֶזֶר לִיהוּדִים שְׁנִמְצָאִים בְּצָרָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמִוֵּהרָנ"ת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלָמִידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיְהֵנוֹם!" וְיִכּוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיְהֵנוֹם אוֹ גֵּן עֵדֵן! וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְסֻתָּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵיְהֵנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזוֹ שְׂאֲדָם מְסֻתָּבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעָצוּב וּמֵיֵאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֶצְמוֹ הַגֵּיְהֵנוֹם שְׂאֲדָם מְסֻתָּבֵב בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמֵחָה לְיוֹם מְחֻרָת, כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמֵחַ

לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצָמָךְ מֵהִגְיָה־נּוֹם שְׂאִתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יֵשׁ) לְעוֹלָם לְגֵרָסָא אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת מ"ו, אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אֲרַבְעָה מְלַאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תַבּוֹת גְּמִר'א, הַלּוֹאִי שֶׁהֵייתָ מְצִייתָ אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרְט, כִּי דָּף גְּמָרָא בַּיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּבַחֲיַנַת רַבּוּי אוֹר וְכוּ', עַכְשָׁו זֶה לֹא הַזְּמַן לְהִסְתַּוֵּבֵב עַל הַרְחוּבוֹת בְּדָרוֹם, כִּי הַמְּקוֹם מֵאֵד מְסֻכָּן, וְלִכֵּן שָׁב בְּמִקְוֵמָךְ, וְיִוְתַר טוֹב לְהַפִּיץ קַפּוֹת עַכְשָׁו בְּצַפּוֹן, כְּדִי שְׂאֵל יִתְעוֹרַר גַּם שְׂמָה חֵס וְשְׁלוֹם אֵיזָה דִּינִים וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֵתָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, וּמוֹהַרְנֵת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלָמִידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח, לֹא

תראה פני גיהנום!" ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר: (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) "אין עולם הזה יש או גיהנום או גן עדן!" ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קלה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו'.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת מ"ו, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות גמרא, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרמא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אף שדברתי אִתְּךָ עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתַי אֵלַי, תְּמַשִּׁיךְ בְּהַבְנִיָּה וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דָּבָר, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׁאַתָּה תּוֹמֵךְ בְּהַכּוֹלֵל "שׁוֹמְרִים לְבַקֵּר", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ מֵאִיפָה לְשֵׁלֶם, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וּמוֹהַרְנִ"ת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוּם!" וְיִכּוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמְרוּ: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִמֵּן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הִזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיהֲנוּם אוֹ גֵן עֵדֵן!" וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵיהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזֶּה שְׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעַצוּב וּמֵיֵאֵשׁ וְכו' וְכו', וְזֶה בְּעֶצְמוֹ הַגֵּיהֲנוּם שְׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מִחְרָת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמְחַת הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגְאֵל אֶת עֶצְמְךָ מִהַגֵּיהֲנוּם שְׁאַתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה וְרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגֵרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יַדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׂבַת מ"ו, אֶתָּה לֹא יִכּוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל

יוֹם דִּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבְּעָה מְלָאכֵי הַשְׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאַל, שְׁהֵם רְאִישֵׁי תַבּוֹת גְּמָרָא, הַלּוֹאֵי שְׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דִף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח לְקִרְאָת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁנַּעֲשָׂה לְךָ וְכו', וְנִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לְךָ גַם בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלָמִידָיו: "אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח, לֹא תִרָּאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם!" וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמְרוּ: (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט) "אֵין עוֹלָם הִזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיהֲנוֹם אוֹ גֵן עֵדֵן!" וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְסִתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵיהֲנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזוֹ שְׂאֲדָם מְסִתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֵצוּב וּמִיֵּאֵשׁ וְכו', וְזֶה בְּעֵצְמוֹ הִגִּיהֲנוֹם שְׂאֲדָם מְסִתּוֹכֵב בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ רַק לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְׂמִיחָה לְיוֹם מַחֲרָת, כִּי כָּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְׂמִיחָה מִמְתַּנְּתָ לְאֲדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר, לְפִי

שְׁאִין הַשְׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצֻמְךָ מִהִגְיָה־נּוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרַם אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת מ"ו, אֵתָהּ לֹא יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלַאכֵי הַשְׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיָאֵל, שְׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א, הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּת מְצִיִּת אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בַּיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מִשְׁפַּחַת ... שְׁיִחִיו

לְנַחֵן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְקַבֵּיִת עַל הַלְדַת הַבַּת תַּחֲתֶיהָ, וְלִדְעָתִי תִקְרְאוּ אוֹתָהּ בְּשֵׁם אָדֵל, שְׁזֶה שֵׁם מְאֹד מְאֹד מְצֻלַח, כִּי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ קָרָא אֶת בְּתוּ בְּשֵׁם הַזֶּה, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל הִיתָה לוֹ בַּת בְּשֵׁם הַזֶּה, וְהַפְּלִיג בְּמַעֲלָתָהּ, וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא גַם אֶתְד מֵהַע"ב שְׁמוֹת וְכוּ', הַמּוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוּכְלוּ לְגַדְלָהּ בְּקָלוֹת עִם כָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמים מתרחב דעתו ויכול להתדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תרמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

מאד מאד אני מאכזב ממה שאתה לא הולך להתפלל במנין וכו', ואם לא הולכים להתפלל במנין, אזי לא פעם אחת שאתה שוכח פה להתפלל מנחה וכו', ופה להתפלל ערבית וכו', כמו שתפסתי אותך בחצות לילה, ואני שואל אותך: האם התפללת ערבית ואתה אומר לא, מה זה צריך להיות? הרי האשה בהריון, ולמה לסכן אותה? כי אין עוד שמירה להריון בריא, כמו שהבעל הולך להתפלל את השלש תפלות במנין, שאז ממשיכים על עצמם השגחתו הפרטית, כמאמרם ז"ל (ברכות ו:) כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא

בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל, לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לּוֹ אֶת תְּסוּרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשְׁתִּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר שְׂאֵתָה אֶפְלוֹ לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה פְּרָשָׁה הוֹלֵךְ בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאֵתָה לֹא פוֹתַח חֻמֶּשׁ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי וְכוּ', כִּי אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְמִצָּא לָךְ בַּת זוּג, וְזֶה מֵה שְׂאֵתָה מְשַׁלֵּם לִי חֲזוּרָה, שְׂאֵתָה לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה פְּרָשָׁה הוֹלֵךְ הַשָּׁבוּעַ, שִׁילֵד בְּגִיל חֻמֶּשׁ יוֹדֵעַ כְּבָר אֵיזָה פְּרָשָׁה הוֹלֵךְ בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּתַחִיל לְלַמֵּד חֻמֶּשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם כָּל יוֹם, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת וְדָךְ גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגַרְסָא.

... תַּחֲיֶיהָ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמִדִי חֲזֵק עַל בַּעֲלֶךָ שִׁיקִים אֶת כָּל זֶה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֵמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂצַדִּיק מְשַׁפִּיעַ אֶל מְקַרְבָּיו אֶת כָּל הַשְּׁגָתוֹ, וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') שֶׁהַצְּדִיק מוֹרִיק אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ לְהִתְלַמְּדִים, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְמַקִּיפִים חֲדָשִׁים, הֵינּוּ הַרְגַע שְׂמוּצִיא אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ לְהִתְלַמְּדִי, עַל יְדֵי זֶה מֵה שֶׁהִיָּה לוֹ עַד עַכְשָׁו בְּסוּד מַקִּיף, נִכְנָס בְּפְנִימֵי וְכוּ', וְכֵן בְּכָל פַּעַם כְּשְׂמוּצִיא לְתַלְמִידִים, אֲזִי הוּא זוֹכָה לְמַקִּיפִים חֲדָשִׁים, שְׁזֶה מֵה שְׂאֵמֵרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ז') "וּמִתְלַמְּדִי

יותר מכלם", כי התלמיד גורם לרבו למחין חדשים בכל פעם, וזה אם הוא דבוק אל רב אחד באהבה גדולה מאד, בסוד רוחא ברוחא וכו', שאז יקבל יחוד הוי"ה יתברך שמו ממנו בשלמות בתכלית השלמות, לא כן אם הוא יחליף בכל פעם רב אחר וכו', יפל נפילה אחר נפילה, וזה עצת הסמ"ך מ"ם להוציא את התלמיד מרבו, כדי שיהיה לו כשלון בהחיים, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על דבר זה, ואמר (ספר-המדות, אות אמונה, חלק ב', סימן ז') כשהולך מרב לרב, אז צריך לחזק אמונתו באחדות השם יתברך, כי הלמוד מהרבה מלמדים מזיק לאמונת היחוד. וכן הרב שיש לו אמונת היחוד, הוא יכול להאיר לכל תלמיד ותלמיד כפי כחו, וכל תלמיד אינו שומע אלא מה שצריך לו ולא יותר; כי אם התלמיד מחבר אל רבו באהבה רבה, ודבוק בו רוחו ברוח רבו, אזי אל רב טוב הגנוז יזכה להשיג, לא כן כשמחליף בכל פעם רב אחר, אזי הוא נופל בין הפסאות וכו', ולא משיג כלום וכו', וזה עצת היצר שבכל פעם מחפש לו רב אחר וכו'.

ויש פתגם עממי "עגל שיונק מכמה פרות נעשה מצרע", כמו כן מי שתמיד רץ ומתרוצץ בכל פעם אצל רב אחר, הוא ישאר קרח מכאן וקרח מכאן, ומאומה לא יהיה בידו.

הקדוש ברנף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּרְמוֹ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֻכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

המצב עכשו בכל ארץ ישראל הוא מתוח, וצריכים רחמים רבים בכל ארץ ישראל, לא שיהי ליעץ לאדם שיברח מהדרום אל המרכז, כי גם שמה

הַמַּצֵּב מְתוּחַ וְכו', וְצָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׂיָחוּס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְיִהְיֶה לְהַפְּלֵשֶׁתִים הַרְשָׁעִים הָאֵלוּ נִפְּיֵלָה אַחַר נִפְּיֵלָה, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם תְּקוּמָה.

עַם כָּל זֹאת שְׂאֲתָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת נַחַת לְהַהוֹרִים וּלְנִסְעֵ אֲלֵיהֶם בִּירוּשָׁלַיִם, כְּדֵי שְׁלֹא יִדְאָגוּ עָלֵיכֶם, טוֹב מְאֹד, אֲבָל לֹא מִפְּנֵי שְׂאֲתָם בּוֹרְחִים, כִּי אֵין אִיפֹה לְבָרַח עֲכָשׁוּ, רַק אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, וְהוּא יִתְבַּרְךָ בְּוֵדָאֵי יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְיִהְיֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָה לְכָל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַגָּרִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר עַל כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יֵאָרַע לָהֶם שׁוּם נֶזֶק וְצָר וּמִכְאוּבִים וְכו', וְכו', וְיִשְׁמַר וְיִגַּן עָלֵיהֶם מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים וְכו' וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְמִז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא מְרַבֶּה לְדַבֵּר מְעַנְשִׁים וְכו', כִּי זֶה לֹא דֶרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל לְהַזְכִּיר עֲנָשִׁים וְכו', אֲדַרְבֶּה דְרָכּוֹ הוּא רַק לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶת כָּל הַנַּפְשׁוֹת הַנְּפוּלִים, וְלְהַחְזִירָם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְקַרְבָּם אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ.

פֹּה לֹא מְדַבְּרִים מִדְּתִי אוֹ חֲלוּנֵי וְכו', אֲשֶׁה שְׁנֹשׂאָה לְבַעַל וְלֹא קַבְּלָה גַּט, וְחָיָה עִם גְּבֵר זָר, עָלֶיהָ כְּתוּב בְּתוֹרָה: (ויקרא כ' י') "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת יוֹמֵת הַנָּאֵף וְהַנָּאֶפֶת".

וּבְפֶרֶט כְּשֶׁהוֹלִידָה מִמֶּנּוּ שְׁנֵי יְלָדִים, הֵם מִמְזוֹרִים גְּמוּרִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן,

בְּנֵדָאֵי הַבַּיִת דִּין בִּירוּשָׁלַיִם צוֹדְקִים שְׁאָסוּר לָךְ לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים
וְאָפֶן, אֶפְלוּ שְׁעַכְשׁוּ קִבְלַתְּ אֶת הַגֵּט מִבְּעֵלָה, מוּבָא (שְׁלַחן עָרוּה, אֲבֵן הַעֲזוּה, סִימָן י"א,
סְעִיף א') מִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ כְּשֵׁם שְׁהִיָּה אֲסוּרָה לְבַעֲלָה כִּף אֲסוּרָה לְבוּעֵל;
וְכוּ' עֵינֵי שָׁם, אֵינֶן פֶּה עֵינֵינִי שֶׁל רִגְשׁ שָׂרֵב שְׁכוּנָה רּוֹצֵה לְהִתִּיר לָךְ וְכוּ', פְּשׁוּט
הוּא עִם הָאָרֶץ גָּמוּר וְכוּ', אֲסוּר לָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן לְהִתְחַתֵּן עִמּוֹ, וּבִפְרָט
שְׁהַבָּאת לְעוֹלָם שְׁתֵּי מִמְזוּרִים וְכוּ'.

נִהְיָה טוֹב מְאֹד שְׁעֻזְבַּת אוֹתוֹ, וְאֶת חוֹזְרֵת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ד') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם אָדָם
עוֹבֵר עֲבָרָה לְפָנָי - אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תִּשׁוּבָה הִרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מִקְּבֵל
אֶת תִּשׁוּבָתוֹ, וְאֵינִי אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֶפְלוּ מִקְּצַת עוֹנוֹנוֹתָיו; וְכֵן הוּא: (שָׁם פֶּרֶק ו') אָמַר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אֵינִי חֲפָצִי אֶלָּא בְּרָכָה וּבְמִי
שְׂאִינִי בּוֹ עֲבָרוֹת. וְחֻזְרֵתִי בּוֹ בְּדַבְּרֵי אֶפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מֵאָה עֲבָרוֹת זֹו לְמַעֲלָה
מִזֹּו וְיִחְזוֹר וְיַעֲשֶׂה תִּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְאָרֶץ וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ
הוּא חֲצִיז וְכַאֲזִי וְחֻזְרֵתִי חִיב וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ חִיב בְּאֶשׁ תְּלוּי בְּכָל יוֹם.
הִרְיֵנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמִקְּבֵלוֹ בְּתִשׁוּבָה וְאֶתֵּן לוֹ בְּנִים שֶׁל בְּעָלִי קוּמָה וְעוֹסְקֵי
בַּתּוֹרָה וּמְקִימֵי מִצְוֹת; וְכוּ' עֵינֵי שָׁם, וּמוּבָן מִמִּילָא שְׁהִתְשׁוּבָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת
תִּשׁוּבָה אֲמִתִּית, לֹא לְחֻזֵר אֶל הַנוֹאֵף הַזֶּה, יִרְחַם הַמְּרַחֵם וְיִקְבֵּל אֶת תִּשׁוּבַתְךָ
בְּאֵמֶת, וְיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִם אֶפְשָׁר לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל
עִם שְׁתֵּי הַיְלָדִים, אֵינִי לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תְּרַמָּה.

בְּעֻזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יִאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁעַכְשׁוּ כְּשֶׁהוּא עֵת צְרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל,
שְׁהַפְּלִשְׁתִּים הִשְׁתַּגְּעוּ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכִנְרָאָה שְׁהִגִּיעַ קֶצֶם, וְלִכֵּן הֵם כָּל כִּף
מִשְׁתַּגְּעִים, עִם כָּל זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּעֵת צְרָה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעֲלִינוּ

לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי כָף כְּתוּב: (וַיִּמְיָה ל' ז) "וַיַּעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנַה יִושַׁע", וַדְרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים, מִזְמוֹר כ"ב) מֵתוֹךְ כַּעַס רְצוֹן. וּמֵתוֹךְ אֶפְלָה אוֹרָה. וּמֵתוֹךְ רְגֵז רַחֲמִים. מֵתוֹךְ צָרָה רַחֲמָה. מֵתוֹךְ רַחוּק קָרוֹב. מֵתוֹךְ נִפְלָה קִימָה. מֵתוֹךְ כַּעַס רְצוֹן, שְׁנֹאֲמַר: (דְּבָרִים ט' י"ד) "הֲרַף מִמְּנִי וְאֶשְׁמִידם", מִיָּד: (שְׁמוֹת ל"ב י"ד) "וַיִּנְחַם הַנְּוִי"ה עַל הָרָעָה", מֵתוֹךְ אֶפְלָה אוֹרָה, שְׁנֹאֲמַר: (מִיכָה ז' ח) "כִּי אֵשׁ בַּחֲשֵׁךְ הַנְּוִי"ה אוֹר לִי", מֵתוֹךְ רְגֵז רַחֲמִים, שְׁנֹאֲמַר: (חִבְקוּק ג' ב') "בְּרַגְזֵי רַחֲם תִּזְכּוֹר", מֵתוֹךְ צָרָה רַחֲמָה, שְׁנֹאֲמַר: (וַיִּמְיָה ל' ז) "וַיַּעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנַה יִושַׁע", מֵתוֹךְ רַחוּק קָרוֹב, שְׁנֹאֲמַר: (הוֹשַׁע ב' א') "וְהִיָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא עָמִי אֲתֵם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי", מֵתוֹךְ נִפְלָה קִימָה, שְׁנֹאֲמַר: (מִיכָה ז' ח) "כִּי נִפְלַתִי קָמַתִּי"; וּכְכַר עֵבֶר עַל עַם יִשְׂרָאֵל צְרוֹת וַיִּסּוּרִים בְּמִשְׁךְ אֲלֵפִים שְׁנוֹת גְּלוּתֵינוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִצִּילֵנוּ מִיַּד הַרוֹצְחִים הָאֲכַזְרִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה עַל כָּלֵל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹכַח לְהַנְצִל מֵהַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים הָאֵלּוּ, וַיִּקְּם עֲלֵיהֶם: (שְׁמוֹת ט"ו ט"ז) "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד בְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ הַנְּוִי"ה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קְנִייתִי", רַק עֲלֵינוּ לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא לֵהִיּוֹת אֲדִישִׁים, כִּי כָל עַם יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה שְׁלֵמָה, וְלֹא שִׁיף לֹמֵר אִם כּוֹאֵב לִי הֲרֵגֶל וְכוּ', לֹא אֲבַקֵּשׁ מִפְּנֵי שְׁהָרַשׁ לֹא כּוֹאֵב לִי וְכוּ', כִּי כָל עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנֵים אַתֶּם לַהַנְּוִי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן י"א) אָמַר מֹשֶׁה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁתִּהְיֶה רוּאָה בְּנִיף בְּצַעַר וְאִין מִי שְׁיִבְקֵשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם מִיָּד עֲנֶה אוֹתָן, אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: מֹשֶׁה, חֲזִיף בְּכָל שְׁעָה שְׁיִקְרָאוּ אוֹתִי אֲנִי אֶעֱנֶה אוֹתָם, דְּכַתִּיב: (דְּבָרִים ד') "כֹּהֲנֵי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו"; וְלִכֵּן רָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָת לְהַרְבוֹת עֲכָשׁוּ בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת, לְהַנְצִל מֵהַפְּלִשְׁתִּינִים הַרוֹצְחִים הָאֵלּוּ, וַיִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָה וּפְחַד וְכוּ', וַיִּתְבַּטְלוּ כַּעֲפָרָא דְאַרְעָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחַרֲיִת, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז'). "שֶׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר: בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי, וּבִיָּדִי לְמַסְרָם לְמַלְכוֹת מָהוּ, שְׁרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהִלִּים

ל"ט ב") "אִמְרַתִּי אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי מַחֲטֹא בְלִשׁוֹנֵי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחֲסוֹם בְּעַד רִשְׁעֵי לְנִגְדֵי", אַף עַל פִּי שֶׁרִשְׁעֵי כְּנִגְדֵי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחֲסוֹם, שְׁלַח לִיָּה קֵא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה: (תהלים ל"ז ד) "דוּם לְהוֹי"ה וְהַתְּחַוֵּל לֹ" - דוּם לְהוֹי"ה וְהוּא יְפִילֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרַב עֲלֵיהֶן לְבֵית הַמְדַרְשׁ וְהֵם כְּלִים מְאֲלִיָּהֶם, הַדְּבַר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר וּנְתַנּוּהוּ לְגַנְיָבָא בְּקוּלָר" וְכו', הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שָׂאֵם אֶחָד מְצַעַר אוֹתָךְ, תִּקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּעַרְבַּ וּבְבֹקֶר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלָךְ יְפִלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, אֲשָׁרֵי מִי שְׁמַקִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְנִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיִן דִּיקָא, וּבְזוּהַ יַעֲזֹר לְשַׁכַּף אֶת הַחֲמָה וְהַכְּעַס וְהַדִּינִים הַשׁוֹרִים עִכְשָׁו בְּעוֹלָם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׁמַעְאֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלֵי לְעֵשׂוֹת מַה שְּׁיִוְתֵר חֶסֶד, כִּי רַק בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַנְצִל מִהַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים הָאֵלוּ שְׁמַאֲיָמִים עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב מִדַּת הַחֶסֶד שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתְךָ רַק לְעֹזֵר לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהֵל אֲבָרְהָם", שְׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה שְׁאֵנְחָנוּ נוֹתְנִים לְאֶחָל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, נִזְכָּה שְׁיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֵינוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּוְצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוּרָה וּמִשְׁעֶבֶד לְגֹאֲלָה, וְנִזְכָּה לְרָאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּמַפְלַת הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלוּ, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתְרַחֵב לָהֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּל עַם

יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר וּמִשְׁתַּעֲשֵׂע עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ישעיה מ"ט ג') "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְעַכְשָׁיו זֶה זְמַן רַק לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּכְבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (ויקרא רבה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ה') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁה, כָּל מֵה שֶׁאַתָּה יָכוֹל לְשַׁבַּח אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁבַח לְגַדְלָן וּלְפָאָרְן; כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשׁוֹזֻכִים לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִי שֶׁמְלַמֵּד זְכוּת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, הוּא גוֹרֵם לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת לְכָל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַסְמִיךְ מ"ם כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁלוֹ רַק לְמַצֵּא חוֹבוֹת וְרַע אֶצֶל הַזּוֹלָת וְכו', כִּי הוּא נִגְדַּד הַמְלָאךָ מִיכָאֵל שֶׁמְלַמֵּד זְכוּתָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאִי לְחֻזֵק וּלְאֲמִץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת כָּל אִשָּׁה מְנַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בְּלִי יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְתִדְבְּרֵי אִתָּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם הֵן צְנִיעוּת, וְהֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָנוּ חֶלֶק בְּלַעֲזוֹר לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֻסֵּד עִם כָּלֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וּיִצְאָ, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, עַל יְדֵי תַקְוָה אֲמוּנָה נִתְבַטֵּל הַפְּחָד וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל

(ספֿר-הַמְדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן נ"ד) מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה אֵינּוּ יָרָא מֵאוֹיְבָיִם. וְלִכְּן הֶעֱקָר רַק לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכָל מִחַ מַחְשָׁבָתוֹ יִהְיֶה רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל יָדֵי זֶה יִתְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֿר-הַמְדוּת, אוֹת פַּחַד, סִימָן כ"ה) כְּשֹׁכְחִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם נֹשְׁעִים עָלָיו, עַל יָדֵי זֶה מֵתְפַחְדִים מְאֹמֹת. וְלִכְּן עָלִינוּ עִכְשָׁו רַק לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט עִם הַיְלָדִים צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאֲמוּנָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתָם בְּאֵמֶת, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְהֶעֱקָר גְּדוֹל לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה וּלְעוֹדֵד אֶת הַיְלָדִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְּנְסוּ בַחֲרָדוֹת וּפְחָדִים, כִּי זֶה יִנִּיחַ עָלֵיהֶם רֶשֶׁם רַע עַל כָּל הַחַיִּים.

בְּוַדַּאי אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת וּבְאֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֲלָא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְצָא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהַחְזִיר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁזֶה מְאֹד חֲשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּדַּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵי אֲפֶשֶׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת בַּעַל תְּשׁוּבָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אָדָם שֶׁהִיא רְחוֹק עַד עִכְשָׁו וְכו', וְעִכְשָׁו חוֹזֵר וּמְדַבֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא גּוֹרֵם יְחוּד וְזוּוּג בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכו', וְהֶעֱקָר לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֶׁתְּמִיד יְדַבֵּר עִם כָּל מִדְּעָיו מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֿר-הַמְדוּת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן כ"ז) הַנּוֹשֵׂא

וְנֹתֵן בְּאֵמוּנָה מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. שְׁמֵלֶבֶד הַעֶסֶק הַגִּשְׁמִי צָרִיף לֵהִיֹּת בְּאֵמוּנָה, אֲלֵא אֶפְלוּ בְּרוּחֵי צָרִיף תְּמִיד לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂזָה שְׁלֵמוֹת הַבַּעַל תְּשׁוּבָה שְׁמַגְלָה וּמִפְרָסֵם לְכֻלָּם אֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְזָה מַגְלָה טָהָר לְכַבּוֹ שְׁכֻנָּתוֹ לְשָׁמַיִם.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת שְׁאֶסוּר לְהַכְנִס בְּכּוֹחֵי עִם אָף אֶחָד, לֹא עִם יְהוּדֵי וְלִהְבֵּדִיל לֹא עִם אֵינוּ יְהוּדֵי, צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר בְּוִדְאוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְאִם אֶחָד שׁוֹאֵל אוֹתוֹ אֶפְלוּ אֵינוּ יְהוּדֵי מַעֲנִין הָאֵמוּנָה יָקִים: (תְּהִלִּים קי"ט מ"ו) "וְאֹדְבָרָה בְּעַדְתִּיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ". אִם יִקְבַּל מִמֶּךָ מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם אֵינוּ יִקְבַּל מִמֶּךָ גַּם כֵּן טוֹב, הֶעֱקָר אֵתָה תְּדַבֵּר עִמוֹ דְּבוּרֵי אֵמוּנָה, וְעַל כָּל שְׂאֵלָה שְׁשׁוֹאֵל אוֹתָךְ תַּעֲנֶה לוֹ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְגַּלֶּה אֲמַתָּת מְצִיאֹת יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּפְרִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לְהוֹי"ה הַמְּלוֹכָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעַתִּי הִיָּה טוֹב לְךָ מְאֹד לְגִשְׁתׁ אֵל רוּפָא שְׁעוֹסֵק בְּמַחְטִין (שִׁיטַּת סִינִיַּת) וְזֶה יִכּוֹל לַעֲזֹר לְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי גַם לִי נִקְרַע גִּיד בְּפִתְחֵי וְכוּ', וְרוּפָא מִמְּחָה עוֹלָמִי אֲמַר לִי שְׁאֵנִי מְכָרַח לַעֲבֹר נִתּוּחַ וְכוּ', אַחֲרֵת לֹא אוּכַל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם יְדֵי וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְמַן לִי יְהוּדֵי שְׁעוֹסֵק בְּמַחְטִין (שִׁיטַּת סִינִיַּת) וְתִהְיֶה

לְאֵל, הִיָּה לִי שְׁלִיחַ טוֹב מֵהַשָּׁמַיִם וְרַפָּא אוֹתִי לְגַמְרִי, וְזֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, וְאִף שְׁזֵה נִרְאָה כְּצַחֲוֹק אֲבָל זֶה מְצִיאוֹת.

לֵא כְּדָאֵי לְסַכֵּן אֶת עַצְמוֹ עִם נְתוּחַ שְׁאוּמְרִים בְּפְרוּשׁ שְׂיִכּוּלִים לְהַשְׁאָר מְשִׁתָּק חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּנַן תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁאֲנִי אוֹמֵר לָךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אַיְבָרֶיךָ וּבִשְׁס"ה גִּידֶיךָ וְכָל טְפֵי דְמִיָּה, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד וְאֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ וְתִרְאָה שְׁזֵה יוֹעִיל לָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשִׁמְתַּחַתְנִיִּם שְׁלֵא מְעַרְבִים אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הִכִּי בְרִיא שְׁלֵא צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵךְ לֹא מְחַיִּיבִים לָהֶם כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', אִף שְׁעַל פִּי רַב לְזוּג טְרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַסְתַּדֵּר לְבַד.

כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לְנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבַטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שִׁישׁ לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי בְמִקּוּם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמִקּוּם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוּמֵר כִּי אִם לֹא יְהִיָּה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרִנְסָה,

ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; וחקמינו הקדושים אמרו: (אבות פרק ב) יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עוון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עוון; ולכן מה טוב ומה נעים שאם הבעל היה לוקח עבודה חצי יום, וכך עם המשפחה שלכם הייתם מסתדרים על צד הכי טוב, ועוד הייתם יכולים לחסך וכו'.

צריכים מאד מאד לשמר על השלום ואהבה בבית, כי: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח) אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אתם צריכים לאט לאט להגמל ולא להיות תלויים בההורים של שני הצדדים, כי זה בכלל לא בריא, כי זוג שמתחתנים אסור להם לערב את ההורים בחיי נשואיהם, כי יוצא מזה אחר כך הרבה אי נעימות וכו', ומה גם מחלקת וכו', וכוותים וכו', ולמה צריכים את זה? הרי התחתנתם יחד, אתם צריכים להיות כמו גוף אחד, שאחד יעזור להשני, ודיקא כך תצליחו בחיי נשואיכם.

את צריכה להסביר לבעלך את רגשי לבך שקשה לך מאד שההורים שלו יודעים בדיוק את ההוצאות וההכנסות שלכם וכו', שזה בכלל לא בריא וכו', כי אחר כך שואלים: "למה לכם לקנות את זה? ולמה צריכים את זה?" הרי זה מיתר וכו', ומזה יוצא אחר כך אי נעימות, עד מרמור ודכאון ועגמת נפש וכו', ולכן זוג פקח צריכים לדעת שהם התחתנו, עליהם לעשות כל מיני פעולות שבעולם לעמד על רגליהם וכו', ולא להיות תלויים ועומדים בעזרת ההורים וכו', מילא אם ההורים רוצים לעזור, מה טוב ומה נעים וזה זכותם, כי ההורים עושים את זה בחפץ לב כי הם אוהבים את הילדים, אבל שלא

יתערבו בפרטי החיים שלהם וכו', ובפרט על ההוצאות וההכנסות וכו' וכו', וזה נוגע להורים של שני בני הזוג.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה ביניכם תמיד שלום ואהבה והבנה הודית, ותפנסי בהריון ותולדי בקלות, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדי שלא לעורר מחלוקת בהמשפחה, היום יכולים לקנות משחיטת הברד"ץ בית יוסף "עטרה" בכל ארץ ישראל, וכן יש ההכשר של שחיטת הרב לנדא, או העדה החרדית וכו' וכו', וצריכים להסביר שלא מכוונים לצער את אף אחד, וסתם בשר לקנות בלי שיהיה מהכשר הבתי דינים המפרסמים בארץ, יכול מאד להיות טרפות ונבלות וכו', כי היום מופץ בכל הארץ לצערנו הרב טרפות ונבלות וכו', ולכן זה לא נקרא שמצערים, אדרבה מסבירים יפה שאנחנו רוצים מהכשר זה וזה וכו' וכו', והיום יש כמה וכמה הכשרים הכי טובים שיכולים לאכל מהם.

אני בטוח אם מסבירי לסבתא את מצב הכשרות מה שקורה היום הפקרות שאין כמוהו, היא בעצמה תקפיד לקנות מברד"ץ בית יוסף "עטרה", ותאמיני לי עם הסבר טוב היא תקבל את זה בשמחה, כי לצערנו הרב היום יש הפקרות גדולה מאד מאד בענין ההכשרים, ומוכרים טרפות ונבלות ביודעים ובלא יודעים וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא אשר שמו "שלום", יעשה שלום בינך לבצלך,

וּשְׁתַּבְּנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַכֵּל יְכוּלִים לַפְעֵל בְּדֶרֶךְ
הַדְּבָרוֹת, וְלֹא בְּכּוּחַיִם וְכַעַס.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תְּכַנְסֵי בְּלִחְזֵן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתַּזְכְּרוּ לְזֵרַע שֶׁל קִימָא,
צְרִיכִים רַק סְבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהִלְחִיץ אֶת עַצְמְכֶם.

תִּרְאִי לְלַמֵּד עִם בַּעֲלֵךְ בְּ"סֶפֶר-הַמְּדוּת", אוֹת בָּנִים, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל מַה
שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שְׂמֵחַ בְּעִנְיַן הוֹלָדָה, וּתְקַיְמוּ אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת,
וּתְרַאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד.

הַעֲקֹר זֶה תַּפְלָה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל יְלָדִים, וּתְרַאוּ אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב לָךְ בַּחַיִּים וְכוּ',
וְאֵף אֶחָד שְׁלֹא יִגִּיד לָךְ דְּעוֹת מַה כֵּן וּמַה לֹּא, זֶה כָּלֵל גְּדוּל בַּחַיִּים.

בְּצִדְקָה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִזְכֶּה שֶׁהַכֶּסֶף שְׁלוֹ יֵלֵךְ לְמַקּוֹם הַכִּי נָכוֹן, כִּי יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם מְאֹד מְאֹד, וְגַם הָעֵיִן מְטֻעָה מְאֹד מְאֹד, חוֹשְׁבִים שֶׁמִּשְׁפָּחָה זֶה עֲנִיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

צִדְקָה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים וְכוּ', הַצִּדְקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצִּדְקוֹת, כְּמֵאמָרָם ו'ל: (בְּכֹא בְּתוֹא ט) "אֵינְךָ בּוֹדֵקִין לְמִזְוֹנוֹת", הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֲב וְצִמְא, שָׁמָּה הוּא לֹא יִכּוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רַעֲב אוּ צִמְא הוּא יֵאָכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֲב וְצִמְא הוּא לֹא יֵאָכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵינְךָ צִדְקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּתֵת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל - "אֵהָל אֲבִרְהִם", שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִם אֵיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, וְאֵיךְ אֲנִשִּׁים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הָאָכֵל, וְזֶה פְּתוּחַ לְכֻלָּם, כָּל מִי שֶׁרַק בָּא וְאוֹמֵר שֶׁהוּא רַעֲב, נוֹתְנִים לוֹ אֲכָל בְּשִׁפְעָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲפֹלוֹ אוֹרְחִים שְׂבָאִים אֶל צִיּוֹן רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶךְ, וְהֵם קוֹפְצִים לִיְבִנְאֵל רַעֲבִים וְצִמְאִים, מְקַבְּלִים אֲכָל בְּשִׁפְעָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר אֵיזָה שְׁמוֹת נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כָּל הַעֲתִיד שֶׁל הִילָדִים תְּלוּי בְּשְׁמוֹת שֶׁקֶבְלוּ, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר אֵיזָה שְׁמוֹת נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי הַשְּׁמוֹת קְשׁוּרִים כְּפִי שֶׁרַשׁ הַנִּשְׁמָה, וְלִכֵּן "לִי" זֶה לֹא שֵׁם, וְכִדְאִי לְהוֹסִיף שֵׁם וּמִחֲמַת שֶׁהִיא כְּבֹר גְּדוּלָה,

לֹא צְרִיף לְקַרֵּא אוֹתָהּ בַּשֵּׁם הַחֲדָשׁ, אֲבָל שִׁיהִיָּה לָּהּ גַּם אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְתֵרֵא שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה מִמֶּנָּה.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל אֶתָּה וְאֶשְׁתַּף לְתֵת הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב לְהִילָדִים, וּבִפְרָט לְהַבִּית הַזֹּאת שְׁלֹא תִרְגִּישׁ שֶׁהִיא מִיִּתְרַת וְכוּ', וְלֹא מִתִּיחָסִים אֵלֶיהָ וְכוּ', אֲדַרְבֶּה צְרִיכִים לְתֵת לְהִילָדִים הַמוֹן הַמוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָם, וּלְהַתְעַנֵּין בָּהֶם וְכוּ', וְזֶה מְקַרֵּב אֶת הִילָדִים אֶל הַהוֹרִים, כְּמוֹ שְׂמֵבְגָרִים צְרִיכִים הַמוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, עַל אַחַת כְּפֹה וְכִפֹּה בְּאֵין עֶרֶף שִׁילָדִים צְרִיכִים אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שֶׁל הַהוֹרִים, וּבִפְרָט כְּשֶׁהֵם רוֹאִים עַל בֶּן אוֹ בַת שֶׁהֵם אֲנוֹכִיִּים וְכוּ', צְרִיכִים לְתֵת לָהֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר תְּשׁוּמַת לֵב, חֵם וְאַהֲבָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

צְרִיכִים לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ עִם הַמְּגִנֵי אֶרֶץ, דִּהְיִינוּ מְגִן אַבְרָהָם וְהַטּוֹרֵי זָהָב, אֲבָל עַד שִׁיעֵבֵר אֶת ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, יְכוּל לְקַחַת כְּפֹה שְׁנַיִם, וְלִכֵּן טוֹב גַּם בֵּין כֶּף לְלַמֵּד קַצוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ, כְּדֵי שִׁידַע אֶת עֲקָרֵי הַלְּכוֹת, וְכֵן יִלְקוּט יוֹסֵף וְכוּ', כְּדֵי שִׁידַע אֵיךְ יְהוּדֵי צְרִיף לְהַתְנַהֵג.

מֵה טוֹב מֵה נְעִים בְּאֵם יְכוּלִים לְלַמֵּד אֶת כָּל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, שְׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנוֹ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת לְלַמֵּד סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל מִחַיִּב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַלְּכָה, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מְרַבּוּי הַלְּמוּדִים, כִּי אַחֵר כֶּף לֹא תִלְמַד כְּלוּם, תַּעֲשֶׂה

לעצמך שעור במחבר רמ"א לסים ד' חלקי שלחן ערוך, כדי שתדע כל הלכה והלכה איפה זה נמצא, זה שעור אחד, והשעור השני תלמד שלחן ערוך עם המגני ארץ, שהם המגן אברהם והטורי זהב וכו' וכו', ושעור שלישי ללמד קצורי הלכות כדי שתדע איך יהודי צריך להתנהג.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

למה יש לך טענות בשעה שאתה יצרת את הבעיה וכו', ולכן יען שהם כבר מחברים יחד ורוצים אחד את השני וכו', למה לך לבטל את הקשר? ולמה לבטל את השדוד? צריכים רק לחזק את שתייהם ביראת שמים שלמה, ולהראות להם אהבה, ובדואי הפל מהשמים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה ס"ח, סימן ד') אמר רבי יוסי בר חלפתא, הקדוש ברוך הוא יושב ועושה סלמות, משפיל לזה ומרים לזה ומוריד לזה ומעלה לזה, הוי אומר: (תהלים ע"ה) "אלקים שפט זה ישפיל זה ורים", יש שהוא הולך אצל זוגו, ויש שזוגו בא אצלו, יצחק בא זוגו אצלו, שנאמר: (בראשית כ"ד) "ויצא יצחק לשוח בשדה", יעקב הלך אצל זוגו, שנאמר: (בראשית כ"ח י') "ויצא יעקב מבאר שבע"; ולכן מאחר שכבר נקשר הקשר ביניהם, מה אתה צריך להפריד את זה? אדרבה צריכים רק לחזק ולעודד ולשמח אותם, והקדוש ברוך הוא יעזר שהזוג יעלה יפה יפה, ויתעלו בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶתְּךָ וְאֶשְׁתְּךָ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל הַמַּתְנוּת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
נָתַן לָכֶם שְׁתֵּי יְלָדִים, וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם
שֶׁעָשָׂה אִתְּכֶם, כִּי אֵין עוֹד מַתְנוּת יְפוֹת כְּמוֹ יְלָדִים.

עַם כָּל זֹאת אֶסוּר לְךָ לְדַחֵק עַל אֶשְׁתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁיגִיעַ הַזְּמַן הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

שְׁלֵמוֹת שְׁלוֹם בֵּית צְרִיף לַהֲיוֹת הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְלֹא לְכַפּוֹת אֶחָד עַל
הַשְּׁנֵי אֶת דַּעוֹתֵינוּ, וּבִפְרָט כְּשֶׁזָּה תְלוּי בְּהַבְרִיאוֹת וְכוּ', יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרסא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה וְהַכִּי קֵלָה, שְׁלֵא מְדַבְּרִים מַה שְׁלֵא צְרִיכִים, וְלֵא מְכַאֲבִים לְהַאֲשֶׁה, כְּדֵי שְׁלֵא תִכְנַס בְּעֲצָבִים וְלֵא תִתְפַּרֵץ עָלֶיךָ, וּכְבָר אָמַר הַחֵכֶם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי כ"א כ"ג) "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצְרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק כְּשֹׁמְפִקִירִים אֶת הַדְּבֹר, וּכְמוֹ שִׁכְתוּב: (קֹהֶלֶת ו' ד') "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהּ", וּפְרוֹשׁ בְּזֵהר (שְׁמִינִי מ"ב). בְּגִין פִּיָּהּ דִּלָּא נָטִיר לִיָּהּ; (כָּל הַצְרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַפָּה שֶׁלּוֹ שְׁלֵא שׁוֹמֵר עָלֶיךָ), וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִמֵּן ל"ה) מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בְּמַלִּין לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם; וְלִכֵּן אֵל תִּתֵּן לָהּ אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת שֶׁתִּכְנַס בְּעֲצָבִים וְכו', מַה אַתָּה צְרִיף לְזֹרֵק גְּפָרוּר (הִיגוּ מִלָּה שְׁלֵא בְּמָקוֹם), שְׁעַל יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אֵשׁ בְּבֵית, וְקִשָּׁה אַחַר כֶּךָ לְכַבּוֹת אֶת זֶה? שְׁתַּק! שְׁתַּק וְתַצְלִיחַ.

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מִהִילָדִים שְׁלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבֹר, הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֵׁתוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשֵׂיו הוּא סוֹבֵל מִבְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן רְאוּי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּמַחְשְׁבָה, דְּבֹר וּמַעֲשֶׂה שְׁלוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה יִתְפַּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן, יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַסְּבָל שֶׁסוֹבֵל מֵהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרסב.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון תבדק את המזוזות בהחנות אם הם כשרות, וכן תבדק את התפלין שלך, ותשתדל להניח בכל יום תפלין, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (מדרש אגדה) כל המניח תפלין זוכה לחיים; ואמרו חכמינו הקדושים (תענית ח): דכי יהיב רחמנא שבועא לחיי הוא דיהיב; אם הקדוש ברוך הוא נותן פרנסה, הוא נותן את זה רק לחיים, ולכן כשאדם נזהר בהנחת תפלין, אמרו חכמינו הקדושים: (מנחות מ"ה) "כל המניח תפלין מאריך ימים", וכדי לחיות צריכים פרנסה, ולכן תהיה נזהר מאד מאד להניח תפלין, וכמו כן תשתדל לשמר שבת, כי כף אמרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה י"א, סימן א') על הפסוק: (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" - ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר: (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

והעקר מה שחסר לך להצלחה, זה שמחת החיים, כי אם היית תמיד שש ושמח, לא היה חסר לך שום דבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח.

ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) "פֹתַח אֶת יְדֹךָ", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו: (נדרים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין

בלעדי? תברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושל אעשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּרסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג
 שלום וברכה אל ... נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסודור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י) "ברכת הו' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו שמברך את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים כשאתה קם בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשרותים וכו', וכן לפני האכילה לטל ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות עני', מי שמזלזל בנטילת ידים נעשה עני, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב): "אמר רב חסדא: אגא משאי מלא חפני מיא ויהבי לי מלא חפני

טִיבוֹתָא"; [אֲנִי נִטְלֵיתִי יָדַי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְּנּוּ לִי מְלֵא חֶפְנִים טוֹב, כִּי רַב חֶסֶדָּא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוּל מְאֹד, וְהַכֹּל בְּזָכוֹת נְטִילַת יָדַיִם שְׁהִיָּה מְקַפִּיד עַל זֶה].

הַעֲקָר לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל פְּרֻנְסָה, וְכָל שֶׁתְּבַקֵּשׁ יוֹתֵר, תִּקְבַּל יוֹתֵר שְׁפַע, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) שֶׁהַדְּבֹר הוּא כְּלֵי הַשְּׁפַע, וְכִשְׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יָדַי זֶה הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּפְרֻנְסָה.

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֵהִיר בְּכַבּוּד אֲשֶׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוּ, שְׁנֵאָמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרִם הֵיטִיב בְּעַבְדֶּיךָ", וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעַשְׂרוּ) [אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֲקָר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתָּהּ, וְתִרְאֶה שְׂלֵא יַחֲסֹר לָךְ פְּרֻנְסָה.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ח) שֵׁישׁ מְדָה רְעָה אֲצֵל אָדָם שְׁעַל יָדַי זֶה הוּא מְאָבֵד אֶת פְּרֻנְסָתּוֹ, וְהוּא מְדַת הַפְּעֵס, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְכַעַס וְעֲצָבִים, וְאִזּוּ יִשְׁפַע עָלָיו שְׁפַע גְּדוּל.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַסֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵיתִי אֶת מַכְתְּבָהּ.

עָלֶיךָ לְדַעַת שְׂכַף גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) שְׂכָל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלֶם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אִין גַּם אֶחָד שְׁהִיָּה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאָפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוּלִים וְאָפְלוּ הַשָּׁרִים, אִין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי כָל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֶם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאִנְחָה

תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׁירִים וְהַשְּׂרִים, שְׂיִהְיֶה לוֹ הַכֵּל כְּסֶדֶר כְּרֻצּוֹנוֹ תְּמִיד, וְכֹלֵם כְּאֶחָד מֵלְאִים יִסּוּרִים וּדְאֻגּוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָּקִי קִצֵּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שְׂיֵשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֶשֶׂר וּנְכֻסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוּלִים וְכֹלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרְאוּ שְׂגֵם הוּא מְלֵא כְּעַס וּמְכַאֲבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכִמָּה מִיָּנִי אֶפְנִים וְעֵנִינִים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קִהְלַת ב') "גַּם כֹּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאֲבוֹת", וְכֹתִיב (אֵיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד... קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כֹּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֹלֵם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסּוּרֵי, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וּרְגִזוֹ הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהֵשֶׁם יִתְבַּרְךָ וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ג, סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בּוֹדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וּדְאֻגּוֹת הַרְבֵּה, עַל פֶּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שְׂיִהְפֹךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שְׂיַעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְלִכֵּן אֲתָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר שְׂאֲתָה יוֹשֵׁב בְּכוּלָּל, וְאֲתָה יְכוּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַמּוֹן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֶדֶר, הַמּוֹן דְּפִים גְּמָרָא כְּסֶדֶר, הַמּוֹן סִימְנִים טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ כְּסֶדֶר, הַמּוֹן דְּפִים זֶהֱר וְתַקּוּנִים כְּסֶדֶר וְכוּ' וְכוּ', מָה אֲתָה מְתַלּוֹנֵן? אֲתָה יוֹשֵׁב בְּהַכּוֹלֵל עִם מְשֻׁנּוֹת אוֹ עִם גְּמָרָא אוֹ עִם שִׁלְחָן עֲרוּךְ, וּמִתְמַיֵּד בְּלַמוּד, וְשׁוֹתֶה בְּכָל פַּעַם כּוֹס תְּהָ חֵם, מָה הַפְּסֻדָּת בְּזֶה הָעוֹלָם? הֲרֵי אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכֵה לְסִים שְׂשֵׁה סְרִי מְשֻׁנָּה, אוֹ שְׁזוֹכֵה לְסִים מִסְכָּתָא אֶחָד אוֹ שְׁתֵּי מִסְכָּתוֹת, אוֹ אֶת כָּל הַש"ס, וְכֵן אֶת ד' חֲלָקֵי שִׁלְחָן עֲרוּךְ, אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמוּבָא: (זֶהֱר שִׁלַּח ק"ס:)" וְכָאֵה חוֹלְקֵהוֹן דְּאֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא לְשָׁמָה, דְּהָא מִתְקַשְׂרֵי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמֶּשׁ, וְאֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים, הָדָא הוּא דְכָתִיב: (תְּהִלִּים קכ"ב ח') 'לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּד'...", [אֲשֶׁרִי חֲלָקֵיהֶם שֶׁל אֱלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשָׁמָה, שֶׁהֵם מִתְקַשְׂרִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמֶּשׁ].

וְלִכֵּן אֲתָה צְרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה שְׂאֲתָה זוֹכֵה לְשִׁבְתָּ בְּהַכּוֹלֵל וְלְהַסְפִּיק

ללמד בכל יום פּרקים משניות ודפים גמרא וסימנים שלחן ערוך וכו' וכו', וסוף הכבוד לבוא, ומי שמתמיד בתורה, לבסוף מתעשר, וכמו שאמר רבנו ז"ל שהתורה מעשירה גם בגשמיות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שעל פי התורה זה מאד מאד חמור להסתובב כך עם בחורה וכו', ובפרט כשיש נגיעות בין אחד להשני, שזה אסור חמור וכו', כי באים על ידי זה לעברות רחמנא לישזבן, ואחר כך סובלים מזה לכל החיים וכו', דרך התורה כשנפגשים יחד ומוצאים חן אחד בעיני השני, ומחליטים להתחתן, עושים ארוסין ותאריך לחתונה, וכך נזהרים מלבוא לאסורים חמורים וכו' וכו'.

וצריך שתדע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכנו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור

וכו', וּלְבַסּוֹף נִכְנָס עַיִן רְעָה בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְנִפְרָדִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתִּכְף וּמִיָּד כְּשֵׁי שׂ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחוּר וְהַבְּחוּרָה וּמִכִּירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבֵר יַעֲשֶׂוּ אַרוּסִין וַיִּדְבְּרוּ עַל נְשׂוֹאִין, וַיִּקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קָצָר לְנְשׂוֹאִין, וְלֹא לְחַכּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (קֹהֶלֶת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס וַיּוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (קֹהֶלֶת רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס" - כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בִּיסוּרִין, אָמַר שְׁלֵמָה: עַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בִּיסוּרִין; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חֶכֶם וְכֵר דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבַסּוֹף מִתְּפוּצֵץ הַכָּל וְכוּ', וְנִעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה שְׂמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדָּדִית, שֶׁכָּבֵר יֵרָאוּ לְסֹגֵר אֶת הַכָּל, וְהַכָּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאַחַת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיַּצִּית וַיִּקְיַם אֶת כָּל זֶה, וְאָז יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְסוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר וְכוּ', אִף שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּמוֹ שֶׁכִּתְבָּתְךָ וְכוּ', וְכֵן מֵה שֶׁאֵינִי מֵבִין בֵּין הַשּׁוֹרוֹת וְכוּ', מֵה שֶׁקּוֹרָה בְּבֵית וְכוּ', שֵׁי שׂ לְכֶם בֵּן חוּלָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֹז, וְלֹא לְתַת שְׁהַעֲצֹבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְזָכֹר גַּם זָכֹר מֵה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת ה.) כָּל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חִפְּץ בּוֹ מְדַכָּאוֹ בִּיסוּרִין, וְאִם קִבְּלָם יֵרָאֵה זֶרַע יְאִרֶיךָ יָמִים, צְרִיכִים לְסָבֵל וְלִשְׁתַּק וְכוּ', וְלִסְבָּל וְלִשְׁתַּק

וכו', כְּמֵאמָרָם ז"ל (ברכות ס"ב.) קִבְּלָה דִּי־סוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים רַק לְשֵׁתְקָ, וְלֹא לְהִתְלוּנָן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לְמָה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כָּזוּ, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא, כִּי תִצֵּא) צְרִיף הָאָדָם לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהִי־סוּרִין בְּאִין עָלֵינוּ, לְמָה? מִפְּנֵי שְׁהִי־סוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר לְגַמְרִי, אִזּוּ הוּא פּוֹנֵה רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) "אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁנַגְעוּ בּוֹ יְסוּרִין וְכָבֵשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תְּגָר"; הַיְסוּרִים הָאֵלּוּ אֵי אֲפָשָׁר לְהַסְבִּיר לְשׁוֹם בֶּן אָדָם שְׁלֹא עָבַר אֶת זֶה וְכוּ', עַד פְּדִי כֶּף שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבִיתוֹ בֶּן אֶוּ בַת עִם מַחְלַת נֶפֶשׁ וְכוּ', אִו תְּסַמְנַת דָּאוּן וְכוּ', רָאוּי לְקוֹם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָיו אִישׁ מְבַגֵּר אִו לְתַלְמִיד חֶכֶם, כִּי הֲצַעַר וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים הַהוֹרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלּוּ, זֶה בִּלְתִּי אֲפָשָׁרִי לְהַסְבִּיר בְּשֶׁכֶּל אָנוּשִׁי, זֶה הֲצַעַר הַכִּי גָדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, שְׁלֹא יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֶתְּהָ וְאֶשְׁתָּף מְכָרְחִים לְהַתְחַזֵּק בְּהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְאֶף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאָדָם לֹא יוֹדֵעַ עַל מָה זֶה בָּא לוֹ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְכִילְתָא יְתִירוֹ) הַיְסוּרִין מְרַצִּים יוֹתֵר מִן הַקְּרַבְנוֹת, שְׁהַקְּרַבְנוֹת בְּמִמּוֹן וְהַיְסוּרִין בְּגוּף; וְאָמְרוּ: (סְפָרִי, וְאַתְחַנּוּן) יֵהָא אָדָם שְׁמַח בְּיְסוּרִין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׁאֵלּוּ אָדָם בְּטוֹבָה אִין נִמְחַל לוֹ עוֹוֹן שְׁבִידוֹ, וּבְיְסוּרִין נִמְחַל לוֹ; בְּיָדָאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֶת פְּנֵי הַגִּיּוֹנוֹם הוּא כְּבָר לֹא יִרְאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַגִּיּוֹנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (יְלֻקוּט אִיּוֹב, רַמְזוֹ תַתְּק"ח) אִיּוֹב אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תְּגָר כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יְסוּרִין, כְּשֵׁם שְׁאוּמְרִים עֲכָשׁוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כֶּף הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אֲבָל אִיּוֹב לֹא יָכַל לְעַצֵּר אֶת עֲצוּמוֹ, וְהֲצַרְךָ מֵרַב יְסוּרָיו לְדַבֵּר כְּלָפִי מַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים מְזָה שְׁגָם עַל אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲבָרוּ יְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, וְעַקֵּר מַעֲלָתָם שְׁלֹא קָרָאוּ תְּגָר כְּלָפִי מַעֲלָה, אֲלֹא סָבְלוּ אֶת יְסוּרֵיהֶם בְּדַמְמָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ה, סִימָן ה') אִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי אֲלֵא עַל כְּעֵלֵי יְסוּרִין.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִתֵּן לָנוּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁתּוּכֵל לְעַבֵּר אֶת הַכָּל בְּקַלּוֹת, וְתִמִּיד תִּתֵּן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצוּמְךָ לְדַבֵּר

אָלִיו יתְבַרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזוֹהַ
הָעוֹלָם אֶפְי אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוּרַח רַק אֵלִיו
יתְבַרֵךְ, וּמִתְחַבֵּא בְּסֵתֵר צֶל כְּנָפָיו יתְבַרֵךְ, שְׁאֵז עַל יָדֵי זֶה נִצּוֹל מֵהַכֵּל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זָאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲדַרְבֶּה אִם אַתָּה יָכוֹל לְחַלֵּק לְכֹל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹלְכִים עֲכָשׁוּ
לְמַלְחָמָה קְמַעוֹת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי מִי שִׁישָׂא אֶצְלוֹ קְמַע, בְּטוּחַ שִׁינְצֵל
מִכָּל רַע, וְלִכְּן לְמַצּוֹה רַבָּה יַחֲשֵׁב.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד בְּזוֹהַ שְׂאֵתָה מַחְזִיק אֶת הַכוֹלֵל "שׁוּמְרִים לְבַקֵּר", כִּי
אֲנִי רוֹאֶה דְרָךְ הַמַּצְלֵמָה כָּל לְפָנֹת בַּקֵּר אֵיךְ שְׂמִתְאַסְפִים יַחַד, וְאוֹמְרִים תְּקוּן
חֲצוֹת, וְתַהֲלִים, וּמִשְׁנִיּוֹת, וְתַקוּנֵי זֶהר, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְרַחֵב לָךְ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תַּהֲיֶה בְּטֻלָן! תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, כִּי כִּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם
לְגֵרָס אֵינִישׁ וְאֶפְי עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶפְי עַל גַּב דְּלָא יַרְדַּע מַאי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא
יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, הַדָּף
הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת מ"ז, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכֹל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל
יְדֵי אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רְפָאֵל, אֲוִרְיָאֵל, שְׁהֵם רְאִשֵׁי
תְּבוֹת גְּמִרְא', הַלּוֹאֵי שְׁהֵיִיתְ מַצִּית אוֹתִי, לֹא הֵיִיתְ מַתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה תמיד, כי השמחה הוא רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח במה שאתה כותב לי שאתה מנקה את המבנים, עד שיש בהם ריח גן עדן, כן ראוי, יעזר הקדוש ברוך הוא שגם ממך יצא ריח גן עדן, וכלם יהנו ממך, ורק תהיה תמיד בשמחה עצומה ותשמח את אשתך.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמה, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת מ"ז, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, א'וריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה תמיד, כי השמחה הוא רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתסעי אל בעלך ותתאחדי אתו, חבל שהילדים יסבלו, תהיו מחויץ ליבנאל לשנה שנתים, ואחר כך אתם יכולים לחזור חזרה ליבנאל.

אני מאד מאד מבקש אותך ומתחנן אליך שתזכרי שלא יכולים לשבר בית כל כך מהר, ולכן תעשי את רצוני ותצאי מיבנאל ותתאחדי עם בעלך.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ואני מאד מקנה שתציתי אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל, הילדים שלכם עושים חיל פה ולומדים בהתמדה גדולה מאד, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שבקרוב יהיה בשורות טובות, בשורות משמחות על הבן שלכם ... נרו יאיר.

רק חזקי ואמצי להיות תמיד בשמחה, והקדוש ברוך הוא יתן לכם פרנסה בשפע.

בְּעֵינֵינוּ הַבֵּן שְׁלֹף ... נֵרוֹ יָאִיר, הוּא עֲדִין לֹא בְּגִיל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה, אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַחַת כָּל כֶּךָ מִקְדָּם, וּבִפְרָט שְׂאִין לִי פֹה מְקוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי, אֶת תּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד, וְתַהֲיִי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֹד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קִלְהָ, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמָרִי בְּכֹל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לְוֵרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלֵב, רַבִּי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תַּהֲיִי רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת זֶה מִדֵּי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֲמָרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרָאִי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נְחִת רִוַח לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּסְעִי לְבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, אֶת תּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאַדְם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגֵעַ שְׁחִזְק בְּאַמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעִים טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאַדְם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

... נְרוּ יְאִיר אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׁאַל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זוּרָה ט.) לְעוֹלָם לְגֵרְס אֵינִישׁ וְאֶפֶי עַל גַּב דִּמְשַׁכַּח וְאֶפֶי עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה

יְדִיָּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ז, אֶתְּהָ לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהָ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שְׁהֵם רָאשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'ר'א', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרַעַג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָהּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּהָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַיִח, וְתִשְׁמַר עַל עֲצָמָהּ מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת מ"ז, אֶתְּהָ לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהָ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבָּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שְׁהֵם רָאשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'ר'א', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּינָן בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּינָן בְּרוּחָנוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אם אתה מתחרט באמת על ששתית שתיה חריפה וכו', אתה יכול לחזור להישיבה וכו', ואם אתה לא רוצה לחזור להישיבה וכו', אז דע לך שאין לך מקום ביבנאל, כי יבנאל זה לא ערי מקלט, ואני לא אתן לרוקים ורוקות להשאר ביבנאל.

חוס וחמל על ימי נעוריהך ותתחיל להתבודד להקדוש ברוך הוא, ותקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום ללמד מקרא חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משנה תגרוס בכל יום הרבה פרקים משניות, ועל כלם תגרוס הרבה דפים גמרא, כי למוד גמרא שורפת את כל הקלפות.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תאמין לי שאני נותן לך את כל הגבוי בשביל החזקת התלמידים בהישיבה, כי אצלי הם נשמות קדושות כלם, וצריכים לחזק את כלם, כי הם נשמות קדושות וטהורות בני הקדוש ברוך הוא, ולכן אני מאד מעריף את פעלתך, בפרט עם הבחורים שנכנסו מהישיבה קטנה "בית מנחם", אותם תראה לחזק, לעודד ולשמח, ואם הם יתמידו אני אחתן אותם.

אני מאד מקנה שעשית משהו בשביל התאומות של משפחת ... שיהיו, כי זה יכול ללכת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שָׂרָק תַּצְלִיחַ.

הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּהַתְלַמְּיָדִים אֲמוּנָה בּו יְתַבְּרֶךָ, וְשִׂיבְרוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ שְׂאֲנִי אֲתָן בְּךָ אֶת כָּל הָאֲמוּנָה בְּהַחֲזֹקַת הַיְשִׁיבָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַגְּעָה אֶת הָאָדָם, וְתִשְׁתַּקְּעַל כָּל הַבְּזִיווּנוֹת מֵהַ שְׂאֲשִׁתְּךָ מִבְּזָה אוֹתְךָ, וְתִקְבַּל אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרְסַי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יִדַּע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת מ"ז, אֲתָה לֹא יְכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבְּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רְפָאֵל, אֲוִירְיָאֵל, שְׁהֵם רְאֲשֵׁי תִבּוֹת גְּמִרְא', הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּת מְצִיַּת אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי דִּלְקַת הַגִּיד וְכוּ', כִּדְאִי שֶׁתִּפְנֶה אֶל דּוֹקְטוֹר ... נְרוּ יְאִיר, זֶה
שְׁמֵרָפָא עִם הַמְּחַטִּים (שִׁיטָה סִינֵית), לִי הוּא עֶזֶר מְאֹד מְאֹד וְרַפָּא אוֹתִי לְגַמְרִי,
וְלָכֵן כִּדְאִי לָךְ לְטַפֵּל אֲצִלוּ.

בְּעֵינַי הֵבֵן שְׁלָךְ ... נְרוּ יְאִיר, הוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד, הוּא בְּחוֹר רְצִינִי
וְלוֹמֵד טוֹב, וּמְתַנְהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל.

בְּעֵינַי הִבַּת שְׁלָךְ, בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן אֵל תִּתֵּן לָהּ לְנִסְעַ לְפָנִימִיָּה, כִּי אֲז
תֵּאבֵד אוֹתָהּ לְגַמְרִי, בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, רַק שֶׁתִּתְרַחֵק מִהִבַּת הַזֹּאת ...
תְּחִיָּה, שֶׁהִיא מְאֹד מְקַלְקֶלֶת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה
בְּהַחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם
לְגֵרָס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא
יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף
הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת מ"ז, אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל
יְדֵי אַרְבָּעָה מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי

תְּבוֹת גְּמִ'רָא', הַלְוֵאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיית אֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמֵרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

רַק חֲזֹק וְאַמִּץ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר לְנֶכֶן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֵג, אַתָּם תִּהְיוּ עוֹד הַכִּי מְאֻשְׁרִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם בֶּן זָכָה, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלִחִץ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֶרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרַס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמֵרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת מ"ו, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָף גְּמֵרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל מְרַעִין בִּישִׁין, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אֲרַבְעָה מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רְפָאֵל, אֲוִרְיָאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְּבוֹת גְּמִ'רָא', הַלְוֵאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיית אֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמֵרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

רַק חֲזֹק וְאַמִּץ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג
שלוש רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לתת להילדים ריטאלין שיהיו יותר מרפזים ומישכים וכו', זה לא נורא
וכו'.

אבל לדעתי את הולכת עם יד חזקה עם הילדים, וזה מה שמפיל אותם
וכו', ולכן את צריכה מהיום והלאה ללכת בעדינות עם הילדים, להגביה
אותם ולשמר עליהם, ולבנות אותם, וזה יצליח את דרכך מאד מאד עם
הצלחת הילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

העקר תתחזק להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים
אמרו: (ראש השנה ו) "אשה - בעלה משמחה", ולכן תראה לשמח את אשתך,
והקדוש ברוך הוא ימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדר
היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם
לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא
ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדר
היומי של היום שבת מ"ז, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל
יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על

יְדֵי אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאֵל, שְׁהִם רֵאשִׁי תְבוֹת גִּמְרָא, הַלְוֵאֵי שְׁהִיית מְצִית אוֹתִי, לֹא הִיית מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בִּיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזוּק וְאִמְץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִידָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעָקָר הַתּשׁוּבָה זֶה לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מְחֻדָּשׁ, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֻדָּשָׁה, וְלִכְּן תְּהִי חֲזָקָה בְּזֶה לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ, הָעֵקָר תְּתַחִּילִי לְהִיּוֹת מְעַכְשׂוֹ אִשָּׁה כְּשָׂרָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תְּכַנֵּס בְּלִחְץ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵף לְגוּר אֶצֶל אֲחֵרִים בְּשִׁכְרוֹת.

נא ונא תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ודע לך שבזה שאתה בורח אל רבי מאיר בעל הנס, תראה שמה נסים נגלים, כי אני ראיתי שם אצל ציון רבי מאיר בעל הנס נסים כאלו, שאי אפשר להסביר כלל, ולכן תעשה כל מה שביקלתה מדי פעם לברח אל ציון של רבי מאיר בעל הנס, ותשפך את נפשך אליו יתברך, כי רק זה העצה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר מאד, אל תעייף את משפחת ... גרו יאיר בחוץ, כי לא יסלח לך הקדוש ברוך הוא, בעזרתו יתברך שמו הם יצאו, ואחר כך אתה יכול להגביה את השכר דירה.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמה, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת מ"ז, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה תמיד, כי השמחה הוא רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הנער וכו', אני מעריך אותך על זה מאד מאד, ואתה חקוק בפנימיות לבבי, כי הילדים הם העינים שלי, וכמו שאדם צריך לשמר על אישון עינו, כי אני רוצה שישמרו על הילדים שלנו, ולצערנו הרב אין אחד מאנשי שלומנו שיקח ויתפס את הילדים רק אתה, ולכן אני מאד מודה לך ומבקש אותך שתמשיך בעבודה הקדושה הזו, ותראה שהקדוש ברוך הוא ישלם לך חזרה כהנה וכהנה, כי בזה שמחדירים אמונה פשוטה בנשמות ישראל, בזה נתעלה כבודו יתברך בכל העולמות, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, ואם תוכל לצרף גם את האברך ... גרו יאיר שהוא גם כן מסגל לזה, מה טוב ומה נעים, כי הולך לי בתיים להצליח בגדול עם הנער, ובפרט עכשו שבכל העולם החרדי סובלים מזה, וצריכים מאד מאד לשמר על הילדים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח דרכך תמיד.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן! תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדף היומי של היום שבת מ"ז, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבעה מלאכי השמירה, גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין מֵאֲמַר חֲזו"ל כְּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ, אֲלֵא כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ח.) גְּדוֹל הַנְּהַנְּהָ מִיֵּגִיעַ כְּפִירו יוֹתֵר מִיֵּרָא שָׁמַיִם, דְּאִילוּ גְבִי יִרָא שָׁמַיִם כְּתִיב: (תְּהִלִּים קי"ב א') "אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרָא אֶת הַיְוָי"ה", וְאִלוּ גְבִי נְהַנְּהָ מִיֵּגִיעוֹ כְּתִיב: (תְּהִלִּים קכ"ח ב') "יִגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ", אֲשֶׁרִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וְלִגְבִי יִרָא שָׁמַיִם "וְטוֹב לָךְ" לֹא כְּתִיב בֵּיהָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאָדָם נִבְרָא בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהַכִּירוֹ יִתְבַּרְךָ מְכַל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְצְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וִיכוּלִים לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרִט מְפֹרְטֵי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"פ) שְׂאֵפְלוֹ כְּשִׂאָדָם עוֹסֵק בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, צְרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת מַחַ מַחְשָׁבָתוֹ אֶל הַתּוֹרָה הַשֵּׁיכָת אֶל הָעַסְק שְׂעוֹסֵק בָּהּ, כְּגוֹן אֶחָד הוּא יִרְקָן וְכוּ', אוֹ יֵשׁ לוֹ מַכְלַת וְכוּ', צְרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַמְשַׁקּוּלוֹת שֶׁלֹא יִטְעֶה אֶת בְּנֵי אָדָם עִם הַמְשַׁקּוּלוֹת, וְכֵן מִי שֶׁהוּא חֲזִיט אוֹ צָבַע אוֹ נָגַר וְכוּ', שֶׁלֹא יִרְמֶה אֶת הַקּוּנָה וְכוּ', אֲשֶׁר בְּקַלּוֹת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם, וּמִי שְׂעוֹמֵד חֲזַק בְּזֶה וְיִוֹדַע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְלֹא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וּמְטַעֵה אֶת הַזּוּלָת וְכוּ', וְלֹא עוֹבֵד עַל אֵף אֶחָד וְכוּ', הוּא הִרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהָ מֵאֶחָד שְׂיוֹשֵׁב בְּד' אֲמוֹת שְׁלוֹ וְהוּא יִרָא שָׁמַיִם, כִּי לוֹ אֵין אֵף פַּעַם אֶת הַנְּסִיּוֹן הַזֶּה לְגַנֵּב אוֹ לְגוֹל, מֵאַחַר שְׂיוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַד' אֲמוֹת

שְׁלוֹ וְלוֹמַד וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׁמוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים שֶׁהֵיטָב אֵהָל וְלוֹמַד תּוֹרָה, הוּא רַק לּוֹמַד אֶת דִּינֵי הַמְשָׁקוּלוֹת וְכוּ', וְדִינֵי גְנֵבָה וְגִזְלוּת וְכוּ', אָבֵל אִף פֶּעַם לֹא בָּא לוֹ לִידֵי נְסִיוֹן כְּזֶה, מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁהוּא נִהְיֶה מִיגִיעַת כּפּוֹ וְעוֹבֵד בְּאִיזָה עֲבוּדָה, בְּקִלוֹת הוּא יְכוֹל לְהִטְעוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת עִם הַמְשָׁקוּלוֹת וְכוּ', אוֹ עִם שְׂאָר דְּבָרִים וְכוּ', שֶׁיְכוֹל לְהַפְרִיז אֶת הַמַּחֲזִיר וְלִגְנֹב וְלִגְזֹל, וְלַעֲשׂוֹת עֲוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת הוּא נִשְׁמָר, אֲזִי מְדַרְגָּתוֹ יוֹתֵר גְּבוּהָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲדִיר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְיִוָּדַע וְעַד אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ צוֹפֵה וּמְבִיט עַל כָּל אֶחָד וְכוּ', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְעַבֵּד עַל הַזּוּלוֹת וְכוּ', לֹא לִגְנֹב וְלִגְזֹל, וְלַעֲשׂוֹת עֲוֹל לְהַזּוּלוֹת וְכוּ', כִּי בְּסוּף מְשֻׁלְמִים עַל זֶה מַחֲזִיר כְּבֹד מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵתָה כּוֹתֵב: "אֲנַחְנוּ רַבִּים בְּלֵי הַפְּסָקָה, וְהִיא מוֹצִיאָה אוֹתִי מִדַּעַתִּי", מִי אוֹמֵר לְךָ לְרִיב? אִם אֵתָה הָיִיתְּ סִבְלָן וְכוּ', וּמִרְאָה לָהּ אֶהְבֶּה וְחַם וְכוּ', וְהָיִיתְּ מִבֵּינֵי אוֹתָהּ וְכוּ', אֲזִי אִף פֶּעַם לֹא הָיִיתְּם רַבִּים בֵּינֵיכֶם, אָבֵל כִּינּוֹן שְׂאֵתָה כּוֹלֵל אֶת עֲצָמְךָ עִמָּה בִּיחַד "אֲנַחְנוּ רַבִּים בְּלֵי הַפְּסָקָה", אֲזִי אֲנִי מְאַשִּׁים אוֹתְךָ, כִּי הַגָּבֵר צָרִיךְ שִׁיְהִי לוֹ יוֹתֵר שְׂכָל, שְׁלֹא רַבִּים, כִּי הַמַּחְלֶקֶת וְהַמְרִיבוֹת לֹא מְבִיאִים אֵל שׁוֹם דְּבָרָה, רַק נוֹפְלִים בְּפִי שַׁחַת וְכוּ', וְזֶה עוֹד קֹדֶם הַחֲתֻנָּה, שְׂאֵתָם אוֹכְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי בְּלֵי מְלַח וְכוּ', וּמֵה יְהִי אַחַר הַחֲתֻנָּה? לָהּ יַחְסֵר עֵינַי וְכוּ', וְלָךְ יַחְסֵר כְּמָה שְׁנַיִם וְכוּ', וְיִהְיֶה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בֵּינֵיכֶם, וְלִכֵּן אִם אֵתָה לֹא יְכוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט עַל עֲצָמְךָ, מֵה אֵתָה צָרִיךְ לְהַתְחַתֵּן אֵתָה? לְעוֹלָם

הַבַּעַל צָרִיף לְהִיּוֹת חָכֵם וְלִהְיוֹת וְתָרֵן, אִם הוּא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם בַּיַּת אֲמַתִּי, וְלִכְּנֹן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן אִתָּה, וְלִחְיוֹת חַיִּים מְאֻשְׂרִים, אֲזִי אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרֶה בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שׁוּבָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכֵר מַה שֶׁאַמֵּר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפָנַי צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַע לָךְ כְּשֶׁאַדָּם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיף לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תְּרַעְמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפַּעַם עָצַם מַעְצָמִי וּבִשְׂרִי מִבְּשָׂרִי לְזוֹת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לְקַחְתִּי זֹאת", וְלִכְּנֹן אִם אַתָּה יוֹכֵל לְקַבֵּל עַל עַצְמְךָ אֶת כָּל זֹאת, מַה טוֹב וּמַה נְּעִים שֶׁתִּתְחַתְּנוּ יַחַד, אָבָל אִם תִּזְרַק אֶת הָאִשְׁמָה רַק עָלֶיךָ וְכוּ', אֲזִי חָבֵל לְכֵס לְהִתְחַתֵּן, כִּי תִצְאוּ לְבִסוּף בְּלִי שְׁנַיִם וּבְלִי עֵין וְכוּ', וְעַם מְכוֹת טְרִיּוֹת וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת גַּם לְהִגָּמֵר בְּבֵית סֹהַר וְכוּ', וְלָמָּה אַתֶּם צָרִיכִים אֶת זֶה, הָאִם מִתְחַתְּנִים כְּדִי לְרִיב? שְׁמַע בְּקוֹלִי וְתִקְנֶה לְעַצְמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֲזִי יִהְיֶה לָךְ חַיִּים מְאֻשְׂרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּצְא, ה' כְּסֻלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת בַּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת, וְאֲדַרְבֶּה תְּרָאִי לוֹ אֶהְבֶּה חִזְקָה מְאֹד, וְתִתְּנֵי לוֹ חֵם וְכוּ', וְתְרָאִי לוֹ תְּמִיד סִבֵּר פְּנִיִם יְפוֹת, הִינֵנִי שְׁיִהְיֶה

לך חיוך על הפנים כשהוא בא הביתה אחר עבודה קשה כל היום, ואת צריכה לדעת כשזוג מתחתנים, בהתחלה זה מאד מאד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה יותר מבעלה, וזה כואב מאד מאד לבעל, מדוע את לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר מאשתו, וזה כואב מאד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כך טבע העולם שנמשכים במקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מכירים את עצמם יותר ויותר, ונבנה ביניהם חם ואהבה והבנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתביני את כל זה, ותשתדלי מאד מאד לקיים את כל זה, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפֿשֶׁר לאיש בלא אשה, ואי אפֿשֶׁר לאשה בלא איש, אי אפֿשֶׁר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
 לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,
 אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה
 מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבֻשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק
 מוֹהַר־רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְהִ"ה
 בֵּן
 הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זֵאֵב זִצ"ל
 עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבָט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים תַּחַת
 כְּנָפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפָעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
 לְעֹלָיו נְשֻׁמַת
 הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָה
 מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע"ה
 בַּת הַרְה"י
 רַבִּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
 רֵאטֶּעֶנְבֶּרְג מְקוֹסוֹן זצ"ל
 בַּת מֵרַת סָאסְיָא ע"ה
 אֲשֶׁת עֵטֶרֶת רָאשֵׁינוּ
 כִּי קֵדְמוֹיִד
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זי"ע
 נִפְטְרָה ט"ז תמוז ה'תשע"ה
 ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנִּיּוֹת
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,

אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לכטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יְיָ לֹו עֹוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִינִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֶף מִים רַבִּים, אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ : י רַבִּים מְכֹאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יְסוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפֶּשׁ אִיבֵיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצַתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְּ בִּי,

* אחר אתה סתור לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קִרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקִי
מִיָּם, כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתָּה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֵּר בְּסֶךְ אֲדָדָם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוִי עַל כֵּן אֲזַכְרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְיָ: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגָדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^ז עֲזוּ אֵלַיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: ^{יב} אֵל תִּהְרֹגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילֶךָ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: ^{יג} חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוּ
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: ^{טו} וַיֵּשְׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ^ב קוּלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דְּרִשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ^ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ^ה
 אַחֲזֹת שְׁמֹרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ^ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: ^י
 הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: ^{יב} אֲזַכְּרֵם מֵעֲלִילֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ^{יד}
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פְלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: ^{יז} רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ^ח שטה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה' ה': ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפֹּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאַלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמַשִּׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָפֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוּן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ : כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקָנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּסָּפֵר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ כֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֵׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נִפְּל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שְׂמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפך ירושלם
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: